

27831

49
1870

27831, II, C, l.

616.

Ausführung u. Stich d. Hans Kunst-Verlag.

Kar vemo, govorimo, in kar smo viditi,
pričujemo. Jan. 3, 11.

Berila ali listi
in
EVANGELII
v nedelje, praznike
in
imenitniši godove celega leta
z navadnimi molitvami
pri
očitni službi Božji

Z dovoljenjem prečastitega in milostivega
gospoda gospoda

JERNEJA,

kneza in škofa ljubljanskega.

V Ljubljani, 1870.

Založil in na prodaj ima Matija Gerber.

Barila ali listi

in

EVANGELI

v nedelje, praznike

in

svetih godov celotne let

a navadnih praznikov

in

očim, lažni Bož

aband

Natisnil J. R. Milie v Ljubljani.

PERVI DEL.

Berila in evangelií v nedelje in Gospodove praznike celega leta in vse dni svetega posta.

Pervo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 13, 11—14.

Bratje! vemo, da je že ura, da od spanja 11 vstanemo. Zakaj zdaj je naše zveličanje bliže, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je 12 prešla, dan pa se je približal. Verzimo tedaj od sebe dela teme, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, 13 ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nevošljivosti, temuč oblecite Gospoda Jezusa Kristusa. 14

Evangelij sv. Lukeža.

21, 25 — 33.

 25 isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Znamnja bodo na soln-
 cu, in luni, in zvezdah, in na
 zemlji bo stiska med narodi zavoljo
 26 strašnega šumenja morja in valov. In
 ljudje bodo koperneli od strahu in ča-
 kanja tistega, kar ima čez ves svet
 priti; zakaj nebeške moči se bodo giba-
 27 le. In tedaj bodo vidili Sinu človeko-
 vega priti na oblaku z veliko oblastjo
 28 in častjo. Kadar se bo pa to začelo
 goditi, pogledjte in povzdignite svoje
 glave; ker vaše odrešenje se pribli-
 29 žuje. In jim je priliko povedal: Po-
 glejte figovo drevo in vse drevesa;
 30 kadar že berst poganjajo, veste, da je
 31 leto blizo. Tako tudi vi, kadar bote
 vidili, da se to godi, vedite, da je blizo
 32 Božje kraljestvo. Resnično, vam po-
 vem, da ta rod ne bo prešel, dokler
 33 se vse ne zgodi. Nebo in zemlja
 bota prešla, moje besede pa ne bodo
 prešle.

Drugo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Rimljanov 15, 4 — 13.

Bratje! kar koli je pisano, je v naše pod- 4
učenje pisano, da po poterpežljivosti in to-
lažbi pisem upanje imamo. Bog poterpežli- 5
vosti in tolažbe pa vam daj, da bote med
seboj ene misli po Jezusu Kristusu; da z 6
enim srcem in z enimi ustmi čast dajete
Bogu in Očetu Gospoda našega Jezusa Kri-
stusa. Zavoljo tega se sprejemajte med se- 7
boj, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogu
v čast. Rečem namreč, da je bil Kristus 8
Jezus služabnik obreze zavoljo resnice Božje,
da bi poterdil obljube očakov; da pa narodi 9
Boga zavoljo milosti časté, kakor je pisano:
Zato te bom, Gospod, med narodi hvalil, in
tvojemu imenu pél. In spet reče: Veselite se 10
narodi z njegovim ljudstvom. In spet: Hva- 11
lite vsi narodi Gospoda, in povišujte ga vse
ljudstva. In spet reče Izaija: Korenina Je- 12
setova bo, in kateri bo vstal kraljevat čez na-
rode, vanj bodo narodi upali. Bog upanja 13
pa naj vas napolni z vsem veseljem in mi-

rom v verovanji, da obogatite v upanji in moči svetega Duha.

Evangelij sv. Matevža.

11, 2 — 10.

2 Iisti čas, ko je slišal Janez v
 3 ječi Kristusove dela, je poslal
 4 dva svojih učencev, in mu je re-
 5 kel: Si ti, kateri ima priti, ali drugega
 6 čakamo? In Jezus je odgovoril in jima
 7 rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar
 8 sta slišala in vidila. Slepí spregle-
 9 dujejo, hromi hodijo, gobovi se očišu-
 10 jejo, gluhi spreslišujejo, mertvi vsta-
 11 jajo, in ubogim se evangeli oznanuje.
 12 In blagor mu, kateri se nad menoj ne
 13 bo pohujšal. Kadar sta pa odšla, je
 14 Jezus začel množicam govoriti od Ja-
 15 neza: Koga ste šli v pušavo gledat?
 16 Tersta od vetra majanega? Ali koga
 17 ste šli gledat? Človeka v mehko
 18 oblečenega? Glejte! kateri se v meh-
 19 ko oblačijo, so v kraljevih hišah. Ali
 20 koga ste šli gledat? Preroka? Prav,
 21 vam povém, še več kakor preroka.

Zakaj ta je, od kterege je pisano: 10
Glej! jest pošljem svojega angela
pred tvojim obličjem, kateri bo pred
teboj tvoj pot pripravljaj.

Tretjo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Filipljanov 4, 4 — 7.

Bratje! veselite se vselej v Gospodu; še 4
 rečem, veselite se. Vaša spodobnost bodi 5
 znana vsem ljudem; Gospod je blizo. Nič 6
 naj vas ne skerbi, ampak v vsaki molitvi in
 priporočanji z zahvaljenjem naj bodo znane
 vaše prošnje pred Bogom. In mir Božji, 7
 kateri ves um preseže, varuj vaše serca in
 vašo pamet v Kristusu Jezusu, Gospodu
 našem.

Evangelij sv. Janeza.

1, 19 — 28.

Isti čas so Judje iz Jeruzalema 19
 duhovnov in levitov poslali do
 Janeza, da so ga vprašali: Kdo si
 ti? In je povedal, in ni tajil, in je po- 20

21 vedal: Jest nisem Kristus. In so ga
vprašali: Kaj tedaj? Si ti Elija? In
je rekel: Nisem. Si ti prerok? In je
22 odgovoril: Nisem. So mu tedaj rekli:
Kdo si pa, da jim odgovor damo, kateri
so nas poslali? Kaj praviš sam od
23 sebe? Reče: Jest sem glas vpijočega
v pušavi: Pripravite pot Gospodov,
24 kakor je rekel Izaija prerok. In kateri
so bili poslani, so bili zmed farizejev.
25 In so ga vprašali, in mu rekli: Kaj
tedaj keršuješ, ako nisi ti ne Kristus,
26 ne Elija, ne prerok? Janez jim je
odgovoril, rekoč: Jest keršujem v
vodi; v sredi med vami pa stoji, ki
27 ga vi ne poznate. On je, kateri za
menoj pride, kateri je bil pred menoj,
kteremu jest nisem vreden jermenov
28 od čevljev odvezati. To se je godilo
v Betanii na uni strani Jordana, kjer
je Janez kerševal.

Četerto nedeljo v adventu.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 4, 1 — 5.

Bratje! tako naj nas ima vsak ko služabnike 1
Kristusove in delivce Božjih skrivnost. Tu- 2
kaj pri delivcih pa se iše, da je kdo zvest
najden. Meni je pa celó malo mar, od vas 3
ali od človeškega dné sojenemu biti; pa tudi
sam se ne sodim. Zakaj nič sicer nimam 4
na vésti; toda v tem nisem opravičen; Go-
spod pa je, kateri me sodi. Ne sodite tedaj 5
pred časom, dokler Gospod ne pride, kateri
bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in bo
misi serc razodel; in takrat bo vsak hvalo
od Boga imel.

Evangelij sv. Lukeža.

3, 1 — 6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Ti- 1
berija, ko je bil Ponci Pilat oblast-
nik v Judeji, Herod pa četertni
oblastnik v Galileji, Filip njegov brat
pa četertni oblastnik v Itureji in traho-
niški deželi, in Lizánija četertni oblast-

2 nik v Abileni, pod velikima duhovnoma
 Anom in Kajfom, je Gospod govoril Ja-
 3 nezu, Caharijevemu sinu, v pušavi. In
 je prišel na vso stran jordansko, in je
 oznanoval kerst pokore v odpušanje
 4 grehov, kakor je pisano v bukvah
 govorov Izaija preroka: Glas vpijo-
 čega v pušavi: Pripravite pot Gospo-
 dovo, ravne storite njegove stezé;
 5 vsaka dolina naj se napolni, in vsaka
 gora in vsak grič naj se poniža; in
 kar je krivega, bodi ravno, in kar je
 6 ostrega, gladke pota. In vse človeštvo
 bo vidilo zveličanje Božje.

Sveti božični praznik.

Pri maši o polnoči.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
 do Tita 2, 11 — 15.

11 **P**reljubi! prikazala se je milost Boga Zve-
 12 ličarja našega vsem ljudem, ktera nas uči,
 da se odpovejmo hudobii in posvetnim že-
 ljam, ter trezno, pravično in bogaboječe ži-
 13 vimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega

upanja in častitljivega prihoda vélikega Boga in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, kateri 14 je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil od vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobre dela. To govôri in opo- 15 minjaj, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 1 — 14.

Isti čas je povelje prišlo od ce- 1
sarja Avgusta, da naj se popiše
ves svét. To popisovanje je bilo 2
pervo pod Cirinom, oblastnikom v Sirii.
In vsi so šli, da so se popisali, vsak v 3
svoje mesto. Šel je pa tudi Jožef iz 4
Galileje, iz mesta Nazareta v Judejo,
v Davidovo mesto, ki se imenuje Bet-
lehem, zato ko je bil iz hiše in ro-
dovine Davidove; da bi se popisal z 5
Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila
noseča. Prigodilo se je pa, ko sta 6
tam bila, so se dnevi dopolnili, da bi
porodila. In je porodila svojega per- 7
vorojenega Sina, in ga je v plenice
povila, in položila v jasli, ker zanje

8 ni bilo prostora v hiši. In pastirji
 9 so v tisti strani čuli in na ponočnih
 10 stražah bili pri svoji čedi. In glej!
 angel Gospodov je stal pri njih, in
 svetloba Božja jih je obsvetila, in so
 11 se silno bali. In angel jim je rekel:
 Ne bojte se; zakaj, glejte! oznanim
 vam veliko veselje, ktero bo vsemu
 12 ljudstvu; ker dans vam je rojen
 Zveličar, kateri je Kristus Gospod, v
 13 mestu Davidovem. In to vam bodi
 znamenje: Našli bote dete, v plenice
 14 povito in v jasli položeno. In zdajci
 jih je bilo pri angelu množica nebeške
 vojske, kateri so Boga hvalili in rekli:
 Čast Bogu na visokosti, in mir na
 zemlji ljudem dobre volje.

Pri zorni maši.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
 do Tita 3, 4 — 7.

4 **P**reljubi! ko se je dobrota in ljubezen Boga,
 5 našega Zveličarja, prikazala, nas je, ne iz
 del pravičnosti, ktere smo mi storili, ampak
 po svojem usmiljenji zveličal v kopeli pre-
 6 rojenja in ponovljenja svetega Duha, kterega

je v nas obilno vtil po Jezusu Kristusu, Zveličarji našem; da smo z njegovo milostjo 7 opravičeni, deležniki po upanji večnega življenja, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 15 — 20.

Isti čas so pastirji med seboj 15 rekli: Pojdimo do Betlehema, in pogledjmo to reč, ktera se je zgodila, ki nam jo je Gospod naznanil. In so hité prišli, in našli Marijo in 16 Jožefa, in dete v jasli položeno. Ko 17 so pa vidili, so spoznali, kar jim je bilo rečeno od tega deteta. In vsi, 18 kteri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa 19 je ohranila vse te besede, in premišljevala v svojem sercu. In pastirji 20 so se vernili in Boga častili in hvalili za vse, kar so slišali in vidili, kakor jim je bilo povedano.

Pri veliki maši.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
do Hebrejcev 1, 1 — 12.

1 **V**elikokrat in po mnogih pōtih je nekda
Bog govoril očakom po prerokih, poslednjič
2 tiste dni nam je govoril po Sinu, ktere ga je
postavil deležnika vseh reči, po katerem je
3 vstvaril tudi svēt; kateri, ko je svetloba časti,
in podoba bitja njegovega, in vse z besedo
svoje moči nōsi, je očiščenje od grehov opravi-
vil, in sedi na desnici veličastva v visokosti,
4 in je toliko boljši od angelov, kolikor viši
5 imé je memo njih dobil. Zakaj kteremu an-
gelov je kdaj rekel: Ti si moj Sin, dans
sem te rodil? In zopet: Jest bom njemu
6 Oče, in on bo meni Sin? In kadar vpelje
Pervorojenega zopet na svēt, reče: In vsi
7 angeli Božji naj ga molijo. In od angelov
sicer reče: Duhove stori svoje angele, in
8 plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa
(reče): Tvoj sedež, Bog, je od vekomaj
do vekomaj; palica pravice je palica tvojega
9 kraljestva; pravico ljubiš, in krivico sovra-
žiš; za tega voljo je Bog, tvoj Bog, tebe
z oljem veselja bolj pomazilil, ko tvoje to-

varše. In: Ti, Gospod, si v začetku zemljo 10
vterdil, in nebo je delo tvojih rok. Ona 11
bota prešla, ti pa ostaneš, in vsa se bota
kakor oblačilo postarala, in kakor ogrinjalo 12
ji boš premenil, in bota premenjena; ti pa
si zmirej ravno tisti, in tvoje leta ne bodo
minule.

Evangelij sv. Janeza.

1, 1 — 14.

začetku je bila Beseda, in Be- 1
seda je bila pri Bogu, in Bog je
bila Beseda. Ta je bila v začetku 2
pri Bogu. Vse je po njej storjeno, in 3
brez nje ni nič storjenega, kar je
storjenega. V njej je bilo življenje, 4
in življenje je bilo luč ljudi. In luč 5
v temi svéti, in tema je ni zapopadla.
Bil je človek poslan od Boga, kte- 6
remu je bilo ime Janez. Ta je prišel 7
v pričevanje, da je pričeval od luči,
da bi vsi verovali po njem. On ni 8
bil luč, ampak da bi pričeval od luči.
Bila je prava luč, ktera razsvetli vsa- 9
kega človeka, kateri pride na ta svet.

10 Na svétu je bil, in svét je po njem
 11 storjen, in svet ga ni spoznal. V
 svojo lastíno je prišel, in njegovi ga
 12 niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je
 sprejelo, jim je dal oblast Božjim otro-
 kom biti, njim, kateri verujejo v nje-
 13 govo imé; kateri niso iz kervi, ne iz
 volje mesá, ne iz volje možá, ampak
 14 iz Boga rojeni. In Beseda je meso
 postala, in je med nami prebivala (in
 smo vidili njeno čast, kakor čast Edi-
 norojenega od Očeta), polna milosti in
 resnice.

V praznik sv. Štefana,

pervega spričevavca.

Berilo iz djanja aposteljnov 6, 8—10
 in 7, 54—59.

8 Tiste dni je Štefan, poln gnade in moči,
 délal čudeže in velike znamnja med ljudmi.
 9 Vstalo jih je pa nekaj iz shodnice, ktera se
 imenuje Libertincev, in Cirencev, in Ale-
 ksandrijcev, in tistih, kateri so bili iz Cilicije
 10 in Azije, ter so se prepirali s Štefanom; in
 niso mogli zoperstati modrosti, in Duhu, kateri

je govoril. — Kadar so pa to slišali, so se 54
 togotili v svojih sercih, in so z zobmi škri-
 pali zoper njega. Ker je pa bil poln sve- 55
 tega Duha, se je ozerl v nebo, in je vidil
 Božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici
 Božji. In je rekel: Glejte! vidim nebesa
 odperte, in Sinu človekovega stati na desnici
 Božji. Zavpili so pa z velikim glasom, in 56
 zatisnili svoje ušesa, in vsi kmali nanj pla-
 nili. In so ga pahnili iz mesta in s kamnjem 57
 pobijali, in priče so položile svoje oblačila
 k nogam mladenča, kateremu je bilo ime Sa-
 vel. In so kamnjali Štefana, kateri je klical, 58
 rekoč: Gospod Jezus! sprejmi mojo dušo!
 In je pokleknil, in z velikim glasom vpil, 59
 rekoč: Gospod! ne prištevaj jim tega greha.
 In ko je bil to izrekel, je zaspal v Gospodu.

Evangelij sv. Matevža.

23, 34 — 39.

Isti čas je rekel Jezus pismarjem
 in farizejem: Glejte! jest vam po- 34
 šiljam preroke in modre in pismar-
 je, in zmed njih bote nekatere umorili
 in križali, in nekatere bičali v svojih

shodnicah, in preganjali od mesta do
 35 mesta, da pride nad vas vsa pravična
 kri, ktera je bila prelita na zemlji, od
 kervi pravičnega Abeljna do kervi
 Caharija, sinú Barahijevega, kterega
 ste umorili med tempeljnom in altar-
 36 jem. Resnično, vam povém, vse to
 37 bo prišlo nad ta rod. Jeruzalem, Je-
 ruzalem! ki moriš preroke, in jih kam-
 njaš, kateri so k tebi poslani; koli-
 kokrat sem hotel zbrati tvoje otroke,
 kakor koklja zbira svoje pišeta pod
 38 perute, in nisi hotel! Glejte! vaša hiša
 39 vam bo pusta pušena. Zakaj povem
 vam, ne bote me vidili odslej, dokler
 ne porečete: Češen bodi, kateri pride
 v imenu Gospodovem!

V praznik sv. Janeza,

aposteljna in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6.

1 **K**dor se Bogá boji, dobro dela, in kdor
 2 se pravice derži, jo bo dosegel. Ona mu
 bo naproti prišla, kakor častita mati, in ka-
 3 kor deviška nevesta ga bo sprejela. Ona

mu bo dajala jesti kruha življenja in razumnosti, in ga bo napajala z vodo zveličavne modrosti, in se bo v njem vkoreninila, da ne bo omahoval. Ona ga bo deržala, 4 da ne bo osramoten; in ga bo povikšala pri njegovih bližnjih, v sredi zbirališa mu bo 5 usta odperla, in ga napolnila z duhom modrosti in razumnosti, in ga bo oblekla s častnim oblačilom. Veselje in radost mu bo 6 nakladala in večno ime mu dala v dedšino.

Evangelij sv. Janeza.

21, 19 — 24.

Isti čas je rekel Jezus Petru: Pojdi 19 za menoj. Peter se je pa ober- 20 nil, in je vidil tistega učenca, ktere ga je Jezus ljubil, kateri je pri večerji tudi na njegovih persih slônél, in je bil rekel: Gospod! kdo je, kateri te bo izdal? Ko je tedaj Peter tega vidil, 21 je rekel Jezusu: Gospod! Kaj pa ta? Jezus mu reče: Hočem, da takó ostane, 22 dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menoj. Razšlo se je tedaj 23 to govorjenje med brati, da tisti uče-

nec ne umerje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hočem, da takó ostane, dokler ne pridem, kaj
 24 tebi za to? To je tisti učenec, kateri pričuje od tega, in je to pisal, in vémo, da je resnično njegovo pričevanje.

V praznik nedolžnih otročičev.

Berilo iz razodenja sv. Janeza aposteljna 14, 1 — 5.

1 **T**iste dni sem vidil, in glej! Jagnje je stalo na gori Sionu, in z njim njih sto štiri in štirideset tavžent, kateri so imeli njegovo ime, in ime njegovega Očeta zapisano na svojih
 2 čelih. In sem slišal glas z neba, kakor glas veliko vodá, in kakor glas velicega grôma; in glas, kterege sem slišal, je bil kakor glas
 3 citrarjev, kateri na svoje citre citrajo. In so peli kakor nekako novo pesem pred sedežem, in pred čveterimi živalimi in pred starašini; in nihče ni mogel peti pesmi razun unih sto
 in štiri in štirideset tavžent, kateri so bili od-
 4 kupljeni z zemlje. Ti so, kateri se niso z ženami ognusili; device namreč so. Ti hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre. Ti so

odkupljeni zmed ljudi pervine Bogu in Jag-
njetu, in v njih ustih se ni našla laž; za- 5
kaj brez madeža so pred sedežem Božjim.

Evangelij sv. Matevža.

2, 13 — 18.

Isti čas se je angel Gospodov 13
Jožefu v spanji prikazal, rekoč:
Vstani, vzemi dete in njegovo ma-
ter in beži v Egipt, in bodi tam, dokler
ti ne porečem; zakaj Herod bo deteta
iskal, da bi ga končal. In je vstal, 14
in vzel dete in njegovo mater po noči,
in se je uganil v Egipt. In je bil 15
ondi do Herodove smerti, da se je
dopolnilo, kar je Gospod govoril po
preroku, ki pravi: Iz Egipta sem po-
klical svojega sina. Ko je tedaj He- 16
rod vidil, da je od modrih zapeljan,
se je silno razserdil, in je poslal in
pomoril vse fantiče, kar jih je bilo v
Betlehemu in v vseh njegovih pokra-
jinah po dve leti in manj starih, po
času, ki ga je bil od modrih izprašal.
Takrat se je dopolnilo, kar je bilo 17

govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi:
 18 Glas se je slišal v Rami, jok in velik krik; Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala utolažiti, ker jih ni več.

V nedeljo pred novim letom.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Galačanov 4, 1 — 7.

1 Bratje! dokler je naslednik majhen, se ne
 razloči od hlapca, dasiravno je gospodar
 2 vsega; ampak je pod varhi in oskerbniki do
 3 časa, kateri je postavljen od očeta. Tako
 smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni,
 4 sužnji pod pervim ukom svetá. Kadar je
 pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal svojega
 Sina, rojenega iz žene, in podverže-
 5 nega postavi, da bi jih odrešil, kateri so bili
 pod postavo, da posinovljenje prejmemo.
 6 Ker ste pa sinovi, je Bog poslal Duha
 svojega Sina v vaše serca, kateri vpije: Aba,
 7 Oče! Za tega voljo zdaj ni več hlapec,
 ampak sin; ako je pa sin, je tudi deležnik
 po Bogu.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 33 — 40.

Isti čas sta se Jožef in Marija, ³³
 Jezusova mati, čudila nad tem,
 kar se je od njega govorilo. In ³⁴
 Simeon jih je blagoslovil, in rekel Ma-
 rii, njegovi materi: Glej! ta je po-
 stavljen v padec in v vstajenje mnogih
 v Izraelu; in v znamenje, kteremu se
 bo zoper govorilo. In tvojo lastno dušo ³⁵
 bo meč presunil, da se misli razodenejo
 iz mnogih serc. In je bila prerókinja, ³⁶
 Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega
 róda; ta je bila zelo v letih, in je po
 svojem devištvu živela s svojim mo-
 žem sedem let. In ta vdova je bila ³⁷
 pri štiri in osemdesetih letih, ktera ni
 šla od tempeljna, in je s postom in
 molitvami noč in dan Bogu služila.
 In ona je ravno tisto uro tje prišla, in ³⁸
 je Gospoda častila, in od njega govorila
 vsem, kteri so čakali Izraelovega od-
 rešenja. In ko so vse dopolnili po ³⁹
 zapovedi Gospodovi, so se vernili v
 Galilejo v svoje mesto Nazaret. Dete ⁴⁰

pa je rastlo in močno prihajalo, polno modrosti, in Božja milost je bila v njem.

V praznik sv. Silvestra, papeža.

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1 — 8.

1 **P**reljubi! zapričam (*te*) pred Bogom in
Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in
mertve v svojem prihodu in v svojem kra-
2 ljestvu. Oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si
priložno ali nepriložno; prepričuj, prôsi, svari
3 z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj pri-
šel bo čas, ko zdravega nauka ne bodo
terpeli, temuč si bodo po svojih željah iz-
4 birali učenike, kateri ušesa zgačejo; in bodo
od resnice ušesa odvracali, k basnim pa se
5 bodo obračali. Ti pa čuj, vse preterpi,
opravi delo evangelistovo, spolni svojo služ-
6 bo, bodi trezen. Jest namreč se že da-
7 rujem, in čas moje razveze nastaja. Dobro
sem se vojskoval, tek dokončal, vero ohra-
8 nil. Zdaj mi je prihranjena krona pravice,
ktero mi bo dal Gospod, pravični sodnik,

tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče v vaših rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospoda, kdaj se bo vrnil od ženitnine, da mu, kadar pride in poterka, zdajci odpró. Blagor tistim hlapcem, ktere gospod, kadar pride, čuječe najde! Resnično, vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil, ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcem. To pa vedite, da, ko bi hišni gospodar védil, katero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljeni; ker ob uri, ko se vam ne zdí, bo Sin človekov prišel.

V novega leta dan,

ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Tita 2, 11 — 15.

11 **P**reljubi! prikazala se je milost Boga Zve-
 12 ličarja našega vsem ljudem, ktera nas uči,
 da se odpovejmo hudobii in posvetnim že-
 ljam, ter trezno, pravično in bogaboječe ži-
 13 vimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega
 upanja in častitljivega prihoda velikega Boga
 14 in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, kateri
 je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil od
 vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo,
 15 vneto za dobre dela. To govôri in opo-
 minjaj, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 21.

21 isti čas, ko je bilo osem dni do-
 polnjenih, da je bil otrok obrezan,
 mu je bilo dano ime Jezus, ktero
 je bilo imenovano od angela, preden
 je bil spočet v maternem telesu.

V nedeljo pred razglašenjem Gospodovim.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
do Galačanov 4, 1 — 7.

Bratje! dokler je naslednik majhen, se ne 1
razloči od hlapca, dasiravno je gospodar 2
vsega; ampak je pod varhi in oskerbniki 3
do časa, kateri je postavljen od očeta. Takó 3
smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, 4
sužnji pod pervim ukom svetá. Kadar je 4
pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal 5
svojega Sina, rojenega iz žene in podver- 5
ženega postavi, da bi jih odrešil, kateri so 6
bili pod postavo, da posinovljenje prejmemo. 6
Ker ste pa sinovi, je Bog poslal Duha 7
svojega Sina v vaše serca, kateri vpije: Aba, 7
Oče! Za tega voljo zdaj ni več hlapec, ampak 7
sin; ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij sv. Matevža.

2, 19 — 23.

Isti čas, kadar je bil Herod umerl, 19
glej! se je angel Gospodov Jo-
žefu v spanji prikazal v Egiptu,

20 rekoč: Vstani in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na izraelsko zemljo, zakaj pomerli so, kateri so detetu po
 21 življenji stregli. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel
 22 na izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, da Arhelaj kraljuje v Judeji namesti Heroda, svojega očeta, se je bal tje iti; in v spanji opomnjen se je uga-
 23 nil na Galilejsko. In je prišel in prebival v mestu, kateremu je ime Nazaret, da se je dopolnilo, kar je govoreno po prerokih, da bode Nazarejic imenovan.

V praznik razglašenja Gospodovega,

ali sv. treh kraljev.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1—6.

1 **V**stani, bodi razsvetljen, Jeruzalem! ker pride tvoja luč, in Gospodovo veličastvo nad
 2 teboj vzhaja. Ker glej, tema pokriva zemljo in mrak ljudstva; nad teboj pa se bo Gospod prikazal, in njegova čast se bo v

tebi vidila. In narodi bodo pri tvoji luči 3
hodili, in kralji v svetlobi, ktera tebi vzhaja.
Vzdigni okrog svoje oči, in poglej, vsi ti se 4
zbirajo in k tebi dohajajo; tvoji sinovi bodo
od daleč prišli, in tvoje hčere bodo od strani
vstajale. Takrat boš vidil, in boš poln ve- 5
selja, in tvoje serce se bo čudilo in razšir-
jalo, ko se bo spreobrnila k tebi primorska
množica, ko moč narodov k tebi pride. Po- 6
vodenj kamel te bo zagernila, dromedarji
iz Madijana in Efe; vsi bodo prišli s Sabe,
ter bodo prinesli zlatá in kadila, in bodo
hvalo Gospodovo oznanovali.

Evangelij sv. Matevža.

2, 1—12.

Kadar je bil Jezus rojen v Betle- 1
hemu na Judejskem v dnevih
kralja Heroda, glej! so prišli mo-
dri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekoč: 2
Kje je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj
vidili smo njegovo zvezdo na Jutrovem,
in smo ga prišli molit. Herod kralj pa, 3
to slišati, se je prestrašil, in ves Je-
ruzalem z njim. In je sklical vse 4

vélike duhovne in pismarje ljudstva in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; zakaj tako je pisano po preroku: In ti, Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor nar manjši med vojvodi Judovimi; zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vladal moje ljudstvo Izrael. Tedaj je Herod modre skrivej poklical, in jih je skerbno izpraševal čas, v katerem se jim je zvezda prikazala. In jih je poslal v Betlehem, ter je rekel: Pojdite in skerbno poprašujte po dētetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, da tudi jest grem in ga molim. In ko so bili kralja zaslišali, so šli; in glej! zvezda, ktero so vidili na Jutrovem, je pred njimi šla, dokler ni prišla, in zgorej obstala, kjer je bilo dete. Kadar so pa zvezdo ugleдали, so se silno obveselili. In so šli v hišo, in so našli dete z Marijo, njegovo materjo, ter so (*pred-nj*) padli in ga molili (tukaj se poklekne), in so odperli svoje zaklade, in mu darovali

zlatá, kadila in mire. In ko so v 12 spanji odgovor prejeli, ne vračevati se k Herodu, so se po drugem potu vernili v svojo deželo.

Pervo nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 12, 1—5.

Bratje! prosim vas pri usmiljenji Božjem, 1
da dajte svoje telesa v živ, svet in Bogu
dopadljiv dar, da bo vaša služba po pameti.
In ne ravnajte se po tem svétu, temuč po- 2
novite se s ponovljenjem svojega duha, da pre-
iskujete, kaj je dobra, dopadljiva in popolna
volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, 3
rečem vsem, kateri so med vami: Nikar bolj
modrovati, kakor se spodobi modrovati, am-
pak modrovati, kar je prav, kakor je Bog
slehernemu podelil mero vere. Zakaj kakor 4
imamo v enem telesu veliko udov, vsi udje
pa nimajo ravno tistega opravila; takó nas 5
je veliko eno teló v Kristusu, slehern pa
smo eden družega udje v Kristusu Jezusu,
Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 42—52.

 Ko je bil Jezus dvanajst lét star,
 so šli njegovi starši v Jeruzalem
 po navadi praznika. In ko so
 dnevi pretekli in so nazaj šli, je ostal
 mladeneč Jezus v Jeruzalemu, in nje-
 govi starši tega niso vedili. Menili
 so pa, da je pri družini, in so šli dan
 hodá, in so ga iskali med sorodniki
 in znanci. In ko ga niso našli, so
 se vernili v Jeruzalem, in so ga i-
 skali. In prigodilo se je, da so ga
 tretji dan v tempeljnu našli sedečega
 v sredi učenikov, ki jih je poslušal in
 popraševal. Vsi pa, kateri so ga sli-
 šali, so se čudili njegovemu umu in
 njegovim odgovorom. In ko so ga u-
 gledali, so se zavzeli; in njegova mati
 mu je rekla: Sin! kaj si nama takó sto-
 ril? Glej! tvoj oče in jest sva te z žalostjo
 iskala. In jima reče: Kaj je, da sta me
 iskala? Nista li vedila, da moram biti
 v tem, kar je mojega Očeta? In ona

nista uméla besede, ktero jima je govoril. In je z njima šel in prišel v 51 Nazaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v svojem sercu. In Jezus je rastel 52 v modrosti in starosti, in v milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Drugo nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 12, 6 — 16.

Bratje! po milosti, ktera nam je dana, 6 imamo razne darove: ali prerokovanje, po meri vere; ali službo, v služenji; ali kdor 7 uči, v podučevanji; kdor opominja, v opominjanji; kdor podeluje, v priprostosti; kdor je čez druge postavljen, v skerbi; kdor usmiljenje skazuje, v veselji. Ljubezen bodi 9 brez hinavšine; sovražite hudo, deržite se dobrega. Z bratovsko ljubeznijo se med 10 seboj ljubite; s poštovanjem si pridite med seboj naproti. Ne bodite leni v skerbi; bo- 11

12 dite goreči v duhu; služite Gospodu; v
 upanji bodite veseli; v nadlogi poterpežljivi;
 13 v molitvi stanovitni; v potrebah svetim po-
 14 delujte; tuje radi sprejemajte. Dobro jim
 vošite, kateri vas preganjajo, blagoslovite in
 15 nikar ne kolnite. Veselite se z veselimi;
 16 jokajte z jokajočimi. Bodite ene misli med
 seboj; nikar si visokih reči ne domišljajte,
 ampak nizkih se deržite.

Evangelij sv. Janeza.

2, 1—11.

1 Isti čas je bila ženitnina v Kani
 galilejski, in mati Jezusova je
 2 bila tam. Bil je pa tudi Jezus
 povabljen in njegovi učenci na že-
 3 nitnino. In ko je vina zmanjkalo,
 reče mati Jezusova njemu: Vina ni-
 4 majo. In Jezus ji reče: Žena! kaj
 je meni in tebi mar? Moja ura še ni
 5 prišla. Njegova mati reče služabni-
 kom: Kar koli vam poreče, storite.
 6 Bilo je pa tam šest kamnatih verčev
 postavljenih po šegi judovskega oči-
 ševanja, kateri so držali po dve ali

tri mere. Jezus jim reče: Napolnite 7
 verče z vodo. In so jih napolnili do
 verha. In Jezus jim reče: Zajmíte 8
 zdaj, in nesite starašinu. In so nesli.
 Ko je pa starašina v vino spremenjeno 9
 vodo pokusil, in ni vedil, od kod da
 je, (služabniki pa, kateri so vodo za-
 jemali, so vedili), pokliče starašina
 ženina, in mu reče: Vsak človek da 10
 dóbro vino prvič, in kadar se napi-
 jejo, tedaj slabšega; ti pa si dóbro
 vino do zdaj prihranil. Ta začetek 11
 čudežev je storil Jezus v Kani gali-
 lejski, in je razodel svoje veličastvo;
 in njegovi učenci so vanj verovali.

V praznik presvetega imena Jezusovega.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Tita 2, 11 — 15.

Preljubi! prikazala se je milost Boga Zve- 11
 ličarja našega vsem ljudem, ktera nas uči, 12
 da se odpovejmo hudobii in posvetnim že-
 ljam, ter trezno, pravično in bogaboječe ži-

13 vimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega
upanja in častiljivega prihoda velikega Boga
14 in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, kateri
je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil od
vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo,
15 vneto za dobre dela. To govôri in opo-
minjaj, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 21.

21 isti čas, ko je bilo osem dni do-
polnjenih, da je bil otrok obrezan,
mu je bilo dano ime Jezus, katero
je bilo imenovano od angela, preden
je bil spočet v maternem telesu.

Tretjo nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
do Rimljanov 12, 16—21.

16 **B**ratje! ne bodite sami pri sebi modri.
17 Nikomur ne vračujte hudega s hudim; priza-
devajte si za dobro, ne le pred Bogom,

ampak tudi pred vsemi ljudmi. Ako je mogoče, 18
kolikor je pri vas, imejte mir z vsemi ljudmi.
Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak 19
dajte prostor jezi (*Božji*). Zakaj pisano je:
Meni gre maševanje; jest bom povernil, reče
Gospod. Temuč ako je tvoj sovražnik lačen, 20
daj mu jesti; ako je žejin, daj mu piti. Za-
kaj če to storiš, mu boš žerjavico na glavo
nosil. Ne daj se hudemu premagati, temuč 21
premagaj hudo z dobrim.

Evangelij sv. Matevža.

8, 1—13.

Isti čas, kadar je Jezus z gore 1
šel, je veliko množic za njim šlo.
In glej! gobov je prišel in ga 2
molil, rekoč: Gospod! ako hočeš, me
moreš očistiti. In Jezus je stegnil 3
roko, in se ga je dotaknil, rekoč:
Hočem, bodi očišen. In kar čist je
bil od svojih gob. In Jezus mu je 4
rekel: Glej, da nikomur ne poveš;
temuč pojdi, skaži se duhovnu, in
opravi dar, ktereга je Mojzes zapo-

5 vedal, njim v pričevanje. Kadar je
 pa v Kafarnavm šel, je stopil k njemu
 6 stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel:
 Gospod! moj hlapec leži domá mer-
 7 tvouden, in ga hudo vije. In Jezus
 mu je rekel: Jest bom prišel in ga
 8 ozdravil. In stotnik odgovorí in reče:
 Gospod! nisem vreden, da greš pod
 mojo streho; temuč reci le z besedo,
 9 in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj
 tudi jest sem človek, ki sem pod
 oblastjo, in imam vojšake pod seboj,
 in rečem temu: Idi, in gre; in une-
 mu: Pridi, in pride; in svojemu slu-
 10 žabniku: Stori to, in stori. Ko je pa
 Jezus to slišal, se je začudil, in jim
 je rekel, kateri so za njim šli: Res-
 nično vam povem, tolike vere nisem
 11 v Izraelu našel! Povem vam pa, da
 jih bo veliko od vzhoda in zahoda
 prišlo, in bodo sedeli pri mizi z Abra-
 hamom in Izakom in Jakopom v ne-
 12 beškem kraljestvu: otroci kraljestva
 pa bodo pahnjeni v vnanjo temo; ondi
 13 bo jok in škripanje z zobmi. In Je-
 zus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor

si veroval, tako se ti zgôdi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Četerto nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 13, 8 — 10.

Bratje! nikomur ne bodite nič dolžni, razun 8 tega, da se med seboj ljubite; zakaj kdor bližnjega ljubi, je postavo dopolnil. Zakaj 9 to: Ne prešestvaj, ne ubijaj, ne kradi, ne govôri krivega pričevanja, ne požêli, in če je kaka druga zapoved, je v teh besedah zapopadena: Ljubi svojega bližnjega, kakor 10 sam sebe. Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Spolnjenje postave tedaj je ljubezen.

Evangelij sv. Matevža.

8, 23 — 27.

Isti čas je stopil Jezus v čelnič, 23 in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik vihar je vstal na 24 morji, takó, da so valovi čelnič po-

25 krivali; on je pa spal. In njegovi učenci so k njemu pristopili in so ga zbudili, rekoč: Gospod! otmi nas, poginjamo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, maloverni? Tedaj je vstal, in zapovedal vetrovom in morju, in 27 bila je velika tihota. Ljudje pa so se čudili, rekoč: Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje?

Peto nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Kološanov 3, 12 — 17.

12 Bratje! oblecite, kakor izvoljeni Božji, sveti in ljubi, priserčno usmiljenje, dobrotljivost, 13 ponižnost, pohlevnost, poterpežljivost. Pre- našajte eden drugiega, in odpušajte si med seboj, če ima kdo čez koga pritožbo; kakor 14 je Gospod vam odpustil, tudi vi. Pred vsem tem pa imejte ljubezen, ktera je vez popol- 15 nosti, in mir Kristusov naj veselo gospoduje v vaših srcih, k kateremu ste tudi poklicani 16 v enem telesu; in bodite hvaležni. Beseda

Kristusova naj prebiva obilno med vami z vso modrostjo; učite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veseli v svojih sercih. Vse, kar koli delate z besedo ali v djanji, 17 vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa, in zahvalite Boga in Očeta po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Matevža.

13, 24—30.

Isti čas je povedal Jezus mnó- 24 žicam to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kateri je dobro seme vsejal na svojo njivo. Kadar so pa ljudje spali, je prišel 25 njegov sovražnik, in je prisejal ljulike med pšenico, in je preč šel. Ko je 26 pa zelenje zrastle in sad storilo, tedaj se je tudi ljulika prikazala. Pristopili 27 so pa hlapci hišnega gospodarja, in so mu rekli: Gospod! ali nisi dobrega semena vsejal na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljuliko? In jim reče: 28 Sovražen človek je to storil. Hlapci

pa so mu rekli: Hočeš li, da gremo
 29 in jo poberemo? In reče: Nikar, da
 kje ljuliko pobiraje z njo vred tudi
 30 pšenice ne porujete. Pustite oboje
 rasti do žetve, in ob času žetve po-
 rečem ženjem: Poberite prvič ljuliko,
 in jo povežite v snopke, da se sežgè,
 pšenico pa spravite v mojo žitnico.

Šesto nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Tesaloničanov 1, 2 — 10.

2 Bratje! hvalo dajemo vselej Bogú za vas
 vse, in vas imamo neprenehoma v spominu
 3 v svojih molitvah, in pomnimo djanja vaše
 vere, in truda, in ljubezni, in poterpežljivosti
 v upanji v Gospoda našega Jezusa Kri-
 4 stusa pred Bogom in Očetom našim; ko
 vemo, od Boga ljubljene bratje! vaše izvo-
 5 ljenje; ker naš evangeli ni bil le v besedi
 pri vas, ampak tudi v moči, in v svetem
 Duhu, in v veliki obilnosti, kakor veste,
 kakoršni smo bili med vami zavoljo vas.

In vi ste posnemavci naši in Gospodovi po- 6
 stali, ker ste besedo sprejeli v velikih nad- 8
 logah z veseljem svetega Duha; tako da 7
 ste podoba postali vsem vernim v Macedonii
 in Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila 8
 beseda Gospodova, ne le po Macedonii in
 po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla 8
 vaša vera, katero imate v Boga, tako da
 nam ni treba kaj govoriti. Sej sami od nas 9
 oznanujejo, kako smo bili pri vas sprejeti,
 in kako ste se od malikov k Bogu obrnili,
 služiti živemu in pravemu Bogu, in čakati 10
 njegovega Sina z nebes, (kterega je od
 mrtvih obudil), Jezusa, kateri nas je otél
 od prihodnje jeze.

Evangelij sv. Matevža.

13, 31 — 35.

Isti čas je povedal Jezus mnó- 31
 žicam to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno gorčičnemu
 zernu, katero je človek vzel in na svojo
 njivo vsejal. To je sicer nar manjši 32
 zmed vseh semen; kadar pa zraste,
 je večí, kakor vse zeliša, in je drevo,

tako da ptice spod neba pridejo in
 33 prebivajo na njegovih vejah. Drugo
 priliko jim je govoril: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno kvasu, kterega je
 žena vzela in vmesila med tri polov-
 njake moke, da se je vse skvasilo.
 34 Vse to je Jezus množicam govoril v
 prilikah, in brez prilik jim ni govoril;
 35 da se je dopolnilo, kar je govorjeno
 po preroku, ki pravi: Odperl bom
 v prilikah svoje usta in bom izrekal
 skrito od začetka svetá.

Pervo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 9, 24 — 27 in 10,
 1 — 5.

24 **B**ratje! ne veste li, da tisti, kateri v tečišu
 tekó, vsi sicer tekó, pa le eden stavo dobi?
 25 Takó tecite, da jo dosežete. Vsak pa, kateri
 se na premaganje skuša, se vsega zderži;
 in oni sicer, da strohljivo krono prejmejo,
 26 mi pa nestrohljivo. Jest tedaj takó tečem,
 ne kakor nepremišljeno, se tako bojujem, ne

kakor da bi po vetru mahal; ampak tarem 27
 svoje teló, in ga v sužnost devam, da, ko
 druge učim, sam ne bom zaveržen. Nočem 1
 namreč, bratje, da bi ne vedili, da so naši
 očetje vsi pod oblakom bili, in vsi skozi
 morje šli; in so bili vsi v Mojzesu keršeni 2
 v oblaku in v morji; in so vsi eno duhovno 3
 jed jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili, 4
 (pili so pa iz duhovne skale, koja je za
 njimi hodila, skala pa je bila Kristus). Ali 5
 prav veliko jih je bilo, ki niso Bogu do-
 padli.

Evangelij sv. Matevža.

20, 1—16.

Isti čas je govoril Jezus svojim
 učencem to priliko: Nebeško kra- 1
 ljestvo je podobno hišnemu go-
 spodarju, koji je zjutraj zgodaj šel
 najemat delavcev v svoj vinograd.
 Kadar je pa delavcev najel po denarji 2
 na dan, jih je poslal v svoj vinograd.
 In ob tretji uri je ven šel in vidil 3
 druge na tergu brez dela stati, ter 4
 jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj

vinograd, in kar bo prav, vam bom
5 dal. In oni so šli. Spet je ven šel
ob šesti in deveti uri, in je ravno
6 tako storil. Okoli enajstih pa je ven
šel in našel druge postajati, in jim
reče: Kaj stojite tukaj brez dela celi
7 dan? Mu rekó: Ker nas ni nihče na-
jel. Jim reče: Pojdite tudi vi v moj
8 vinograd. Kadar se je pa večer sto-
ril, reče gospod vinograda svojemu
hišniku: Pokliči delavce, in daj jim
plačilo, in začni od poslednjih do per-
9 vih. So prišli tedaj, kateri so bili okoli
enajste ure najeti, in so prejeli vsak
10 po denarji. Ko so pa tudi prvi pri-
šli, so menili, da bodo več prejeli;
11 pa tudi oni so po denarji prejeli. In
ko so ga prejeli, so godernjali nad
12 hišnim gospodarjem, rekoč: Letí po-
slednji so le eno uro delali, in si nam
jih enake storil, ki smo težo dneva
13 in vročino prenašali. On je pa od-
govoril in rekel enemu zmed njih:
Priatelj! ne delam ti krivice; ali se
14 nisi za denar z menoj pogódil? Vzemi,
kar je tvojega, in pojdi; hočem pa

tudi temu poslednjemu dati, kolikor tebi. Ali mi ni pripušeno storiti, kar 15 hočem? Je li tvoje oko hudobno, ker sem jest dober? Tako bodo poslednji 16 prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 19 — 33 in 12, 1 — 9.

Bratje! radi prenašate nespametne, ker ste 19 sami pametni. Sej preterpите, če vas kdo 20 sužnje stori, če vas kdo objeda, če vam kdo jemlje, če se kdo povišuje, če vas kdo v obraz bije. Po nečasti rečem, kakor da 21 bi bili mi slabi v tej reči. V čemur si kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si tudi jest upam. Hebrejci so, jest tudi; Izraelci 22 so, jest tudi; zarod Abrahamov so, jest tudi; služabniki Kristusovi so, (kakor manj pame- 23 ten rečem), jest še več; sem bil v mnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah čez mero, velikokrat v smertnih nevarnostih. Od Judov 24

sem jih petkrat po štirideset, eno manj prejel.
25 Trikrat sem bil s šibami tepen, enkrat kam-
njan, trikrat sem se z barko potopil, noč
26 in dan sem bil v globočini morja; velikokrat
na potih, v nevarnostih na vodah, v nevar-
nostih med razbojniki, v nevarnostih med
vojaki, v nevarnostih med neverniki, v ne-
varnostih v mestu, v nevarnostih v samoti,
v nevarnostih na morji, v nevarnostih med
27 lažnjivimi brati; v trudu in revii, v mnogem
čuvanju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih,
28 v mrazu in nagoti. Zraven tega, kar je
zunanjega, imam svoje vsakdanje opravke,
29 in skerb za vse cerkve. Kdo oslabi, in bi
jest ne oslabel? Kdo se pohujša, in bi
30 mene ne peklo? Ako se je hvaliti treba, se
31 bom hvalil z rečmi svoje slabosti. Bog in
Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri
32 je hvaljen vekomaj, vé, da ne lažem. V
Damasku je namestnik kralja Areta dama-
ško mesto z varhi obdal, da bi me vjel;
33 pa skozi okno sem bil v košu po zidu spu-
šen, in takó sem ubežal njegovim rokam.
1 Ako se je treba hvaliti, (kar sicer nič ne
pomaga), bom prišel do prikazen in razo-
2 denj Gospodovih. Vém za človeka v Kri-
stusa, kateri je bil pred štirinajst léti (ali v

telesu ali zunaj telesa, ne vém, Bog vé) zamaknjen v tretje nebó. In vém za téga 3
 človeka, da je bil (ali v telesu ali zunaj 4
 telesa, ne vém, Bog vé) zamaknjen v raj, 4
 in je slišal skrivne besede, katerih človeku 5
 ni pripušeno govoriti. Téga se bom hvalil; 5
 sebe pa ne bom hvalil, razun v svojih sla-
 bostih. Zakaj ko bi se tudi hotel hvaliti, 6
 bi ne bil nespameten, ker bi resnico govoril;
 zderžim se pa, da kdo več od mene ne misli,
 kakor kar na meni vidi, ali kar sliši od
 mene. In da se zavoljo velicega razodenja 7
 ne prevzamem, mi je dano zelo v moje meso,
 angel satanov, da me bije. Za téga voljo 8
 sem trikrat Gospoda prosil, da bi odstopil
 od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja 9
 gnada, zakaj moč se v slabosti spopolnuje.
 Rad se bom tedaj hvalil s svojimi slabostmi,
 da prebiva v meni moč **Kristusova**.

Evangelij sv. Lukeža.

8, 4 — 15.

Isti čas, ko se je silno velika 4
 množica sošla, in so iz mest k
 Jezusu hiteli, je v priliki rekel:

5 Sejavec je šel sejat svoje seme; in
ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg
pota, in je bilo pohojeno, in ptice
6 nebá so ga pozobále. In drugo je
padlo na skalo; in kadar je pognalo,
7 je usahnilo, ker ni imelo vlage. In
drugo je padlo med ternje; in ternje,
ki je z njim vred rastlo, ga je zadu-
8 šilo. In drugo je padlo v dobro zem-
ljo; in je rastlo in storilo stoteren
sad. Kadar je to rekel, je zavpil:
Kdor ima ušesa za poslušanje, naj
9 poslušá! Njegovi učenci pa so ga
10 vprašali, kaj je ta prilika. In on jim
je rekel: Vam je dano vediti skriv-
nosti Božjega kraljestva, drugim pa
v prilikah, da gledajoči ne vidijo, in
11 poslušajoči ne umejo. Prilika pa je
12 to: Seme je Božja beseda. Kteri so
pa poleg pota, so tisti, kteri poslušajo;
potlej pride hudič, in vzame besedo
iz njih serca, da verujoči ne bodo
13 zveličani. Kteri so pa na skali, so
tisti, kteri, kadar slišijo, z veseljem
besedo sprejmejo; in ti nimajo kore-
nine, ker nekaj časa vérujejo, in ob
14 času skušnjave odstopijo. Ktero je

pa med ternje padlo, so tisti, kateri so slišali in gredó, in so od skerbi in bogastva in sladnost življenja zadušeni, in ne obrodé sadú. Ktero je ¹⁵ pa v dobri zemlji, so tisti, kateri besedo slišijo, in jo v dobrem in narboljšem sercu ohranijo, in sad obrodé v poterpljenji.

Tretjo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 13, 1—13.

Bratje! ko bi človeške in angelske jezike ¹ govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil kakor bučec bron ali zvonec zvonec. In ko bi znal ² prerokovati, in bi védil vse skrivnosti in imel vso učenost; in ko bi imel vso vero, takó da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisem. In ko bi razdal ubogim v ³ živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje teló dal, tako da bi gôrel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga. Ljubezen je po- ⁴ terpežljiva, je dobrotljiva; ljubezen ni nevošljiva, ne ravná napčno, se ne napihuje, ni ⁵

časti lakomna, ne iše svojega, se ne da
 6 razdražiti, ne misli hudega; se ne veseli
 7 krivice, veseli se pa resnice; vse preterpi,
 8 vse véruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen
 nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokovanja
 minule, in jeziki jenjali, in učenost prešla.
 9 Zakaj nekoliko le spoznamo, in nekoliko le
 10 prerokujemo. Kadar bo pa prišlo, kar je
 popolnoma, bo jenjalo, kar je nekolikega.
 11 Ko sem bil otrok, sem govoril po otročje;
 kar sem pa mož, sem opustil, kar je bilo
 12 otročjega. Zdaj vidimo skozi zerkalo kakor
 v megli; takrat pa bomo vidili od obličja v
 obličje. Zdaj spoznam le nekoliko; takrat
 pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan.
 13 Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to
 troje; nar večí pa med temi je ljubezen.

Evangelij sv. Lukeža.

18, 31 — 43.

31 isti čas je vzel Jezus dvanaj-
 stere k sebi, in jim je rekel:
 Glejte! gremo gori v Jeruzalem
 in vse se bo dopolnilo, kar je pisano
 od Sinú človekovega po prerokih.

Izdan bo namreč nevernikom, in bo ³²
zasramovan, in bičan in zapljevan;
in po tem, ko ga bodo bičali, ga ³³
bodo umorili; in tretji dan bo (*od*
mertvih) vstal. In oni tega niso raz- ³⁴
uméli, in ta beseda jim je bila skrita,
in niso razuméli, kar je bilo rečeno.
Prigodilo se je pa, ko se je Jerihi ³⁵
približal, je neki slepec sedel poleg
pota in je vbogajme prosil. In ko je ³⁶
slišal množico memo iti, je prašal,
kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, ³⁷
da Jezus iz Nazareta memo gré. In ³⁸
je vpil, rekoč: Jezus, sin Davidov,
usmili se me! In spredej gredoči ³⁹
so ga svarili, da naj molčí. On pa
je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili
se me! Jezus pa je obstal, in ga je ⁴⁰
rekel k sebi pripeljati. In kadar se
je približal, ga je vprašal, rekoč: Kaj ⁴¹
hočeš, da naj ti storim? On pa je
rekel: Gospod! da vidim. In Jezus ⁴²
mu je rekel: Spreglej! tvoja vera ti
je pomagala. In zdajci je spregledal, ⁴³
ter je za njim šel in Boga častil. In

vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogu hvalo dajalo.

Pepelnično sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12 — 19.

12 **Z**idaj tedaj pravi Gospod: Spreobrnite se
 k meni iz vsega svojega serca, s postom in
 13 z jokom in s plakanjem. In pretergajte svoje
 serca, ne pa svojih oblačil, in spreobrnite
 se k Gospodu svojemu Bogu, ker je do-
 brotljiv in milostljiv, poterpežljiv in velicega
 14 usmiljenja, in zvišan nad hudobo. Kdo vé,
 če se ne bo vernil in odpustil, in za seboj
 popustil blagodara, jedilnega in pitnega darú
 15 za Gospoda vašega Boga? Trobite na tro-
 bento na Sionu, posvečujte post, pokličite
 16 srenjo, zberite ljudstvo, posvečujte srenjo,
 združite stare, zberite otroke in sesajoče;
 naj gre ženin iz svojega hrama in nevesta
 17 iz svoje postelje. Med lopo in altarjem naj
 plakajo duhovni, služabniki Gospodovi, in
 naj rečejo: Zanesi, Gospod, zanesi svojemu
 ljudstvu; in ne dajaj svoje lastine v zasmeh-
 ovanje, da bi jih narodi gospodarili. Zakaj

bi med ljudstvi rekali: Kje je njih Bog? Vnel se bo Gospod za svojo deželo, in bo 18 zanesel svojemu ljudstvu. In Gospod je od- 19 govoril, ter rekel svojemu ljudstvu: Glej, poslal vam bom žita in vina in olja, in nasiteni bote z njimi; in nič več vas ne bom dajal v sramoto med narode.

Evangelij sv. Matevža.

6, 16 — 21.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar se postite, se 16 ne delajte žalostnih, kakor hinavci; gerdé namreč svoje obraze, da bi ljudje vidili, da se postijo. Resnično, vam povem, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomaži svojo 17 glavo in umij svoj obraz, da ne bodo 18 ljudje vidili, da se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil. Ne spravljajte si zakladov na 19 zemlji, kjer jih rija in molj končá, in kjer jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v nebesih, 20

kjer jih ne končá ne rija ne molj, in
 21 kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukra-
 dejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam
 je tudi tvoje serce.

V četrtek po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 38, 1—6.

1 **T**iste dni je bil Ezekija za smert zbolel,
 in šel je Izaija, Amozov sin, prerok, k njemu,
 in mu je rekel: To pravi Gospod: Oskerbi
 svojo hišo, ker ti boš umerl, in ne boš ži-
 2 vel. In Ezekija je obrnil svoj obraz v
 3 steno, in je k Gospodu molil, ter je rekel:
 Prosim, Gospod, spomni se vsaj, kako sem
 hodil pred teboj v resnici in s popolnoma
 srcem, in sem delal, kar je dobro pred
 tvojimi očmi. In Ezekija se je silno jokal.
 4 In prišla je Gospodova beseda k Izaiju,
 5 rekoč: Pojdi in povej Ezekiju: To pravi
 Gospod, Bog tvojega očeta Davida: Slišal
 sem tvojo molitev, in tvoje solze sem vidil;
 6 glej, dodal bom tvojim dnem petnajst lét, in
 iz roke kralja Asirijanov bom otel tebe in
 to mesto, in ga bodem varoval, reče Gospod
 vsegamogočni.

Evangelij sv. Matevža.

8, 5 — 13.

 isti čas, kadar je Jezus v Ka- 5
 farnavm šel, je stopil k njemu
 stotnik, kateri ga je prosil, in je 6
 rekel: Gospod! moj hlapec leži doma
 mertvouden, in ga hudo vije. In Je- 7
 zus mu je rekel: Jest bom prišel in
 ga ozdravil. In stotnik odgovori in 8
 reče: Gospod! nisem vreden, da greš
 pod mojo streho; temuč reci le z be-
 sedo, in moj hlapec bo ozdravljen.
 Zakaj tudi jest sem človek, ki sem 9
 pod oblastjo, in imam vojšake pod se-
 boj, in rečem temu: Idi, in gre; in
 unemu: Pridi, in pride; in svojemu
 služabniku: Stori to, in stori. Ko 10
 je pa Jezus to slišal, se je za-
 čudil, in jim je rekel, kateri so
 za njim šli: Resnično vam povem,
 tolike vere nisem v Izraelu našel!
 Povem vam pa, da jih bo veliko od 11
 vzhoda in zahoda prišlo, in bodo se-
 deli pri mizi z Abrahamom in Izakom

in Jakopom v nebeškem kraljestvu:
 12 otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v
 vnanjo temo; ondi bo jok in škripanje
 13 z zobmi. In Jezus je rekel stotniku:
 Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti
 zgôdi! In hlapec je bil ozdravljen
 tisto uro.

V petek po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1 — 9.

1 **T**o reče Gospod Bog: Vpij, ne jenjaj, ka-
 kor trobenta povzdiguje svoj glas, in ozna-
 nuje mojemu ljudstvu njegove hudobije, in
 2 Jakopovi hiši njene pregrehe. Od dne do
 dne me namreč išejo, in hočejo vediti moje
 pota, kakor ljudstvo, ki pravično dela, in ni
 pravice svojega Boga zapustilo; od mene
 tirjajo pravico pravičnosti, in hočejo Bogu
 3 se bližati. Zakaj smo se postili, in nisi po-
 gledal; poniževali svoje duše, in ti ni bilo
 mar? — Glejte, ob dnevu vašega posta se
 najde vaša terma, in vse svoje dolžnike na-
 4 virate. Glej, v pravih in preprih se po-
 stite, in bijete s pestjo neusmiljeno. Ne po-

stite se, kakor dozdej, da bo vaše vpitje
 uslišano na višavi! Je mar takošen post, 5
 kakoršnega sem si izvolil, če človek čez
 dan svoj život tare? Mar, če svojo glavo
 zvija kakor obroč, in na rasovniku in na
 pepelu leži? Boš mar to post imenoval
 in Gospodu prijeten dan? Ali ni bolj to 6
 post, katerega sem si izvolil? Razreši hudobne
 zveze, raztergaj obtežavne zapisnike, sprostí
 poterte, in razteri vsako težo. Lomi lačnemu 7
 svoj kruh, in vódi ubožce in potikavce v
 svojo hišo; ko vidiš nazega, ga obleci, in
 ne zaničuj svojega mesá. Tada j se bo tvoja 8
 luč zasvetila kakor zarja, in tvoje zdravje
 bo hitrejše prišlo, in tvoja pravičnost pojde
 pred teboj, in Gospodovo veličastvo te bo
 zbiralo. Takrat boš klical, in Gospod bo 9
 uslišal; vpil boš, on pa poreče: Glej, tukaj
 sem; ker sem usmiljen, Gospod tvoj Bog.

Evangelij sv. Matevža.

5, 43 — 48 in 6, 1 — 6.

Isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Slišali ste, da je bilo 43
 rečeno: Ljubi svojega bližnjega,

44 in sovraži svojega sovražnika. Jest
pa vam povem: Ljubite svoje sovraž-
nike, dobro jim storite, kateri vas so-
vražijo, in molite zanje, kateri vas pre-
45 ganjajo in obrekujejo; da bote otroci
svojega Očeta, ki je v nebesih, kateri
daje svojemu solncu sijati na dobre
in hudobne, in da dežiti na pravične
46 in krivične. Zakaj ako tiste ljubite,
kateri vas ljubijo, kakošno plačilo bote
imeli? Ali ne delajo tega tudi cest-
47 ninarji? In ako pozdravljate le svoje
brate, kaj storite več? Ali ne delajo
48 tega tudi malikovavci? Bodite tedaj
popolnoma, kakor je vaš Oče ne-
1 beški popolnoma. Glejte, da svojih
dobrih del ne delate pred ljudmi,
da bi vas vidili; sicer ne bote imeli
plačila pri svojem Očetu, kateri je v
2 nebesih. Kadar tedaj vbogajme daješ,
ne trobi pred seboj, kakor hinavci
delajo po shodnicah in po terghih, da
bi od ljudi hvaljeni bili. Resnično,
povem vam, prejeli so svoje plačilo.
3 Kadar pa vbogajme daješ, naj ne vé
tvoja levica, kaj dela tvoja desnica;

da bo tvoja milošnja na skrivnem, in 4
 tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti
 bo povernil. In kadar molite, ne bo- 5
 dite kakor hinavci, kateri radi v shod-
 nicah in na voglih potov stojé in mo-
 lijo, da bi jih ljudje vidili. Resnično,
 povem vam, prejeli so svoje plačilo.
 Ti pa, kadar moliš, pojdi v svoj hram, 6
 zapri duri, in moli svojega Očeta na
 skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skriv-
 nem vidi, ti bo povernil.

V saboto po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9 — 14.

To reče Gospod Bog: Če izmed sebe od- 9
 praviš verigo, in jenjaš perst stegovati, in
 govoriti, kar nič ne tekne; če lačnemu 10
 podeliš, kar sam rad imaš, in nasitiš sti-
 skano dušo, ti bo v temi luč zasvetila, in
 tvoja tema bo kakor poldan. In pokoj ti bo 11
 dal Gospod za vselej, in tvojo dušo bo na-
 polnil s svetlobo, in tvoje kosti odrešil, in
 boš kakor namočen vert in kakor tekoč stu-
 denec, kteremu voda ne poide. In sozidal 12

boš razdjano dolgo časa, podlage od rodú do rodú boš napravil; in imenoval se boš gradivec
 13 plotov in narejavec stezá v pokoj. Če v saboto zderžuješ svojo nogo, da ne spolnuješ svoje volje moj sveti dan, in imenuješ saboto zaželen in Gospodu posvečen častitljiv dan, in jo posvečuješ, da ne delaš svojih potov, in se ne godi tvoja volja, da bi mar-
 14 njal: tadaj se boš veselil Gospoda, in povišal te bom nad vse višave na zemlji, in živil te bom z dedšino Jakopa, očeta tvojega; usta namreč Gospodove so govorile.

Evangelij sv. Marka.

6, 47 — 56.

47 isti čas, ko se je bil večer storil,
 48 je bil čeln na sredi morja, in Jezus sam na suhem. In je vidil svoje učence truditi se z veslanjem, (bil jim je namreč veter nasproti). In okoli četrte nočne straže je prišel k njim gredoč po morji, in
 49 je hotel memo njih iti. Oni pa, ko so ga vidili hoditi po morji, so menili, da je prikazen, in so zavpili.

Zakaj vsi so ga vidili in so se pre-⁵⁰
strašili. In zdajci jih je ogovoril in
jim rekel: Zaupajte, jest sem; nikar
se ne bojte! In je stopil v čeln k⁵¹
njim, in veter je nehal. In še bolj
so stermeli. Niso namreč umeli od⁵²
kruhov; zakaj njih serce je bilo oslep-
ljeno. In so se prepeljali, in so prišli⁵³
na Genezareško, in so v kraj vstavili.
In ko so iz čelna stopili, so ga pre-⁵⁴
cej spoznali. In so obtekali vso tisto⁵⁵
stran, in so začeli bolne na posteljah
prinašati, kjer so slišali, da je on. In⁵⁶
kamor koli je šel, v vasi in v terge
ali v mesta, so bolnike na ulice po-
kladali, in so ga prosili, da naj se
vsaj robú njegovega oblačila dotak-
nejo; in kolikor se jih ga je dotak-
nilo, so bili ozdravljeni.

Pepelnično ali pervopostno nedeljo.

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 6, 1 — 10.

1 **B**ratje! opominjamo vas, da gnade Božje
 2 nepridoma ne prejemate. Govori namreč: Ob
 prijetnem času sem te uslišal, in v dan zveli-
 čanja sem ti pomagal. Glejte, zdaj je prijeten
 3 čas; glejte, zdaj je dan zveličanja. Nikomur
 ne dajajmo pohujšanja, da se naša služba
 4 ne zaničuje; ampak v vseh rečeh se skazujmo
 Božje služabnike v velikem poterpljenji, v nad-
 5 logah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v
 6 puntih, v trudih, v čuvanju, v postih, v či-
 stosti, v znanji, v prizanašanji, v prijaznosti,
 7 v svetem Duhu, v nehinavski ljubezni, v be-
 sedi resnice, v moči Božji, z orožjem pra-
 8 vice na desni in na levi, pri časti in nečasti,
 pri nepoštenji in dobrem imenu, kakor za-
 peljivci, in vendar resnični, kakor neznani,
 9 in vendar znani, kakor umirajoči, in glejte,
 živimò, kakor stepeni, in vendar ne umor-
 10 jeni, kakor žalostni, vendar pa vselej ve-
 seli, kakor ubogi, in vendar jih veliko bo-
 gatimo, kakor da bi nič ne imeli, in vendar
 vse posedemo.

Evangelij sv. Matevža.

4, 1 — 11.

Isti čas je bil Jezus od Duha v 1
pušavo peljan, da bi bil od hu-
diča skušan. In ko se je štir- 2
deset dni in štirideset noči postil, je
bil po tem lačen. In skušnjavec je 3
k njemu stopil in rekel: Ako si Sin
Božji, reci, da naj ti kamni kruh bodo.
On je pa odgovoril in rekel: Pisano 4
je: Človek ne živi le od kruha, am-
pak od vsake besede, ktera pride iz
ust Božjih. Tedaj ga vzame hudič 5
seboj v sveto mesto in ga postavi na
verh tempeljna, in mu reče: Ako si 6
Sin Božji, verzi se doli; zakaj pisano
je: Svojim angelom je zavoljo tebe za-
povedal, in na rokah te bodo nosili,
da kje s svojo nogo ob kamen ne
zadeneš. Jezus mu je rekel: Spet 7
je pisano: Ne skušaj Gospoda svojega
Boga. Spet ga hudič vzame seboj 8
na silno visoko goro, in mu pokaže
vse kraljestva svetá in njih veličastvo,
in mu reče: Vse to bom tebi dal, 9

ako (*pred me*) padeš in me moliš.
 10 Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, sa-
 tan! zakaj pisano je: Gospoda svo-
 jega Boga moli in njemu samemu
 11 služi. Tedaj ga je hudič popustil;
 in glej! angeli so pristopili in mu
 stregli.

V ponedeljek po pervopostni nedelji.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11—16.

11 **T**o reče Gospod Bog: Glejte, jest sam
 bom poiskal svoje ovce, in jih bom obisko-
 12 val. Kakor iše pastir svoje čede ob dnevu,
 kadar je med svojimi razkropljenimi ovcami;
 tako bom iskal svojih ovec, in jih bom rešil
 iz svojih krajev, po katerih so se razgubile
 13 oblačni in temni dan. In izpeljal jih bom
 izmed ljudstev, in jih zbral iz dežel, in jih
 popeljem v njih deželo, ter jih bom pasel po
 14 Izraelovih gorah, ob potokih in na vseh selih
 po deželi. Po naj boljših pašah jih bom pa-
 sel, in na visokih gorah Izraelovih bodo njih
 pašniki; tam bodo počivale na zelenih tratah,

in na tolstih pašah se bodo pasle po gorah Izraelovih. Jest bom pasel svoje ovce; in ¹⁵ jest jih bom počivat vodil, reče Gospod Bog. Zgubljeno bom poiskal, izgnano nazaj pri- ¹⁶ peljal, ranjeno obézal, slabo okrepčal, debelo in močno bom varoval; in pasel jih bom po pravici, reče Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Matevža.

25, 31—46.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar pride Sin člo- ³¹ vekov v svojem veličastvu, in vsi angeli z njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali ³² se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo narazen ločil, kakor pastir loči ovce od kozlov. In bo ovce postavil ³³ na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo ³⁴ na njegovi desnici: Pridite, blagodarjeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, ktero vam je pripravljeno od začetka sveta. Zakaj lačen sem bil, ³⁵ in ste mi dali jesti; žejin sem bil, in

ste mi dali piti; tujic sem bil, in ste
36 me pod streho vzeli; nag sem bil, in
ste me oblekli; bolan sem bil, in ste
me obiskali; v ječi sem bil, in ste k
37 meni prišli. Tedaj mu bodo pravični
odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo
te vidili lačnega, in smo te nasitili?
38 ali žejnega, in smo te napojili? Kdaj
smo te pa vidili tujega, in smo te pod
streho vzeli? ali nazega, in smo te
39 oblekli? Ali kdaj smo te vidili bol-
nega, ali v ječi, in smo k tebi prišli?
40 In kralj bo odgovoril in jim rekel:
Resnično, vam povem, kar ste storili
kteremu teh mojih nar manjših bratov,
41 ste meni storili. Potlej poreče tudi
tistim, kateri bodo na levi: Poberite
se spred mene, prekleti! v večni
ogenj, kateri je pripravljen hudiču in
42 njegovim angelom. Zakaj lačen sem
bil, in mi niste dali jesti, žejin sem
43 bil, in mi niste dali piti; tuj sem bil,
in me niste pod streho vzeli; nag
sem bil, in me niste oblekli; bolan
44 in v ječi, in me niste obiskali. Tedaj
mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč:

Gospod! kdaj smo te vidili lačnega, ali žejnega, ali tujega, ali nazega, ali bolnega, ali v ječi, in ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril,⁴⁵ rekoč: Resnično, vam povem, kar niste storili kateremu teh nar manjših, tudi meni niste storili. In ti⁴⁶ pojdejo v večno terpljenje; pravični pa v večno življenje.

V torek po prvopostni nedelji.

Berilo iz Izaija preroka 55, 6—11.

Tiste dni je govoril Izaija prerok, rekoč: Išite Gospoda, ko se lahko najde; kličite ga, ko je blizu! Naj zapusti hudobnež svojo pot⁶ in krivičnik svoje misli, in naj se verne k Gospodu, in usmilil se ga bo, in k našemu Bogu, ker je bogat z odpušanjem. Zakaj⁸ moje misli niso vaše misli, tudi ne vaše pota moje pota, pravi Gospod. Ker kolikor viši⁹ je nebo od zemlje, toliko viši so moje pota od vaših potov, in moje misli od vaših misel. In kakor pada dež in sneg z neba, in¹⁰ se gori ne vrača več, ampak napaja zemljo,

in jo namaka, ter jo dela rodovitno, da seme
 11 daje sejavcu in kruh vživavcu: taka bo moja
 beseda, ki pride iz mojih ust; ona se ne
 bo vrnila k meni prazna, ampak opravila
 bo, kar koli hočem, in srečna bo v tem, za
 kar jo pošljem, pravi Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Matevža.

21, 10 — 17.

10 isti čas, ko je šel Jezus v Je-
 ruzalem, je bilo vse mesto po
 11 koncu, rekoč: Kdo je ta? Mno-
 žice pa so rekle: Ta je Jezus, pre-
 12 rok iz Nazareta na Galilejskem. In
 Jezus je šel v tempelj Božji, in je
 izgnal vse, kateri so v tempelju pro-
 dajali in kupovali, in je zvernil mize
 menjavcem, in stole tistim, kateri so
 13 golobe prodajali. In jim je rekel:
 Pisano je: Moja hiša se hiša molitve
 imenuje, vi pa ste jo storili jamo raz-
 14 bojnikov. In pristopili so k njemu v
 tempelju slepi in kruljevi, in jih je
 15 ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in
 pismarji vidili čudeže, ktere je delal,

in otroke, kateri so v tempeljnu vpili, rekoč: Hozana sinu Davidovemu! so se razjezili, in so mu rekli: Slišiš, ¹⁶ kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa da. Ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in sesajočih si si hvalo napravil? In jih je popustil in šel iz ¹⁷ mesta v Betanijo, in je tam ostal.

Kvaterna sredo v postu.

Berilo iz tretjih bukev kraljev 19,
3 — 8.

Tiste dni je prišel Elija v Bersabo Judovo, ³ in je spustil ondi svojega dečka. In je šel ⁴ dalje v pušavo, en dan hodá. In ko je prišel in sedel pod neki brinj, je prosil svoji duši, da bi umerl, in je rekel: Zadosti mi je, Gospod! vzemi mojo dušo; zakaj nisem boljši, kakor moji očetje. In se je vlegel, ⁵ in je zaspal v brinjevi senci; in glej, angel Gospodov se ga je dotaknil, in mu je rekel: Vstani, in jej. Ozerl se je, in glej, pri nje- ⁶ govi glavi je bil podpepelnik, in posoda vode; jedel je tedaj in pil, in je spet zaspal. In ⁷

povernil se je angel Gospodov vdručič, in se ga je dotaknil, in mu je rekel: Vstani, jej; zakaj ti imaš še dolgo pot. In ko je bil vstal, je jedel in pil, in je hodil v moči tiste jedi štirideset dni in štirideset noči do Božje gore Horeba.

Evangelij sv. Matevža.

12, 38 — 50.

38 isti čas so eni zmed pismarjev in farizejev Jezusu odgovorili, rekoč: Učenik! znamnje bi radi
39 od tebe vidili. On pa je odgovoril, in jim rekel: Hudobni in prešestni rod znamnja iše! Pa znamnje se mu ne bo dalo, razun znamnja Jona preroka.
40 Zakaj kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri noči, ravno tako bo Sin človekov v sercu
41 zemlje tri dni in tri noči. Možje Nivljlani bodo vstali ob sodbi s tem rodom, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na oznanovanje Jonovo; in glej! več kakor Jona je tukaj.
42 Kraljica od juga bo vstala ob sodbi

s tem rodом, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonovo modrost; in glej! več kakor Salomon je tukaj. Kadar je ⁴³ pa nečisti duh ven šel iz človeka, hódi po suhih krajih, in iše pokoja, in ga ne najde. Tedaj pravi: Vernil ⁴⁴ se bom v svojo hišo, iz ktere sem šel. In kadar pride, jo najde prazno, pometeno in osnaženo. Tedaj gre in ⁴⁵ si privzame sedem drugih duhov, hujših kakor on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednje tega človeka je hujši kakor prvo. Tako bo tudi s tem hudobnim rodом. Dokler ⁴⁶ je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunaj stali in so želeli z njim govoriti. Re- ⁴⁷ kel mu je pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoji bratje stojé zunaj in te išejo. On pa je tistemu, kateri mu je bil po- ⁴⁸ vedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In ⁴⁹ je roko stegnil na svoje učence, rekoč: Glejte! moja mati in moji bratje. Zakaj kdor koli storí voljo mojega ⁵⁰

Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, sestra in mati.

V četrtek po pervopostni nedelji.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 1—9.

1 **T**iste dni mi je govoril **Gospod**, rekoč:
 2 **K**aj je, da imate v izraelski deželi to priliko
 za pregovor, rekoč: **O**četje so kislo grozdje
 3 jedli, in otroci imajo skomino v zobéh? **K**a-
 kor resnično jest živim, reče **Gospod Bog**,
 zanaprej vam ne bo več ta prilika za pre-
 4 govor v Izraelu. **G**lej, vse duše so moje:
 kakor očetova duša, tako je tudi sinova duša
 5 moja: duša, ktera greši, bo umerla. **K**dor je
 6 pravičen, in prav in po pravici dela, ne je na
 gorah, in ne vzdiguje svojih oči k malikom
 Izraelove hiše, in ne oskruni žene svojega
 bližnjega, in ne hodi k svoji ženi ob mesenč-
 7 nem času, in nikogar ne žali, zastavo dolž-
 niku nazaj da, s silo nič ne vzame, svojega
 8 kruha lačnemu podeli, in nazega obleče, na
 obrest ne posoji, in več ne jemlje, svojo
 roko od krivice odvraca, in med človekom

in človekom pravično sodbo sklepa, se po 9
mojih zapovedih ravna, in moje pravice
ohrani, da po resnici dela: tak je pravičen,
on naj živi živi, reče Gospod vsega mo-
gočni.

Evangelij sv. Matevža.

15, 21 — 28.

Isti čas je Jezus šel, in se je 21
uganil v kraje Tira in Sidona.
In glej! kananejska žena je pri- 22
šla iz tistih krajev, in je vpila za
njim, rekoč: Usmili se me, Gospod,
sin Davidov! moja hči veliko terpi od
hudiča. On pa ji ni besede odgo- 23
voril. In njegovi učenci so pristopili
in ga prosili, rekoč: Odpravi jo, ker
za nami vpije. On pa je odgovoril 24
in rekel: Nisem poslan, kakor le k
zgubljenim ovcam Izraelove hiše. Ona 25
pa je prišla in ga je molila, rekoč:
Gospod, pomagaj mi! On pa je od- 26
govoril in rekel: Ni prav jemati kruha
otrokom, in ga psom metati. Ona pa 27
je rekla: Kaj pa da, Gospod! sej tudi

psički jedó drobtine, ktere padajo od
 28 mize njih gospodov. Tedaj je Jezus
 odgovoril in ji rekel: O žena! velika
 je tvoja vera. Zgôdi se ti, kakor
 hočeš. In njena hči je bila zdrava
 od tiste ure.

Kvaterni petek v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18,
 20 — 28.

20 **T**o pravi Gospod Bog: Duša, ktera greši,
 naj umerje; sin naj ne nosi očetove hudobije,
 in oče naj ne nosi hudobije sinove; pravica
 pravičnega je nad njim, in krivica krivičnega
 21 je nad njim. Če pa krivični za vse svoje
 storjene grehe pokoro dela, in vse moje za-
 povedi dopolnuje, in prav in po pravici
 22 ravná, naj živi živi, in naj ne umerje! No-
 bene njegovih storjenih hudobij se ne bom
 spomnil; zavoljo svoje pravice, ktero je de-
 23 lal, naj živi. Mar hočem smert hudobnega,
 reče Gospod Bog, in ne veliko bolj, da se
 24 spreoberne od svojih hudih del, in živi? Če
 se pa pravični od svoje pravice oberne, in

počenja hudobijo po vseh gnusobah, ktere je hudobni navajen delati, bo mar živel? Vse njegove pravične dela, ktere je storil, bodo pozabljene; v svoji spačenosti, s ktero se je spačil, in v svojem grehu, s katerim je grešil, v njima bo umerl. In vendar pravi: Gospodova pot ni pravična. Poslušajte tedaj, Izraelova hiša: Ni li moja pot pravična, in ali niso veliko bolj vaše pota hudobne? Če se namreč pravični od svoje pravice odverne, in hudo stori, bo umerl v tem: v krivici, ktero je delal, bo umerl. In če se hudobni odverne od svoje hudobije, ktero je počenjal, ter prav in pravično dela; on bo oživil svojo dušo. Ker gre namreč v sé, in se oberne od vseh svojih hudobij, ktere je počenjal, bo gotovo živel, in ne bo umerl, pravi Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Janeza.

5, 1—15.

Isti čas je bil judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. Je pa v Jeruzalemu ovčja kópel, ktera se po hebrejsko Bet-

3 **zajda imenuje, in je imela pet lóp. V**
teh je ležala velíka množica bolnih,
slepih, kruljevih, suhoudnih, kateri so
4 čakali pljivkanja vode. **Zakaj angel**
Gospodov je ob časih prišel v kópel,
in voda je pljivkala. In kdor je po
pljivkanji vode prvi v kópel stopil,
je ozdravel, katero bolezen koli je imel.
5 **Bil je pa neki človek tam, kateri je**
6 **bil osem in trideset let bolan. Kadar**
je Jezus tega vidil ležati, in je vedil,
da je že veliko časa tak, mu reče:
7 **Hočesh ozdravljen biti? Bolnik mu je**
odgovoril: **Gospod! nimam človeka,**
da bi me, kadar se voda skali, v
kópel djal; zakaj preden jest pridem,
8 **drugi pred menoj vanjo stopi. Jezus**
mu reče: **Vstani, zadeni svojo po-**
9 **steljo, in hôdi! In tisti človek je**
zdajci ozdravel, ter je vzel svojo po-
steljo, in je hodil. Tisti dan pa je
10 **bila sabota. Judje so tedaj ozdravlje-**
nemu rekli: **Sabota je, ne smeš svoje**
11 **postelje nositi. Jim je odgovoril: Kteri**
me je ozdravil, mi je rekel: **Zadeni**
12 **svojo posteljo, in hôdi! Tedaj so ga**

vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo, in hodi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedil, ¹³ kdo da je. Zakaj Jezus se je bil umaknil množici, ki je tam bila. Po- ¹⁴ tlej ga je Jezus v tempelju našel, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikar več ne greši, da se ti kaj hujšega ne zgodi. Tisti človek je šel ¹⁵ in je Judom povedal, da je Jezus, kateri ga je ozdravil.

Kvaterno saboto v postu.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 5, 14 — 23.

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, to- ¹⁴ lažite maloserčne, pomagajte slabim, bodite poterpežljivi z vsemi. Glejte, da ne bo kdo ¹⁵ komu hudega za hudo vračeval; ampak vselej se deržite tistega, kar je dobro, eden do ¹⁶ drugega in do vseh. Vselej se veselite. Ne- ¹⁷ prenehoma molite. V vseh rečeh se zahva- ¹⁸ lite; zakaj to je volja Božja v Kristusu Jezusu do vas vseh. Duha ne ugasujte. ¹⁹

20

21 Prerokovanja ne zaničujte. Vse pa skusite;
 22 kar je dobrega, ohranite. Vsake sence hu-
 23 dega se zderžite. Sam Bog mirú pa naj
 vas posveti v vseh rečeh, da se ves vaš
 duh, in duša, in teló brez graje ohrani v
 prihod Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Matevža.

17, 1 — 9.

1

Isti čas vzame Jezus seboj Petra
 in Jakopa in Janeza, njegovega
 brata, in jih pelje same na visoko
 2 goro. In se je spremenil pred njimi;
 in njegov obraz se je svetil kakor
 solnce, njegove oblačila pa so bile
 3 bele ko sneg. In glej! prikazala sta
 se jim Mojzes in Elija, in sta z njim
 4 govorila. Peter pa je spregovoril in
 je rekel Jezusu: Gospod! dobro nam
 je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tu-
 kaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu
 5 enega, in Eliju enega. Ko je še
 govoril, glej! jih je svetel oblak ob-
 senčil; in glej! glas iz oblaka, rekoč:
 Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam

dopadajenje; njega poslušajte! In ka- 6
 dar so učenci slišali, so na svoj obraz
 padli, in so se silno bali. In Jezus 7
 je pristopil, in se jih je dotaknil, in
 jim je rekel: Vstanite, in nikar se ne
 bojte! Kadar so pa svoje oči vzdig- 8
 nili, niso nikogar vidili, kakor Jezusa
 samega. In ko so z gore šli, jim je 9
 Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur ne
 pravite te prikazni, dokler Sin člove-
 kov od mrtvih ne vstane.

Drugo ali kvaterno nedeljo v postu.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Tesaloničanov 4, 1 — 7.

Bratje! prosimo in opominjamo vas v Go- 1
 spođu Jezusu, da, kakor ste od nas prejeli,
 kakó da vam gre živeti in Bogu dopasti,
 tako tudi živite, da ste čedalje bogate ji. Sej 2
 véste, kákošne zapovedi sem vam dal v
 Gospodu Jezusu. To namreč je volja Božja, 3
 vaše posvečenje, da se zderžite nečistosti,
 da vsak vas vé svoje telo ohraniti v sve- 4

5 tosti in časti, ne po gnanji poželenja, kakor
 6 neverniki, kateri Boga ne poznajo; in da kdo
 predeleč ne stopa, in svojega brata v no-
 beni reči ne goljufá, ker Gospod je maše-
 vavec vsega tega, kakor smo vam pred po-
 7 vedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical
 k nečistosti, ampak k svetosti, v Kristusu
 Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Matevža.

17, 1 — 9.

1 isti čas vzame Jezus seboj Petra
 in Jakopa in Janeza, njegovega
 brata, in jih pelje same na vi-
 2 soko goro. In se je spremenil pred
 njimi; in njegov obraz se je svetil
 kakor solnce, njegove oblačila pa so
 3 bile bele ko sneg. In glej! prikazala
 sta se jim Mojzes in Elija, in sta z
 4 njim govorila. Peter pa je sprego-
 voril in je rekel Jezusu: Gospod!
 dobro nam je tukaj biti; ako hočeš,
 naredimo tukaj tri šotore, tebi enega,
 5 Mojzesu enega, in Eliju enega. Ko
 je še govoril, glej! jih je svetel oblak

obsenčil; in glej! glas iz oblaka, rekoč: Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam dopadajenje; njega poslušajte! In kadar so učenci slišali, so na svoj obraz padli, in so se silno bali. In Jezus je pristopil, in se jih je dotaknil, in jim je rekel: Vstanite, in nikar se ne bojte! Kadar so pa svoje oči vzdignili, niso nikogar vidili, kakor Jezusa samega. In ko so z gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov od mrtvih ne vstane.

V ponedeljek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 9, 15 — 19.

Tiste dni je molil Daniel k Gospodu, rekoč: Gospod, naš Bog, kateri si z mogočno roko izpeljal svoje ljudstvo iz egiptovske dežele, in si si ime napravil, kakor je še današnji dan; grešili smo, krivično smo delali, o Gospod! vsi tvoji pravici nasproti. Naj se odverne, prosim, tvoja jeza in tvoj serd od

tvojega mesta Jeruzalema in od tvoje svete
 gore; ker zavoljo naših grehov in krivic na-
 ših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v
 17 zasmehovanje vsem, kateri so okoli nas. Zdaj
 tedaj, naš Bog! usliši molitev svojega hlapca
 in njegove prošnje; in poglej zavoljo samega
 sebe milostljivo na svoje svetišče, katero je
 18 zapušeno. Nagni, moj Bog! svoje uho, in
 poslušaj; odpri svoje oči, in poglej naše
 razdjanje, in mesto, katero se imenuje po
 tvojem imenu; ker ne (*v zaupanji*) na
 svojo pravico, ampak na tvoje obilno usmi-
 ljenje pokladamo svoje prošnje pred tvoje
 19 obličje. Usliši, o Gospod! bodi milostljiv,
 o Gospod! poglej in stori; zavoljo sebe sa-
 mega ne odlašaj, moj Bog! sej se po tvo-
 jem imenu imenuje mesto in tvoje ljudstvo,
 Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Janeza.

8, 21 — 29.

21 isti čas je rekel Jezus judovskim
 množicam: Jest grem, in me bote
 iskali, in bote v svojem grehu
 umerli. Kamor jest grem, vi ne mo-

rete priti. Judje so tedaj rekli: Ali ²²
bo morda sam sebe umoril, ker pravi:
Kamor jest grem, vi ne morete priti?
In jim je rekel: Vi ste od zdolej, ²³
jest sem od zgorej; vi ste od tega
svetá, jest nisem od tega svetá. To- ²⁴
rej sem vam rekel, da bote umerli v
svojih grehah; zakaj ako ne verujete,
da sem jest, bote umerli v svojem
grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ²⁵
ti? Jezus jim je rekel: Začetek, kateri
tudi z vami govorim. Velíko imam ²⁶
od vas govoriti in soditi; ali kateri me
je poslal, je resničen; in kar sem jest
od njega slišal, to govorim na svetu.
In oni niso uméli, da je rekel, da je ²⁷
Bog njegov Oče. Jezus jim je tedaj ²⁸
rekel: Kadar bote Sinú človekovega
povišali, takrat bote spoznali, da sem
jest, in da sam od sebe nič ne de-
lam, ampak kakor me je Oče učil, to
govorim. In kateri me je poslal, je z ²⁹
menoj, in me ni samega pustil; zakaj
jest vselej to delam, kar je njemu do-
padljivo.

V torek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 8 — 16.

8 Tiste dni je govoril Gospod Eliju Tesbi-
9 čanu, rekoč: Vstani in pojdi v Sarepto Si-
doncevi, in ostani ondi; zapovedal sem nam-
10 reč ondi ženi vdovi, da te preživi. Vstal je
in šel v Sarepto. In ko je prišel do mest-
nih vrat, se mu je prikazala žena vdova, ki
je nabirala derv; in jo je poklical in ji re-
kel: Daj mi malo vode v posodi, da pijem.
11 In ko je ona šla, da bi prinesla, je zavpil
za njo, rekoč: Prinesi mi, prosim, tudi griž-
12 ljej kruha v svoji roki. In ona je odgo-
vorila: Kakor resnično živi Gospod, tvoj
Bog, nimam kruha, razun toliko moke v
loncu, kolikor je pešica zamore deržati, in
malo olja v verču; glej, nabiram pár derv,
da grem, in ga napravim sebi in svojemu
13 sinu, da jeva, ter umerjeva. In Elija ji je re-
kel: Nikar se ne boj, temuč idi in stori,
kakor si rekla; vendar meni nar pred naredi
s tiste močice majhen podpepelnik, in prinesi
ga k meni; sebi pa in svojemu sinu po tem
14 naredi. To pa pravi Gospod, Izraelov Bog:

Moka v loncu ne bo pošla, in olje v verču se ne bo zmanjšalo, do dneva, ob katerem bo Gospod dal dežja na zemljo. In ona je šla, 15 in je naredila po Elijevi besedi, in jedel je on, in ona, in njena hiša; in od tistega dneva moka v loncu ni pošla, in olje v verču se 16 ni zmanjšalo, po besedi Gospodovi, ki jo je govoril po Elii.

Evangelij sv. Matevža.

23, 1 — 12.

Isti čas je govoril Jezus ljud- 1
stvu in svojim učencem, rekoč: 2
Na stolu Mojzesovem sedé pis-
marji in farizeji. Vse tedaj, kar koli 3
vam rekó, spolnujte in storite; po
njih delih pa nikar ne delajte, ker
pravijo, pa ne storé. Navezujejo nam- 4
reč težke breména, ki jih ni moč no-
siti, in jih nakladajo ljudem na rame, 5
pa jih sami s perstom nočejo ganiti.
Vse svoje dela pa storé, da jih ljudje 6
vidijo; delajo si namreč širji listke,
in veči robove v krilu. In imajo radi
perve mesta pri večerjah, in perve

7 sedeže v shodnicah, in pozdravljanja
 na terghih, in da jim ljudje pravijo:
 8 učenik! Vi pa se ne pustite učnikov
 imenovati; zakaj eden je vaš učenik,
 9 vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne
 imenujte na zemlji svojega očeta; za-
 kaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih.
 10 Ne imenujte se učnikov; zakaj eden
 11 je vaš učenik, Kristus. Kteri je nar-
 veči med vami, bodi vaš služabnik.
 12 Kdor se pa povišuje, bo ponižan; in
 kdor se ponižuje, bo povišan.

V sredo po drugi nedelji v postu.

Berilo iz bukev Esterinih 13, 8 — 11;
 15 — 17.

8 **T**iste dni je Mardohej molil k Gospodu,
 9 rekoč: Gospod, Gospod, vsegamogočni kralj!
 v tvoji oblasti je vse, in nikogar ni, kateri bi
 se mogel tvoji volji ustaviti, ako si sklenil
 10 Izrael rešiti. Ti si vstvaril nebo in zemljo,
 11 in kar koli se okrog pod nebom znajde. Ti
 si vsega Gospod, in nikogar ni, kateri bi se

tvojemu veličastvu ustavil. In zdaj, Gospod, 15
 kralj, Bog Abrahamov, usmili se svojega
 ljudstva, ker naši sovražniki nas hočejo po-
 gubiti in tvojo delšino pokončati! Ne za- 16
 verzi svojega deleža, ktereга si si rešil iz
 Egipta. Usliši mojo prošnjo, in bodi milost- 17
 ljiv deležu in svoji vervici, in preoberni
 našo žalost v veselje, da živimo, in hvalimo
 tvoje ime, Gospod; in ne zapiraj ust teh, ki
 tebi pojejo, Gospod naš Bog!

Evangelij sv. Matevža.

20, 17—28.

Isti čas je šel Jezus gori v Je- 17
 ruzalem, in je vzel dvanajstere
 učence posebej k sebi, in jim je
 rekel: Glejte! gremo gori v Jeruza- 18
 lem, in Sin človekov bo izdan velikim
 duhovnom in pismarjem, in ga bodo
 obsodili k smerti. In ga bodo izdali 19
 nevernikom zaničevati, bičati in kri-
 žati, in tretji dan bo *(od smerti)*
 vstal. Takrat je pristopila k njemu 20
 mati Cebedejevih sinov s svojima si-
 noma, ter ga je molila in nekaj pro-

- 21 sila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš?
Mu pravi: Reci, da sedita ta moja
sina, eden na tvoji desnici in eden
na tvoji levici v tvojem kraljestvu.
- 22 Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne
vésta, kaj prosita. Ali moreta piti
kelih, ki ga bom jest pil? Mu re-
- 23 četa: Moreva. Jima reče: Moj kelih
bota sicer pila; sedeti pa na moji
desnici ali levici ni moje vama dati,
ampak katerim je pripravljeno od mo-
- 24 jega Očeta. In uni deseteri, ko so
to slišali, so bili nevoljni nad bratoma.
- 25 Jezus pa jih je k sebi poklical, in je
rekel: Veste, da poglavarji narodov
gospodujejo čez nje, in kateri so vekši,
- 26 jih imajo v oblasti. Med vami pa ne
bodi tako; temuč kateri hoče med vami
- 27 večji biti, naj bo vaš služabnik. In
kateri hoče med vami prvi biti, naj
- 28 bo vaš hlapec. Ravno kakor Sin člo-
vekov ni prišel, da bi se mu streglo,
temuč da bi stregel, in dal svoje živ-
ljenje v odrešenje za njih veliko.

V četrtek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5 — 10.

To pravi Gospod Bog: Preklet človek, kteri 5
zaupa v človeka, in meso za svojo roko iz-
voli, in njega serce odstopi od Gospoda.
Zakaj on bo kakor tamariska v pušavi, in ne 6
bo gledal dobrega, kadar pride; temuč bo
prebival v suhoti, v pušavi, v solnati deželi,
kjer nihče ne more prebivati. Srečen člo- 7
vek, kteri zaupa v Gospoda, in je Gospod
njegovo upanje; on bo kakor drevo, ki je k 8
vodam presajeno, in v močirnost zaganja
svoje korenine, in se ne boji, ko pride vro-
čina; in njegovo perje je zeleno, in ob suši
ga ne skerbí, tudi nikoli ne prejenja sadú
roditi. Vseh serce je hudobno in nepretuht- 9
ljivo; kdo ga bo spoznal? Jest, Gospod, 10
pregledujem serce in ledvice skušam; jest
povračujem vsacemu po njegovem djanji, in
po sadu njegovih vmišljevanj, pravi Gospod
vsegamogočni.

Evangelij sv. Lukeža.

16, 19 — 31.

isti čas je rekel Jezus judovskim
19 množicam: Bil je neki bogat mož,
kteri se je oblačil v škerlat in
v tančico, in se je vsak dan imenitno
20 gostil. In je bil neki ubožec, po
imenu Lazar, kteri je ležal pred nje-
21 govimi vratmi poln ran, in se je želel
nasititi z drobtinami, ktere so padale
od mize bogatega, in mu jih nihče
ni dal; ampak tudi psi so hodili, in
22 so lizali njegove rane. Prigodilo se
je pa, da je umerl ubogi, in so ga
nesli angeli v naročje Abrahamovo.
Umerl je pa tudi bogati, in je bil
23 pokopan v pekel. Povzdignil je pa
svoje oči, ko je bil v terpljenji,
in je vidil od delec Abrahama, in La-
24 zarja v njegovem naročji. In on je
vpil in rekel: Oče Abraham! usmili
se me, in pošlji Lazarja, da pomoči
konec svojega persta v vodo, in ohladi
moj jezik, ker grozovitno terpim v

tem plamenu. Abraham pa je rekel: ²⁵
Sin! pomisli, da si prejel dobro v
svojem življenji, in ravno tako Lazar
hudo; zdaj pa je ta oveseljen, ti pa
terpiš. In verh vsega tega je med ²⁶
nami in med vami velik prepad po-
stavljen, da, kateri hočejo od tod k
vam iti, ne morejo, in tudi ne od-
ondod sem priti. In je rekel: Prosim ²⁷
te tedaj, oče! da ga pošlješ v hišo
mojega očeta; pet bratov namreč imam; ²⁸
da jim spriča, da tudi oni ne pridejo
v ta kraj terpljenja. Abraham mu ²⁹
reče: Imajo Mojzesa in preroke, njé
naj poslušajo. On pa je rekel: Nikar, ³⁰
oče Abraham! ampak če kdo izmed
mertvih k njim pojde, se bodo spo-
korili. Rekel mu je pa: Ako Moj- ³¹
zesa in prerokov ne poslušajo, tudi
ne bodo verovali, če ravno kdo od
mertvih vstane.

V petek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 37, 6 — 22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, ktere sem imel. Zdelo se mi je, da smo na njivi snope vezali, in da se je moj snop vzdignil in po koncu postavil; vaši snopi pa, ki so okrog stali, so se priklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mar naš kralj ali bomo podverženi tvoji oblasti? Te sanje tedaj in te besede so njih nevošljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, ktere je svojim bratom povedal, rekoč: Vidil sem v sanjah, kakor da bi se mi solnce in luna in enajst zvezd priklanjalo. Ko je bil to svojemu očetu in bratom povedal, ga je njegov oče posvaril, in je rekel: Kaj hočejo te sanje, ktere si imel? Se ti bomo mar jest, in tvoja mati, in tvoji bratje priklanjali na zemlji? Nevošljivi so mu tedaj bili njegovi bratje; oče pa je to reč na tihem pre- mišljeval. In ko so se njegovi bratje s pašo

očetovih čed mudili v Sihemu, mu je rekel 13
Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v Sihemu;
pojdi, k njim te bom poslal. In ko je od-
govoril: Tukaj sem, mu je rekel: Idi in 14
poglej, ali je vse prav pri tvojih bratih in
pri živini, in pridi mi povedat, kaj se godi.
Poslan iz doline Hebrona je prišel v Sihem.
In najdel ga je mož na polji, ker je bil za- 15
šel, in ga je vprašal, česa da iše. On pa 16
je odgovoril: Svojih bratov išem, povej mi,
kje pasejo čede. In mož mu je rekel: Šli 17
so s tega kraja; slišal sem jih pa reči:
Pojdimo v Dotajn. Jožef je tedaj šel za
svojimi brati, in jih je najdel v Dotajnu. Ko 18
so ga bili od deleč ugledali, preden je do
njih prišel, so ga mislili umoriti; in so 19
djali med seboj: Glejte, sanjavec pride.
Pridite, ubijmo ga, in verzimo ga v star 20
vodnjak, in porečemo: Silno huda zver ga
je požerla; in potem se bo pokazalo, kaj
mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, to 21
slišati, ga je želel rešiti iz njih rok, in je
rekel: Nikar mu življenja ne jemljite, in ne 22
prelivajte kervi; temuč verzite ga v ta vod-
njak, ki je v pušavi, in čiste ohranite svoje

roke; to pa je rekel, ker ga je hotel otéti iz njih rok, in nazaj dati svojemu očetu.

Evangelij sv. Matevža.

21, 33 — 46.

Misti čas je govoril Jezus judovskim množicam in velikim duhovnom to priliko. Bil je hišen gospodar, kateri je zasadil vinograd, in ga je s plotom ogradil, in skopal v njem tlačivnico, in postavil tabor; in ga je dal kmetom obdelovati, in je
 33
 34 šel na tuje. Kadar se je pa čas sadú približal, je poslal svoje hlapce do kmetov, da bi prejeli njegov sad.
 35 In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so enega stepili, enega ubili, enega
 36 pa kamnjali. Poslal je spet drugih hlapcev še več kakor popred, in so
 37 jim ravno tako storili. Zadnjič pa je poslal do njih svojega sina, rekoč:
 38 Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so sina vidili, so rekli med seboj: Ta je dedič; dejte! ubijmo ga
 39 in bomo imeli njegovo dedišino. In

so ga zgrabili, in vergli iz vinograda in ubili. Kadar tedaj gospod vino-⁴⁰ grada pride, kaj bo storil tem kmetom? Mu rekó: Hudobne bo hudo⁴¹ končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetom, kateri mu bodo sad opravljali ob svojih časih. Jezus⁴² jim reče: Ali niste nikoli brali v pis-mih: Kamen, katerega so zvergli zidarji, on je postal glava vogla? Od Gospoda je to storjeno, in je čudno v naših očeh. Zato vam povem, da⁴³ bo od vas vzeto Božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, ktero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kam-⁴⁴ nom, se bo razbil; na kogar pa on pade, ga bo sterl. In ko so veliki⁴⁵ duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da od njih govori. In bi ga bili radi prijeli, pa so se⁴⁶ bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V saboto po drugi nedelji v postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 27, 6 — 40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakopu: Slišala sem tvojega očeta govoriti z Ezavom, tvojim bratom, in mu reči: Prinesi mi od svojega lova, in naredi mi jed, da jem, in da te blagoslovim pred Gospodom, preden umerjem. Torej, moj sin! poslušaj moj svèt: Pojdi k čedi, in prinesi mi dva nar boljši kozliča, da naredim iz nju tvojemu očetu jed, ktero rad jé. In ko mu jo prineseš, jo bo jedel in te blagoslovil, preden umerje. On ji je odgovoril: Veš, da je Ezav, moj brat, kosmat človek, jest pa gladek; ako me bo moj oče pošlatal, in to začutil, se bojim, da bi ne menil, da sem ga hotel zasmehovati, in da bi si ne nakopal prekletstva namesti blagoslova. Mati mu reče: Nad me naj pride to prekletje, moj sin! le poslušaj mojo besedo, in pojdi, ter prinesi, kar sem rekla. Šel je in pri-

nesel, ter dal materi. Ona je naredila jed, kakor je vedila, da ima rad njegov oče. In 15 ga je oblekla z Ezavovimi nar lepšimi oblačili, ktere je domá pri sebi imela, in mu je 16 s kozličevinama roke ovila in goli vrat pokrila. In mu je dala jed in zročila kruhe, 17 ktere je bila spekla. To je noter nesel in 18 rekel: Moj Oče! On pa je odgovoril: Slišim. Kdo si ti, moj sin? In Jakop je djal: 19 Jest sem tvoj pervorojeni Ezav; storil sem, kakor si mi ukazal; vstani, usedi se, in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojemu sinu: 20 Kako si mogel tako hitro dobiti, moj sin? Je odgovoril: Volja Božja je bila, da mi je hitro naproti prišlo, kar sem hotel. In 21 Izak je djal: Stopi lesem, da te ošlatam, moj sin! in se prepričam, ali si ti moj sin Ezav, ali ne? On je stopil k očetu, in Izak 22 ga je ošlatal, ter je rekel: Glas je sicer glas Jakopov, roke pa so Ezavove roke. In ga ni poznal, ker so kosmate roke po- 23 dobo starjega imele. Tedaj ga je blagoslovil, in je rekel: Ti si moj sin Ezav? 24 Je odgovoril: Jest sem. On pa je rekel: 25 Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin!

da te blagoslovi moja duša. Ko mu jo je bil prinesel, in ko jo je bil pojedel, mu je
26 dal tudi vina. Ko ga je spil, mu je rekel
27 Stopi k meni, in me kušni, moj sin! Pri-
stopil je in ga kušnil. In ko je čutil lepi
duh njegovega oblačila, ga je precej bla-
goslovil, rekoč: Glej, duh mojega sina je
kakor duh polne njive, katero je blagoslovil
28 Gospod. Bog ti daj rose neba in debelosti
29 zemlje, obilno žita in vina. Služijo naj ti
narodi, in rodovi naj se ti priklanjajo! Bodi
gospod svojih bratov, in sinovi tvoje matere
naj se ti uklanjajo. Kdor te bo preklinjal,
naj bo sam preklet; in kdor te bo blagoslo-
30 vil, naj bo z blagoslovom napolnjen. Komej
je Izak nehal govoriti, in Jakob odšel, pride
31 Ezav, in je prinesel očetu skuhano jed svo-
jega lova, rekoč: Vstani, moj oče! in jej
od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja
32 duša. In Izak mu je rekel: Kdo pa si ti?
On je odgovoril: Jest sem tvoj pervorojeni
33 sin Ezav. Izak je ostermel in se silno pre-
strašil, in se je bolj zavzel, kakor se more
verjeti, ter je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri
mi je poprej vjeto divjačino prinesel, in od
vsega sem jedel, preden si ti prišel? in sem

ga blagoslovil, in on bo blagoslovljen. Ko 34
je bil Ezav zaslišal besede očetove, je na
ves glas zarjul in prežaljen rekel: Blago-
slovi tudi mene, moj oče! On je rekel: 35
Prišel je tvoj brat z zvijačo, in je prejel
tvoj blagoslov. On pa je dalje rekel: Ni 36
mu bilo zastonj ime Jakop dano; zakaj,
glej, vdručič že me je prekanil. Poprej
je pervenstvo iz mene spravil, in zdaj
vdručič mi je prevzel še moj blagoslov. In
dalje reče očetu: Ali nisi nič blagoslova
meni prihranil? Izak je odgovoril: Tvojega 37
gospoda sem ga postavil, in vse njegove
brate sem podvergel njegovi sužnosti. V
posestvu žita in vina sem ga vterdil, in po
tem takem, moj sin! kaj hočem še tebi
storiti? Ezav mu je odgovoril: Ali imaš 38
le en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi
tudi mene! In ko je silno vpil in jokal,
je bil Izak omečen, in mu je rekel: V de- 39
belosti zemlje in v rosi nebá od zgorej bodi 40
tvoj blagoslov!

Evangel sv. Lukeža.

15, 11 — 32.

Isti čas je povedal Jezus fari-
zejem in pismoukom to priliko:
11 Neki človek je imel dva sina;
12 in mlaji zmed nju je rekel očetu: Oče!
daj mi del blaga, kateri mene zadene.
13 In jima je razdelil premoženje. In
malo dni potlej je mlajši sin vse po-
bral, ter se je podal v daljno deželo,
in je tam zapravil svoje premoženje z
14 razujzdanim življenjem. Po tem pa,
ko je bil vse zapravil, je vstala ve-
lika lakota v tisti deželi; in on je
15 začel pomanjkanje terpeti. In je šel
in se pridružil nekemu mestnjanu tiste
dežele. In ta ga je poslal na svojo
16 pristavo svinje past. In je želel svoj
trebuh napolniti z lušinami, katere so
svinje jedle; in nihče mu jih ni dal.
17 Šel je pa sam v se, in je rekel: Ko-
liko najemnikov v hiši mojega očeta
ima obilno kruha, jest pa tukaj lakote
18 poginjam! Vzdignil se bom, ter poj-

dem k svojemu očetu in mu porečem: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Več nisem vreden tvoj sin 19 imenovan biti, stori me, kakor enega svojih najemnikov. In se je vzdignil, 20 in prišel k svojemu očetu. Ko je pa še deleč bil, ga je zagledal njegov oče, in se mu je milo storilo; in je pritekel, in se ga oklenil okoli vratú, in ga kušnil. In sin mu je rekel: 21 Oče! grešil sem zoper nebesa in zoper tebe; več nisem vreden, tvoj sin imenovan biti. Oče pa je rekel svo- 22 jim hlapcem: Hitro prinesite nar bolji oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu perstan na roko, in čevlje na noge; in pripeljite pitano tele, in zakoljite; 23 in hočemo jesti in se gostiti. Zakaj 24 ta moj sin je bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen in je najden. In so se začeli gostiti. Njegov starji 25 sin pa je bil na polji, in ko pride in se približa hiši, je zaslišal petje in ples. In je enega zmed hlapcev po- 26 klical in poprašal, kaj da je to? On 27 pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel,

in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker
 28 ga je spet zdravega nazaj dobil. Uje-
 zil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedaj
 je njegov oče ven šel, in ga je za-
 29 čel prositi. On pa je odgovoril in
 rekel svojemu očetu: Glej! toliko let
 ti služim, in nisem nikoli tvojega po-
 velja prestopil, in nikdar mi nisi dal
 kozliča, da bi se bil gostil s svojimi
 30 prijatli. Ko je pa prišel ta tvoj sin,
 ki je svoje premoženje z nečistnicami
 31 zapravil, si mu zaklal pitano tele. On
 pa mu je rekel: Sin! ti si zmirej pri
 32 meni, in vse moje je tvoje. Gostiti
 se pa in veseliti se je spodobilo, ker
 je ta tvoj brat bil mertev, in je spet
 oživel; je bil zgubljen, in je najden.

Brezímeno ali tretjo nedeljo v postu.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Efežanov 5, 1 — 9.

1 **B**ratje! bodite posnemavci Božji, kakor pre-
 2 ljubi otroci; in hodite v ljubezni, kakor je

tudi Kristus nas ljubil, in se za nas dal v dar in klavšino Bogu v prijeten duh. Nečisto- 3
vanje pa in vsa nečednost, ali lakomnost se še ne imenuj med vami (kakor se spodobi svetim), ali nesramnost, ali nespametne ali 4
gerde besede, kar se ne spodobi; ampak veliko bolj zahvaljenje. To namreč véдите 5
in premislite, da noben nečistnik, ali nesramnež, ali lakomnik, kar je malikovanje, nima deleža v kraljestvu Kristusovem in Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi 6
besedami; ker zavoljo téga pride jeza Božja nad otroke nevere. Ne bodite tedaj njih de- 7
ležniki! Zakaj bili ste nekdaž temà, zdaj 8
pa ste svetloba v Gospodu. Kakor otroci svetlobe hodite. Ker sad svetlobe je v vsi 9
dobroti, in pravici, in resnici.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 14 — 28.

Isti čas je izganjal Jezus hu- 14
diča, in ta je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni 15
zmed njih pa so rekli: Z Belcebubom,

16 višim hudičev, izganja hudiče. In
drugi so ga skušali, in so iskali
17 znamenja z neba od njega. On pa,
ker je vidil njih misli, jim je rekel:
Vsako kraljestvo, ktero je samo zo-
per sebe razdeljeno, bo razdjano, in
18 hiša bo na hišo padla. Ako je pa
tudi satan sam zoper sebe razdeljen,
kako bo obstalo njegovo kraljestvo,
ker pravite, de z Belcebubom hudiče
19 izganjam? Če pa jest z Belcebubom
hudiče izganjam, s kom jih vaši otroci
izganjajo? Zato bodo oni vaši sodniki.
20 Ako pa s perstom Božjim hudiče iz-
ganjam, je res Božje kraljestvo k vam
21 prišlo. Kadar močni v orožji svoj
dvor váruje, je v miru njegovo pre-
22 moženje. Če pa močnejši kakor on
nadj pride, in ga premaga, bo vse
njegovo orožje pobral, na ktero se je
23 zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor
ni z menoj, je zoper mene; in kdor
24 ne pobira z menoj, raztresa. Kadar
nečisti duh iz človeka pride, hódi po
suhih krajih, in iše pokoja, in ker ga
ne najde, pravi: Vernil se bom v

svojo hišo, od kodar sem izšel. In ²⁵
 ko pride, jo najde pometeno in osna-
 ženo. Tedaj gre, in si privzame se- ²⁶
 dem drugih duhov, hujših kot on, in
 gredó vanjo, in prebivajo tam. In
 poslednje tistega človeka je hujši, ka-
 kor pervo. Prigodilo se je pa, ko je ²⁷
 to govoril, je povzdignila neka žena
 glas zmed množice, in mu je rekla:
 Blagor telesu, ktero je tebe nosilo,
 in persim, ktere so tebe dojile! On pa je ²⁸
 rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri
 Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

V ponedeljek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 5, 1 — 15.

Tiste dni je bil Naaman, vojskini poglavar ¹
 sirskega kralja, velik mož pri svojem gos-
 podu in češen; zakaj po njem je Gospod
 dal srečo Sirii; bil je pa mož serčen in
 bogat, pa gobov. Bili pa so iz Sirije izšli ²
 roparji, in so vjeto peljali iz Izraelove de-

že le majhno deklico, ktera je bila v službi
 3 pri Naamanovi ženi. In ona je rekla svoji
 gospej: O, da bi bil pač moj gospod pri
 preroku, ki je v Samarii, gotovo bi ga
 4 ozdravil gob, ki jih ima. Šel je tedaj Naaman
 k svojemu gospodu, in mu je povedal,
 rekoč: Takó in takó je govorila deklica iz
 5 Izraelove dežele. In rekel mu je sirski
 kralj: Pojdi, poslal bom list Izraelovemu
 kralju. In ko je bil ta šel na pot, in seboj
 vzel deset talentov srebra, in šest tavžent
 6 zlatov, in deset spremenljivih oblačil, je
 prinesel list Izraelovemu kralju teh besedi:
 Kadar prejmeš to pismo, vedi, da sem k
 tebi poslal Naamana, svojega hlapca, da ga
 7 ozdraviš njegovih gob. In ko je bil Izraelov
 kralj prebral list, je pretergal svoje
 oblačila, in je rekel: Sem mar jest Bog,
 da bi zamogel usmertiti in oživiti, ker je on
 k meni poslal, da bi ozdravil moža njegovih
 gob? Čujte in glejte, kakó priložnosti išče
 8 zoper mene! Ko je Elizej, mož Božji, to
 slišal, da je namreč Izraelov kralj pretergal
 svoje oblačila, je poslal k njemu, rekoč:
 Zakaj si pretergal svoje oblačila? Naj pride
 9 k meni, in zvé, da je prerok v Izraelu. Pri-

šel je tedaj Naaman s konji in vozovi, ter je stal pri vratih Elizejeve hiše. In poslal 10 je Elizej k njemu sporočnika, rekoč: Pojdi, in umij se sedemkrat v Jordanu, in tvoje meso bo spet doseglo zdravje, in očišen boš. Serdit se je Naaman obernil, rekoč: Ménil 11 sem, da bo prišel k meni, in bo stoje klical v ime Gospoda, svojega Boga, in se dotaknil s svojo roko mesta mojih gob, in me bo ozdravil. Ali niste boljši Abana in Far- 12 far, reki v Damasku, kakor vse vode Izraelove, da bi se v njih umival, in se očistil? Ko se je bil tedaj obernil, in je preč šel nevoljin, so pristopili k njemu njegovi hlapci 13 in so mu rekli: Oče! ko bi ti bil tudi veliko reč rekel prerok, bi jo bil gotovo mogel storiti; koliko bolj, ker ti je zdaj rekel: Umij se, in boš očišen? Šel je, in se je 14 umil v Jordanu sedemkrat po besedi moža Božjega, in njegovo meso se je popravilo, kakor meso majhnega dečka, in je bil očišen. In vernil se je, ter je prišel k možu Bož- 15 jemu z vsem svojim spremstvom, in je stal pred njim, in je rekel: Res vem, da ni drugzega Boga na vsi zemlji, razun samo v Izraelu.

Evangelij sv. Lukeža.

4, 23 — 30.

 isti čas je rekel Jezus farizejem:
 Kaj pa da mi bote rekli ta pre-
 govor: Zdravnik, ozdravi sam
 sebe! Kolikoršne reči smo slišali,
 da si jih delal v Kafarnavmu, jih de-
 laj tudi tukaj v svojem kraju. Rekel je
 pa: Resnično, vam povem, da noben
 prerok ni prijeten v svojem kraju. V
 resnici vam povem: V dnevih Elijevih
 je bilo veliko vdóv v Izraelu, ko je
 bilo nebo tri leta in šest mescev za-
 perto, in ko je bila velika lakota po
 vsi deželi; in k nobeni iz njih ni bil
 Elija poslan, ampak le v Sarepto na
 Sidonskem k ženi vdovi. Tudi je bilo
 veliko gobovih ob času Elizeja pre-
 roka v Izraelu; in nobeden njih ni bil
 očišen, ampak le Naaman Sirec. In
 vsi v shodnici, to slišati, so bili polni
 jeze. In so vstali, in so ga ven iz
 mesta izgnali; in ga peljali na rob
 gore, na kateri je bilo njih mesto zi-
 dano, da bi ga doli sunili. On pa je,
 posred njih gredé, stran šel.

V torek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 1 — 7.

Tiste dni je neka žena klicala v Elizeja 1
preroka, rekoč: Tvoj hlapec, moj mož, je
umerl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal
Gospoda; in glej, posojevavec je prišel, da
bi vzel dva moja sina, da bi mu služila.
In rekel ji je Elizej: Kaj hočeš, naj ti 2
storim? Povej mi, kaj imaš v svoji hiši?
Ona pa je odgovorila: Nimam, tvoja de-
kla, nič drugega v svoji hiši, kakor malo
olja, da se z njim mazilim. In ji je re- 3
kel: Pojdi, prosi na posodo od vseh svojih
sosedov praznih posod, ne malo; in pojdi 4
noter, in zapri svoje duri, ko boš zno-
traj ti in tvoja sinova; in naliij od tod v
vse posode, in ko bodo polne, jih vzemi.
Šla je tedaj žena, in je zaperla duri za se- 5
boj in za svojima sinoma; ona sta ji pri-
našala posode, in sama je nalivala. In ko 6
so bile polne posode, je rekla svojemu sinu:
Prinesi mi še posodo. On pa je odgovoril:
Je nimam. In ustavilo se je olje. Ona pa 7

je prišla in je naznanila možu Božjemu. In on pravi: Idi, prodaj olje, in verni svojemu posojevavcu; ti pa, in tvoja sinova, živite od ostanka.

Evangelij sv. Matevža.

18, 15 — 22.

15 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvari med seboj in med njim samim. Ako te posluša, si pridobil svojega brata.

16 Ako te pa ne posluša, vzemi seboj še enega ali dva, da v ustih dveh ali treh prič stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povedj cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor

18 nevernik in očitni grešnik. Resnično, vam povem, kar koli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli bote razvezali na zemlji,

19 bo razvezano tudi v nebesih. Še vam povem, da, ako se dva zmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prosita, zgodila od

mojega Očeta, kateri je v nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije 20 zbrani v mojem imenu, tam sem jest v sredi med njimi. Takrat je pristopil 21 k njemu Peter in je rekel: Gospod! kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti 22 do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.

V sredo po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 20,
12 — 24.

To pravi Gospod Bog: Spoštuj svojega 12 očeta in svojo mater, da dolgo živiš na zemlji, ki ti jo bo dal Gospod, tvoj Bog. Ne ubijaj. Ne prešestvaj. Ne kradi. Ne 13 do govori krivega pričevanja zoper svojega 16 bližnjega. Ne želi hiše svojega bližnjega; 17 ne želi njegove žene, ne njegovega hlapca, ne njegove dekle, ne njegovega vola, ne njegovega osla, ne vsega, kar je njegovo.

18 Vse ljudstvo pa je vidilo grom in blisk, in
trobentin glas, in goro, ki se je kadila; in
vsi prestrašeni in od strahú pretreseni so od
19 deleč stali, in so rekli Mojzesu: Govôri ti
z nami, in bomo poslušali; nikar naj ne
govori z nami Gospod, da kje ne pomer-
20 jemo. In Mojzes je rekel ljudstvu: Nikar
se ne bojte! zakaj le skusit vas je prišel
Bog, in da bi bil njegov strah v vas, da
21 bi ne grešili. Ljudstvo je tedaj stalo od
deleč; Mojzes pa se je bližal temnini, v kateri
22 je bil Bog. Rekel je dalje Gospod Moj-
zesu: Tako povej Izraelovim otrokom: Vi-
23 dili ste, da sem z neba z vami govoril. Ne
delajte si srebernih bogov, tudi si ne de-
24 lajte zlatih bogov. Altar iz persti mi na-
redite, ter mi darujte na njem svoje žgavne
in mirne darove, svojo drobnico in svojo
govejo živino na vsakem mestu, kjer se ob-
haja spomin mojega imena.

Evangelij sv. Matevža.

15, 1 — 11.

Isti čas so prišli k Jezusu iz 1
Jeruzalema pismarji in farizeji,
rekoč: Zakaj prestopajo tvoji 2
učenci zročilo starih? Ne umivajo
si namreč rok, kadar kruh jedó. On 3
pa je odgovoril in je rekel: Zakaj
prestopate tudi vi zapoved Božjo za-
voljo svojega zročila? Zakaj Bog je
rekel: Spoštuj očeta in mater; in: 4
Kdor kolne očeta ali mater, naj umerje.
Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu 5
ali materi: Dar, kateri koli je od mene,
bo tebi v prid: In naj bi tudi ne 6
spoštoval svojega očeta ali svoje ma-
tere. Tako ste zapoved Božjo v nič
storili zavoljo svojega zročila. Hi- 7
navci! prav je prerokoval od vas
Izaija, rekoč: To ljudstvo me častí z 8
ustnicami, njih serce je pa deleč od
mene. Pa zastonj me časté, ker uče 9
uke in zapovedi človeške. In je mno- 10
žice k sebi poklical, in jim rekel:

- 11 **Poslušajte in umejte: Kar gre v usta, ne ognusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognusi človeka.**

V četrtek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1 — 7.

- 1 **T**iste dni mi je govoril Gospod, rekoč:
 2 **V**stopi se med vrata Gospodove hiše, in
 oznanuj ondi to besedo, ter reci: Poslušajte
 besedo Gospodovo vsi izmed Juda, kateri
 3 hodite skozi te vrata Gospoda molit. To
 pravi Gospod vojskinih trum, Izraelov Bog:
 Poboljšajte svoje dela in svoje namene, in
 4 prebival bom pri vas na tem kraju. Nikar
 se ne zanašajte na lažnjive besede, in ne
 rekajte: Tempelj Gospodov, tempelj Gospo-
 dov, tempelj Gospodov je! Pa če svoje
 dela in svoje namene dobro vravnavate; če
 pravico delate med človekom in njegovim
 bližnjim; če tujcu in siroti in vdovi ne de-
 late krivice, tudi nedolžne kervi ne prelivate
 na tem mestu, in za tujimi bogovi ne ho-
 7 dite k svoji lastni nesreči: bom prebival z

vami na tem mestu, v deželi, ktero sem vašim očetom dal od nekdanj in za vselej, pravi Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Lukeža.

4, 38 — 44.

Isti čas se je vzdignil Jezus iz³⁸ shodnice, in je šel v hišo Simonovo. Taša Simonova pa je imela hudo merzlivo; in so ga zanjo prosili. In je stopil k njej, in zapo-³⁹ vedal merzlivo, in jo je popustila. In zdajci je vstala in jim stregla. Ka-⁴⁰ dar je pa solnce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z mnogoterimi boleznimi, jih k njemu pripeljali. On pa je na slehernega roke položil, in ga je ozdravil. Šli so pa tudi hudiči⁴¹ iz mnogih, so vpili in rekli: Ti si Sin Božji! in jim je zažugal, in jih ni pustil govoriti, ker so vedili, da je on Kristus. Kadar se je pa dan⁴² storil, se je podal, in je šel v pust kraj, in množice so ga iskale in so prišle do njega; in so ga priderže-

43 vale, da bi ne šel od njih. On pa
jim je rekel: Tudi drugim mestom
moram oznanovati Božje kraljestvo,
44 ker sem zato poslan. In je oznanoval
v shodnicah po Galileji.

V petek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 4. Mojzesovih bukev 20,
2 — 13.

2 **T**iste dni so se zbrali Izraelovi otroci zo-
3 per Mojzesa in Arona, in so se spuntali, in
so rekli: O da bi bili pač umerli s svojimi
4 brati vred pred Gospodom! Zakaj sta mno-
žico Gospodovo izpeljala v pušavo, da po-
5 ginemo mi in naša živina? Zakaj sta nas
izpeljala iz Egipta, in pripeljala v ta silno
hudi kraj, ki se ne more obsevati, ki ne
rodí ne smokev, ne vinskih tert, ne mar-
garanovih jabelk, in verh tega še vode
6 nima v pijačo? In ko sta bila Mojzes in
Aron množico odpravila, sta šla v šotor
zaveze, sta padla na zemljo, ter sta vpila
k Gospodu, rekoč: Gospod Bog! usliši

vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenec žive vode, da se napijo, ter neha njih godernjanje. In prikazalo se je nad njima veličastvo Gospodovo. In Gospod je govoril Mojzesu, rekoč: Vzemi palico in zberi ljudstvo, ti in Aron, tvoj brat, in govori ta skali pred njimi, in dala bo vode. In ko boš izpeljal iz skale vodo, naj pije vsa množica in njena živina. Mojzes je tedaj vzel palico, ki je bila pred Gospodom, kakor mu je bil zapovedal. Ko se je bila množica zbrala pred skalo, jim je rekel: Poslušajte, puntarji in neverni; ali vam bova mogla iz te skale vode priterkati? In Mojzes je vzdignil roko, in je udaril s palico dvakrat na skalo, in priteklo je prav obilno vode, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, da bi me bila posvečevala, vpričo Izraelovih otrok, zato ne bota peljala teh ljudstev v deželo, ktero jim bom dal. To je voda zopergovora, kjer so se kregali Izraelovi otroci z Gospodom, in bil je poveličan med njimi.

Evangelij sv. Janeza.

4, 5 — 42.

Isti čas je prišel Jezus v samarijsko mesto, ktero se imenuje Sihar, blizo pristave, ktero je dal Jakop Jožefu, svojemu sinu. Bil je pa tam Jakopov studenec. Jezus tedaj, truden od pota, je tako sedel na studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vodo zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti! (Zakaj njegovi učenci so bili v mesto odšli, da bi jesti kupili.) Reče mu tedaj ta samarijska žena: Kako ti, ker si jud, mene piti prosiš, ki sem samarijska žena? Zakaj Judje se ne pečajo s Samarijani. Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar Božji, in kdo da je, kateri ti pravi: Daj mi piti, bi bila ti njega morebiti prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Sej nimaš s čim zajeti, in studenec je globok; od kod imaš tedaj živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakop, kateri nam je dal studenec,

in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je¹³ odgovoril, in je rekel: Slehern, kateri pije od te vode, bo spet žejin; kdor pa pije od vode, katero mu bom jest dal, ne bo žejin vekomaj; ampak voda,¹⁴ katero mu bom jest dal, bo v njem studenec vode izvirajoče v večno življenje. Žena mu reče: Gospod! daj¹⁵ mi te vode, da ne bom žejna, in da ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus¹⁶ ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža, in pridi semkaj! Žena je odgovorila¹⁷ in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam moža; zakaj¹⁸ pet mož si imela, in ktereга zdaj imaš, ni tvoj mož; to si prav rekla. Žena mu reče: Gospod! vidim, da si¹⁹ ti prerok. Naši očaki so na tej gori²⁰ molili; in vi pravite, da v Jeruzalemu je mesto, kjer se mora moliti. Jezus²¹ ji reče: Žena, verjemi mi, da pride ura, ko ne bote ne na tej gori, ne v Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite,²² kar ne véste; mi molimo, kar vemo, zakaj zveličanje je iz Judov. Pride²³

pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v duhu in v resnici; tudi Oče namreč hoče, da
24 so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo
25 v duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, da Mesija pride, (kteri se imenuje Kristus); kadar tedaj on
26 pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jest sem, ki govorim s teboj.
27 In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, da je z ženo govoril. Vendar pa nobeden ni rekel: Kaj
28 vprašaš, ali kaj z njo govoriš? Popustila je tedaj žena svoj verč, in je šla v mesto, in reče tistim ljudem:
29 Pridite in pogledjte človeka, kateri mi je vse povedal, kar koli sem storila; ali je on Kristus? Šli so tedaj iz
31 mesta in prišli k njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekoč: Učenik, jej!
32 On pa jim je rekel: Jest imam jéd jesti, ktere vi ne veste. Učenci so tedaj rekli med seboj: Mu je li kdo
33 jesti prinesel? Jezus jim reče: Moja jéd je, da storim voljo tega, kateri me

je poslal, in da dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še ³⁵ štiri mesce, in žetev pride? Glejte! vam povem: Povzdignite svoje oči, in pogledjte polje, da je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, ³⁶ in zbira sad v večno življenje, da se vkupej veselita, kateri seje, in kateri žanje. Zakaj v tem je pregovor res- ³⁷ ničen: Drugi seje, in drugi žanje. Jest sem vas poslal žet, česar niste ³⁸ obdelali; drugi so obdelali, in vi ste v njih delo stopili. Iz tistega mesta ³⁹ pa je veliko Samarijanov vanj verovalo zavoljo govorjenja žene, ktera je pričevala: Vse mi je povedal, kar koli sem storila. Ko so tedaj Sama- ⁴⁰ rijani k njemu prišli, so ga prosili, da bi tukaj ostal. In je ostal tam dva dni. In veliko več jih je vanj ⁴¹ verovalo zavoljo njegovega govorjenja. In so rekli ženi: Zdaj več ⁴² ne verujemo zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo, da je on resnično Zveličar svetá.

V saboto po tretji nedelji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 13, 1 — 62.

Tiste dni je živel v Babilonu mož, in njegovo ime je bilo Joakim; in je vzel za ženo hčer Helkijevo, po imenu Suzano, ktera je bila silno lepa, in se je Boga bala. Nje starši namreč, ki so bili pravični, so podučili svojo hčer po Mojzesovi postavi. Bil je pa Joakim silno bogat, in je imel sadni vert blizu svoje hiše; in Judje so se pri njem shajali, zato ker je bil med vsemi najčastitljivši. Tisto leto pa sta bila postavljena izmed ljudstva dva stara sodnika, od kakoršnih je Gospod govoril: ker hudobija je izvirala z Babilona iz starašin, iz sodnikov, ki so se vidili, da ljudstvo vladajo. Ona sta zahajala v hišo Joakimovo, in k njima so hodili vsi, kateri so imeli tožbe. Ko se je pa bilo ljudstvo vernilo okoli poldneva, je šla Suzana se sprehajat po sadnem vertu svojega moža. In vidila sta jo starca vsak dan vanj iti in se prehajati; in vnela sta se v poželenji do nje; in prevergla sta svoj

um, ter odvernila svoje oči, da nista vidila neba, in se ne spomnila pravičnih sodbá. Oba sta bila tedaj ranjena od ljubezni do 10 nje, pa si nista med seboj razodela svoje bolečine; ker sta se sramovala, si med se- 11 boj razodeti svoje poželenje, da bi rada z njo grešila. In vsak dan skerbnejši pazita, 12 jo viditi. In rekel je drugi drugemu: Poj- 13 diva domú, ker je čas južine. In šla sta, ter sta se ločila. Ko sta se bila pa vernila, 14 sta vkup zadela; in ko se po vzroku vprašata, si razodeneta svojo poželjivost, potem skupej čas določita, kdaj da bi jo môgla samo dobiti. Prigodilo se pa je, ko pazita 15 na priložin dan, da je prišla, kakor poprejšnje dni, samó z dvema deklama na vert, ter se je hotla kopati; vroče je namreč bilo. In nikogar ni bilo tam, razun teh dveh skri- 16 tih starcev, ki sta za njo gledala. Rekla 17 je tedaj deklama: Prinesite mi olja in mila, in vrata na vert zaprite, da se skopljem. In 18 storile ste, kakor je bila ukazala; zaklenile ste vrata na vert, in ste izšle skozi zadnje duri, da bi ji prinesle, kar je bila ukazala, in niste vedile, da sta starca notri skrita. Ko pa ste bile dekli odšle, sta vstala starca, 19

20 in sta pritekla k njej, ter sta rekla: Glej,
vrata na vert so zaklenjene, in nihče nas
ne vidi, in imava poželenje do tebe; zato
21 privoli nama, in se nama vdaj. Ako pa
nočeš, bova zoper tebe pričala, da je bil
mladeneč pri tebi, in da si zato dekli od
22 sebe poslala. Zdihnila je Suzana, in je
rekla: V stiskah sem od vseh strani; če
namreč to storim, je moja smert; če pa ne
23 storim, ne bom ubežala vajnim rokam. Pa
bolje mi je brez djanja vama pasti v roke,
24 kakor grešiti pred obličjem Gospodovim. In
Suzana je zavpila z velikim glasom; za-
25 vpila pa sta tudi starca zoper njo. In eden
je tekel k vratam na vert, in jih je odperl.
26 Ko so tedaj hišni hlapci slišali vpitje na
vertu, so planili vanj skozi zadnje vrata,
27 da bi vidili, kaj da je. Ko sta pa starca
povedala, je bilo hlapce silno sram; ker
se nikdar ni kaj tacega govorilo od Suzane.
28 In drugi dan, ko se je bilo ljudstvo zbralo
pri Joakimu, njenem možu, sta prišla tudi
starca polna krivičnih izmišljav zoper Su-
29 zano, da bi jo umorili. In rekla sta vpričo
ljudstva: Pošljite po Suzano, hčer Helkijevo,
30 ženo Joakimovo. In zdajci so poslali. In

prišla je s svojimi starši in z otroci, in z vsemi svojimi rodovinci. Suzana je pa bila 31 prav nežna in lepega obraza. In una hudo- 32 dobneža sta ji ukazala obraz odgerniti (bila je namreč zagernjena); da bi se vsaj tako njene lepote nasitila. Jokali so tedaj njeni, 33 in vsi, kateri so jo poznali. Vstala pa sta 34 starca v sredi ljudstva, in sta položila svoje roke na njeno glavo. Ona je jokaje proti 35 nebu pogledala; ker je njeno serce zaupalo v Gospoda. In starca sta rekla: Ko sva 36 se sama sprehajala po vertu, je ta z dvema deklama vanj prišla, in je vrata na vert zaklenila in dekli od sebe poslala. In prišel 37 je k njej mladenec, kateri je bil skrit, in se je z njo spečal. Midva pa, ki sva bila v 38 kotu na vertu, in ko sva vidila hudobijo, sva k njima tekla, in ji vidila v nečistem djanji. In njega sicer nisva mogla uderžati, 39 ker je bil močnejši od naju, in je vrata odperl, in je stekel; njo pa sva prijela, in 40 vprašala, kdo je bil mladenec, in nama ni hotla povedati; te reči sva priči. Verjela 41 jima je množica ko starima in sodnikoma ljudstva; in obsodili so jo k smerti. Su- 42 zana pa je z močnim glasom zavpila, in je

rekla : Večni Bog ! kateri skrito poznaš , in
43 veš vse , preden se zgodi , ti veš , da sta
krivično pričala zoper mene ; in glej , umer-
jem , akoravno nisem nič storila tega , kar
44 sta una hudobneža spletla zoper mene. Go-
45 spod pa je uslišal njen glas. In ko je bila
k smerti peljana , je Gospod obudil svetega
duha v mladenču , kteremu je bilo ime Da-
46 niel. In ta je zavpil z velikim glasom :
47 Nedolžen sem nad njeno kervjo ! In vse
ljudstvo se je vanj obernilo , in je reklo : Kaj
48 je to , kar si ti govoril ? Ko je stal v sredi
njih , je rekel : Ste li tako nespametni , Izrae-
lovi otroci ! da nič ne presodite , in ne spo-
znate resnice , ker ste pogubili hčer Izrae-
49 lovo ? Vernite se k sodbi , ker krivo sta
50 pričala zoper njo ! Ljudstvo se je tedaj
hitro vernilo , in starašini so mu rekli : Pridi ,
in usedi se med nas , in povej nam ; ker ti
51 je Bog dal čast starih. In Daniel jim je
rekel : Odločite ji deleč narazen , in ji bom
52 zaslišal ! Ko sta bila tedaj odločena eden
od družega , je poklical enega zmed nju ,
in mu je rekel : Zastarani hudobnež ! zdaj
so prišli na dan tvoji grehi , ktere si poprej
53 delal ; ker si krivične sodbe sklepal , nedolžne

zatiral, in krivične spušal; ako ravno Gospod govori: Nedolžnega in pravičnega ne umori! Zdaj tedaj, če si jo vidil, povej, ⁵⁴ pod katerim drevesom si ji vidil v pogovoru med seboj? On je rekel: Pod mastikom. Daniel pa je rekel: Prav sam sebi na glavo ⁵⁵ si se zlagal; ker glej, Božji angel, ki je od Boga prejel obsojenje, te bo na dvoje presekalo. In ko so ga bili odpeljali, je ukazal ⁵⁶ družega pripeljati, ter mu reče: Zarod iz Kanaana in ne iz Juda! lepota te je o-mamila, in poželenje je spačilo tvoje serce. Takó sta delala s hčerami Izraelovimi, in iz ⁵⁷ strahú so se z vama pečale; ali hči Judova se ni vdala vajni hudobii. Zdaj mi tedaj povej, ⁵⁸ pod katerim drevesom si ji dobil v pogovoru med seboj? In odgovori: Pod slivo. Da- ⁵⁹ niel pa mu reče: Prav zlagal si se tudi ti na svojo glavo; ker angel Gospodov čaka s svojim mečem, da te po sredi preseka, in vaji umori. Tedaj je vsa množica zavpila ⁶⁰ z velikim glasom, in hvalili so Boga, ki ohrani njé, kateri vanj zaupajo. In vzdignili ⁶¹ so se zoper dva starca (ker Daniel ji je bil iz nju ust prepričal, da sta krivo pričala), in so jima storili, kakor sta hudobno

62 delala zoper svojega bližnjega, da so storili po Mojzesovi postavi; in so ji umorili; in otéta je bila nedolžna kri tisti dan.

Evangelij sv. Janeza.

8, 1 — 11.

1 **T**isti čas je šel Jezus na oljsko
2 goro. In zjutraj zgodaj je spet
prišel v tempelj, in vse ljudstvo
je prišlo k njemu; in jih je sedé učil.
3 Pripeljejo mu pa pismarji in farizeji
ženo, ki so jo bili v prešestvu dobili;
4 in so jo v sredo postavili, in so mu
rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v
5 prešestvu najdena. V postavi pa nam
je Mojzes zapovedal take kamnjati.
6 Kaj tedaj tí praviš? To so pa rekli,
ker so ga skušali, da bi ga môgli
zatožiti. Jezus pa se je pripognil,
7 in je s perstom pisal na tlà. Ko pa
niso jenjali ga vprašati, se je sklônil,
in jim je rekel: Kteri vas je brez
greha, naj prvi verže kamen vanjo.
8 In se je spet pripognil, in je pisal na
9 tlà. Kadar so pa to slišali, so eden

za drugim ven šli, nar prvič starši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklô- 10 nil, in ji je rekel: Žena! kje so tisti, kateri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, 11 Gospod! Jezus pa je rekel: Tudi jest te ne bom obsodil; pojdi in nikar več ne greši!

Sredpostno ali četrto nedeljo v postu.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Galačanov 4, 22 — 31.

Bratje! pisano je, da je imel Abraham dva 22 sinova; enega od sužnje, in enega od proste. Pa kateri je bil od sužnje, je bil po mesu 23 rojen; kateri pa od proste, po obljubi. To 24 pa je v podobi rečeno. To ste namreč dve zavezi: ena na gori sinajski, ktera v suž- nost rodi, in ta je Agara. Zakaj sinajska 25 gora je v Arabii, in je podobna Jeruzalemu, kakoršen je zdaj, in služi s svojimi otroci. Gornji Jeruzalem pa pomeni prosto, ktera 26

27 je naša mati. Zakaj pisano je: Veséli se,
nerodovitna, ktera ne rodiš; zaukaj in za-
vpíj, ktera nisi na porodu; ker zapušena ima
28 veliko otrók, več ko ta, ktera ima moža. Mi
29 pa, bratje! smo po Izaku otroci obljube. Ali
kakor je takrat tisti, kateri je bil po mesu
rojen, preganjal unega, kateri je bil po duhu;
30 tako tudi zdaj. Ali kaj govori pismo? Izženi
sužnjo in njenega sina; zakaj sin sužnje ne
31 bo delež s sinom proste. Tedaj, bratje! nismo
otroci sužnje, ampak proste, za ktero pro-
stost nas je Kristus proste storil.

Evangelij sv. Janeza.

6, 1 — 15.

1 Iisti čas je šel Jezus čez gali-
lejsko morje, ktero je tiberijsko.
2 In šla je za njim velika množica,
ker so vidili čudeže, ki jih je delal
3 nad bolniki. Jezus je tedaj šel na
goro, in je tam sédel s svojimi učenci.
4 Bila je pa blizu velika noč, judovski
5 praznik. Ko je tedaj Jezus oči vzdig-
nil, in je vidil, da je silno velika
množica prišla k njemu, je rekel Fi-

lipu: Od kod bomo kupili kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga 6 je skušal; zakaj on je vedil, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve 7 sto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsakteri kaj malega dobil. Mu 8 reče eden njegovih učencev, Andrej, Simona Petra brat: Mladeneč je tu- 9 kaj, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; ali kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sesti. 10 Bilo je pa tamkaj veliko trave. So tedaj sedli, okoli pet tavižent mož šte- vila. Tedaj je Jezus vzel kruhe, in 11 je zahvalil, ter jih razdelil med se- deče; ravno tako tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, reče 12 svojim učencem: Poberite kosce, kateri so ostali, da konca ne vzamejo. So 13 tedaj pobrali, in napolnili dvanajst ko- šev s kosci, ki so ostali od petih ječ- menovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedaj so ljudje, ko so vidili čudež, 14 katerega je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, kateri ima na svet priti. Ko je tedaj Jezus spoznal, da 15

hočejo priti, in ga po sili vzeti, da bi ga kralja storili, je spet on sam zbežal na góro.

V ponedeljek po četerti nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 3, 16 — 28.

16 Tiste dni ste prišle dve ženi k kralju, in
17 ste stale pred njim. In nju ena reče: Pro-
sim, moj gospod; jest in ta žena sve sta-
novale v eni hiši, in porodila sem pri njej v
18 hramu. Tretji dan pa potem, ko sem bila
jest porodila, je porodila tudi ta; in bile sve
skupej, in nikogar družega ni bilo z nama
19 v hiši, razun naju. Umerl je pa sin te žene
20 po noči, spé namreč ga je zadušila. In
vstala je tiho pred časom po noči, ter je
vzela mojega sina od moje strani, ko sem
spala, tvoja služabnica, in ga je položila v
svoje naročje; svojega sina pa, ki je bil
21 mertev, je položila v moje naročje. In ko
sem bila vstala zjutraj, da bi bila podojila
svojega sina, se je pokazal mertev; in ko
sem ga bolj skerbno ogledala pri svetlem

dnevu, sem našla, da ni moj, ki sem ga rodila. In odgovorila je druga žena: Ni takó, 22 kakor govoriš, ampak tvoj sin je umerl, moj pa živi. Nasproti je rekla una: Lažeš, moj sin namreč živi, in tvoj sin je mertev. In tako ste se prepirale pred kraljem. Na 23 to reče kralj: Ta pravi: Moj sin živi, in tvoj sin je mertev; una pa odgovarja: Ne, ampak tvoj sin je mertev, moj pa živi. Re- 24 kel je tedaj kralj: Prinesite mi meč. In ko so bili prinesli meč pred kralja, reče: Raz- 25 delite živega otroka v dva dela, in dajte polovico eni, in polovico drugi. Rekla pa 26 je žena, ktere sin je bil živ, kralju (ginilo se je namreč njeno serce nad njenim sinom): Prosim, gospod, dajte uni otroka živega, in nikar ga ne umorite! Nasproti je govorila una: Ne bo naj ne moj, ne tvoj, ampak razdeli naj se! Odgovoril je kralj, in je 27 rekel: Dajte uni otroka živega, in naj se ne umori; zakaj ta je njegova mati. Slišal 28 je tedaj ves Izrael sodbo, ki jo je bil sklenil kralj, in bali so se kralja, ko so vidili, da je Božja modrost v njem, delati pravico.

Evangelij sv. Janeza.

2, 13 — 25.

 isti čas je bil blizo judovski velikonočni praznik, in Jezus je
 šel gori v Jeruzalem. In jih je našel v tempelju, kateri so prodajali
 vole in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In je naredil kakor tepežnico
 iz vervic, in je vse izgnal iz tempelja, tudi ovce in vole; in je menjavcem
 denarje izsul, in mize prevern timer. In tistim, kateri so golobe prodajali,
 je rekel: Spravite to od tod, in ne delajte iz hiše mojega Očeta
 hiše kupčije. Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: Gorečnost
 za tvojo hišo me izjeda. Judje so tedaj odgovorili, in mu rekli: S
 kakošnim čudežem nam skažeš, da smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim
 rekel: Poderite ta tempelj, in v treh dneh ga bom postavil. Tedaj so
 Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ta tempelj, in ti ga boš v treh dneh

postavil? On pa je govoril od tem- 21
 peljna svojega telesa. Kadar je tedaj 22
 od mrtvih vstal, so se spomnili nje-
 govi učenci, da je to govoril; in so
 verovali pismu in besedi, katero je
 Jezus govoril. Ko je bil pa v Je- 23
 ruzalemu o veliki noči, v dan praz-
 nika, jih je veliko verovalo v njegovo
 ime, ker so vidili njegove čudeže, ki
 jih je delal. Jezus se jim pa ni za- 24
 upal samega sebe, zato ker je on vse
 poznal, in ker ni potreboval, da bi 25
 kdo pričeval od človeka; zakaj on je
 vedil, kaj je v človeku.

V torek po četerti nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 32,
 7 — 14.

iste dni je Gospod Mojzesu govoril, re- 7
 koč: Pojdi z gore; zakaj grešilo je tvoje
 ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske de-
 že. Hitro so odstopili od pota, ki si jim 8
 ga pokazal; naredili so si zlito tele, in so

ga molili, in mu darovali, in rekli: To so tvoji bogovi, o Izrael! ki so te izpeljali iz egiptovske dežele. Dalje je djali Gospod Mojzesu: Vidim, da je to ljudstvo terdo-
vratno; pusti me, da se vname moja jeza zoper njé, in da jih pokončam; storil bom pa tebe v veliko ljudstvo. Mojzes pa je prosil Gospoda, svojega Boga, rekoč: Zakaj se je vnela, o Gospod! tvoja jeza zoper tvoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele z veliko krepostjo in z močno roko?
O da bi vsaj Egipčani ne rekli: Zvijahno jih je izpeljal, da bi jih pomoril na gorah, in jih pokončal znad zemlje. Uleže naj se tvoja jeza, in daj se potolažiti nad hudobijo svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka in Izraela, svojih hlapcev, katerim si prisegel sam pri sebi, rekoč: Namnožil bom vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to zemljo, od ktere sem govoril, bom dal vašemu zarodu, da jo vedno posedete. In Gospod se je dal potolažiti, in ni poslal hudega, ktero je govoril zoper svoje ljudstvo.

Evangelij sv. Janeza.

7, 14 — 31.

Isti čas, kadar je bil praznik že 14
napol minul, je šel Jezus v tem-
pelj, in je učil. In Judje so se 15
čudili, rekoč: Kako umé on pisma,
ker se ni učil? Jezus jim je odgo- 16
voril in rekel: Moj uk ni moj, ampak
tistega, kateri me je poslal. Ako hoče 17
kdo njegovo voljo storiti, bo spoznal
iz uka, ali je iz Boga, ali jest sam
iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe 18
govori, iše svoje časti; kdor pa iše
časti tistega, kateri ga je poslal, on
je resničen, in v njem ni krivice.
Vam li ni Mojzes dal postave? In 19
nobeden zmed vas ne spolni postave.
Zakaj me išete umoriti? Množica je 20
odgovorila in rekla: Hudiča imaš, kdo
te iše umoriti? Jezus je odgovoril, 21
in jim rekel: Eno delo sem storil, in
vsi se čudite. Poglejte, Mojzes vam 22
je dal obrezo (ne da bi bila od Moj-
zesa, ampak od očakov), in v saboto

23 obrezujete človeka. Ako človek obrezo
prejme v saboto, da se Mojzesova
postava ne prelomi; zakaj se nad
menoj hudujete, da sem celega člo-
24 veka ozdravil v saboto? Ne sodite
na oči, ampak sodite pravično sodbo.
25 Nekteri iz Jeruzalema so tedaj rekli:
Ni li ta tisti, kterega išejo umoriti?
26 In glejte! očitno govori, in nič mu
ne rekó! Ali so viši res spoznali, da
27 je on Kristus? Toda tega poznamo,
od kod je; kadar pa Kristus pride,
28 ne vé nihče, od kod je. Jezus je
tedaj vpil v tempeljnu, ter je učil in
rekel: Tudi mene poznate, in veste,
od kod sem! In sam od sebe nisem
prišel; ampak resničen je, kateri me
29 je poslal, kterega vi ne poznate. Jest
ga poznam, ker sem od njega, in on
30 me je poslal. Iskali so tedaj ga pri-
jeti, in nihče ni rok nanj položil, ker
31 še ni bila prišla njegova ura. Veliko
iz množice pa jih je vanj verovalo,
in so rekli: Ali bo Kristus, kadar
pride, več čudežev delal, kakor jih ta
dela?

V sredo po četerti nedelji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16—19.

To pravi Gospod Bog: Umijte se, očistite se, hudobnost svojih misel spravite spred mojih oči, nehajte napačno počenjati. Učite se dobro delati, išite pravice, zatiranemu pomagajte, siroti prisodite pravico, vdovo branite. Potlej pridite in pritožite se nad menoj, pravi Gospod. Ako bi bili vaši grehi kakor škerlat, bodo beli kakor sneg; in ako bi bili rudeči kakor bager, bodo beli kakor volna. Če ste voljni, in me poslušate, bote dobrote dežele vživali, pravi Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Janeza.

9, 1—38.

Isti čas, ko je Jezus memo šel, je vidil od rojstva slepega človeka. In so ga vprašali njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi

3 starši, da je slep rojen? Jezus je
odgovoril: Ni grešil ne on, ne njegovi
starši, temuč da se razodenejo Božje
4 dela nad njim. Jest moram delati dela
tistega, kateri me je poslal, dokler je
dan; pride noč, ko nihče ne more
5 delati. Dokler sem na svetu, sem luč
6 svetá. Ko je bil to rekel, je pljunil
na tlà in storil blata iz pljunka, in
7 je pomazal z blatom njegove oči; in
mu je rekel: Pojdi, umij se v kopli,
Siloe, (kar se prestavlja poslani).
Tedaj je šel, in se je umil, in je pri-
8 šel vidijoč. Sosedje tedaj, in kateri so
ga poprej vidili, da je bil berač, so
rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel,
in vbogajme prosil? Eni so rekli:
9 On je. Eni pa: Nikakor ne, ampak
podoben mu je. On pa je rekel: Jest
10 sem. Tedaj so mu rekli: Kako so se
11 ti odperle oči? Je odgovoril: Tisti
človek, ki se imenuje Jezus, je blata
naredil, in je pomazal moje oči, in mi
je rekel: Pojdi k kopli Siloe, in umij
se. In sem šel, in se umil in vidim.
12 In so mu rekli: Kje je tisti? Je re-

kel: Ne vem. Peljejo ga, kateri je bil ¹³
slep, k farizejem. Bila je pa sabota, ¹⁴
kadar je Jezus blata naredil, in odperl
njegove oči. Tedaj so ga spet tudi ¹⁵
farizeji vprašali, kako je spregledal.
On pa jim je rekel: Blata mi je djal
na oči, in sem se umil, in vidim.
Rekli so tedaj nekteri zmed farizejev: ¹⁶
Ta človek ni od Boga, ker sabote ne
posvečuje. Drugi pa so rekli: Kako
more človek grešnik take čudeže de-
lati? In je bil razpor med njimi.
Rekó tedaj slepcu: Kaj ti praviš od ¹⁷
njega, kateri ti je oči odperl? On pa
je rekel: Prerok je. Judje tedaj niso ¹⁸
verjeli od njega, da je bil slep in da
je spregledal, dokler niso poklicali
staršev tega, kateri je bil spregledal.
In so jih vprašali, rekoč: Je li ta vaš ¹⁹
sin, od ktereга vi pravite, da je bil
slep rojen? Kako tedaj zdaj vidi?
Njegovi starši so jim odgovorili, in ²⁰
rekli: Vemo, da je ta naš sin in da
je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ²¹
ne vemo; ali kdo je odperl njegove
oči, mi ne vemo. Njega vprašajte,

zadosti je star, sam naj govori od
22 sebe. To so rekli njegovi starši, ker
so se Judov bali; zakaj Judje so bili
že sklenili, da, če kdo reče, da je on
Kristus, naj bo od shodnice odločen.
23 Zavoljo tega so njegovi starši rekli:
24 Dosti je star, njega vprašajte. Tedaj
so vdrugič poklicali človeka, kateri je
bil slep, in so mu rekli: Daj čast
Bogu! mi vemo, da je ta človek
25 grešnik. On jim je tedaj rekel: Če
je grešnik, ne vem; samo to vem, da
26 sem bil slep, in da zdaj vidim. So
mu tedaj rekli: Kaj ti je storil? Kako
27 ti je odperl oči? Jim je odgovoril:
Sem vam že povedal, in ste slišali;
kaj hočete spet slišati? Ali hočete
28 tudi vi njegovi učenci biti? Tedaj
so ga kleli, in rekli: Ti bodi njegov
učenec; mi pa smo Mojzesovi učenci.
29 Mi vemo, da je z Mojzesom Bog go-
voril; od tega pa ne vemo, od kod
30 da je. Je odgovoril tisti človek, in
jim rekel: To je čudno, da vi ne
veste, od kod da je; in je odperl
31 moje oči! Vemo pa, da grešnikov

Bog ne usliši, ampak če kdo Bogu služi, in njegovo voljo stori, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, 32 da bi bil kdo sleporojenemu odperl oči. Ko bi ta ne bil od Boga, bi ne 33 bil mogel nič storiti. So odgovorili 34 in mu rekli: V grehah si rojen ves, in ti nas učiš? In pahnili so ga venkaj. Jezus je slišal, da so ga 35 venkaj pahnili, in ko ga je bil našel, mu je rekel: Veruješ ti v Sinu Božjega? On je odgovoril in rekel: 36 Gospod! kdo je, da verujem vanj? In 37 Jezus mu je rekel: Vidil si ga, in kateri s teboj govori, on je. On pa je 38 rekel: Gospod! verujem. In je padel in ga molil.

V četrtek po četrti nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 25 — 38.

Iste dni je šla sunamska žena k Elizeju 25 na karmelsko goro; in ko jo je vidil mož Božji od delec, je rekel Gieziju, svojemu

- 26 hlapcu: Glej, tista Sunamljanka. Pojdi ji
tedaj naproti, in reci ji: Se li prav godi s
teboj, in s tvojim možem, in s tvojim sinom?
- 27 In je odgovorila: Prav! In ko je bila pri-
šla do moža Božjega na goro, se je opri-
jela njegovih nog; in pristopil je Giezi, da
bi jo odmaknil. In rekel je mož Božji:
Pusti jo, zakaj njena duša je v britkosti, in
- 28 Gospod mi je prikril, in mi ni naznanil. In
ona mu je rekla: Sem li prosila sina od
svojega gospoda? Ali ti nisem rekla: Ne
- 29 norčuj se z menoj? In on je rekel Gieziju:
Opaši svoje ledja, in vzemi mojo palico v
svojo roko, in pojdi. Če te sreča človek,
ga ne pozdravljaj; in če te kdo pozdravi,
ne odgovarjaj mu; in položi mojo palico
- 30 dečku na obraz. Na to je mati dečkova
rekla: Kakor resnično živi Gospod, in živi
tvoja duša, ne bom te pustila. Vstal je tedaj,
- 31 in je šel za njo. Giezi pa je šel pred nji-
ma, in je položil palico dečku na obraz, in
ni bilo glasú, ne občutka; in vernil se je
njemu naproti, in mu je naznanil, rekoč:
- 32 Deček ni vstal. Šel je tedaj Elizej v hišo,
in glej, deček je mertev ležal na njegovi
- 33 postelji; in ko je bil vanjo stopil, je zaperl

duri za seboj in za dečkom, in je molil k Gospodu. In je šel gori, in se je vlegel na 34 dečka, in je djal svoje usta na njegove usta, in svoje oči na njegove oči, in svoje roke na njegove roke; in se je skrivil nad njim, in ogrelo se je meso dečkovo. On pa se 35 je povernil, in je šel po hiši, enkrat tje in sem; in je šel gori, in se je vlegel na njega; in deček je zazdehal sedemkrat, in je odperl oči. On pa je poklical Giezija, 36 in mu je rekel: Pokliči to Sunamljanko. In ko je bila poklicana, je šla k njemu. In on je rekel: Vzemi svojega sina. Ona je prišla, 37 ter je padla njemu k nogam, in je molila na tléh, in je vzela svojega sina, in je šla ven. In Elizej se je vernil v Galgalo. 38

Evangelij sv. Lukeža.

7, 11 — 16.

Isti čas je šel Jezus v mesto, 11 ki se imenuje Najim; in z njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vra- 12 tom približal, glej! so merliča nesli,

edinega sinú svoje matere, in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospod vidil, se mu je v serce smilila, in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil, in se par dotaknil, (kteri so pa nosili, so obstali); in je rekel: Mladeneč, rečem ti, vstani! In merlič je sédel in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in so Boga hvalili, rekoč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V petek po četrty nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 17 — 24.

17 **T**iste dni je zbolel sin žene, gospodinje, in bila je bolezen silno huda, tako da ni bilo v njem sape. Rekla je tedaj Eliju: Kaj je meni s teboj, mož Božji? Si prišel k meni, da zopet v spomin pridejo moje krivice, in 19 da umoriš mojega sina? In rekel ji je Elija: Daj mi svojega sina. In vzel ga je z

njeniga naročja, in ga je nesel v zgornji hram, kjer je sam stanoval, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical v Gospoda, 20 in je rekel: Gospod, moj Bog, si li tudi vdovo, pri kateri se jest kakor si bodi živim, z nadlogo udaril, da umoriš njenega sina? In razprosterl se je, in se je meril nad deč- 21 kom trikrat, in je klical v Gospoda, ter je rekel: Gospod, moj Bog, naj se verne, prosim, duša tega dečka v njegovo telo! In Gospod je uslišal Elijev glas, in pover- 22 nila se je dečkova duša v njega, in oživel je. In vzel je Elija dečka, in nesel ga je 23 iz zgornjega hrama v spodnjo hišo, in ga je dal njegovi materi, in ji je rekel: Glej, tvoj sin živi! In rekla je žena Eliju: Zdaj 24 sem v tem spoznala, da si ti mož Božji, in da je beseda Gospodova v tvojih ustih resnična.

Evangelij sv. Janeza.

11, 1 — 45.

Isti čas je bil nekdo bolan, La- 1 zar iz Betanije, iz terga Marije in Marte, njene sestre. (Marija 2

pa je bila, ktera je Gospoda z mazi-
lom mazilila, in brisala njegove noge
s svojimi lasmi, ktere brat Lazar je
3 bil bolan). Njegove sestri tedaj ste
poslale do njega, rekoč: Gospod!
4 glej, kterega ljubiš, je bolan. Ko je
pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta
bolezen ni k smerti, temuč je k časti
Božji, da bo Sin Božji po njej povelj-
5 čan. Jezus pa je ljubil Marto, in
6 njeno sestro Marijo in Lazarja. Ko
je tedaj slišal, da je bolan, je še dva
7 dni ostal na tistem mestu. Po tem
pa je rekel svojim učencem: Pojdimo
8 spet v Judejo! Učenci mu rekó: Uče-
nik! zdaj so Judje iskali te kamnjati,
9 in greš spet tje? Jezus je odgo-
voril: Ni li dvanajst ur v dnevu?
Ako kdo po dnevu hodi, se ne spo-
10 takne, ker vidi luč tega sveta; ako
pa po noči hodi, se spotakne, ker ni
11 luči pri njem. To je govoril in po
tem jim je rekel: Lazar, naš prijatelj,
spí; pa grem, da ga iz spanja zbu-
12 dim. Njegovi učenci so tedaj rekli:
13 Gospod! ako spí, bo ozdravel. (Jezus

pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, da od navadnega spanja govori). Takrat tedaj jim je ¹⁴ Jezus razločno rekel: Lazar je umerl. In vesel sem zavaljo vas, da nisem ¹⁵ bil tam, zato da verujete; pa pojdimo k njemu. Tomaž tedaj, ki je imeno- ¹⁶ van Dvojčič, je rekel součencem: Pojdimo tudi mi, da z njim umerjemo! Jezus je tedaj prišel, in ga je našel ¹⁷ že štiri dni v grobu ležati. (Betanija ¹⁸ pa je bila blizo Jeruzalema; okoli petnajst tečajev hodá.) Veliko Judov ¹⁹ pa je bilo prišlo k Marti in k Marii, da bi ji tolažili zavaljo njiju brata. Ko je tedaj Marta slišala, da Jezus ²⁰ pride, mu je naproti šla; Marija pa je domá sedela. Marta je tedaj rekla ²¹ Jezusu: Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi ²² zdaj vem, da, kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: ²³ Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: ²⁴ Vém, da bo vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jest ²⁵ sem vstajenje in življenje; kdor v me

veruje, bo živel, ako ravno umerje.
26 In kdor koli živi in v me veruje, ne
27 bo umerl vekomaj. Veruješ to? Mu
reče: Kaj pa da verujem, Gospod!
da si ti Kristus, Sin živega Boga,
28 ki si na ta svét prišel! In ko je
bila to izgovorila, je šla in je pokli-
cala na tihem Marijo, svojo sestro,
rekoč: Učenik je tukaj, in te kliče.
29 Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in
30 gre k njemu. Jezus namreč še ni
bil prišel v terg; ampak je bil še na
tistem mestu, kjer mu je bila Marta
31 naproti prišla. Judje tedaj, kateri so
bili pri njej v hiši, in so jo tolažili,
ko so vidili, da je Marija hitro vstala
in ven šla, so šli za njo, rekoč: K
32 grobu gre, da bo tam jokala. Ko je
tedaj Marija tje prišla, kjer je bil
Jezus, in ga je vidila, mu je k no-
gam padla in mu reče: Gospod! ko
bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil
33 umerl. Jezus tedaj, ko jo je vidil
jokati, in jokati Jude, kateri so bili z
njo prišli, se je zgrozil v duhu, in
34 se užalil, in je rekel: Kam ste ga

položili? Mu rekó: Gospod! pridi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje³⁵ so tedaj rekli: Glejte, kako ga je³⁶ ljubil! Eni zmed njih pa so rekli:³⁷ Ali ni mogel ta, ki je oči odperl sleporojenemu, tudi storiti, da bi ta ne bil umerl? Jezus se je tedaj spet³⁸ sam v sebi zgrozil, in pride k grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil položen čez njo. Jezus reče: Odvalite³⁹ kamen! Marta, sestra mertvega, mu reče: Gospod! že smerdi, zakaj štiri dni že leži. Jezus ji reče: Ali ti⁴⁰ nisem rekel, da, ako veruješ, boš vidila čast Božjo? Tedaj so kamen⁴¹ odvalili. Jezus pa je oči na kviško vzdignil, in je rekel: Oče! zahvalim te, da si me uslišal. Jest sem pa⁴² vedil, da me vselej uslišiš; toda zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, sem rekel, da verujejo, da si me ti poslal. In ko je bil to izrekel, je z velikim⁴³ glasom zavpil: Lazar, pridi ven! In⁴⁴ kateri je bil umerl, je zdajci ven prišel, povezan na rokah in nogah s povoji, in njegov obraz je bil v pert

zavit. Jezus jim reče: Razvežite ga,
 45 in pustite ga iti. Veliko Judov tedaj,
 ki so bili prišli k Marii in k Marti,
 in so vidili, kar je Jezus storil, je
 vanj verovalo.

V saboto po četerti nedelji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8 — 15.

8 **T**o pravi Gospod: Ob prijetnem času te
 uslišim, in ob dnevu zveličanja ti pomagam,
 in te ohranim, in te dam v zavezo ljudstvu,
 da zbudiš zemljo, in posestvaš razdjane
 9 deleže, in rečeš jetnikom: Izidite! in njim,
 ki so v temi: Pridite na dan! — Na potih
 se bodo pasli, in po vseh planjavah bo njih
 10 paša; ne bodo lačni, ne žejni, in tudi jih
 ne bo ne vročina, ne solnce pritiskalo; ker
 njih usmiljeni jih bo vodil, in pri vodnih
 11 studencih jih napajal. In vse svoje gore
 bom v pot napravil, in moje steze bodo po-
 12 višane. Glej, ti pridejo od deleč, in glej,
 uni od severja in morja, in uni iz poldanje

dežele. Hvalite, nebesa, in raduj se, zem- 13
lja, goré, pojte hvalo; ker potolažil je
Gospod svoje ljudstvo, in se usmilil svojih
revežev. Sion pa je rekel: Zapustil me je 14
Gospod; in Gospod me je pozabil! Ali 15
more žena pozabiti svoje dete, da bi se ne
usmilila sinú svojega telesa? In ko bi ga
ona pozabila, vendar jest ne bom pozabil
tebe, pravi Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Janeza.

8, 12 — 20.

Isti čas je govoril Jezus judovskim 12
množicam, rekoč: Jest sem luč
svetá; kdor hodi za menoj, ne
hodi po temi, ampak bo imel luč živ-
ljenja. Farizeji so mu tedaj rekli: 13
Ti sam od sebe pričuješ; tvoje pri-
čevanje ni resnično. Jezus je odgo- 14
voril, in jim rekel: Če tudi jest sam
od sebe pričujem, je moje pričevanje
vendar resnično; ker vém, od kod
sem prišel, in kam grem; vi pa ne
veste, od kod pridem in kam grem.
Vi po mésu sóдите; jest nikogar ne 15

- 16 sodim. In ako jest sodim, je moja
sodba resnična, ker nisem sam, am-
pak jest in Oče, kateri me je poslal.
17 In v vaši postavi je pisano, da dveh
18 človekov pričevanje je resnično. Jest
sem, kateri sam sebi pričujem; in Oče,
kateri me je poslal, pričuje od mene.
19 Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Oče?
Jezus je odgovoril: Ne poznate ne
mene, ne mojega Očeta; ako bi mene
poznali, bi pač tudi mojega Očeta
20 poznali. Te besede je Jezus govoril
v tempeljni hrambi, ko je učil v
tempelju; in nihče ga ni prijel, ker
njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno ali tiho nedeljo.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
do Hebrejcev 9, 11 — 15.

- 11 **B**ratje! Kristus je pristopil kakor véliki
duhoven prihodnjih dobrot, skozi viši in ve-
liko boljši šotor, kateri ni z roko storjen, to
12 je, ne tega vstvarjenja; tudi ne s kervjo
kozlov ali juncev, temuč je z lastno kervjo

enkrat v svetišče šel, in je večno odrešenje našel. Zakaj če kri kozlov in juncev in 13 potreseni juničin pepel ognušene posveti v telesno očiščenje: koliko bolj bo kri Kristusa, 14 kateri je po svetem Duhu sebe brez madeža Bogu dal, našo vest očistila od mertvih del, da bomo služili živemu Bogu! In zato je 15 srednik novega zakona, da po smerti, ki se je zgodila v odrešenje od tistih pregreh, ki so bile pod poprejšnjo zavezo, prejmejo, ki so poklicani, obljubo večne deležnine v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Janeza.

8, 46 — 59.

Isti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Kdo zmed vas me bo 46 greha prepričal? Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, besede Božje po- 47 sluša. Za tega voljo vi ne poslušate, ker niste iz Boga. Judje so tedaj 48 odgovorili in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, da si Samarijan in hudiča imaš? Jezus je odgovoril: 49

Jest nimam hudiča; ampak častim svojega Očeta, in vi ste mi čast
50 vzeli. Pa jest ne išem svoje časti;
51 je, kateri je iše in sodi. Resnično, resnično, vam povem: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti vidil
52 vekomaj. Judje so tedaj rekli: Zdaj smo spoznali, da imaš hudiča! Abraham je umerl in preroki, in ti praviš: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo
53 smerti okusil vekomaj. Si li ti več, kakor naš oče Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Koga sam sebe
54 delaš? Jezus je odgovoril: Če jest sam sebe častim, moja čast nič ni; moj Oče je, kateri me časti, od kte-
55 rega vi pravite, da je vaš Bog. In ga ne poznate; jest pa ga poznam. In ako rečem, da ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi; ali poznam ga in
56 dopolnujem njegovo besedo. Abraham, vaš oče, se je silno veselil viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel.
57 Judje so mu tedaj rekli: Še petdeset
58 let nimaš, in si Abrahama vidil? Jezus jim je rekel: Resnično, resnično,

vam povem, preden je bil Abraham, sem jest. Tedaj so pobirali kamnje, ⁵⁹ da bi vanj lučali; Jezus pa se je skril, in je šel iz tempeljna.

V ponedeljek po tihi nedelji.

Berilo iz Jona preroka 3, 1 — 10.

Tiste dni je govoril Gospod vdrugič Jonu 1
 preroku, rekoč: Napravi se in pojdi v Ni- 2
 nive, v veliko mesto, in oznanuj v njem
 oznanilo, ki ti ga bom jest povedal. In 3
 Jona se je napravil, in je odrinil v Ninive
 po Gospodovi besedi. Ninive pa so bile
 veliko mesto tri dni hodá. In Jona je jél 4
 iti v mesto en dan hodá, in je vpil, ter je
 rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo raz-
 djane. In Ninivljani so verovali v Boga, 5
 in so oznanili post, ter se v rasovnike ob-
 lekli od naj večega do naj manjšega. Tudi 6
 je prišla beseda do kralja v Ninivah, in
 vstal je s svojega prestola, ter je vergel
 svojo obleko s sebe, in se je oblekel v ra-
 sovník, in je sedel v pepel. In je ukazal 7
 oklicati in oznaniti v Ninivah ko povelje

kralja in njegovih knezov, rekoč: Ljudje in
 živina, govedina in drobnica naj nič ne po-
 kusijo, tudi naj ne hodijo na pašo, in vode
 8 naj ne pijejo. In naj se z rasovniki ogernejo
 ljudje in živina, ter naj vpijejo k Gospodu
 z močjo, in naj se slednji verne s svoje
 hude poti, in od krivice, ki tiči v njegovih
 9 rokah. Kdo vé, če se Bog ne oberne in
 ne odpusti? Morebiti se oberne od serda
 10 svoje jeze, da ne poginemo. In Bog je
 vidil njih delo, ker so se obernili s svoje
 hude poti, in usmilil se je svojega ljudstva
 Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Janeza.

7, 32 — 39.

32 isti čas so viši in farizeji po-
 slali hlapcev, da bi Jezusa pri-
 33 jeli. Jezus jim je tedaj rekel:
 Še malo časa sem pri vas, in grem
 34 k njemu, kateri me je poslal. Iskali
 me bote, in me ne bote našli; in kjer
 35 sem jest, vi ne morete priti. Judje
 so tedaj rekli med seboj: Kam misli
 ta iti, da ga ne bomo našli? Ali

pojde med razkropljene nevernike, in bo nevernike učil? Kakošno govor-³⁶jenje je to, ker je rekel: Iskali me bote, in me ne bote našli; in kjer sem jest, vi ne morete priti? Po-³⁷slednji veliki dan praznika pa je Jezus vstal, in vpil, rekoč: Ako je kdo žejin, naj pride k meni, in naj pije. Kdor v me veruje, potekó, kakor³⁸ pismo pravi, potoki žive vode iz njegovega oserčja. To pa je rekel od³⁹ Duha, kterega so imeli prejeti vanj verujoči.

V torek po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 14, 28—42.

Tiste dni so prišli Babilonci pred kralja, 28. in so rekli: Daj nam Daniela, sicer bomo umorili tebe in tvojo družino. Ko je tedaj 29. kralj vidil, da silno vanj tišé, je sili jenjal, in jim je dal Daniela. Oni pa so ga vergli 30. v levnjak, in je bil ondi šest dni. V jami 31. pa je bilo sedem levov, kterim so se vsak dan dale dve trupli in dve ovci; le takrat

32 se jim niso dale, da bi požerli Daniela. Bil
je pa v Judeji prerok Habakuk, in on je
bil podmet skuhal, in nadrobil kruha v lonec,
in je šel na polje, da bi ga ženjem prine-
33 sel. In angel Gospodov je rekel Habakuku:
Nesi južino, ktero imaš, v Babilon Danielu,
34 ki je v levnjaku. In Habakuk je rekel:
Gospod! Babilona nisem vidil, in za jamo
35 ne vém. In prijel ga je angel Gospodov
verh glave, in ga nesel za lase njegove
glave, ter ga je postavil s hitrostjo svojega
36 duha v Babilonu nad jamo. In Habakuk
je zavpil, rekoč: Daniel, služabnik Božji,
37 vzemi južino, ktero ti je Bog poslal! Daniel
pa je rekel: Spomnil si se me, o Bog! in
38 nisi zapustil njih, kateri tebe ljubijo. In Da-
niel je vstal, in jedel. Angel Gospodov
pa je Habakuka berž spet nazaj postavil
39 na njegovo mesto. Sedmi dan tedaj je pri-
šel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je
stopil k jami, ter vanjo pogledal; in glej,
40 Daniel sedi v sredi levov. Tada j je kralj
zavpil z velikim glasom, rekoč: Velik si,
Gospod, Danielov Bog! In ga je potegnul
41 iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli po-
gubiti, je v jamo vergel, in berž so bili

požerti vpričo njega. Takrat je kralj rekel: 42
 Bojé naj se vsi prebivavci po vsi zemlji
 Boga Danielovega; ker on je odrešenik,
 kateri dela znamenja in čudeže na zemlji,
 kateri je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelij sv. Janeza.

7, 1 — 13.

 isti čas je hodil Jezus po Ga- 1
 lileji; zakaj po Judeji ni hotel
 hoditi, ker so ga Judje iskali
 umoriti. Bil je pa blizu judovski praz- 2
 nik zelenih šotorov. Rekli so mu pa 3
 njegovi bratje: Idi od tod, in pojdi v
 Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoje
 dela, ktere delaš. Zakaj nihče ne 4
 dela kaj na skrivnem, kateri išče očiten
 biti; če to delaš, daj se na znanje
 svetu. Tudi njegovi bratje namreč 5
 niso vanj verovali. Jezus jim tedaj 6
 reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas
 pa je vselej pripravljen. Vas svét 7
 ne more sovražiti; mene pa sovraži,
 ker jest pričujem od njega, da so
 njegove dela hude. Vi pojdite k temu 8

prazniku; jest pa ne grem k temu
 prazniku, ker moj čas še ni dopol-
 9 njen. Ko je bil to rekel, je on ostal
 10 v Galileji. Ko so bili pa njegovi
 bratje odšli, takrat je tudi on k praz-
 niku šel, ne očitno, ampak nekako
 11 na skrivnem. Judje so ga tedaj iskali
 o prazniku, in so rekli: Kje je
 12 on? In med ljudmi je bilo na tihem
 veliko govorjenja zavoljo njega. Za-
 kaj nekteri so rekli: Dober je; ne-
 kteri pa so rekli: Ni takó, temuč
 13 ljudi zapeljuje. Vendar pa nihče ni
 očitno od njega govoril zavoljo strahu
 pred Judi.

V sredo po tihi nedelji.

Berilo iz 3. Mojzesovih bukev 19 ,
 1. 2. 11 — 19.

1 Iste dni je govoril Gospod Mojzesu, re-
 2 koč: Govôri vsemu kardelu Izraelovih otrók,
 in jim reci: Bodite sveti, ker sem jest svet,
 11 Gospod, vaš Bog. Ne kradite. Ne lagajte,
 tudi naj nihče ne goljufá svojega bližnjega.

Ne prisegaj po krivem pri mojem imenu, in 12
ne skruni imena svojega Boga. Jest sem
Gospod. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu, 13
in ga ne zatiraj s silo. Naj ne ostaja pla-
čilo tvojega najemnika pri tebi do jutra.
Gluhega ne preklinjaj, in slepemu ne na- 14
stavljaš spotikljeja, temuč boj se Gospoda,
svojega Boga; zakaj jest sem Gospod. Nič 15
krivičnega ne delaj, tudi ne sodi po krivem.
Ne glej na osebo ubozega, tudi obraza
mogočnega ne časti. Sodi po pravici svo-
jega bližnjega. Ne bodi opravljivec, tudi 16
ne podpihovavec med ljudstvom. Ne vzdiguj
se zoper kri svojega bližnjega. Jest sem
Gospod. Ne sovraži svojega brata v svo- 17
jem sercu, temuč očitno ga posvari, da ne
boš imel greha zavoljo njega. Ne išči ma- 18
ševanja, tudi ne pomni krivice svojih mest-
njanov. Svojega prijatla ljubi kakor samega
sebe. Jest sem Gospod. Spolnujte moje po- 19
stave; zakaj jest sem Gospod vaš Bog.

Evangelij sv. Janeza.

10, 22 — 38.

 22 isti čas je bil praznik posveče-
23 vanja v Jeruzalemu, in zima je
24 bila. In Jezus je hodil v tem-
peljnu po Salomonovi lopi. Judje so
ga tedaj obsuli, in so mu rekli: Do-
klej nas v nevednosti pustiš? Ako
si ti Kristus, povej nam naravnost.
25 Jezus jim je odgovoril: Vam pravim,
in ne verujete. Dela, ktere jest de-
lam v imenu svojega Očeta, te pri-
26 čujejo od mene. Toda vi ne veru-
jete, ker niste zmed mojih ovac.
27 Moje ovce moj glas poslušajo; in
jest jih poznam, in hodijo za menoj.
28 In jest jim dam večno življenje, in ne
bodo pogubljene vekomaj, in nihče
29 jih ne bo iztergal iz moje roke. Kar
mi je moj Oče dal, je večji, kakor
vse; in nihče ne more iztergati iz
30 roke mojega Očeta. Jest in Oče sva
31 eno. Judje so tedaj kamnje pobirali,
32 da bi ga kamnjali. Jezus jim je od-

govoril: Veliko dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta; zavoljo kterega teh del me kamnjate? Judje³³ so mu odgovorili: Zavoljo dobrega dela te ne kamnjamo, ampak zavoljo bogokletstva, in ker se Boga delaš, ki si človek. Jezus jim je odgovoril:³⁴ Ni li pisano v vaši postavi: Jest sem rekel: bogovi ste? Ako je tiste³⁵ imenoval bogove, kterim je bila beseda Božja govornjena, in pismo ne more overženo biti: kakó njemu, kterega je Oče posvetil, in na svet poslal, vi rečete: Preklinjaš, ker sem rekel: Sin Božji sem? Ako ne delam³⁷ del svojega Očeta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako³⁸ meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in verujete, da je Oče v meni, in jest v Očetu...

V četrtek po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 3, 34 — 45.

Tiste dni je molil Azarija k Gospodu, re-
34 koč: Prosimo, ne izdajaj nas na večno,
zavoljo tvojega imena, in ne razdiraj svoje
35 zaveze. Tudi nam ne odteguj svojega usmi-
ljenja, zavoljo Abrahama, svojega ljubljenca,
in Izaka, svojega služabnika, in Izraela,
36 svojega svetega, katerim si govoril, in ob-
ljubil, da boš namnožil njih zarod kakor
zvezde na nebu, in kakor pesek, ki je ob
37 kraji morja; ker, o Gospod! bolj smo
zmanjšani, kakor vsi narodi, in ponižani
smo zdaj po vsi zemlji zavoljo svojih gre-
38 hov. In zdaj nimamo ne poglavarja, ne
vojvoda, ne preroka, ne žgavne, ne klavne,
ne jedilne daritve, ne kadila, tudi ne kraja,
39 kjer bi ti darovali pervine, da bi mógli najti
tvoje usmiljenje; pa zavoljo raztertrega serca
40 in ponižanega duha nas sprejmi. Kakor
žgavna daritev ovnov in juncev in veliko
tavžent tolstih jagnjet: tako bodi dans naša
daritev pred tvojim obličjem dopadljiva; za-

kaj, kateri v te zaupajo, ne bodo osramoteni.
 In zdaj hodimo za teboj z vsem srcem, in 41
 se te bojimo, ter išemo tvojega obličja. Ne 42
 sramoti nas, ampak delaj z nami po svoji
 krotkosti, in po obilnosti svojega usmiljenja.
 Otni nas po svojih čudežih; in daj čast 43
 svojemu imenu, o Gospod! in osramoteni 44
 naj bodo vsi, kateri hudo delajo tvojim slu-
 žabnikom; osramoteni naj bodo po tvoji vse-
 gamogočnosti, in njih moč bodi sterta; in 45
 naj vedó, da ti si Gospod, edini Bog, in
 častitljiv na vsi zemlji, Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Lukeža.

7, 36 — 50.

Isti čas je nekdo zmed farizejev 36
 Jezusa prosil, da bi pri njem
 jedel. In je prišel v hišo fari-
 zejevo in k jedi sedel. In glej! žena 37
 v mestu, ktera je bila grešnica, ko
 je zvedila, da je v hiši farizejevi pri
 jedi, je prinesla alabastrovo púšico
 mazila; in je zad k njegovim nogam 38
 stopila, ter mu je začela s solzami
 noge močiti, in jih je z lasmi svoje

glave brisala, in mu je noge kuše-
39 vala, in z mazilom mazilila. Farizej
pa, kateri ga je povabil, to viditi, je
sam pri sebi djal, rekoč: Ko bi bil
on prerok, bi pač vedil, kdo in ka-
košna je žena, ki se ga dotikuje, da
40 je grešnica! In Jezus je odgovoril
in mu rekel: Simon! ti imam nekaj
povedati. On pa reče: Učenik, po-
41 vej! Neki posojevavec je imel dva
dolžnika; eden je bil dolžan pet sto
42 denarjev, eden pa petdeset. Ker nista
imela s čim plačati, je obema odpu-
43 stil. Kteri tedaj ga bolj ljubi? Si-
mon je odgovoril in rekel: Ménim,
da tisti, kteremu je več odpustil. On
44 pa mu je rekel: Prav si razsodil. In
se je obernil k ženi, in je rekel Si-
monu: Vidiš to ženo? Prišel sem v
tvojo hišo, in mi vode za noge nisi
dal; ta pa mi je s solzami noge mo-
čila, in s svojimi lasmi jih brisala.
45 Kušljeja mi nisi dal; ta pa, kar je v
hišo prišla, mi nog ni jenjala kuše-
46 vati. Moje glave nisi z oljem mazilil;
ta pa mi je noge z mazilom mazilila.

Zato ti povem: Veliko grehov ji je 47
odpušenih, ker je veliko ljubila. Ko-
mur se pa manj odpusti, manj ljubi.
Njej pa je rekel: Odpušeni so ti 48
grehi. In so začeli, kateri so z njim 49
pri mizi bili, sami pri sebi reči: Kdo
je ta, kateri celó grehe odpuša? Re- 50
kel je pa ženi: Tvoja vera ti je po-
magala; pojdi v miru!

V petek po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 17,
13 — 18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! vsi, 13
kteri te zapusté, bodo osramoteni; kateri od
tebe odstopijo, bodo v prah zapisani; ker
so zapustili Gospoda, vir žive vode. Ozdravi 14
me, o Gospod! in bom ozdravljen; reši me,
in bom rešen, ker ti si moja hvala. Glej, 15
oni mi pravijo: Kje je Gospodova beseda?
naj pride! In jest nisem bil zbežan, ko sem 16
za teboj, pastirjem, hodil; in si nisem želel
dni, kakoršne ima človek rad, ti veš. Kar
je šlo iz mojih ust, je bilo prav pred tvojim

17 obličjem. Ne bodi ti meni strah, ti moje
 18 upanje ob dnevu nadloge! Osrَامoteni naj
 bodo, kateri me preganjajo, jest pa naj ne
 bom osrَامoten; oni naj trepetajo, jest pa
 naj ne trepečem; pripelji nad nje dan ne-
 sreče, in z dvojim potrenjem jih poteri, Go-
 spod naš Bog.

Evangelij sv. Janeza.

11, 47 — 54.

47 isti čas so veliki duhovni in fa-
 rizeji zbor poklicali in rekli: Kaj
 hočemo storiti, ker ta človek
 48 veliko čudežev dela? Ako ga tako
 pustimo, bodo vsi vanj verovali, in
 bodo prišli Rimljani, in vzeli našo
 49 deželo in naš narod. Eden pa zmed
 njih, Kajfa po imenu, ki je bil tisto
 leto veliki duhoven, jim je rekel: Vi
 50 nič ne veste, in ne pomislite, da je
 bolje za vas, da umerje en človek za
 ljudstvo, in da ves narod ni pokončan.
 51 Tega pa ni sam iz sebe rekel; temuč,
 ker je bil tisto leto veliki duhoven,
 je prerokoval, da ima Jezus umreti

za narod, in ne samo za narod, te- 52
 muč tudi, da bi otroke Božje, kateri
 so bili razkropljeni, v eno zbral. Od 53
 tistega dne tedaj so se posvetovali,
 da bi ga umorili. Jezus tedaj ni več 54
 očitno hodil med Judi, ampak je od
 tod šel v kraj blizo pušave, v mesto,
 ki se imenuje Efrem, in je tam pre-
 bival s svojimi učenci.

V saboto po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 18,
 18 — 23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med se- 18
 boj: Pridite, in zmislmo si naklepe zoper
 pravičnega, sej zato ne bo zginila postava
 zmed duhovnov, ne svet zmed modrih, ne
 beseda (*Božja*) zmed prerokov: pridite in
 udarimo ga z jezikom, in nič ne marajmo
 za vse njegovo govorjenje. Glej, Gospod, 19
 na me, in poslušaj glas mojih zopernikov.
 Se li dobro s hudim povračuje, ker moji 20
 duši jamo kopljejo? Spomni se, da sem
 stal pred tvojim obličjem, da bi za njih prid

21 govoril, in od njih tvojo jezo odvernili. Za
tega voljo daj njih otroke lakoti, in pelji jih
meču v roke; njih žene naj bodo brez otrok
in vdove; in njih možje naj za kugo umer-
jejo; njih mladi možaki naj bodo z mečem
22 prebodeni v boji. Sliši naj se vpitje iz njih
hiš; zakaj nanagloma boš pripeljal nad nje
razbojnika, ker so jamo izkopali, da bi mene
vjeli, in so na skrivnem nastavili zaderge
23 mojim nogam. Ti pa, Gospod! veš ves
njih naklep, mene umoriti; ne zanesi njih
hudobii, in njih greh pred teboj ne bodi
zbrisan: naj popadejo pred tvojimi očmi, in
znosi se nad njimi ob času svojega serda,
Gospod naš Bog!

Evangelij sv. Janeza.

12, 10 — 36.

10 isti čas so se veliki duhovni po-
svetovali, da bi tudi Lazarja
11 umorili, ker je zavaljo njega
veliko Judov šlo, in so verovali v
12 Jezusa. Drugi dan pa, ko je veliko
ljudi, kateri so bili prišli na praznik,
slišalo, da pride Jezus v Jeruzalem,

so palmove veje vzeli, in mu naproti 13
šli, ter vpili: Hozana, hvaljen bodi,
kteri pride v imenu Gospodovem, kralj
izraelski! In Jezus je našel osliča, in 14
je nanj sedel, kakor je pisano: Ne 15
boj se, hči sionska! glej, tvoj kralj
pride sedeč na osličnem žebetu. Tega 16
njegovi učenci popred niso umeli; am-
pak, ko je bil Jezus poveličan, takrat
so se spomnili, da je bilo to pisano
od njega, in da so mu to storili. Pri- 17
čevala je tedaj množica, ktera je bila
z njim, kadar je Lazarja iz groba
poklical, in ga obudil od mertvih.
Zavoljo tega mu je tudi množica na- 18
proti prišla, ker je slišala, da je storil
ta čudež. Farizeji so tedaj rekli med 19
seboj: Vidite, da nič ne opravimo!
Glejte, ves svet dere za njim! Bili 20
so pa nekteri neverniki med tistimi,
kteri so gori prišli, da bi molili ob
prazniku. Ti so tedaj pristopili k 21
Filipu, ki je bil iz Betzajde galilejske,
in so ga prosili, rekoč: Gospod! Je-
zusa bi radi vidili. Filip pride in 22
pové Andreju; Andrej pa in Filip sta

23 povedala Jezusu. Jezus pa jima je
odgovoril, rekoč: Ura je prišla, da
24 bo Sin človekov poveličan. Resnično,
resnično, vam povem, ako pšenično
zerno ne pade v zemljo in ne umerje,
25 ostane ono samo; ako pa umerje,
stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje
življenje, ga bo zgubil; in kdor so-
vraži svoje življenje na tem svetu, ga
26 bo prihranil v večno življenje. Ako
kdo meni služi, naj za menoj hodi;
in kjer sem jest, tamkaj bo tudi moj
služabnik. In ako kdo meni služi, ga
27 bo moj Oče počastil. Zdaj je moja
duša žalostna. In kaj hočem reči?
Oče, reši me iz te ure! Pa zato sem
28 prišel v to uro. Oče! poveličaj svoje
ime. Glas je tedaj prišel z neba:
Sem poveličal, in bom spet poveličal.
29 Množica tedaj, ki je stala in slišala,
je rekla, da je zagermelo. Drugi so
30 rekli: Angel je z njim govoril. Jezus
je odgovoril in rekel: Ne zavoljo
mene, ampak zavoljo vas je ta glas
31 prišel. Zdaj je sodba svetá; zdaj bo
32 vojvoda tega sveta izveržen. In jest,

kadar bom povišan od zemlje, bom vse k sebi vlekel. (To pa je rekel, ³³ da je naznanil, s kakošno smertjo da bo umerl.) Množica mu je odgovorila: ³⁴ Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je ³⁵ tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate ³⁶ luč, vervajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

Šesto postno ali cvetno nedeljo.

Pri blagoslavljanji oljik.

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 15, 27 in 16, 1 — 7.

Tiste dni so prišli otroci Izraelovi v Elime, ²⁷ in ondi je bilo dvanajst studencev in sedemdeset palmovih dreves; in so postavili šotore ob vodi. In vzdignili so se z Elim, in 1

vsa množica Izraelovih otrok je prišla v pušavo Sin, ki je med Elimami in med Sinajem, petnajsti dan družega mesca, kar so
2 šli iz Egipta. In godernjala je vsa občina Izraelovih otrok nad Mojzesom in nad Aro-
3 nom v pušavi. In so jima rekli Izraelovi otroci: O, da bi bili umerli po roki Gospodovi v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa, in smo jedli kruh do sitega! Zakaj sta nas pripeljala v to pušavo, da bi
4 pomorila vso množico z lakoto? In Gospod je rekel Mojzesu: Glej, dežil vam bom kruha spod neba; in ljudstvo naj gre in naj ga nabira, kolikor ga potrebuje za vsakteri dan; da ga skusim, ali bo hodilo po moji
5 postavi ali ne. Šesti dan naj pa prihranijo, kar bodo nanosili, in bodi tega dvakrat to-
6 liko, kar so nabirali vsakteri dan. In rekla sta Mojzes in Aron vsem Izraelovim otrokom: Drevi bote spoznali, da vas je Gospod iz-
7 peljal iz egiptovske dežele. In jutri bote vidili veličastvo Gospodovo.

Evangelij sv. Matevža.

21, 1 — 9.

Isti čas, ko se je Jezus pribli- 1
 žal Jeruzalemu in je prišel v
 Betfage pri oljski gori, je poslal 2
 dva učenca, in jima je rekel: Pojdita
 v vas, ktera je pred vama, in berž 3
 bota našla oslco privezano in žebe
 pri njej; odvežita in pripeljita mi ji.
 In če vama kdo kaj poreče, recita, 4
 da ju Gospod potrebuje, in berž ji bo
 spustil. Vse to pa se je zgodilo, da 5
 se je dopolnilo, kar je govorjeno po
 preroku, kateri pravi: Povejte hčeri 6
 sionski: Glej, tvoj kralj pride k tebi
 krotak, in sedeč na oslici, in na že-
 betu podjarmene oslice. Učenca pa 7
 sta šla, in sta storila, kakor jima je
 Jezus ukazal. In sta pripeljala oslco 8
 in žebe, in so položili svoje oblačila
 na njiji in so ga gori posadili. Silno 9
 veliko ljudi pa je razgrinjalo svoje
 oblačila po potu; drugi pa so veje
 sekali z dreves in stlali na pot.
 Množice pa, ktere so spredej in zadej

šle, so vpile, rekoč: Hozana sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem!

Pri maši.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Filipljanov 2, 5 — 11.

5 **B**ratje! ravno to mislite med seboj, kar
 6 Kristus Jezus, kateri, ko je bil v Božji po-
 7 dobi, ni v rop štel Bogu enak biti, pa je
 sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca
 nase vzel, človekom se vpodobil, in po vna-
 8 njem najden bil kakor človek. Ponižal je sam
 sebe in je bil pokoren do smerti, smerti pa
 9 na križu. Zato ga je tudi Bog povišal, in
 10 mu dal ime, katero je čez vse imena; da se
 v imenu Jezusovem vsako koleno pripogne
 teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zem-
 11 ljo, in da vsak jezik spričuje, da je Gospod
 Jezus Kristus v časti Boga Očeta.

Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Matevža.

26, 1—75 in 27, 1—66.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Véste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v dvoru velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvi-jačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Ko je bil pa Jezus v Betanii, v hiši Simona gobovega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo pušico dragega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je pri mizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nevoljni, rekoč: Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo lahko drago prodalo in ubogim dalo. Jezus pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadlego delate tej ženi?

Zakaj dobro delo je storila nad menoj.
11 Uboge namreč imate zmirej pri sebi,
12 mene pa nimate zmirej. Zakaj ker je
ona to mazilo izlila na moj život, je
13 to storila za moj pogreb. Resnično,
vam povem, kjer koli se bo oznanoval
ta evangeli po vsem svetu, se bo tudi
pravilo, kar je ta storila, v njen spomin.
14 Tedaj je šel eden zmed dvanajsterih,
kteri je bil imenovan Judež Iškarjot,
15 k velikim duhovnom, in jim je rekel:
Kaj mi hočete dati, in jest vam ga
bom izdal? Oni pa so mu privolili
16 trideset srebernikov. In odsehal je
17 iskal priložnosti, da bi ga izdal. Pervi
dan opresnih kruhov pa so pristopili
učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kje
hočeš, da ti pripravimo jesti veliko-
18 nočno jagnje? Jezus pa je rekel:
Pojdite v mesto k onému, in recite
mu: Učenik pravi: Moj čas je blizo,
pri tebi hočem imeti veliko noč s svo-
19 jimi učenci. In učenci so storili, kar
jim je bil Jezus ukazal, in so pripra-
20 vili velikonočno jagnje. Kadar se je
bil pa večer storil, je s svojimi dva-
21 najsterimi učenci k mizi šel. In ka-

dar so jedli, je rekel: Resnično, vam povem, da eden zmed vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod, ali sem jest? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; toda gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sem jest? Mu reče: Ti si rekel. Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil, in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo. In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekoč: Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpušenje grehov. Povem vam pa, da posehmal ne bom pil od tega sadú vinske terté do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In kadar so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na

31 oljsko goro. Tedaj jim reče Jezus :
Vi vsi se bote pohujšali nad menoj
to noč; zakaj pisano je : Udaril bom
pastirja, in razkropile se bodo ovce
32 čede. Kadar bom pa vstal, pojdem
33 pred vami v Galilejo. Peter pa mu
je odgovoril in rekel : Ko bi se ravno
vsi pohujšali nad teboj, se jest ne
34 bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče :
Resnično, ti povem, da to noč, preden
petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.
35 Peter mu reče : Akoravno bi mi bilo
s teboj umreti, te ne bom zatajil.
36 Tako so tudi vsi učenci rekli. Tedaj
je prišel Jezus z njimi na pristavo,
ki se ji pravi Getzemani, in je rekel
svojim učencem : Sedite tukaj, da grem
37 tje in molim. In je vzel seboj Petra
in Cebedejeva sina, in je začel žalo-
38 sten in otožen prihajati. Tedaj jim
je rekel : Moja duša je žalostna do
smerti; ostanite tukaj in čujte z me-
39 noj. In je malo dalje šel, in padel
na svoj obraz, in je molil, rekoč : Moj
Oče! ako je mogoče, naj gre od mene
ta kelih; pa vendar ne, kakor jest
40 hočem, ampak kakor ti. In pride k

svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro z menoj čuti? Čujte in molite, 41 da ne pridete v skušnjava. Duh je sicer voljan, meso pa slabo. Spet je 42 vdručič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je našel spati; 43 njih oči namreč so bile dremotne. In 44 jih je popustil in spet šel, in vtretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k svojim učencem in jim 45 reče: Spite zdaj in počivajte. Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, 46 pojdimo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in 47 glej! Judež, eden dvanajsterih, je prišel, in z njim velika množica z meči in s kolmi poslana od velikih duhovnov in starašinov ljudstva. Njegov 48 izdajavec pa jim je bil dal znamenje, rekoč: Kterega koli bom kušnil, tisti je, njega primite. In berž je k Je- 49 zusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. In Jezus 50

mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedaj so pristopili, in so roke na
51 Jezusa vergli, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z Jezusom, je stegnil roko in izderl svoj meč, in je mahnil po hlapcu velikega
52 duhovna, in mu je uho odsekal. Tedaj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani.
53 Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal več ko
54 dvanajst legijonov angelov? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se
55 mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z meči in s kolmi; vsak dan sem sedel pri vas in učil v tempeljnu in me niste prijeli.
56 Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so zbežali.
57 Kteri so pa Jezusa vjeli, so ga peljali k Kajfežu, velikemu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starašini sošli.
58 Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna. In je šel

vanj, in je sedel s služabniki, da bi vidil konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zadnjič pa ste prišle dve krive priči, in ste rekle: Ta je govoril: Jest morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In veliki duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričujejo? Jezus pa je molčal. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posehmal bote vidili Sinú človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih nebá. Tedaj je veliki duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: Preklinjal je (*Boga*); kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden. Tedaj so mu pljevali v obraz, in so ga za uho bili; drugi pa so

68 ga v obraz s pestmi tolkli, rekoč:
Prerokuj nam, Kriste! Kdo te je uda-
69 ril? Peter pa je zunaj sedel na dvo-
rišu, in pristopila je ena dekla k njemu,
rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Ga-
70 lilejcem. On pa je tajil vpričo vseh,
71 rekoč: Ne vem, kaj praviš. Ko je
pa skozi vrata šel, ga je vidila druga
dekla, in je rekla tistim, kateri so bili
tam: Tudi ta je bil z Jezusom Naza-
72 reškim. In je spet tajil s prisego:
73 Ne poznam tega človeka. Čez malo
pa so pristopili ondi stoječi, in so
rekli Petru: Resnično, tudi ti si zmed
tistih; zakaj tvoj jezik te razodeva.
74 Tedaj je začel rotiti se in prisegati,
da ne pozna tega človeka. In zdajci
75 je petelin zapel. In Peter se je spom-
nil besede Jezusove, ki jo je rekel:
Preden bo petelin zapel, me boš trikrat
zatajil. In je ven šel, in je bitko jokal.
1 Kadar se je pa jutro storilo, so skle-
nili vsi veliki duhovni in starašini
ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v
2 smert izdali. In so zvezanega pe-
ljali in izdali Ponciju Pilatu, deželnemu
3 poglavarju. Tedaj, ko je Judež, kateri

ga je bil izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinom, rekoč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej! In je vergel od sebe srebernike v tempelju, se je vernil, ter je šel in se z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljnovo skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališe tujcev. Zato je imenovana tista njiva hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod. Jezus pa je stal pred poglavarjem, in poglavar ga je vprašal, rekoč: Ali si ti kralj judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in staraši-

13 nov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče
Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper té
14 pričujejo? In mu ni odgovoril na no-
beno besedo, tako da se je poglavar
15 silno čudil. Ob prazniku pa je po-
glavar navado imel, ljudstvu izpustiti
16 enega jetnika, ktereга so hotli. Imel
je pa takrat slovečega jetnika, kateri
17 je bil imenovan Barába. Ko so se
tedaj zbrali, je Pilat rekel: Ktereга
hočete, da vam izpustim, Barába ali
Jezusa, kateri je imenovan Kristus?
18 Zakaj vedil je, da so ga bili iz ne-
19 vošljivosti izdali. Kadar je pa sedel
na sodnjem stolu, je poslala k njemu
njegova žena, rekoč: Nič si ne da-
jaj opraviti s tem pravičnim; zakaj
veliko sem terpela dans v sanjah za-
20 voljo njega. Ali veliki duhovni in
starašini so pregovarjali ljudi, da bi
prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili.
21 Poglavar pa je odgovoril, in jim re-
kel: Ktereга teh dveh hočete, da
vam izpustim? Oni pa so rekli: Ba-
22 raba. Pilat jim reče: Kaj tedaj naj
storim z Jezusom, kateri je imenovan
23 Kristus? Vsi rekó: Križan naj bo!

Poglavar jim reče: Kaj pa je hudega storil? Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo! Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da veči hrup vstaja, je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: Jest sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na nas in na naše otroke! Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je bičanega izdal, da bi bil križan. Tedaj so poglavarjevi vojšaki Jezusa seboj vzeli na sodišo, in so k njemu spravili vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi kralj judovski! In so vanj pljevali, in terst jemali in ga tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli plajš, in ga oblekli v njegove oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po

imenu; tega so primorali, da je nesel
33 njegov križ. In so prišli na mesto,
ki se imenuje Golgota, to je, mesto
34 mertvaških glav. In so mu dali piti
vina z želcem zmešanega. In ko je
35 bil pokusil, ni hotel piti. Po tem pa,
ko so ga bili križali, so razdelili nje-
gove oblačila, in so vadjali zanje, da
se je dopolnilo, kar je rečeno po pre-
roku, ki pravi: Razdelili so si moje
oblačila, in za mojo suknjo so vadjali.
36 In so sedeli in ga varovali. In so
37 djali verh njegove glave njegovo ob-
sojenje pisano: Ta je Jezus, kralj
38 Judov. Takrat sta bila križana z njim
vred dva razbojnika, eden na desnici
39 in eden na levici. Ti pa, ki so mémo
hodili, so ga preklinjevali, in s svo-
40 jimi glavami zmajevali, in so rekli:
Aha, kako tempelj Božji podiraš, in
v treh dneh spet sozidaš; pomagaj
sam sebi. Če si Sin Božji, stopi s
41 križa. Ravno tako so ga zasramo-
vali tudi veliki duhovni s pismarji in
42 starašini vred, in so rekli: Drugim je
pomagal, sam sebi ne more pomagati.
Ako je izraelski kralj, naj stopi zdaj

s križa, in verujemo vanj. V Boga 43
je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga
rad ima. Sej je rekel: Sin Božji sem.
Ravno to sta mu očitala tudi razboj- 44
nika, ktera sta bila z njim vred kri-
žana. Od šeste ure pa se je tema 45
storila po vsi zemlji do devete ure.
In okoli devete ure je Jezus z velikim 46
glasom vpil, rekoč: Eli, Eli! lama
sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog!
zakaj si me zapustil? Eni pa tam sto- 47
ječih, to slišati, so rekli: Elija kliče
ta. In berž je stekel eden zmed njih, 48
vzel gobo, jo z jesihom napojil, in
nataknil na terst, in mu je dal piti.
Drugi pa so rekli: Pusti, pogledjmo, 49
ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je 50
spet zavpil z velikim glasom in je iz-
dihnil dušo. In glej! zagrinjalo v tem- 51
peljnu se je pretergalo na dvoje od
verha do tal; in zemlja se je potresla,
in skale so pokale, in grobi so se 52
odpirali, in veliko teles svetnikov,
kteri so spali, se je obudilo. In so 53
šli iz grobov po njegovem vstajenji,
in so prišli v sveto mesto, in so se
mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri 54

so z njim bili, in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je godilo, so se silno bali in so rekli: Resnično, 55 ta je bil Sin Božji! Bilo je pa tam od deleč veliko žen, ktere so bile za Jezusom prišle od Galileje, in so mu 56 stregle; med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija, mati Jakopa in Jožefa, in mati Cebedejevih sinov. 57 Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kteri je bil tudi sam 58 učenec Jezusov. Ta je šel k Pilatu, in je prosil telo Jezusovo. Tedaj je 59 Pilat ukazal telo dati. In Jožef je vzel telo, in ga je zavil v čisto tan- 60 čico; in ga je položil v svoj novi grob, kterega je bil izsekal v skalo; in je zavalil velik kamen k durim 61 groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in una Marija; in 62 ste sedele grobu nasproti. Drugi dan pa, kteri je po pripravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pi- 63 latu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živ bil, 64 rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži

tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mrtvih je vstal; in poslednja zmota bo hujši od perve. Pilat pa jim je re- 65
kel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob 66
obdali z varhi, in kamen zapečatili.

Veliki ponedeljek.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5 — 10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod Bog mi 5
je odperl ušesa; jest pa nisem zopergovoril,
se nisem umaknil. Svoje telo sem dal njim, 6
ki so me bili, in svoje lica njim, ki so pu-
lili (*brado*); svojega obličja nisem obrnil
od njih, ki so me zasramovali in zapljevali.
Gospod Bog je moj pomočnik, zato nisem 7
bil osramoten, zato sem nastavlil svoj obraz
kakor naj terši kamen, in vem, da ne bom
osramoten. Blizo jo, ki me opravičuje; kdo 8
se bo z menoj prepiral? Stopimo vsi kmali!
Kdo je moj nasprotnik? naj pride k meni.
Glej, Gospod Bog je moj pomočnik; kdo me 9
bo pogubil? Glej, vsi se bodo ogulili kakor

10 oblačilo, molj jih bo požerl. Kdo izmed vas se boji Gospoda, in posluša glas njegovega hlapca? Kdor po temi hodi, in nima luči, naj zaupa v ime Gospodovo, in naj se opira na Gospoda svojega Boga.

Evangelij sv. Janeza.

12, 1 — 9.

1 est dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betanijo, kjer je bil Lazar umerl, katerega je Jezus obudil.

2 Napravili so mu pa večerjo tam, in Marta je stregla; Lazar pa je bil eden

3 zmed njih, ki so bili pri mizi. Marija je tedaj vzela libro dragega mazila, prave narde, in je maznila Jezusove noge, in brisala njegove noge s svojimi lasmi, in hiša je bila na-

4 polnjena z duhom mazila. Eden njegovih učencev tedaj, Judež Iškarjot, tisti, kateri ga je imel izdati, je rekel:

5 Zakaj se to mazilo ni prodalo za tri

6 sto denarjev, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne da bi mu bilo skerb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je

mošnjo imel, in nosil, kar je bilo vanjo verženo. Jezus je tedaj rekel: 7
 Pustite jo, da to za dan mojega pogreba prihrani. Zakaj uboge imate 8
 vselej med seboj, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedaj 9
 zvedila, da je tam, in so prišli, ne le zavoľjo Jezusa, temuĉ da bi tudi Lazarja vidili, ktereĝa je od mervih obudil.

Veliki terek.

Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiste dni je rekel Jeremija: Ti pa, Gospod, 18
 si mi razodel, in sem spoznal; takrat si mi pokazal njih namene. In jest sem bil kakor 19
 krotko jagnje, ktero peljejo v mesnico, in nisem vedil, da so zoper mene naklepe delali, rekoĉ: Denimo les v njegov kruh, in 20
 strebimo ga iz deŝele ŝivih, da njegovo ime ne bo veĉ v spominu. Ti pa, Gospod Sa-
 baot, ki po pravici sodiŝ, in ledvice in serca skuŝaŝ, daj mi viditi tvoje maŝevanje nad njimi; tebi namreĉ sem razodel svojo reĉ, Gospod, moj Bog.

Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu sv. Marka.

14, 1 — 72 in 15, 1 — 46.

- 1 Iisti čas je bila čez dva dni velika noč in god oprésnikov; in veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi ga z zvijačo vjeli in umorili.
- 2 Rekli so pa: Nikar v praznik, da kje
- 3 hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v Betanii v hiši Simona gobovega, in je pri mizi sedel, je prišla žena, ktera je imela alabastrovo púšico drazega mazila iz nardovega klasa; in je púšico razbila in mu ga na glavo
- 4 izlila. So bili pa eni, kateri so bili sami pri sebi nevoljni, in so rekli: Čemu se je ta potrata z mazilom storila?
- 5 Zakaj to mazilo bi se bilo lahko prodalo za več, kakor za tri sto denarjev, in dalo ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji nadlego delate? Dobro delo
- 6 je storila nad menoj. Zakaj uboge imate zmirej med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite; mene

pa nimate vselej. Ta je storila, kar 8
je mogla; naprej je prišla mazilit moje
telo za pogreb. Resnično, vam po- 9
vem: Kjer koli se bo oznanoval ta
evangelij po vsem svetu, se bo tudi,
kar je storila, pravilo v njen spomin.
In Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, 10
je šel k velikim duhovnom, da bi jim
ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so 11
se obveselili, in so mu obljubili denar-
jev dati. In je iskal, kako bi ga pri-
ložno izdal. In prvi dan opresnih 12
kruhov, ko so velikonočno jagnje klali,
mu rekó učenci: Kam hočeš, da gremo
in ti pripravimo, da boš jedel veliko-
nočno jagnje? In pošlje dva svojih 13
učencev in jima reče: Pojdita v mesto,
in vaji bo srečal človek, kateri po-
nese verč vode, idita za njim; in kjer 14
noter pojde, recita hišnemu gospodarju,
da Učenik reče: Kje je moja gostil-
nica, kjer bom velikonočno jagnje s
svojimi učenci jedel? In on vama bo 15
pokazal veliko obednico pogernjeno;
ondi nam pripravita. In njegova učenca 16
gresta, in prideta v mesto, in najdeta,
kakor jima je bil povedal; in sta pri-

17 pravila velikonočno jagnje. Ko se je
bil pa večer storil, je prišel z dva-
18 najsterimi. In kadar so pri mizi bili
in jedli, je Jezus rekel: Resnično,
vam povem, da eden zmed vas me bo
19 izdal, kateri je z menoj. Oni pa so
začeli žalostni prihajati, in mu eden
20 za drugim reči: Ali jest? On pa jim
je rekel: Eden zmed dvanajsterih, kateri
21 pomaka z menoj roko v skledo. Sin
človekov gre sicer, kakor je pisano
od njega; ali gorje tistemu človeku,
po katerem bo Sin človekov izdan. Bolje
bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti
22 človek. In kadar so jedli, je vzel Je-
zus kruh, in ga je posvetil, in razlomil,
ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite,
23 to je moje telo. In je vzel kelih, in je
zahvalil, in jim dal in so pili iz njega
24 vsi. In jim je rekel: To je moja kri
nove zaveze, ktera bo za njih veliko
25 prelita. Resnično, vam povem, da ne
bom nič več pil od tega sadu terte
do tistega dne, ko ga bom pil novega
26 v Božjem kraljestvu. In ko so bili
zahvalno pesem speli, so šli na oljsko
27 goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se

bote pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jest vendar ne. In Jezus mu reče: Resnično, ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil. Ravno takó so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri je ime Getzemane; in reče svojim učencem: Sedite tukaj, da zmolim. In vzame seboj Petra, in Jakopa, in Janeza; in začne prestrašen in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte! ko je malo dalje šel, je na zemljo padel in molil, da bi, ako bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: Aba, Oče! tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; ali vendar ne, kar jest hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde spati. In je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi mogel

38 eno uro čuti? Čujte in molite, da ne
padete v skušnjava. Duh je sicer vo-
39 ljan, ali meso je slabo. In je spet
šel in molil, in ravno tiste besede go-
40 voril. In ko se je vernil, jih je spet
našel spati (njih oči namreč so bile
trudne), in niso vedili, kaj bi mu od-
41 govorili. In pride vtretjič in jim reče:
Spite zdaj in počivajte! Dosti je; ura
je prišla; glejte! Sin človekov bo iz-
42 dan v roke grešnikov. Vstanite, poj-
dimo! Glejte! kateri me bo izdal, je
43 blizo. In ko je še govoril, pride Ju-
dež Iškarjot, dvanajsterih eden, in z
njim velika množica z meči in s kolmi
od velikih duhovnov in pismarjev in
44 starašinov. Dal jim je bil pa njegov
izdajavec znamenje, rekoč: Kterega
bom kušnil, tisti je; njega primite, in
45 peljite ga varno. In ko je bil prišel,
je zdajci k njemu stopil in rekel: Zdrav
46 bodi, Učenik! in ga je kušnil. Oni
pa so roke nanj vergli in so ga pri-
47 jeli. Eden pa zraven stoječih je iz-
derl meč, in je mahnil hlapca velikega
48 duhovna, in mu uho odsekal. In Je-
zus je spregovoril in jim rekel: Kakor

nad razbojnika ste me šli z meči in s kolmi lovit. Vsak dan sem bil pri 49 vas, in sem učil v tempeljnu, in me niste prijeli; pa da se dopolnijo pisma. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, 50 in so vsi zbežali. Neki mladeneč pa 51 je hodil za njim s platnom ogernjen na nagem; in so ga prijeli. On pa 52 je popustil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jezusa k velikemu du- 53 hovnu; in so se sošli vsi duhovni, in pismarji in starašini. Peter pa je od 54 deleč za njim šel noter v dvor velikega duhovna; in je sedel s hlapci pri ognji in se je grel. Veliki du- 55 hovni pa in ves zbor so iskali pričevanja zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in ga niso našli. Zakaj ve- 56 liko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. In ne- 57 kteri so vstali in krivo pričevali zoper njega, rekoč: Mi smo ga slišali reči: 58 Jest bom razdjal ta z rokami storjeni tempelj in v treh dneh sozidal družega, ne z rokami storjenega. In tudi njih 59 pričevanje ni obstalo. In veliki duho- 60 ven je stopil v sredo, in vpraša Je-

zusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to,
61 kar ti zoper tebe pričajo? On pa je
molčal, in ni nič odgovoril. Veliki
duhoven ga je spet vprašal, in mu je
rekel: Si ti Kristus, Sin hvaljenega
62 Boga? Jezus pa mu je rekel: Jest
sem. In vidili bote Sinu človekovega
sedeti na desnici Božje moči, in priti
63 v oblakih nebá. Veliki duhoven pa je
raztergal svoje oblačila, in je rekel:
64 Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste
bogokletstvo; kaj se vam zdí? Oni
pa so ga vsi obsodili, da je smerti
65 vreden. In nekteri so ga jeli zaplje-
vati, in mu obraz zakrivati, in ga
za uho bítí in mu reči: Prerokuj! In
66 hlapci so ga s pestmi bíli. In ko je
bil Peter zdolej na dvorišu, pride
67 ena zmed dekel velikega duhovna; in
ko je vidila Petra, ki se je grel, ga
je pogledala in je rekla: Ti si bil
68 tudi z Jezusom Nazareškim! On pa
je tajil, rekoč: Ne vem in ne umem,
kaj praviš! In je ven šel pred dvo-
69 riše, in petelin je zapel. In ko ga
je spet dekla vidila, je rekla okoli
70 stoječim: Ta je eden zmed njih. On

pa je spet tajil. In čez malo so zraven
stoječi spet Petru rekli: Res si zmed
njih; sej si tudi Galilejic. On pa je 71
jel rotiti se in prisegati: Ne poznam
tega človeka, od kterega pravite. In 72
zdajci je petelin vdručič zapel. In Pe-
ter se je spomnil besede, ktero mu
je bil Jezus rekel: Preden bo petelin
dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.
In je začel jokati. In precej zjutraj 1
so veliki duhovni s starašini in pismarji
in z vsem zborom svèt imeli, in so
Jezusa zvezali in peljali in izdali Pi-
latu. In Pilat ga je vprašal: Si ti 2
kralj Judov? On pa je odgovoril in
mu rekel: Ti praviš. In veliki du- 3
hovni so ga veliko tožili. Pilat pa 4
ga je spet vprašal, rekoč: Nič ne od-
govoriš? Poglej, kolikih reči te to-
žijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, 5
tako da se je Pilat čudil. Ob praz- 6
niku pa je navado imel, jim spustiti
enega zmed jetnikov, kterega koli so
prosili. Bil je pa imenovan Barába, 7
s puntarji vklenjen, kateri je bil v puntu
človeka ubil. In ko je ljudstvo gori 8
prišlo, je začelo prositi za to, kar

9 jim je vselej storil. Pilat pa jim je
odgovoril, rekoč: Hočete, da vam spu-
10 stim kralja Judov? Zakaj vedil je, da
so ga veliki duhovni iz nevošljivosti
11 izdali. Veliki duhovni pa so nadražili
ljudstvo, da naj jim raji Baraba spusti.
12 Pilat pa je spet odgovoril in jim re-
kel: Kaj tedaj hočete, da naj storim
13 s kraljem Judov? Oni so pa spet
14 vpili: Križaj ga! Pilat pa jim je re-
kel: Kaj je pa hudega storil? Oni pa
15 so še bolj vpili: Križaj ga! Pilat pa,
ker je hotel ljudstvu voljo spolniti,
jim je Baraba spustil, in izdal Jezusa
16 bičanega, da bi bil križan. Vojšaki
pa so ga peljali na dvoriše sodnje
17 hiše, in skličejo vso trumo. In ga
oblečejo v škerlat, in spletejo ternjevo
18 krono, in mu jo denejo na glavo. In
so ga začeli pozdravljati: Pozdravljen
19 bodi, kralj Judov! In so ga po glavi
s terstom bili, in ga zapljevali, in
20 so na kolena padali ter ga molili. In
po tem, ko so ga zasramovali, so mu
slekli škerlat, in ga oblekli z njego-
vimi oblačili, in so ga ven peljali, da
21 bi ga križali. In so primorali nekega

memo gredočega, Simona Cirenčana, ki je prišel s pristave, očeta Aleksandrovega in Rufovega, da je nesel njegov križ. In ga pripeljejo na mesto 22 Golgota, kar je predstavljeno: mesto mertvaških glav. In so mu dali piti 23 z miro zmešanega vina, pa ga ni vzela. In kateri so ga križali, so raz- 24 delili njegove oblačila in zanje vadjali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa 25 tretja ura, in so ga križali. In napis 26 njegovega obsojenja je bil napisan: Kralj Judov. In z njim križajo dva 27 razbojnika, enega na njegovi desnici, in enega na levici. In je bilo dopol- 28 njeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. In memo gredoči 29 so ga preklinjali, in so s svojimi glavami majali in rekli: De te! kako tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi in 30 stopi s križa! Ravno tako so se mu 31 tudi veliki duhovni posmehovali, in so s pismarji eden drugemu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, izraelski kralj, naj 32 zdaj stopi s križa, da vidimo in ve-

rujemo. In ktera sta bila z njim kri-
33 žana, sta ga zasramovala. Kadar je
pa bila šesta ura, se je temà storila
34 po vsi zemlji do devete ure. In ob
deveti uri je Jezus z velikim glasom
zavpil, rekoč: Eloj, Eloj, lama sabák-
tani? kar je prestavljeno: Moj Bog,
35 moj Bog! zakaj si me zapustil? In ne-
kteri tam stoječih, to slišati, so rekli:
36 Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel
in napojil gobo z jesihom, in jo je
na terst nataknil, in mu je dal piti,
rekoč: Pustite, glejmo, ali ga pride
37 Elija snet. Jezus pa je velik glas
38 zagnal, in je dušo izdihnil. In za-
grinjalo v tempelju se je pretergalo
39 na dvoje od verha do tál. Stotnik pa,
ki je nasproti stal, ko je vidil, da je
tako vpijoč umerl, je rekel: Res, ta
40 človek je bil Sin Božji! Bile so pa
tudi žene tam, ktere so od deleč gle-
dale, med kterimi je bila Marija Mag-
dalena, in Marija Jakopa, manjšega
41 in Jožefova mati, in Saloma; ktere
so tudi, ko je bil v Galileji, za njim
hodile, in mu stregle, in veliko dru-
gih, ktere so bile z njim vred v Je-

ruzalem prišle. In ko se je večer 42
storil (ker je bil dan pripravljana,
kteri je pred saboto), je prišel Jožef 43
iz Arimateje, imeniten svetovavec,
kteri je tudi sam čakal Božjega kra-
ljestva, in je serčno šel k Pilatu, in
je Jezusovo telo prosil. Pilat pa se 44
je čudil, da bi bil že umerl; in je po-
klical stotnika, in ga je vprašal, ali
je že umerl. In ko je zvedil od stot- 45
nika, je dal Jožefu telo. Jožef pa je 46
kupil tančice, in ga je snel, in zavil
v tančico, in položil v grob, kateri je
bil izsekan iz skale, in je privabil ka-
men pred duri groba.

Veliko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 62, 11 in
63, 1—7.

To govori Gospod Bog: Povejte sionski 11
hčeri: Glej, tvoj Zveličar pride; glej, nje-
govo plačilo je z njim. Kdo je ta, kateri 1
pride iz Edoma v pobarvanih oblačilih iz
Bosre? Tisti lépi v svoji suknji, ki hodi v
obilnosti svoje moči? — Jest sem, ki go-

1 vorim pravico, in se potegujem za rešenje.
 2 Zakaj pa je rudeča tvoja suknja, in tvoje
 3 oblačilo, kakor njih, ki tlačijo v tlačilnici?
 4 Sam sem tlačil v tlačilnici, in izmed narodov
 ni bilo nikogar z menoj; potaptal sem jih
 v svojem serdu, in jih pomandral v svoji
 jezi, da je njih kri šterkala na mojo suknjo,
 5 in vse svoje oblačila sem omadeževal. Ker
 dan maševanja je v mojem sercu, leto re-
 6 šenja je po meni prišlo. Okoli sem se ozi-
 ral, in ni ga bilo pomočnika; iskal sem, in
 ni ga bilo, da bi bil pomagal: pa moja roka
 me je rešila, in moj serd sam mi je po-
 7 magal. In pomandral sem ljudstva v svo-
 jem serdu, in jih napojil v svoji jezi, in
 njih moč sem ob tla vergel. Usmiljenja Go-
 spodovega se bom spominjal, hvalil Go-
 spoda za vse, kar nam je dodelil Gospod
 naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

1 **T**iste dni je rekel Izaija: Kdo veruje naši
 zaslišani besedi? in Gospodova roka komu
 2 se razodeva? In on raste kakor mladika
 pred njim, in kakor korenina iz suhe zemlje;

nima je ne podobe ne lepote; in vidili smo
ga, pa ni bilo nič očitnega, da bi ga bili
želeli, zaničevanega in naj zadnjega med 3
ljudmi, moža bolečin in skušenega v slabosti;
in kakor zakrito je bilo njega obličje,
in bil je zaničevan, zato ga nismo čislali;
resnično, on je prevzel naše bolezni, in on 4
je nosil naše bolečine; mi pa smo si ga
mislili ko gobovega, in udarjenega od Boga
in ponižanega; on pa je bil ranjen zavoljo 5
naših grehov, in potert zavoljo naših hudobij;
pokorjenje je bilo nad njim zavoljo našega
miru, in z njegovimi ranami smo bili
ozdravljeni. Mi vsi smo bili ko ovce zašli, 6
slehern se je bil po svojem potu obernal;
Gospod pa je nanj naložil nas vseh pregreho.
Darovan je, ker je sam hotel, in 7
ne odpre svojih ust; kakor ovca je peljan v
zaklanje, in kakor jagnje, ki molči pred
njim, ki ga striže, in ne odpre svojih ust.
Iz stiske in sodbe je bil vzet; njegov rod, 8
kdo bo dopovedal? — ker je bil odrezan
iz dežele živih; zavoljo greha svojega ljudstva
sem ga udaril! In dal bo hudobne za 9
njegov pogreb in bogatina za njegovo smert;
zato ko ni nobene krivice storil, in ni bilo

10 zvijače v njegovih ustih. Ali Gospod ga
 je hotel potreti v slabosti; ako pa je dal za
 greh svoje življenje, bo vidil velik zarod,
 in Gospodova volja se bo v njegovi roki
 11 spolnila. Zato ker je terpela njegova duša,
 bo gledal, in bo nasiten; s svojim znanjem
 jih bo on, moj pravični hlapec, veliko opravi-
 12 vičil, in sam bo njih pregrehe nosil. Zato
 mu jih bom prav veliko udelil, on pa bo
 močnih rop delil, zato ko je svoje življenje
 dal v smert, in je bil med hudobne štet, in
 je grehe njih veliko nosil, in za hudodelnike
 je prosil.

Terpljenje Gospoda našega Je- zusa Kristusa po spisu svetega Lukeža.

22, 1—71 in 23, 1—53.

1 isti čas se je približeval praznik
 2 opresnih kruhov, kateri se ime-
 3 nuje velika noč. In veliki du-
 hovni in pismarji so iskali, kako bi
 Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva.
 3 Satan pa je šel v Judeža, kateri se je

imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed
dvanajsterih. In je šel in je govoril 4
z velikimi duhovni in s poglavarji,
kako bi jim ga izdal. In so se raz- 5
veselili in mu obljubili denarjev dati.
In je besedo dal, in je iskal prilož- 6
nosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.
Prišel je pa dan opresnih kruhov, ob 7
kterim se je moglo klati velikonočno
jagnje. In je poslal Petra in Janeza, 8
rekoč: Pojdita in pripravita nam ve-
likonočno jagnje, da jemo. Ona sta 9
pa rekla: Kje hočeš, da pripraviva?
In jima je rekel: Glejta, kadar pri- 10
deta v mesto, vaji bo srečal človek,
ki verč vode ponese; pojdita za njim
v hišo, v katero gre, in recita hišnemu 11
gospodarju: Učenik ti reče: Kje je
gostilnica, kjer bom jedel velikonočno
jagnje s svojimi učenci? In vama bo 12
pokazal veliko obednico pogernjeno,
in tam pripravita. Šla sta tedaj, in 13
sta našla, kakor jima je bil rekel; in
sta pripravila velikonočno jagnje. In 14
kadar je ura prišla, je k jedi šel, in
dvanajsteri apostelnji z njim. In jim 15
je rekel: Iz serca sem želel to veli-

konočno jagnje jesti z vami, preden
16 terpim. Zakaj povem vam, de od zdaj
ga ne bom več jedel; dokler ne bo
17 dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In
je vzel kelih, ter je zahvalil in re-
kel: Vzemite in razdelite si med se-
18 boj. Zakaj povem vam, da ne bom
pil od tertnega sadú, dokler Božje
19 kraljestvo ne pride. In je vzel kruh,
ter je zahvalil in zlomil in jim dal,
rekoč: To je moje telo, katero bo za
vas dano; to storite v moj spomin.
20 Ravno tako tudi kelih po večerji, re-
koč: Ta kelih je nova zaveza v moji
21 kervi, ktera bo za vas prelita. Ali
glej! roka mojega izdajavca je z me-
22 noj pri mizi. In Sin človekov sicer
gre, kakor je sklenjeno; vendar gorjé
tistemu človeku, po katerem bo izdan.
23 In oni so se začeli med seboj popra-
ševati, kateri zmed njih bi bil, kateri bi
24 imel to storiti. Vstal je pa tudi pre-
pir med njimi, kateri njih, se zdi, da
25 bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji
narodov gospodujejo čez nje, in kateri
imajo oblast čez njé, so dobrotniki
26 imenovani. Vi pa ne tako, ampak,

kteri je veči med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor služabnik. Kdo namreč je veči, kdor je pri mizi, 27 ali kdor streže? Kaj ne, kdor je pri mizi? Jest pa sem v sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste, kteri 28 ste prebili z menoj v mojih skušnjavah. In jest vam odločim kraljestvo, 29 kakor ga je meni odločil moj Oče, da 30 jéste in pijete pri moji mizi v mojem kraljestvu, in da sedite na sedežih, ter sodite dvanajstere Izraelove rodove. Gospod pa je rekel: Simon, 31 Simon! glej, satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jest 32 pa sem prosil za te, da ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekdam spreobernil, poterdi svoje brate. On pa 33 mu je rekel: Gospod! s teboj sem pripravljen v ječo in v smert iti. On 34 pa je rekel: Povem ti, Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. In jim je rekel: Kadar sem vas poslal brez mošnje, 35 in torbe in čevljev, vam je li kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič ne. 36 Rekel jim je tedaj: Zdaj pa, kdor ima

mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj prodá svojo
37 suknjo, in naj kupi meč. Zakaj povem vam, da še to mora nad menoj dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivične je bil prištet. To namreč, kar je od
38 mene (*pisano*), ima konec. Oni pa so rekli: Gospod! glej, tukaj sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je.
39 In je ven šel, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi
40 učenci. Kadar je pa na mesto prišel, jim je rekel: Molite, da ne pridete v
41 skušnjava. In on se je odtegnil od njih za lučaj kamna; in je na kolena
42 padel in molil, rekoč: Oče! ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar
ne moja, ampak tvoja volja naj se
43 zgodi. Prikazal se mu je pa angel z nebes, kateri ga je poterdil. In ko
so ga smertne težave obšle, je delj
44 molil. Njegov pot pa je bil, kakor
45 kervave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal in k svojim učencem prišel, jih je našel spati
46 od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, da ne pridete v skuš-

njavo. Še je govoril, in glej! mno- 47
žica, in kateri je bil imenovan Judež,
eden dvanajsterih, je šel pred njimi;
in se je približal Jezusu, da bi ga
kušnil. Jezus pa mu je rekel: Judež! 48
s kuševanjem izdajaš Sinú človeko-
vega? Kadar so pa, kateri so bili okoli 49
njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli:
Gospod! ali naj mahnemo z mečem?
In eden zmed njih je mahnil po hlapcu 50
velikega duhovna, in mu je odsekal
desno uho. Jezus pa je odgovoril in 51
rekel: Jenjajte od tega. In se je
njegovega ušesa dotaknil, in ga je
ozdravil. Rekel je pa Jezus velikim 52
duhovnom in poglavarjem tempeljna
in starašinom, ki so nadnj prišli: Ka-
kor nad razbojnika ste prišli z meči
in s kolmi. Vsak dan sem bil pri 53
vas v tempeljni, in niste stegnili rok
po meni; toda to je vaša ura in oblast
teme. Popadli so ga pa in peljali v 54
hišo velikega duhovna. Peter pa je
hodil od daleč za njim. Zanetili so 55
pa ogenj v sredi dvoriša, in so okrog
njega sedéli, in Peter je bil v sredi
njih. Ko ga je pa vidila neka dekla 56

sedeti pri ognji, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil z
57 njim. On pa ga je zatajil, rekoč:
58 Zena, ne poznam ga! In kmali po tem
ga je drugi vidil, in je rekel: Tudi
ti si zmed njih. Peter pa je rekel:
59 O človek! nisem. In nekako uro časa
potlej je nekdo drugi terdil, rekoč:
Resnično, tudi ta je bil z njim, ker
60 je tudi Galilejic. Peter je pa rekel:
Človek, ne vem, kaj praviš! In še je
61 govoril, kar je petelin zapel. In Gos-
pod se je ozerl, in je pogledal v
Petra. In Peter se je spomnil be-
sede Gospodove, kakor je bil rekel:
Preden petelin zapoje, me boš trikrat
62 zatajil. In Peter je ven šel, in je
63 milo jokal. In možje, kateri so ga
64 deržali, so ga zasramovali in bili. In
so ga zakrivali, in ga v obraz bili;
in so ga vprašali, rekoč: Prerokuj,
65 kdo te je udaril? In več družega pre-
klinjevanja so govorili zoper njega.
66 In kadar se je dan storil, so se zbrali
starašini ljudstva, veliki duhovni in
pismarji, in so ga peljali v svoje zbi-
rališče, rekoč: Ali si ti Kristus, povej

nam? In jim je rekel: Ako vam po- 67
vem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi 68
vprašam, mi ne bote odgovorili, in
me ne spustili. Odsehal pa bo Sin 69
človekov sedel na desnici moči Božje.
Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin 70
Božji? In je rekel: Vi pravite, da
jest sem. Oni so pa rekli: Kaj po- 71
trebujemo še pričevanja? Sej smo
sami slišali iz njegovih ust. In vstala 1
je vsa njih množica in so ga peljali
k Pilatu. Začeli so ga pa tožiti, re- 2
koč: Tega smo našli, da zapeljuje naš
narod, in da brani cesarju davke da-
jati, in pravi, da je on Kristus, kralj.
Pilat pa ga je vprašal, rekoč: Si ti 3
kralj judovski? On pa je odgovoril in
rekel: Ti praviš. Pilat pa je rekel 4
velikim duhovnom in množicam: Nič
krivega ne najdem nad tem človekom.
Oni pa so še bolj silili, rekoč: Ljud- 5
stvo šunta, ker uči po vsi Judeji, za-
čenši od Galileje do sem. Ko je pa 6
Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je
on Galilejic. In ko je zvedil, da je 7
spod Herodove oblasti, ga je poslal
k Herodu, kateri je bil tudi v Jeru-

8 zalemu tiste dni. Herod pa, ko je
9 Jezusa vidil, se je silno obveselil;
zakaj že zdavno ga je želel viditi,
ker je veliko slišal od njega, in je
upal, da ga bo vidil kak čudež sto-
9 riti. In ga je opraševal z mnogimi
besedami; on pa mu ni nič odgovoril.
10 Veliki duhovni pa in pismarji so stali
11 in ga terdo tožili. Herod pa s svo-
jimi vojaki ga je zaničeval in zasra-
moval, in ga je oblekel v belo obla-
čilo, in ga je nazaj poslal k Pilatu.
12 In postala sta prijatla Herod in Pilat
tisti dan; zakaj poprej sta bila v so-
13 vraštvu med seboj. Pilat pa je po-
klical velike duhovne, poglavarje in
14 ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali
ste mi tega človeka, kakor da bi od-
vračeval ljudstvo; in glejte, jest sem
ga vpričo vas izprašal, in nisem našel
nobene krivice nad tem človekom v
15 tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod
ne; zakaj poslal sem vas bil k njemu,
in glejte, nič smerti vrednega ni bilo
16 najdenega nad njim. Pretepel ga bom
17 tedaj in spustil. Mógel jim je pa ob
18 prazniku enega spustiti. Zavpila je

pa množica vsa kmali, rekoč: Preč s tem, in spusti nam Barába. Ta je 19 bil zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen. Pilat 20 jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa spustiti. Oni pa so vpili, 21 rekoč: Križaj, križaj ga! On pa jim 22 je vtretjič rekel; Kaj je pa ta hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim: pretepel ga bom tedaj in spustil. Oni pa so tišali z velikim 23 vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje veči. In Pilat je prisodil, da naj bi 24 se dopolnila njih prošnja. Spustil jim 25 je tedaj tistega, kateri je bil zavoljo uboja in punta v ječo veržen, za kterega so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In kadar so ga peljali, so 26 prijeli nekega Simona Ćirenčana, kateri je šel s polja, in so mu naložili križ nesti za Jezusom. Šla je pa za njim 27 velika množica ljudi in žen, ktere so jokale in ga milovale. Jezus pa se 28 je proti njim obernil in rekel: Hčere jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in

29 nad svojimi otroci. Zakaj glejte!
dnevi bodo prišli, ob katerih porekó:
Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere
niso rodile, in persi, ktere niso dojile!
30 Takrat bodo začeli reči goram: Pa-
dite na nas! in hribom: Pokrijte nas!
31 Če namreč nad surovim lesom to de-
32 lajo, kaj se bo godilo nad suhim? Pe-
ljana sta bila pa z njim tudi dva druga,
33 hudodelnika, da bi bila umorjena. In
kadar so bili prišli na mesto, ktero
se imenuje mesto mertvaških glav, so
tam križali njega in hudodelnika, enega
34 na desni in enega na levi strani. Je-
zus pa je rekel: Oče, odpusti jim,
sej ne vedó, kaj delajo! In razdelili
so njegove oblačila, in so zanje vad-
35 ljali. In ljudje so stali in gledali, in
veliki duhovni so ga zasmehovali z
njimi vred, rekoč: Drugim je poma-
gal, naj sam sebi pomaga, ako je on
36 Kristus, izvoljeni Božji. Zasramovali
so ga pa tudi vojaki, kateri so pristo-
37 pili, in mu jesiha ponujali, in rekli:
Ako si ti kralj judovski, pomagaj si!
38 Bil je pa tudi napis nad njim napisan
z greškimi, latinskimi in hebrejskimi

čerkami: Ta je kralj Judov. Eden 39
razbojnikov pa, ktera sta visela, ga
je preklinjal, rekoč: Ako si ti Kri-
stus, pomagaj sam sebi in nama! Drugi 40
pa je odgovoril, in ga je svaril, re-
koč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si
v ravno tistem obsojenji? In midva 41
sicer po pravici, zakaj po zasluženji
svojih del prejemava; ta pa ni nič
hudega storil. In je rekel Jezusu: 42
Gospod! spomni se me, kadar prideš
v svoje kraljestvo. In Jezus mu je 43
rekel: Resnično, ti povem, dans boš
z menoj v raji. Bilo je pa okoli šeste 44
ure, in tema se je storila po vsi
zemlji do devete ure. In solnce je 45
otemnelo, in zagrinjalo v tempeljni
se je pretergalo po sredi. In Jezus 46
je zavpil z velikim glasom, in je re-
kel: Oče! v tvoje roke zročim svojo
dušo. In ko je to izrekel, je dušo
izdihnil. Ko je pa stotnik vidil, kar 47
se je zgodilo, je Boga častil, rekoč:
Resnično, ta človek je bil pravičen!
In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to 48
gledat, kadar so vidili, kar se je zgo-
dilo, so terkali na svoje persi in se

49 vernili. Vsi njegovi znanci pa in
 žene, ktere so bile prišle za njim iz
 Galileje, so od daleč stali in to gle-
 50 dali. In glej! bil je mož, po imenu
 Jožef, kateri je bil svetovavec, dober
 51 in pravičen mož, (ta ni bil privolil v
 njih svet in djanje) iz Arimateje, ju-
 dejskega mesta, kateri je tudi sam čakal
 52 Božjega kraljestva. Ta je šel k Pi-
 53 latu, in je prosil Jezusovo telo. In
 ga je snel, zavil v tančico, in položil
 v izsekan grob, v ktere ga še nihče
 ni bil položen.

Veliki četrtek.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 11, 20 — 32.

20 **B**ratje! kadar se snidete, se temu ne pravi
 21 Gospodovo večerjo jesti. Vsak namreč svojo
 večerjo popred vzame in jé. In tako je
 22 eden lačen, eden pa pijan. Ali nimate hiš,
 da bi v njih jedli in pili? Ali cerkev Božjo
 zaničujete, in jih sramotite, kateri nimajo?
 Kaj bi vam rekel? Ali bi vas hvalil? V
 23 tem vas ne hvalim. Jest sem namreč prejel

od Gospoda, kar sem vam tudi zročil, da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: 24
Vzemite in jejte; to je moje telo, katero bo za vas dano. To storite v moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta 25
kelih je nova zaveza v moji kervi. To storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin. Zakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in ke- 26
lih pili, bote smert Gospodovo oznanovali, dokler ne pride. Kdor koli tedaj bo ne- 27
vredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj to- 28
rej človek sam sebe presodi; in takó naj je od tega kruha in pije od kelha. Zakaj kdor 29
nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega. Zato je med 30
vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presodili, bi ne bili 31
sojeni. Ko smo pa sojeni, smo od Gospo- 32
da pokorjeni, da bi ne bili s tem svetom pogubljeni.

Evangelij sv. Janeza.

13, 1 — 15.

Pred velikonočnim praznikom, ko je Jezus vedil, da je prišla njegova ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil.

In ko so večerjali (ko je bil hudič Judežu Iškarjotu Simonovemu že v serce dal, da bi Jezusa izdal), vedoč, da mu je Oče vse v roke dal, in da je od Boga prišel, in k Bogu gre, vstane od večerje, in dene s sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opase. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencem noge, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti mi boš noge umival? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jest delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z me-

noj. Simon Peter mu reče: Gospod! 9
 ne samo nog, ampak tudi roke in
 glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, 10
 ne potrebuje, kakor da noge umije,
 pa je ves čist. Tudi vi ste čisti,
 pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo 11
 je, kateri ga bo izdal; zato je rekel:
 Niste vsi čisti. Po tem tedaj, ko jim 12
 je bil noge umil, in vzel svoje obla-
 čila, se je spet k mizi usedel, in jim
 je rekel: Veste, kaj sem vam storil?
 Vi me kličete: Učenik in Gospod! in 13
 prav pravite; sem tudi. Ako sem te- 14
 daj jest, Gospod in Učenik, vam noge
 umil, morate tudi vi eden drugemu noge
 umivati. Zgled namreč sem vam dal, 15
 da ravno tako, kakor sem jest vam
 storil, tudi vi storite.

Veliki petek.

Berilo iz Ozeja preroka 6, 1 — 6.

To govori Gospod: V svoji stiski se bodo 1
 zgodaj k meni vzdignili (*ter porečejo*):
 „Pridite in vernimo se k Gospodu; ker on 2

sam nas je vjel, tedaj nas bo tudi rešil;
 3 udaril nas je, in nas bo tudi ozdravil. Oži-
 vil nas bo čez dva dni, in tretji dan nas bo
 obudil; in živeli bomo pred njega obličjem.
 Razumejmo in si prizadevajmo, da spozna-
 vamo Gospoda; kakor zarija je pripravljen
 njegov izhod; in prišel bo k nam kakor
 4 zgodnji in pozni dež na zemljo“. Kaj ti
 čem storiti, o Efrajm? Kaj ti čem storiti,
 o Juda? Vaše usmiljenje je kakor jutranja
 5 megla, in kakor rosa, ki zjutraj zgine. Za-
 voljo tega jih otesujem po prerokih, in ubi-
 jam z besedo svojih ust; in tvoja sodba se
 6 bo kakor luč prikazala. Ker usmiljenje ho-
 čem, in ne darú; in spoznanje Boga bolj
 kakor žgavne daritve.

**Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 12,
 1 — 11.**

Tisti čas je rekel Gospod Mojzesu in Aronu
 2 v egiptovski deželi: Ta mesec vam bodi za-
 četek mescev; prvi mescev vam bodi v letu.
 3 Govorita z vsem zborom Izraelcev, in recita
 jim: Deseti dan tega mesca vzemi sleherni
 jagnje za vsaktero družino in svojo hišo.

Ako je pa premalo družine v hiši, da bi 4
mogla povžiti jagnje, naj privzame svojega
soseda, bližnjega svoje hiše, po številu
duš, da bodo mogli povžiti jagnje. Jagnje 5
pa bodi brez madeža, samec, letnik; po
tem povelji smete vzeti tudi kozliča. In pri- 6
hranite ga do štirnajstega dneva tega mesca;
in zakolje naj ga vsa množica Izraelovih
otrók na večer. In vzamejo naj njegove 7
kervi, in naj pomažejo oba podboja in nad-
durje tistih hiš, v katerih ga bodo jedli. In 8
jedó naj meso tisto noč, pečeno pri ognji,
in opresen kruh s poljskimi zeliši. Ne jejte 9
ga surovega, tudi ne na vodi kuhanega,
ampak le pečenega pri ognji; njegovo glavo
z njegovimi nogami in z njegovim drobom vred
povžijte. Nič naj ne ostane od njega do ju- 10
tra, ako bi utegnilo kaj ostati, v ognji se-
žgite. Tako ga pa jejte: Svoje ledja prepa- 11
šite, in čevlje imejte na nogah, in deržite
palice v rokah, in hitro jejte, ker je Fase
(to je: memohod) Gospodovo.

Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu sv. Janeza.

18, 1 — 40 in 19, 1 — 42.

 1 isti čas je šel Jezus s svojimi
učenci čez potok Cedron, kjer
je bil vert, v ktere ga je šel on
2 in njegovi učenci. Vedil je pa tudi
Judež, kateri ga je izdal, ta kraj; ker
je Jezus s svojimi učenci pogosto tje
3 hodil. Judež tedaj je vzel stražo, in
služabnikov od velikih duhovnov in
farizejev seboj, in je prišel tje s sve-
4 tili, in baklami in orožjem. Jezus te-
daj, ki je vedil vse, kar je imelo
čeznj priti, je naprej stopil in jim
5 rekel: Koga išete? So mu odgovorili:
Jezusa Nazareškiga. Jezus jim reče:
Jest sem. Stal je pa tudi Judež pri
6 njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je
tedaj rekel: Jest sem, so odstopili in
7 padli na zemljo. Spet jih je tedaj
vprašal: Koga išete? Oni pa so rekli:
8 Jezusa Nazareškega. Jezus je odgo-
voril: Povedal sem vam, da sem jest;
ako tedaj mene išete, pustite té iti.

Da so se dopolnile besede, ktere je 9
rekel: Ktere si mi dal, nisem nobe-
nega zmed njih zgubil. Simon Peter 10
tedaj, ki je meč imel, ga je izderl,
in je mahnil po hlapcu velikega du-
hovna, in mu je odsekal desno uho.
Hlapcu pa je bilo ime Malh. Jezus je 11
tedaj Petru rekel: Vtakni svoj meč
v nožnice. Ne bom li pil kelha, kte-
rega mi je Oče dal? Straža tedaj, in 12
poglavar in hlapci Judov so Jezusa
popadli, in so ga zvezali. In so ga 13
peljali prvič k Anu; bil je namreč
tast Kajfa, kteri je bil veliki duhoven
tisto leto. Bil je pa Kajfa tisti, kteri 14
je bil Judom svet dal, da je bolje,
da en človek umerje za ljudstvo. Za Je- 15
zusom pa je šel Simon Peter, in drugi
učenec. Tisti učenec pa je bil znan
velikemu duhovnu; in je šel z Jezusom
vred na dvoriše velikega duhovna. Pe- 16
ter pa je stal zunaj pri vratih. Uni
učenec tedaj, kteri je velikemu du-
hovnu znan bil, je ven šel, in je go-
voril z vratarico, in je Petra noter
peljal. Reče tedaj dekla vratarica 17
Petru: Ali nisi tudi ti zmed učencev

18 tega človeka? On reče: Nisem. Hlapci
pa in služabniki so stali pri žerjavici,
ker je bilo mraz, in so se greli; stal
je pa z njimi tudi Peter in se je
19 grel. Veliki duhoven tedaj je vpra-
šal Jezusa za njegove učence in za
20 njegov uk. Jezus mu je odgovoril:
Jest sem očitno govoril pred svetom;
jest sem vselej učil v shodnici in v
tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo,
in na skrivnem nisem nič govoril.
21 Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri
so slišali, kaj sem jim govoril; glej!
22 oni vedó, kaj sem jest govoril. Ka-
dar je bil pa to rekel, je eden slu-
žabnikov, kateri je zraven stal, Je-
zusa za uho udaril, rekoč: Tako od-
23 govarjaš velikemu duhovnu? Jezus
mu je odgovoril: Ako sem hudo go-
voril, spričaj od hudega; ako pa prav,
24 kaj me biješ? In Ana ga je poslal
zvezanega k Kajfu, velikemu duhovnu.
25 Simon Peter pa je stal in se je grel.
Rekli so mu tedaj: Nisi tudi ti zmed
njegovih učencev? On je tajil, in je
26 rekel: Nisem. Mu reče eden zmed
hlapcev velikega duhovna, stric ti-

stega, kteremu je bil Peter uho odsekal: Te li nisem jest vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajíl, ²⁷ in zdajci je petelin zapel. Peljejo te- ²⁸ daj Jezusa od Kajfa v sodnjo hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodnjo hišo, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti veliko-
nočno jagnje. Šel je torej Pilat ven- ²⁹ kaj in je rekel: Kákošno tožbo prinesete zoper tega človeka? So od- ³⁰ govorili in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzemite ga ³¹ vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila ³² Jezusova beseda, katero je govoril, ko je naznanil, s kakošno smertjo bo umerl. Šel je tedaj Pilat spet v ³³ sodnjo hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus ³⁴ je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pi- ³⁵ lat je odgovoril: Kaj sem jest jud? Tvoj národ in véliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je ³⁶

odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega svetá. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega svetá, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; 37 zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sem jest kralj. Jest sem v to rojen, in v to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, 38 posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet ven šel k Judom, in jim reče: Jest ne najdem nobene krivice nad 39 njim. Navada je pa pri vas, da vam enega spustim o veliki noči; hočete tedaj, da vam spustim kralja Judov? 40 Vpili so tedaj spet vsi, rekoč: Ne tega, ampak Barába. Bil je pa Barába razbojnik. Na to je tedaj Pilat 1 Jezusa vzel in bičal. In vojaki so spletli krono iz ternja in mu jo djali na glavo, in ga v škerlatasto obla- 2 čilo oblekli. In so prédnj stopali in rekli: Pozdravljen bodi, kralj Judov! 3 In so mu jih za uho dajali. Pilat je 4 tedaj spet venkaj šel, in jim reče:

Glejte! pripeljem vam ga venkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj venkaj 5 prišel, noseč ternjevo krono in škertatasto oblačilo.) In jim reče: Glejte, človek! Ko so ga tedaj vidili veliki 6 duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemite in križajte ga vi; zakaj jest ne najdem krivice nad njim. Judje 7 so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sinu Božjega delal. Kadar je tedaj 8 Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodnjo hišo, 9 in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu 10 tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti? Jezus je od- 11 govoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal, večji greh. In odslej je 12 iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili, rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj, zakaj vsak, kateri se

kralja dela, cesarju zoper govori.
13 Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal,
je Jezusa ven pripeljal, in je sédel
na sodnji stol, na mestu, ktero se
imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa
14 Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja
velike noči okoli šeste ure, in reče
15 Judom: Glejte, vaš kralj! Oni so pa
vpili: Preč z njim, preč z njim, kri-
žaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja
bom križal? Veliki duhovni so odgo-
vorili: Nimamo kralja, razun cesarja.
16 Takrat tedaj jim ga je izdal, da bi
bil križan. Vzeli so pa Jezusa in ven
17 peljali. In je svoj križ noseč ven šel
na mesto, ki se imenuje mesto mert-
vaških glav, po hebrejsko pa Golgata.
18 Ondi so ga križali, in z njim dva
druga, od vsake strani enega, v sredi
19 pa Jezusa. Napisal je pa Pilat tudi na-
pis, in ga je djal verh križa. Bilo
je pa pisano: Jezus Nazareški, kralj
20 Judov. Ta napis je tedaj veliko Ju-
dov bralo; kraj namreč, kjer je bil
Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo
je pa pisano po hebrejsko, po greško
21 in po latinsko. Rekli so tedaj Pilatu

veliki judovski duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak da je on rekel: Kralj Judov sem. Pilat je odgovoril: 22 Kar sem pisal, sem pisal. Vojaki te- 23 daj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojaku del) in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med 24 seboj: Nikar je ne režimo, ampak vadjajmo zanjo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so vadjali. Vojaki so tedaj to storili. Poleg križa Jezusovega pa 25 so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus 26 mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče u- 27 čencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel. Po tem, 28 ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sem! Stala je pa ondi 29 posoda polna jesiha. Oni pa so gobo

z jesi hom napolnili, in na hisop na-
30 taknili, ter mu jo k ustom podali. Ka-
dar je bil tedaj Jezus jesiha vzel, je
rekel: Dopolnjeno je! In je glavo
31 nagnil, in je dušo iz sebe dal. Judje
tedaj (ker je bil dan pripravljavanja), da
bi ne ostale na križu trupla v saboto
(bil je namreč velik tisti sabotni dan)
so Pilata prosili, da bi se jim kosti
32 sterle, in da bi se sneli. Vojaki so
torej prišli, in so prvemu sicer sterli
kosti, in drugemu, kateri je bil z njim
33 križan. Ko so pa do Jezusa prišli,
so vidili, da je že mertev, in mu niso
34 kostí sterli; ampak eden vojakov je s
sulico njegovo stran odperl, in zdajci
35 je tekla kri in voda iz nje. In kateri
je vidil, je pričeval, in resnično je
njegovo pričevanje; in on vé, da res-
36 nico govori, da tudi vi verujete. To
se je namreč zgodilo, da bi se pismo
dopolnilo: Nobene kostí mu ne strite.
37 In spet drugo pismo pravi: Vidili
38 bodo, koga so prebôdli. Po tem pa
je Jožef iz Arimateje (ker je bil Je-
zusov učenec, toda skrivaj zavoljo
strahú pred Judi) Pilata prosil, da

bi snel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je tedaj in snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri³⁹ je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloa okoli sto liber. Vzela sta tedaj⁴⁰ Jezusovo telo, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopovati. Bil je pa na tistem⁴¹ kraju, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v ktere ga še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj zavo-⁴² ljo dneva pripravljanja Judov, ker je grob blizo bil, Jezusa položila.

Veliko saboto.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Kološanov 3, 1 — 4.

Bratje! ako ste vstali s Kristusom, išite, ¹
kar je gori, kjer je Kristus, sedeč na des-
nici Božji; hrepenite po tistem, kar je zgo- ²
rej, ne pa po tem, kar je na zemlji. Za- ³
kaj umerli ste, in vaše življenje je skrito s
Kristusom v Bogu. Kadar se bo pa pri- ⁴
kazal Kristus, vaše življenje, takrat se
boste tudi vi prikazali z njim v časti.

Evangelij svetega Matevža.

28, 1 — 7.

1 **Z**večer sabote pa, ko se prvi dan tedna zasveti, je prišla Marija Magdalena in una Marija
2 gledat groba. In glej! velik potres je vstal. Zakaj angel Gospodov je prišel z nebes, in je pristopil ter
3 kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo
4 oblačilo kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in
5 so bili kakor mrtvi. Angel pa je pregovoril in rekel ženam: Nikar se ne bojte! zakaj vem, da išete Jezusa,
6 kateri je bil križan. Ga ni tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel. Pridite in pogledajte kraj, kamor je bil Gospod
7 položen. In berž pojdite, in povejte njegovim učencem, da je vstal; in glejte! pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga bote vidili. Glejte! pred sem vam povedal.

Velikonočno nedeljo.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 5, 7. 8.

Bratje! postergajte stari kvas, da bote novo 7
testo, kakor ste opresni. Zakaj naše veli-
konočno Jagnje, Kristus, je darovano. Ob- 8
hajajmo tedaj veliko noč, ne v starem kvasu,
tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti,
ampak v opresnih kruhah čistosti in resnice.

Evangelii svetega Marka.

16, 1 — 7.

Isti čas so Marija Magdalena, in 1
Marija Jakobova, in Saloma ku-
pile dišav, da bi prišle in Jezusa
mazilile. In prvi dan po saboti so 2
prišle celo zgodaj k grobu, ko je
solnce vzhajalo. In so rekle med se- 3
boj: Kdo nam bo odvalil kamen od
dur groba? In so se ozerle, ter so 4
vidile kamen že odvaljen; bil je nam-
reč silno velik. In so šle v grob; 5
in so vidile mladenča sedeti na desni,

ogernjenega z belim oblačilom, in so
 6 osterméle. On pa jim reče: Nikar se
 ne ustrašite! Jezusa išete Nazareškega
 križanega; vstal je, ga ni tukaj!
 Glejte kraj, kamor so ga bili polo-
 7 žili. Pojdite pa, povejte njegovim
 učencem in Petru, da gre pred vami
 v Galilejo; tam ga bote vidili, kakor
 vam je rekel.

Velikonočni ponedeljek.

Berilo iz djanja aposteljnov 10,
 37 — 43.

Tisti dan je Peter med ljudstvo stopil in
 37 rekel: Možje in bratje! vi véste, kaj se je
 zgodilo po vsi Judeji, kar se je začelo v
 Galileji po kerstu, ktereга je oznanoval Ja-
 38 nez; kako je Jezusa iz Nazareta Bog ma-
 zilil s svetim Duhom in z močjo, kateri je
 okoli hodil, delé dobrote, in ozdravlja je vse
 od hudiča nadlegovane, ker je bil Bog z
 39 njim. In mi smo priče vsega, kar je sto-
 ril v judovski deželi in v Jeruzalemu, kte-
 40 rega so na les obesili in umorili. Tega je

Bog obudil tretji dan, in ga dal viditi, ne 41
vsemu ljudstvu, ampak od Boga préd izvo-
ljenim pričam, nam, kateri smo z njim jedli
in pili, potem ko je bil od mrtvih vstal. In 42
nam je ukazal ljudstvu oznanovati in priče-
vati, da je on tisti, ktereга je Bog posta-
vil sodnika živih in mrtvih. Temu vsi pre- 43
roki pričevanje dajejo, da v njegovem imenu
dobivajo odpušenje grehov vsi, kateri vanj
verujejo.

Evangelij sv. Lukeža.

24, 13 — 35.

Isti čas sta šla dva Jezusovih 13
učencev ravno tisti dan v terg,
kteri je bil šestdeset tečajev od
Jeruzalema deleč, po imenu Emavs.
In ona sta med seboj govorila od vsega 14
tistega, kar se je bilo zgodilo. In 15
prigodilo se je, ko sta se pogovar-
jala in izpraševala, se je tudi Jezus
približal, in je šel z njima. Njiju 16
oči pa so bile zadržane, da ga nista
spoznala. In jima je rekel: Kakošni 17

so ti pogovori, ki jih imata gredé
18 med seboj, in sta žalostna? Eden pa,
ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril
in mu rekel: Si ti sam tujic v
Jeruzalemu, in ne veš, kaj se je zgo-
19 dilo v njem te dni? In jima je rekel:
Kaj? In sta rekla: Od Jezusa Nazareškega, kateri je bil prerok, mo-
čen v djanji in v besedi, pred Bo-
20 gom in vsem ljudstvom; in kakó so
ga izdali naši véliki duhovni in oblast-
niki v obsojenje k smerti, in so ga
21 križali. Mi pa smo upanje imeli, da
bo on Izrael odrešil; ali memo vsega
tega je dans že tretji dan, kar se je
22 to zgodilo. Pa tudi ene žene izmed
naših so nas ostrašile, ktere so bile
23 pred dnevom pri grobu, in niso našle
njegovega telesa, ter so prišle in
rekle, da so tudi prikazen angelov
24 vidile, kateri pravijo, da živí. In ne-
kaj naših je šlo k grobu, in so ravno
tako našli, kakor so žene pravile, njega
25 pa niso našli. In on jima je rekel: O
vi nespametni in kesnega serca, ve-
rovati vse, kar so govorili preroki!
26 Ali ni bilo potrebno, da je Kristus

to terpel in tako v svojo čast šel?
In je začel od Mojzesa in vseh pre- 27
rokov, in jima je razlagal, kar je bilo
od njega v vseh pismih. In so se 28
približali tergu, kamor so šli; in on
se je delal, kakor da bi hotel dalje
iti. In sta ga silila, rekoč: Ostani 29
z nama, ker se mrači, in se je dan
že nagnil. In je šel noter z njima.
In zgodilo se je, ko je z njima pri 30
mizi bil, je vzel kruh, in ga je po-
svetil in zlomil, in jima podal. In 31
odperle so se jima oči, in sta ga
spoznala; in on jima je zginil spred
oči. In sta rekla med seboj: Ali ni 32
bilo naju serce goreče v naju, ko je
po poti govoril, in nama pisma raz-
kladal? In sta vstala tisto uro, in se 33
vernili v Jeruzalem; in sta našla
zbrane enajstere in tiste, ki so bili
z njimi, kateri so rekli: Gospod je res 34
vstal in se je prikazal Simonu! In 35
ona sta pravila, kaj se je bilo na
poti zgodilo in kako sta ga spoznala
v lomljenji kruha.

Velikonočni torek.

Berilo iz djanja aposteljnov 13,
26 — 33.

Tiste dni je Pavel vstal in z roko mignil,
26 da naj molčé, ter je rekel: Možje, bratje,
sinovi Abrahamovega rodú, in kateri se med
vami Boga bojé! vam je beseda tega zve-
27 ličanja poslana. Zakaj v Jeruzalemu pre-
bivajoči, in njih poglavarji, ki ga niso spo-
znali, ne besedi prerokov, ktere se vsako sa-
boto beró, so (*jih*) z obsojenjem dopolnili;
28 in ako ravno nič smerti vrednega nad njim
niso našli, so Pilata prosili, da bi ga umo-
29 rili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo
od njega pisano, so ga sneli z lesa in ga
30 položili v grob. Bog pa ga je tretji dan
obudil od mertvih, in vidili so ga skozi več
31 dni ti, kateri so bili prišli z njim vred iz Ga-
lileje v Jeruzalem; in ti so do zdaj njegove
32 priče pred ljudstvom. In mi vam oznanu-
jemo tisto obljubo, ktera je bila našim oče-
33 tom storjena; ker to je Bog otrokom našim
dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa, Go-
spoda našega.

Evangelij sv. Lukeža.

24, 36 — 47.

Isti čas je Jezus v sredi med ³⁶ svojimi učenci stal, in jim rekel: Mir vam bodi! Jest sem, ne bojte se! Prestrašili so se pa in zbali, ³⁷ in so menili, da duha vidijo. In ³⁸ jim je rekel: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaše serca? Po- ³⁹ glejte moje roke in noge, da sem jest sam; potipajte in poglejte, sej duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jest imam. In ko je bil to rekel, jim je ⁴⁰ pokazal roke in noge. Ker pa še ⁴¹ niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate kaj jesti tukaj? Oni pa so mu ponudili kos pečene ⁴² ribe in sat medú. In je vpričo njih ⁴³ jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, ktere ⁴⁴ sem vam govoril, ko sem še pri vas bil, da mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v postavi Mojze- ⁴⁵ sovi, in v prerokih in v psalmih. Tedaj jim je odperl um, da so razu-

46 meli pisma. In jim je rekel: Tako
je pisano, in tako je bilo treba Kri-
stusu terpeti, in tretji dan vstati od
47 mertvih; in oznanovati v njegovem
imenu pokoro in odpušanje grehov med
vsemi narodi.

Pervo nedeljo po veliki noči ali beljo nedeljo.

Berilo iz 1. lista sv. Janeza aposteljna
5, 4 — 10.

4 **P**reljubi! vse, kar je rojeno iz Boga, pre-
maga svet, in to je zmaga, ktera premaga
5 svet, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga
svét, kakor kdor veruje, da je Jezus Sin
6 Božji? Ta je, kateri je prišel z vodo in
kervjo, Jezus Kristus; ne le v vodi, ampak
v vodi in kervi. In Duh je, kateri pričuje,
7 da je Kristus resnica. Zakaj trije so, kateri
pričujejo v nebesih: Oče, Beseda in sveti
8 Duh; in ti trije so eno. In trije so, kateri
pričujejo na zemlji: Duh, in voda, in kri;
9 in ti trije so eno. Ako človeško pričevanje
sprejmemo, je pričevanje Božje večí; to

namreč je pričevanje Božje, ktero je veči, ker je (*Bog*) pričeval od svojega Sina. Kdor veruje v Sina Božjega, ima pričeva- 10 nje Božje v sebi.

Evangelij sv. Janeza.

20, 19 — 31.

Isti čas, kadar je bil večer ti- 19
stega dneva, prvega v tednu,
in so bile duri zaklenjene, kjer
so bili učenci zbrani zavljo strahu
pred Judi, je prišel Jezus, in je v
sredo med nje stopil, in jim rekel:
Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, 20
jim je pokazal roke in stran. Učenci
so se tedaj obveselili, ker so vidili
Gospoda. Tedaj jim je spet rekel: 21
Mir vam bodi! Kakor je Oče mene
poslal, tudi jest vas pošljem. In ko 22
je bil to izrekel, je vanje dihnil, in
jim rekel: Prejmite svetega Duha.
Kterim bote grehe odpustili, so jim 23
odpušeni; in katerim jih bote zader-
žali, so jim zadržani. Tomaža pa, 24
dvanajsterih enega, kateri je imenovan

Dvojčič, ni bilo pri njih, ko je Jezus
25 prišel. Drugi učenci tedaj so mu po-
vedali: Gospoda smo vidili. On pa
jim je rekel: Ako ne vidim na njego-
vih rokah znamenj žebļjev, in ne de-
nem svojega persta v rane žebļjev,
in ne položim svoje roke v njegovo
26 stran, ne bom véroval. In čez osem
dni so bili njegovi učenci spet notri,
in Tomaž z njimi. Jezus pride, ako-
ravno so bile duri zaklenjene, in je
stal na sredi in rekel: Mir vam bodi!
27 Potlej reče Tomažu: Vlôži svoj perst
semkaj, in poglej moje roke; in podaj
semkaj svojo roko, in položi jo v mojo
stran, in ne bodi nevéren, ampak vé-
28 ren. Tomaž je odgovoril, in mu re-
29 kel: Moj Gospod in moj Bog! Jezus
mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si
veroval; blagor jim, kateri niso vidili
30 in so verovali! Jezus je sicer še ve-
liko drugih čudežev storil vpričo svo-
jih učencev, kateri niso zapisani v teh
31 bukvah. Ti pa so zapisani, da veru-
jete: Jezus je Kristus, Sin Božji, in
da imate vervajoči življenje v nje-
govem imenu.

Drugo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
2, 21 — 25.

Preljubi! Kristus je za nas terpel, in vam 21
je zapustil zgled, da hodíte po njegovih sto-
pinjah. On ni greha storil, tudi ni bila naj- 22
dena goljufija v njegovih ustih. On, ko je 23
bil preklinjan, ni klel; ko je terpel, ni pre-
til, temuč se mu je vdal, kateri ga je kri-
vično sodil; on je naše grehe sam nosil v 24
svojem telesu na lesu, da bi grehom od-
merli, in pravičnosti živeli; z njegovimi ra-
nami ste bili ozdravljeni. Zakaj bili ste ka- 25
kor zgubljene ovce; zdaj pa ste se obrnili
k pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij sv. Janeza.

10, 11 — 16.

Isti čas je rekel Jezus farizejem:
Jest sem dobri pastir. Dobri 11
pastir da svoje življenje za svoje
ovce. Najemnik pa, in kdor ni pa- 12

stir, ki niso ovce njegove, vidi volka
 priti, in popusti ovce in beži; in volk
 13 popade in razpodi ovce. Najemnik
 pa beži, ker je najemnik, in mu ni
 14 skerb za ovce. Jest sem dobri pa-
 stir, in poznam svoje, in moje poznajo
 15 mene; kakor pozna mene Oče, in jest
 poznam Očeta, in dam svoje življenje
 16 za svoje ovce. In imam še druge
 ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi
 tiste moram pripeljati, in bodo moj
 glas poslušale, in bo en hlev in en
 pastir.

Tretjo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
 2, 11 — 19.

11 **P**reljubi! prosim vas kakor tujce in popot-
 nike, zderžite se mesenih želj, ktere se voj-
 12 skujejo zoper dušo; imejte lepo življenje
 med neverniki, da, ko vas obrekujejo kakor
 hudodelnike, vaše dobre dela vidijo, in Boga
 13 časté dan obiskanja. Bodite tedaj podložni
 vsaki človeški stvari zavljo Boga, bodi si

kralju kakor nar višemu, ali vojvodom, ka- 14
 kor od njega poslanim v maševanje nad hu-
 dodelniki, dobrim pa v pohvaljenje. Zakaj 15
 to je volja Božja, da z dobrimi deli usta
 zamašite nespametnim in nevednim ljudem;
 kakor prosti, in ne, kakor bi prostost imeli 16
 v zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci
 Božji. Vse spoštujte; brate ljubite; Boga 17
 se bojte; kralja častite. Hlapci! bodite pod- 18
 ložni gospodarjem z vsem strahom, ne le
 dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim; to 19
 je namreč gnada, v Kristusu Jezusu, Go-
 spodu našem.

Evangelij sv. Janeza.

16, 16 — 22.

Isti čas je rekel Jezus svojim 16
 učencem: Še malo, in me več
 ne bote vidili; in spet malo, in
 me bote vidili; ker grem k Očetu.
 Tedaj je nekaj njegovih učencev reklo 17
 med seboj: Kaj je to, kar nam pravi:
 Še malo, in me ne bote vidili; in spet
 malo, in me bote vidili, in: ker grem
 k Očetu? So tedaj rekli: Kaj je to, 18

kar pravi: Malo? Ne vemo, kaj go-
 19 vorí. Jezus pa je spoznal, da so ga
 hotli vprašati, in jim je rekel: To se
 vprašate, ker sem rekel: Še malo, in
 me ne bote vidili; in spet malo, in
 20 me bote vidili. Resnično, resnično,
 vam povém, da bote jokali in žalovali,
 svét pa se bo veselil; vi bote žalo-
 vali, ali vaša žalost se bo v veselje
 21 spreobrnila. Žena, kadar je na po-
 rodu, ima žalost, ker je prišla njena
 ura; kadar je pa porodila dete, ne
 misli več v britkost od veselja, da
 22 je človek rojen na svét. Tudi vi te-
 daj imate zdaj sicer žalost; pa spet
 vas bom vidil, in vaše serce se bo
 veselilo, in vašega veselja vam ne bo
 nobeden vzel.

Četerto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
 1, 17 — 21.

17 **P**reljubi! vsak dober dar in vsako popolno
 darilo je od zgorej, in pride od Očeta svet-

lobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence
kake spremenljivosti. Zakaj radovoljno nas 18
je rodil z besedo resnice, da smo neka-
košne pervine njegovih stvari. Veste, pre- 19
ljubi moji bratje! Vsak človek bodi hiter k
poslušanju, kesen pa k govorjenju in poča-
sen k jezi. Človekova jeza namreč ne dela 20
pravice Božje. Za tega voljo odložite vso 21
nečednost in obilnost hudobije, in v krotko-
sti ohranite vsajeno besedo, ktera zamore
zveličati vaše duše.

Evangelij sv. Janeza.

16, 5 — 14.

Visti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Grem k njemu, kateri 5
me je poslal, in nobeden zmed
vas me ne vpraša: Kam greš? Te- 6
muč ker sem vam to govoril, je ža-
lost napolnila vaše serce. Ali jest 7
vam resnico povem: Za vas je dobro,
da jest grem. Zakaj ako ne grem,
Tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa
grem, vam ga bom poslal. In kadar 8

on pride, bo svét prepričal greha, in
 9 pravice, in sodbe; greha sicer, ker
 10 niso verovali v mé; pravice pa, ker
 grem k Očetu, in me po tem ne bote
 11 vidili; sodbe pa, ker je vojvoda tega
 12 svetá že obsojen. Še veliko vam imam
 povedati; toda zdaj ne morete nositi.
 13 Kadar pa pride on, Duh resnice, vas
 bo učil vso resnico; ne bo namreč
 govoril sam iz sebe, temuč, kar bo
 slišal, bo govoril, in prihodnje reči
 14 vam bo oznanoval. On bo mene po-
 veličal, ker bo od mojega vzel, in vam
 oznanoval.

Peto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
 1, 22 — 27.

22 **P**reljubi! bodite delavci besede, in ne samo
 poslušavci, s čimur bi sami sebe zapeljevali.
 23 Zakaj, ako je kdo poslušavec besede, ne
 pa delavec, tak je podoben človeku, kateri
 ogleduje obraz svojega rojstva v ogledalu;
 24 ogleda se namreč in gre, in berž pozabi,

kakošen je bil. Kdor pa prav pregleda po- 25
 polno postavo prostosti, in v njej ostane, in
 ni pozabljiv poslušavec, ampak delavec: on bo
 srečen v svojem djanji. Ako pa kdo méni, 26
 da je pobožen, pa ne berzda svojega jezika,
 temuč zapeljuje svoje serce, je prazna nje-
 gova pobožnost. Čista in pred Bogom in 27
 Očetom neomadežana pobožnost je ta: obi-
 skovati sirote in vdove v njih nadlogi, in
 neomadežanega se ohraniti pred tem svetom.

Evangelii sv. Janeza.

16, 23 — 30.

Isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Resnično, resnično, 23
 vam povém: Ako bote Očeta kaj
 prosili v mojem imenu, vam bo dal.
 Do zdaj niste nič prosili v mojem 24
 imenu. Prosite, in bote prejeli, da
 bo vaše veselje dopolnjeno. To sem 25
 vam v prilikah govoril. Pride ura,
 da vam ne bom več v prilikah govo-
 ril, ampak vam bom očitno oznanoval
 od Očeta. Tisti dan bote v mojem 26
 imenu prosili: in vam ne rečem, da

27 bom jest Očeta prosil za vas. Zakaj
 Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene
 ljubili, in ste verovali, da sem jest
 28 iz Boga izšel. Izšel sem od Očeta,
 in sem prišel na svet; spet zapustim
 29 svét, in grem k Očetu. Mu rekó
 njegovi učenci: Glej! zdaj očitno go-
 voriš, in ne praviš nobene prilike.
 30 Zdaj vemo, da vse veš, in ne potre-
 buješ, da te kdo vpraša; zato véru-
 jemo, da si od Boga izšel.

Križev teden.

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
 5, 16 — 20.

16 **P**reljubi! spoznajte eden drugemu svoje
 grehe, in molite eden za drugega, da bote
 ohranjeni; veliko namreč premore stanovitna
 17 molitev pravičnega. Elija je bil človek, ter-
 pljenju podveržen, kakor mi, in je iz serca
 môlil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni
 18 bilo dežja tri leta in šest mescev. In je
 spet môlil; in nebo je dalo dež, in zemlja
 19 je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo

zmed vas zajde od resnice, in ga kdo verne; naj vé, da, kdor grešnika verne od njegove 20 krive poti, bo rešil njegovo dušo od smerti in pokril veliko število grehov.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 5 — 13.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ko bi kdo zmed vas 5 prijatla imel, in bi k njemu šel o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe, ker je moj prijatelj 6 prišel k meni s pota, in nimam kaj prednj položiti; in uni bi znotraj od- 7 govoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, duri so že zaperte, in moji otroci so z menoj v hramu; ne morem vstati in ti dati. In ako uni le še terka, 8 vam povem: Ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vendar zavoljo njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje. In jest vam povem: Prosite, 9 in se vam bo dalo; išite, in bote našli;

10 terkajte, in se vam bo odperlo. Zakaj
 slehern, kateri prosi, prejme; in kdor
 iše, najde; in kdor terka, se mu bo
 11 odperlo. Kdo pa zmed vas očeta kruha
 prósi, pa mu bo kamen dal? ali ribe,
 12 mu bo li namesto ribe kačo dal? Ali
 če ga jajca prosi, mu bo li škorpionja
 13 podal? Ako tedaj vi, ki ste hudobni,
 veste dobre darove dajati svojim otro-
 kom: koliko bolj bo vaš Oče z nebes
 dal dobrega duha tem, kateri ga pro-
 sijo!

V praznik Kristusovega vne- bohoda.

Berilo iz djanja aposteljnov 1, 1—11.

1 **V** prvem pisanji sem govoril, o Teofil!
 od vsega, kar je Jezus začel delati in učiti,
 2 do dneva, ko je aposteljnem, ktere je bil
 izvolil, po svetem Duhu zapovedi dal in bil
 3 gori vzet. Kterim se je tudi po svojem
 terpljenji živega skazal z mnogimi znamnji,
 ko se jim je prikazoval štirideset dni in go-

voril od Božjega kraljestva. In kadar je z 4
njimi jedel, jim je zapovedal, da naj ne ho-
dijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo obljube
Očetove, katero ste (je rekel) slišali iz mo-
jih ust. Ker Janez je kerševal z vodo, vi 5
pa bote keršeni s svetim Duhom ne dolgo
po teh dneh. Tedaj so ga, kateri so se bili 6
sošli, vprašali, rekoč: Gospod! ali boš v
tem času spet postavil Izraelovo kraljestvo?
Rekel pa jim je: Vam ne gre vediti časov 7
ali ur, ktere je Oče ohranil v svoji oblasti;
pa prejeli bote moč svetega Duha, kateri bo 8
v vas prišel, in mi bote priče v Jeruzalemu
in po vsi Judeji in Samarii, in do kraja
svetá. In kadar je bil to izgovoril, se je 9
vpričo njih vzdignil, in oblak ga je vzel
spred njih oči. In ko so ga gledali v nebo 10
iti, glej! dva moža sta stala pri njih v
belih oblačilih; in sta rekla: Možje Gali- 11
lejci! kaj stojite in gledate v nebo? Ta Je-
zus, kateri je bil vzet od vas v nebo, bo
takó prišel, kakor ste ga vidili iti v nebo.

Evangelij sv. Marka.

16, 14—20.

14 isti čas se je prikazal Jezus enajsterim, ko so pri mizi bili, in je svaril njih nejevero, in terdobo njih serca, da tistim, kateri so vidili, 15 da je vstal, niso verjeli. In jim je rekel: Pojdite po vsem svetu, in ozna- 16 nujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in bo keršen, bo zveličan; kdor 17 pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi; v mojem imenu bodo hudiče izganjali, 18 nove jezike govorili, kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roke 19 pokladali, in bodo zdravi. In Gospod Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v nebo vzet, in sedi na desnici Božji. 20 Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospod je delal z njimi, in je besedo poterjeval s čudeži, kateri so se po tem godili.

Šesto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
4, 7 — 11.

Predragi! bodite modri in čujte v molitvah. 7
Pred vsem pa imejte vedno ljubezen med 8
seboj; ker ljubezen pokrije obilnost grehov.
Jemljite radi eden družega pod streho brez 9
godernjanja. Kakor je vsak prejel dar, s 10
tem postrezite eden drugemu, kakor dobri
delivci mnogotere gnade Božje. Ako kdo 11
govori, naj govori kakor Božje besede; ako
kdo služi, naj služi iz moči, katero Bog daje;
da bo Bog v vseh rečeh česen po Jezusu
Kristusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Janeza.

15, 26. 27 in 16, 1—4.

Isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Kadar pride Tolažnik, 26
kterega vam bom jest poslal od
Očeta, Duh resnice, kateri se od Očeta
izhaja, on bo pričeval od mene. Pa 27

tudi vi bote pričevali, ker ste od za-
 1 četka pri meni. To sem vam govo-
 2 ril, da se ne pohujšate. Iz shodnic
 vas bodo devali; pride celó ura, da
 bo vsak, kateri vas umorí, menil, da
 3 Bogu službo stori. In to vam bodo
 storili, ker ne poznajo ne Očeta ne
 4 mene. To pa sem vam govoril, da
 se spomnite, kadar ura pride, da sem
 vam jest to pravil.

Binkoštno nedeljo.

Berilo iz djanja aposteljnov 2, 1—11.

1 **K**o je bilo petdeset dni dopolnjenih, so bili
 2 vsi vkupej na tistem mestu. In vstal je na-
 nagloma z neba šum, kakor prihajočega sil-
 nega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so
 3 sedeli. In so se jim prikazali razdeljeni je-
 ziki kakor ognja, in je sédel na njih sle-
 4 hernega. In so bili napolnjeni vsi s svetim
 5 Duhom, in so začeli govoriti v mnogoterih
 jeziki, kakor jim je sveti Duh dajal izgo-
 varjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje,
 bogaboječi možje, iz vsakega naroda, kateri

je pod nebom. Kadar se je pa ta glas za- 6
 slišal, se je množica sošla, in se je zavzela,
 ker jih je slišal vsak v svojem jeziku go- 7
 voriti. Vsi pa so stermeli in se čudili, re-
 koč: Glejte! niso li vsi ti, kateri govoré,
 Galilejci? In kako mi slišimo vsak svoj je- 8
 zik, v katerem smo rojeni? (*Mi*) Partijani, 9
 Medijani in Elamljani, in kateri prebivajo v
 Mezopotamii, v Judeji in Kapadocii, v Pontu
 in Azii, v Frigii in Pamfilii, v Egiptu in v 10
 stranéh Libije, ktera je pri Cireni in (*mi*)
 tujci iz Rima, tudi (*mi*) Judje in spre- 11
 oberjnjeni, (*mi*) Krečani in Arabci, jih sli-
 šimo govoriti v naših jezikih velike dela
 Božje.

Evangelij sv. Janeza.

14, 23 — 31.

Isti čas je rekel Jezus svojim 23
 učencem: Ako me kdo ljubi, bo
 moje besede spolnoval, in moj
 Oče ga bo ljubil, in bova k njemu
 prišla, in pri njem prebivala. Kdor 24
 me ne ljubi, ne spolnuje mojih besed.
 In besede, ktere ste slišali, niso moje,

25 ampak Očeta, kateri me je poslal. To
sem vam govoril, dokler sem pri
26 vas. Tolažnik sveti Duh pa, kte-
rega bo poslal Oče v mojem imenu,
on vas bo učil vse, in vas bo opom-
nil vsega, kar koli sem vam rekel.
27 Mir vam zapustim, svoj mir vam
dam; ne kakor svet daje, vam jest
dam. Vaše serce naj se ne pre-
28 straši, in naj se ne bojí! Slišali ste,
da sem vam jest rekel: Grem in pri-
dem k vam. Ako bi me ljubili, bi
se pač veselili, da grem k Očetu;
29 zakaj Oče je večji od mene. In zdaj
sem vam povedal, preden se zgodi,
da bote verovali, kadar se zgodi.
30 Ne bom že veliko z vami govoril.
Pride namreč vojvoda tega svetá, in
31 pri meni nič nima; ampak da svet
spozna, da ljubim Očeta, in tako de-
lam, kakor mi je Oče zapovedal.

Binkoštni ponedeljek.

Berilo iz djanja aposteljnov 10,
42 — 48.

Tiste dni je Peter odperl svoje usta, in 42
rekel: Možje, bratje! Gospod nam je ukazal
ljudstvu oznanovati in pričevati; da je on
tisti, ktere ga je Bog postavil sodnika živih
in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje da- 43
jejo, da v njegovem imenu dobivajo odpu-
šenje grehov vsi, kateri vanj verujejo. Ko 44
je Peter še govoril te besede, je sveti Duh
padel na vse, kateri so poslušali besedo. In 45
verni iz obreze, kateri so bili s Petrom prišli,
so se zavzeli, da je bila tudi na ajde gnada
svetega Duha izlita. Slišali so jih namreč 46
govoriti mnoge jezike, in Boga poveličevati.
Tedaj je Peter rekel: Sme li kdo vode 47
braniti, da bi ne bili keršeni ti, kateri so
svetega Duha prejeli, kakor tudi mi? In 48
jih je ukazal kerstiti v imenu Gospoda Je-
zusa Kristusa.

Evangelij sv. Janeza.

3, 16 — 21.

16 **I**sti čas je rekel Jezus Nikodemu:
Bog je svét tako ljubil, da je
 dal svojega edinorojenega Sinú,
 da, kdor koli vanj veruje, se ne po-
 17 gubi, temuč ima večno življenje. Bog
 namreč ni poslal svojega Sinú na
 svét, da bi svét sodil, temuč da bi
 18 bil svét po njem zveličan. Kdor vanj
 veruje, ne bo sojen; kdor pa ne vé-
 ruje, je že sojen, ker ne veruje v
 19 ime edinorojenega Sinú Božjega. To
 pa je sodba, ker je luč prišla na
 svét, in so ljudje bolj ljubili temò ko
 20 luč; zakaj njih dela so bile hude. Sle-
 hern namreč, kateri hudo déla, so-
 vraži luč, in ne pride k luči, da niso
 21 svarjene njegove déla. Kdor pa dela
 resnico, pride k luči, da se razode-
 nejo njegove dela, ker so v Bogu
 storjene.

Binkoštni torek.

Berilo iz djanja apostelnov 8,
14 — 17.

Tiste dni, ko so bili slišali aposteljni, kateri 14
so bili v Jeruzalemu, da je Samarija spre-
jela Božjo Besedo, so jim Petra in Janeza
poslali. In sta prišla in sta zanje molila, 15
da bi prejeli svetega Duha. Zakaj v njih 16
nobenega še ni bil prišel, ampak samo ker-
šeni so bili v imenu Gospoda Jezusa. Tedaj 17
sta roke nanje pokladala, in so prejeli sve-
tega Duha.

Evangelij sv. Janeza.

10, 1 — 10.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem:
Resnično, resnično, vam povem: 1
Kdor ne gre skozi vrata v ov-
čji hlev, ampak lazi drugod vanj, tisti
je tat in razbojnik. Kdor pa vanj gre 2
skozi vrata, je pastir ovac. Njemu odpre 3
vratár, in ovce poslušajo njegov glas,
in kliče svoje ovce po imenu, in jih

4 ven vódi. In kadar svoje ovce izpu-
 stí, gre pred njimi, in ovce gredo
 5 za njim, ker poznajo njegov glas. Za
 tujim pa ne gredo, temuč bežé od
 njega, ker ne poznajo tujih glasú.
 6 To priliko jim je Jezus pravil; oni pa
 7 niso uméli, kaj jim je govoril. Jezus
 jim je tedaj spet rekel: Resnično, res-
 nično, vam povem: Jest sem vrata k
 8 ovcam. Vsi, kolikor jih je prišlo, so
 tatje in razbojniki, in ovce jih niso
 9 poslušale. Jest sem vrata. Ako kdo
 skozi me noter gre, bo zveličan, in
 bo noter in ven hodil, in bo pašo na-
 10 šel. Tat ne pride, kakor da krade,
 in kolje in pokončá. Jest sem prišel,
 da imajo življenje, in obilniši imajo.

V praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Rimljanov 11, 33 — 36.

33 globočina bogastva, modrosti in znanja
 Božjega! Kakó nerazumljive so njegove
 34 sodbe in neizvidljive njegove pota! Zakaj
 kdo je spoznal misel Gospodovo, ali kdo

je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je 35
 préd kaj dal, da bi se mu povernilo? Za- 36
 kaj iz njega, in po njem, in v njem je
 vse; njemu bodi slava vekomaj. Amen.

Evangelij sv. Matevža.

28, 18 — 20.

Isti čas je rekel Jezus svojim 18
 učencem: Dana mi je vsa oblast
 v nebesih in na zemlji. Torej 19
 pojdite, in učite vse narode, in ker-
 šujte jih v imenu Očeta, in Sina, in
 svetega Duha. Učite jih spolnovati 20
 vse, kar koli sem vam zapovedal. In
 glejte! jest sem z vami vse dni do
 konca svetá.

Pervo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Janeza aposteljna
 4, 8 — 21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je 8
 skazala ljubezen Božja do nas, da je Bog 9
 svojega edinorojenega Sina poslal na svet,

10 da bi po njem živeli. V tem je ljubezen:
ne kakor da bi bili mi Boga ljubili, temuč
da nas je on pred ljubil, in da je poslal
11 svojega Sina v spravo za naše grehe. Pre-
ljubi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo
12 tudi mi eden drugega ljubiti. Boga ni ni-
koli nihče vidil. Ako se ljubimo med se-
boj, ostane Bog v nas, in njegova ljubezen
13 je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da
ostanemo v njem, in on v nas, ker nam je
14 dal od svojega Duha. In mi smo vidili in
pričujemo, da je Oče poslal svojega Sina
15 odrešenika svetá. Kdor koli bo pričal, da je
Jezus Sin Božji, ostane Bog v njem, in on
16 v Bogu. In mi smo spoznali, in vérovali
ljubezni, ktero ima Bog do nas. Bog je
ljubezen, in kdor ostane v ljubezni, ostane
17 v Bogu, in Bog v njem. V tem je ljubezen
Božja pri nas popolna, da imamo zaupanje
v dan sodbe; zakaj kakor je on, takó smo
18 tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahú;
temuč popolna ljubezen izžene strah. Zakaj
strah ima terpljenje; kdor se pa boji, ni
19 popoln v ljubezni. Ljubimo tedaj mi Boga,
20 ker nas je Bog pred ljubil. Ako kdo reče:
„Ljubim Boga“, in sovraži svojega brata,
je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega

brata, ktereга vidi, kakó more ljubiti Boga, ktereга ne vidi? In to zapoved imamo od 21 Boga, da, kdor ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.

Evangelii sv. Lukeža.

6, 36 — 42.

isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Bodite usmiljeni, kakor 36 je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, 37 in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpušajte, in vam bo odpušeno. Dajte, in se vam bo 38 dalo; dobro, natlačeno in potréseno, in zverhano méro vam bodo dali v vaše naročje. S kakoršno mero namreč bote merili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi pri- 39 liko: Ali more slepec slepca voditi? Ali ne padeta oba v jamo? Učenec ni 40 več, kakor učenik; popolnoma pa bo vsak, če je kakor njegov učenik. Kaj 41 pa vidiš pezdír v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu 42

bratu: **Brat!** pusti, da ti bom izderl pezdir iz očesa; ko sam v svojem očesu bruna ne vidiš? **Hinavec!** izderi poprej bruno iz svojega očesa, in potem glej, da izdereš pezdir iz očesa svojega brata.

V praznik sv. rešnjega Telesa.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 23 — 29.

- 23 **B**ratje! jest sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi zročil, da je Gospod Jezus
24 tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: **Vzemite** in jejte; to je moje teló, katero bo za vas dano.
25 **To storite** v moj spomin. **Ravno** takó tudi kelih po večerji, rekoč: **Ta kelih** je nova zaveza v moji kervi. **To storite**, kolikorkrat
26 bote pili, v moj spomin. **Zakaj** kolikorkrat bote jedli ta kruh, in kelih pili, bote smert Gospodovo oznanovali, dokler ne pride.
27 **Kdor** koli tedaj bo nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih **Gospodov**, bo kriv telesa in
28 kervi **Gospodove**. **Naj torej** človek sam sebe presodi; in takó naj jé od tega kruha, in

pije od kelha. Zakaj kdor nevredno je in 29
pije, si sodbo je in pije; ker ne razloči te-
lesa Gospodovega.

Evangelij sv. Janeza.

6, 56 — 59.

isti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Moje mesó je res jéd, 56
in moja kri je rés pijača. Kdor 57
je moje mesó, in pije mojo kri, ostane
v meni, in jest v njem. Kakor je 58
mene poslal živi Oče, in jest živim
zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri
mene je, živel zavoljo mene. Ta je 59
kruh, kateri je z nebes prišel; ne ka-
kor so jedli vaši očetje mano, in so
umerli. Kdor je ta kruh, bo živel
vekomaj.

Drugo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Janeza aposteljna
3, 13 — 18.

Nikar se ne čudite, bratje! ako vas svet 13
sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni 14
18 *

iz smerti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor
 15 ne ljubi, ostane v smerti. Slehern, kateri so-
 vraži svojega brata, je ubijavec; in veste,
 da noben ubijavec nima večnega življenja
 16 v sebi obstoječega. V tem smo spoznali
 ljubezen Božjo, da je on svoje življenje za
 nas dal; tudi mi moramo za brate življenje
 17 dati. Kdor ima premoženje tega svetá, in
 vidi svojega brata, da je v potrebi, in zapre
 svoje serce pred njim; kako prebiva ljubezen
 18 Božja v njem? Otročiči moji! ne ljubimo z
 besedo, tudi ne z jezikom, ampak v djanji
 in v resnici.

Evangelij sv. Lukeža.

14, 16 — 24.

 isti čas je govoril Jezus farize-
 16 jem to priliko: Neki človek je
 napravil veliko večerjo, in jih
 17 je veliko povabil. In je poslal svo-
 jega hlapca ob uri večerje, reči po-
 vabljenim, da naj pridejo, ker je že
 18 vse pripravljeno. In so se začeli vsi
 skupej izgovarjati. Pervi mu je rekel:
 Pristavo sem kupil, in moram iti in

je ogledati; te prosim, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Pet¹⁹ jarmov volov sem kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Oženil²⁰ sem se, in torej ne morem priti. In²¹ hlapec se je vernil, in je povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razserdil, in je rekel svojemu hlapcu: Pojdi berž po cestah in ulicah mesta, in pripelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In²² hlapec je rekel: Gospod! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostor. In Gospod reče hlapcu: Pojdi na pota²³ in prelaze, in primoraj jih noter iti, da se napolni moja hiša. Povem vam²⁴ pa, da nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Tretjo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
5, 6 — 11.

6 **P**redragi! ponižajte se pod mogočno roko
Božjo, da vas poviša ob času obiskanja.
7 Vso svojo skerb nanj zvernite, ker njemu
8 je skerb za vas. Bodite trezni in čujte;
ker hudič, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč
9 lev okoli, in išče, koga bi požerl. Temu se
ustavljajte terdni v veri, ker veste, da so
vaši po svetu razkropljeni bratje ravno v
10 takem terpljenji. Bog vse milosti pa, kateri
nas je poklical k svoji večni časti v Kri-
stusu Jezusu, vas bo po kratkem terpljenji
11 spopolnil, vterdil in vkorenil. Njemu bodi
čast in gospostvo na vse vekomaj! Amen.

Evangelij sv. Lukeža.

15, 1 — 10.

1 **I**sti čas so se približali Jezusu
cestninarji in grešniki, da bi ga
2 poslušali. In farizeji in pismarji

so godernjali, rekoč: Ta grešnike sprejema in je z njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekoč: Kteri človek zmed vas, ako ima sto ovác, in eno zmed njih zgubi, ne popustí devet in devetdeseterih v pušavi, in ne gre za zgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene vesel na svoje rame; in ko pride domú, pokliče prijatle in sosede, in jim reče: Veselite se z menoj, ker sem našel svojo zgubljeno ovco. Povem vam, da tako bo v nebesih večí veselje nad enim grešnikom, kteri se spokorí, kakor nad devet in devetdeseterimi pravičnimi, kteri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki ima deset denarjev, ako en denar zgubi, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne iše skerbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijatlice in sosedinje, rekoč: Veselite se z menoj, ker sem našla denar, kterega sem bila zgubila. Tako vam povem, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kteri se spokori.

Četerto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
do Rimljanov 8, 18 — 23.

18 **B**ratje! menim, da se terpljenje sedanjega
časa ne da primeriti prihodnji časti, koja
19 bo nad nami razodeta. Zakaj stvar željno
20 čaka razodenja Božjih otrok. Ker stvar je
nečimurnosti podveržena, ne iz svoje volje,
ampak zavoljo tistega, koji jo je podvergel
21 v upanji, da bo tudi stvar rešena iz sužno-
sti popačenja v častitljivo prostost otrok
22 Božjih. Vemo namreč, da zdaj vsa stvar
23 zdihuje in stoka kakor na porodu. Pa ne
samo ona, ampak tudi mi, koji imamo per-
vine Duhá; tudi mi sami pri sebi zdihujemo,
ko čakamo posinovljenja Božjega in odreše-
nja svojega telesa, v Kristusu Jezusu, Go-
spodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

5, 1 — 11.

Isti čas, ko so Jezusa množice
 obsule, da bi poslušale besedo
 Božjo, je on stal pri genezare-
 škem jezeru. In je vidil dva čelna ob
 jezeru stati; ribiči pa so bili ven sto-
 pili, in so izpirali mreže. Stopil je
 pa v en čeln, kateri je bil Simonov,
 in ga je prosil malo od kraja odriniti.
 In je sedel množice iz čelna učil. Ko
 je pa nehal govoriti, je rekel Simonu:
 Pelji na globoko, in verzite svoje
 mreže na lov. In Simon je odgovo-
 ril in mu rekel: Učenik! vso noč smo
 delali, in nismo nič vjeli; na tvojo
 besedo pa bom vergel mrežo. In ko
 so bili to storili, so zajeli veliko šte-
 vilo rib; njih mreža pa se je tergala.
 In so mignili tovaršem, kateri so bili
 v unem čelnu, da naj pridejo in jim
 pomagajo. In so prišli in napolnili
 oba čelna, takó da sta se topila. Si-
 mon Peter pa, ko je to vidil, je padel
 Jezusu k kolenom, rekoč: Gospod,

pojdi od mene, ker sem grešen člo-
 9 vek! Groza namreč je bila obšla njega
 in vse, kateri so bili z njim, nad vla-
 10 kom rib, ki so ga bili storili; ravno
 tako pa tudi Jakopa in Janeza, Ce-
 bedejeva sinova, ki sta bila Simonova
 tovarša. In Jezus je rekel Simonu:
 11 Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. In
 so potegnili čelna k kraju, in vse po-
 pustili, ter za njim šli.

Peto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
 3, 8—15.

8 **P**redragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni,
 9 bratoljubni, miloserčni, krotki, ponižni. Ne
 povračujte hudega za hudo, ne kletve za
 kletev, temuč nasproti dobro vošite; ker ste
 v to poklicani, da blagodar v delež pose-
 10 dete. Zakaj kdor hoče življenje ljubiti, in
 viditi dobre dni, naj berzda svoj jezik od
 hudega, in njegove usta naj ne govoré go-
 11 ljufije; naj se ogiba hudega, in naj dela
 dobro; naj iše mirú, in naj se ga derži.

Ker oči Gospodove so obernjene v pravične 12
in njegove ušesa v njih molitve; obraz Go-
spodov pa je zoper hudodelnike. In kdo 13
vam bo škodoval, ako ste za dobro vneti?
Pa če tudi kaj terpite za pravičnosti voljo, 14
blagor vam! Njih strahú pa se ne bojte, in
ne dajte se zmotiti. Gospoda Kristusa pa 15
posvečujte v svojih sercih.

Evangelij sv. Matevža.

5, 20 — 24.

isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Resnično vam povem, 20
ako ne bo obilniši vaša pravica,
kakor pismarjev in farizejev, ne poj-
dete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, 21
da je bilo rečeno starim: Ne ubijaj;
kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jest 22
pa vam povem, da vsak, kateri se jezi
nad svojim bratom, bo kriv sodbe;
kdor pa svojemu bratu reče raka, bo
kriv zbora; kdor pa reče norec, bo
kriv peklenškega ognja. Če tedaj 23
svoj dar prineseš k altarju, in se tam

spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper
 24 tebe: pusti ondi svoj dar pred altar-
 jem, in pojdi poprej spraviti se s svo-
 jim bratom, in tedaj pridi in daruj
 svoj dar.

Šesto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Rimljanov 6, 3 — 11.

3 Bratje! kateri koli smo keršeni v Kristusu
 4 Jezusu, smo v njegovi smerti keršeni. Po-
 kopani smo namreč z njim po kerstu v smert,
 da, kakor je Kristus vstal od mertvih po ve-
 ličastvu Očetovem, tako tudi mi v novem
 5 življenji hodimo. Zakaj ako smo (*z njim*)
 vsajeni v podobnost njegove smerti, bomo
 6 tudi (*v podobnost*) njegovega vstajenja. Ker
 to vemo, da je bil naš stari človek z njim
 vred križan, da bi se razdjaló telo greha,
 7 in da bi več ne služili grehu. Kdor je nam-
 8 reč umerl, je opravičen od greha. Ako smo
 pa umerli s Kristusom, verujemo, da bomo
 9 tudi živeli s Kristusom vred; ker vemo, da
 Kristus, ko je vstal od mertvih, več ne

umerje: smert več ne bo čez njega gospo-
 dovala. Zakaj da je umerl grehu, je en- 10
 krat umerl; da pa živi, živi Bogu. Tako 11
 mislite tudi vi, da ste namreč grehu odmerli,
 živite pa Bogu v Kristusu Jezusu, Gospodu
 našem.

Evangelij sv. Marka.

8, 1 — 9.

Isti čas, ko je bilo veliko ljud- 1
 stva pri Jezusu, in niso imeli
 kaj jesti, je poklical Jezus svoje
 učence, in jim reče: Množica se mi 2
 smili; ker glejte! tri dni so že pri
 meni, in nimajo kaj jesti. In ako jih 3
 lačne spustim na njih dom, bodo oma-
 gali na poti; nekaj namreč jih je od
 deleč prišlo. In njegovi učenci so 4
 mu odgovorili: Kako jih bo kdo mo-
 gel tukaj v pušavi nasititi s kruhom?
 In jih je vprašal: Koliko imate kru- 5
 hov? Oni so rekli: Sedem. In je 6
 ukazal množici sesti po tleh. In je
 vzel sedmere kruhe, in je zahvalil,

ter razlomil in dal svojim učencem, da bi pred (*nje*) položili, in so položili pred množico. In so imeli nekaj ribic; in jih je blagoslovil in ukazal pred (*nje*) položiti. In so jedli in se nasitili; in so pobrali ostanke koscev, sedem jerbasov. Njih pa, kateri so jedli, je bilo okoli štiri tавžent. In jih je spustil.

Sedmo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 6, 19 — 23.

19 **B**ratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašega mesa: Kakor ste namreč dali svoje ude služiti nečistosti in krivici v hudobijo, tako dajte zdaj svoje ude služiti pravici v posvečenje. Zakaj ko ste bili sužnji greha, ste bili prosti pravičnosti. Kakošen sad ste tedaj takrat imeli v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega namreč je smert.

22 Zdaj pa, ko ste prosti od greha, sužnji pa postali Bogu, imate svoj sad, posvečenje,

23 konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za

greh je smert; milost Božja pa (je) večno življenje v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Matevža.

7, 15 — 21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnjivih 15 prerokov, kateri pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi! Po njih sadu jih bote 16 spoznali. Se li bere grozdje s ternja, ali fige z osata? Tako rodi vsako 17 dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro 18 drevo ne more malopridnega sadu roditi, tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, katero 19 ne stori dobrega sadu, bo posekano in v ogenj verženo. Tedaj iz njih 20 sadu jih bote spoznali. Ne vsak, 21 kateri mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v nebeško kraljestvo; ampak, kateri stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Osmo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 8, 12 — 17.

12 **B**ratje! nismo dolžniki mesá, da bi po mesu
 13 živeli. Zakaj ako bote po mesu živeli, bote
 umerli; ako bote pa dela mesá z duhom za-
 14 morjevali, bote živeli. Kteri koli namreč so
 po Duhu Božjem gnani, ti so otroci Božji.
 15 Sej niste prejeli duhá sužnosti spet v strah,
 ampak prejeli ste duhá posinovljenih otrok,
 16 v katerem kličemo: Aba (Oče)! Duh sam
 namreč daje pričevanje našemu duhu, da
 17 smo otroci Božji. Ako pa otroci, (*smo*) tudi
 deleži; deléži sicer Božji, sodeleži pa Kri-
 stusovi.

Evangelij sv. Lukeža.

16, 1 — 9.

1 isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Bil je neki bogat človek, kateri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim,

kakor da bi bil zapravljajal njegovo premoženje. In ga je poklical, in mu je rekel: Kaj to slišim od tebe? Daj odgovor od svojega hiševanja; zakaj posehmal ne boš mogel več gospodari-
riti. Hišnik pa je sam pri sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod vzame hiševanje? Kopati ne morem, vbogajme prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me, kadar sem odstavljen od hiševanja, vzamejo v svoje hiše. Tedaj je poklical vse dolžnike svojega gospoda, in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojemu gospodu? On pa je rekel: Sto čebrov olja. In mu je rekel: Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugemu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starov pšenice. In mu reče: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospod je hvalil krivičnega hišnika, da je bil modro storil; zakaj otroci tega sveta so modrejši v svojem rodu, kakor otroci luči. In jest vam povem: Delajte si prijatle s kri-

vičnim mamonom, da vas, kadar obnemagate, vzamejo v večne prebivališa.

Deveto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 6 — 13.

6 Bratje! nikar ne poželimo hudih reči, ka-
 7 kor so jih Judje poželeli. Tudi ne bodite
 malikovavci, kakor nekteri zmed njih, kakor
 je pisano: Ljudstvo je sedlo jest in pit, in
 8 so vstali igrat. Tudi ne nečistujmo, ka-
 kor so nekteri zmed njih nečistovali, in jih
 9 je padlo en dan tri in dvajset tavižent. Tudi
 ne skušajmo Kristusa, kakor so ga njih
 10 nekteri skušali, in so od kač poginili. Tudi
 ne godernjajte, kakor so njih nekteri goder-
 njali, in so bili pokončani po (*angelu*) po-
 11 končevavcu. Vse to se jim je pa v zgled
 zgodilo; zapisano je namreč nam v posvar-
 12 jenje, ki v poslednjih časih živimo. Kdor
 tedaj méni, da stoji, naj gleda, da ne pade.
 13 Skušnjava naj nad vas ne pride druga, ko
 človeška. Bog pa je zvést, ki vas ne bo
 pustil skušati bolj, kakor premorete, temuč

bo storil tudi s skušnjavo izid, da jo zmagate.

Evangelij sv. Lukeža.

19, 41 — 47.

Isti čas, ko se je Jezus pribli-⁴¹
žal Jeruzalemu, in je mesto ugle-
dal, se je zjokal nad njim, rekoč:
Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti⁴²
ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Zdaj
pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker⁴³
prišli bodo dnevi nad té, in tvoji so-
vražniki te bodo obdali z zasipom, in
te bodo oblegli in stiskali od vseh⁴⁴
strani; in bodo v tla pomandrali tebe
in tvoje otroke v tebi, in ne bodo pu-
stili v tebi kamna na kamnu, zato ker
nisi spoznalo časa svojega obiskanja.
In je šel v tempelj, in jih je začel⁴⁵
izganjati, kateri so v njem prodajali in
kupovali; in jim je rekel: Pisano je:⁴⁶
Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste
jo storili jamo razbojnikov. In je učil⁴⁷
vsak dan v tempelju.

Deseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 12, 2 — 11.

2 **B**ratje! ko ste bili neverniki, veste, da ste
k mutastim malikom hodili, kakor ste bili
3 peljani. Zato vam na znanje dam, da nihče,
ki v Duhu Božjem govori, Jezusa ne kolne;
in nihče ne more reči: Gospod Jezus, dru-
4 gači, ko v svetem Duhu. Darovi so mno-
5 goteri, Duh je pa eden; in službe so mno-
6 gotere, Gospod pa je eden; in dela so mno-
gotere, Bog pa je eden, kateri dela vse v
7 vseh. Slehernemu pa je dano razodenje
8 Duha v prid. Enemu je po Duhu dano go-
vorjenje modrosti; enemu pa govorjenje uče-
9 nosti po ravno tistem Duhu; enemu vera v
ravno tistem Duhu; enemu dar ozdravljanja
10 v ravno tistem Duhu; enemu delanje čude-
žev, enemu prerokovanje, enemu razločevanje
duhov, enemu mnogoteri jeziki, enemu raz-
11 laganje govorov. Vse to pa dela en in ravno
tisti Dub, kateri deli slehernemu, kakor hoče.

Evangelij sv. Lukeža.

18, 9 — 14.

Isti čas je povedal Jezus enim, 9
kteri so sami v se zaupali, da
so pravični, in so druge zani-
čevali, to priliko: Dva človeka sta 10
šla v tempelj molit, eden farizej, in
eden cestninar. Farizej je stal, in je 11
sam pri sebi to molil: Bog! zahvalim
te, da nisem kakor drugi ljudje, raz-
bojniki, krivičniki, prešestniki, ali tudi
kakor ta cestninar. Se postim dva- 12
krat v tednu; dajem desetino od vsega,
kar imam. In cestninar je od deleč 13
stal, in še oči ni hotel proti nebu
vzdigniti; temuč je terkal na svoje
persi, rekoč: Bog, bodi milostljiv meni
grešniku! Vam povem, ta je šel opr- 14
vičen v svojo hišo, uni pa ne; ker
vsak, kteri se povišuje, bo ponižan;
kdor se pa ponižuje, bo povišan.

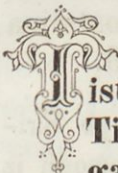
Enajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 15, 1 — 10.

¹ Bratje! opomnim vas evangelija, kterega
sem vam oznanoval, kterega ste tudi spre-
² jeli, v kterem ste tudi stanovitni, v kterem
bote tudi zveličani; ako se ga takó deržite,
kakor sem vam oznanoval, če niste zastonj
³ verovali. Zakaj sporočil sem vam sosebno,
kar sem tudi prejel: da je Kristus za naše
⁴ grehe umerl po pismih; in da je bil poko-
⁵ pan, in da je tretji dan vstal po pismih; in
da se je Kefu prikazal, in po tem enajste-
⁶ rim; potlej se je prikazal več ko pet sto
bratom vsem kmali, zmed kterih je še zdaj
⁷ veliko živih, eni so pa zaspali. Potlej se
je prikazal Jakopu, potlej vsem apostelnom.
⁸ Poslednjič za vsemi pa se je prikazal tudi
⁹ meni kakor negodniku. Zakaj jest sem nar
manjši apostelnov, in nisem vreden apostelj
imenovan biti, ker sem preganjal cerkev
¹⁰ Božjo. Po milosti Božji pa sem to, kar sem,
in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij sv. Marka.

7, 31 — 37.

 isti čas je šel Jezus s krajev³¹ Tira, in je skozi Sidon prišel k galilejskemu morju, sredi krajev Desetomestja. In mu pripeljejo glu-³² hega in mutastega, in ga prosijo, da naj položi roko nanj. In ga je vzel³³ zmed množice na stran, in je vtaknil svoje perste v njegove ušesa, ter je pljunil in se dotaknil njegovega jezika, in je pogledal v nebo in zdihnil,³⁴ in mu reče: Efeta, to je, odpri se. In kar odperle so se mu ušesa, in³⁵ razvezala se je vez njegovega jezika, in je prav govoril. In jim je zapo-³⁶ vedal, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedoval, bolj so oznanovali. In so se še bolj čudili,³⁷ rekoč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 3, 4 — 9.

4 **B**ratje! takošno zaupanje imamo po Kri-
5 stusu v Boga, ne kakor da bi premogli iz
sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša
6 zmožnost je iz Boga; kateri nas je tudi storil
pripravne služabnike nove zaveze, ne po
čerki, ampak po duhu; zakaj čerka umori,
7 duh pa oživlja. Ako je tedaj služba smerti,
s čerkami v kamne vdolbena, v časti bila,
tako da Izraelovi otroci niso mógli pogledati
v Mojzesov obraz, zavoljo svetlobe njego-
8 vega obličja, ktera mine: kako ne bo ve-
9 liko bolj služba duha v časti? Zakaj ako je
služba pogubljenja v časti, je služba pravice
v veliko obilniši časti.

Evangelij sv. Lukeža.

10, 23 — 37.

23 isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Srečne oči, ktere vi-
24 dijo, kar vi vidite. Ker povem
vam, da veliko prerokov in kraljev

je hotlo viditi, kar vi vidite, in niso vidili; in slišati, kar vi slišite, in niso slišali. In glej! neki učenik postav²⁵ je vstal, kateri ga skuša, in reče: Učenik! kaj naj storim, da bom večno življenje zadobil? On pa mu²⁶ je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in²⁷ rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje moči, in iz vse svoje misli, in svojega bližnjega, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav²⁸ si odgovoril; to stori, in boš živel. On pa je hotel sam sebe pravičnega²⁹ delati, in je rekel Jezusu: Kdo pa je moj bližnji? Jezus pa je odgovoril³⁰ in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema v Jeriho, in je padel med razboj³¹nike, kateri so ga tudi obropali, in z ranami obdali, ter so šli in ga pustili na pol mertvega. Primerilo se³¹ je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu; in ga je vidil, in je memo³²šel. Ravno tako je tudi levit, ko je³² prišel na to mesto, in ga vidil, memo³³šel. Neki popoten Samarijan pa je³³

prišel do njega, in ko ga je vidil,
 34 se mu je v serce smilil. In je pri-
 stopil in mu obezal rane, in je vli-
 vanje olja in vina, in ga je posadil
 na svoje živinče, ter ga peljal v go-
 35 stilnico, in ga oskerbel. In drugi
 dan je vzel dva denarja, in ji je dal
 gostilniku, in je rekel: Skerbi zanj,
 in kolikor boš več izdal, ti bom jest
 36 nazaj gredé povernil. Kteri teh treh
 se ti zdí, da je bil bližnji tistemu, ki
 37 je padel med razbojnike? On pa je
 rekel: Tisti, kteri mu je usmiljenje
 storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in
 tudi ti takó stori!

Trinajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Galačanov 3, 16 — 22.

16 Bratje! Abrahamu in njegovemu zarodu so
 bile obljube storjene; ne reče: „In zarodom“,
 kakor da bi jih več bilo, ampak kakor le
 enemu: „In zarodu tvojemu“, kteri je Kri-
 17 stus. To pa rečem: Od Boga poterjena
 zaveza po postavi, ktera je štiri sto in tri-

deset let potlej dana, ni overžena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako je iz postave dedina, tedaj ni iz obljube. Abrahamu pa jo je Bog po obljubi dal. Čemu tedaj postava? Zavoljo prestopov je postavljena, dokler bi ne prišel zarod, kteremu je bil (*Bog*) obljubil, in je bila po angelih sredniku zročena. Srednik pa ni le enega, Bog pa je eden. Je li tedaj postava zoper obljube Božje? Tega ne! Zakaj ko bi bila postava dana, ktera bi mogla oživljati, bi bila pravičnost res iz postave. Pa pismo je vse pod greh zaklenilo, da bi bila obljuba iz vere Jezusa Kristusa vernim dana.

Evangelij sv. Lukeža.

17, 11 — 19.

Isti čas, ko je Jezus v Jeruzalem šel, je hodil po sredi Samarije in Galileje. In ko je šel v eno vas, mu je naproti prišlo deset gobovih mož, kateri so od delec stali, in so povzdignili glas, rekoč: Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih je zagledal, je rekel: Pojdite, in skazite se duhovnom. In prigodilo se je,

15 ko so šli, so bili očišeni. Eden zmed
 njih pa, ko je vidil, da je očišen, se
 je vernil, in je z velikim glasom Boga
 16 častil; in je padel na obraz pred nje-
 gove noge, in se mu je zahvalil. In
 17 ta je bil Samarijan. Jezus pa je od-
 govoril in rekel: Ali jih ni bilo deset
 18 očišenih? Kje je pa unih devet? No-
 beden se ni znašel, da bi se bil ver-
 nil, in Bogu čast dal, kakor ta tujic.
 19 In mu je rekel: Vstani in pojdi, ker
 tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Galačanov 5, 16 — 24.

16 Bratje! hodite po duhu, in ne bote želj mesá
 17 spolnili. Zakaj mesó poželi zoper duhá, duh
 pa zoper mesó; ta dva sta namreč eden dru-
 gemu zoper, da ne storite, kar koli hočete.
 18 Ako se daste duhu voditi, niste pod po-
 19 stavo. Dela mesá pa so znane, in té so:
 nečistovanje, nečednost, nesramnost, razuz-
 20 danost, malikovanje, zavdajanje, sovraštva,
 zdražbe, zavid, jeza, boji, kregi, razpertje,

nevošljivosti, uboji, pijančevanje,, požreš- 21
nost, in kar je temu enakega. Od tacih del
vam napovem, kakor sem vam napovedoval,
da, kateri take reči delajo, ne bodo kralje-
stva Božjega dosegli. Sad dubá pa je: 22
ljubezen, veselje, mir, poterpežljivost, milo-
serčnost, dobrotljivost, prizanašljivost, krot- 23
kost, zvestoba, zmernost, zderžnost, čistost.
Zoper takošne ni postava. Kteri so pa Kri- 24
stusovi, so svoje meso križali z grehi in
željami vred.

Evangelij sv. Matevža.

6, 24 — 33.

 isti čas je rekel Jezus svojim 24
učencem: Nihče ne more dvema
gospodoma služiti; ali bo namreč
enega sovražil, in enega ljubil; ali
se bo enega deržal, in enega zaniče-
val. Ne morete služiti Bogu in ma-
monu. Zato vam povem, ne skerbite 25
za svoje življenje, kaj bote jedli; tudi
ne za svoje telo, kaj bote oblačili.
Ali ni življenje več, ko jed, in telo
več, ko oblačilo? Pogledjte tice pod 26

ne bom, ker ne sejejo in ne žanjejo in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko
27 več, kakor one? Kdo pa zmed vas more s svojo skerbjo pridjati le en
28 komolec k svoji dolgosti? In za obleko kaj skerbite? Poglejte lilije na polji, kako rastejo; ne delajo in ne
29 predejo; pa vam povem, da še Salomon v vsi svoji časti ni bil tako oble-
30 čen, kakor njih ena. Če pa travo na polji, ktera dans stoji, in se jutri v peč verže, Bog tako oblači, koliko
31 bolj bo vas, maloverni! Ne skerbite tedaj, rekoč: Kaj bomo jedli, ali kaj bomo pili, ali s čim se bomo oblačili?
32 Ker po tem vsem oprašujejo neverniki. Sej vé vaš Oče nebeški, da vsega
33 tega potrebujete. Išite tedaj nar poprej Božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo priverženo.

Petnajsto nedeljo po binkoštih.

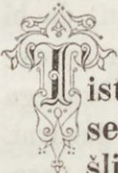
Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Galačanov 5, 25. 26 in 6, 1 — 10.

Bratje! ako v duhu živimo, tudi v duhu ho- 25
dimo. Ne bodimo željni prazne časti, da bi 26
eden drugzega dražili, eden drugemu nevoš-
ljivi bili. Bratje! ako je kdo od takega 1
greha prenagljen, takega vi, ki ste duhovni,
podučite v duhu krotkosti; in glej sam nase,
da ne boš tudi ti skušan. Eden drugzega 2
bremena nosite, in tako bote dopolnili Kri-
stusovo postavo. Zakaj ako kdo od sebe 3
meni, da je kaj, ker nič ni, sam sebe za-
pelje. Slehern pa naj prevdari svoje delo; 4
in takó bo sam v sebi čast imel, in ne pri
drugem. Vsak namreč bo svoje breme no- 5
sil. Tisti pa, ki je v keršanstvu podučevan, 6
naj podeluje njemu, kateri ga pödučuje, vse
dobro. Nikar se ne motite; Bog se ne pu- 7
sti zasmehovati. Zakaj kar človek seje, 8
to bo tudi žel. Kdor seje tedaj v svojem
mesu, bo od mesá tudi žel pogubljenje; kdor
pa seje v duhu, bo od duha žel večno živ-
ljenje. Dobro pa delajmo, in se nikar ne 9
utrudimo; ker ob svojem času bomo želi,

10 ako se ne utrudimo. Dokler tedaj čas imamo, storimo dobro vsem, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij sv. Lukeža.

7, 11 — 16.

11 isti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najim; in z njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vratom približal, glej! so merliča nesli, edinega sinu svoje matere, in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospod vidil, se mu je v serce smilila, in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil, in se par dotaknil (kteri so pa nosili, so obstali); in je rekel: Mladeneč, rečem ti, vstani! In merlič je sedel in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in so Boga hvalili, rekoč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

Sestnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Efežanov 3, 13 — 21.

Bratje! prosim, da ne obnemagajte zavoljo 13
nadlog mojih za vas, ktere so vaša čast.
Zavoljo tega pripogujem svoje kolena pred 14
Očetom Gospoda našega Jezusa Kristusa,
kteri je oče vsega, kar je v nebesih in na 15
zemlji, da vam da po bogastvu svoje časti 16
močno vterditi se po njegovem Duhu v no-
tranjem človeku, da prebiva Kristus po veri 17
v vaših sercih, da, v ljubezni vkoreninjeni
in vterjeni, morete umeti z vsemi svetimi, 18
kakošna je širokost in dolgost, visočina in
globočina; tudi spoznati ljubezen Kristu- 19
sovo, ktera um preseže, da ste napolnjeni
z vso polnostjo Božjo. Njemu pa, kteri 20
premore vse obilniši storiti, kakor prosimo ali
umemo, po moči, ktera v nas dela, njemu 21
čast v cerkvi in v Kristusu Jezusu v vse
rodove vekoma! Amen.

Evangelij sv. Lukeža.

14, 1 — 11.

 1 isti čas, ko je šel Jezus v hišo
 2 nekega višega farizejev v saboto
 3 kruh jest, so oni nanj gledali.
 4 In glej! neki vodeničen človek je bil
 5 pred njim. In Jezus je spregovoril
 6 in djal učenikom postave in farizejem,
 7 rekoč: Ali se smé v saboto ozdrav-
 8 ljati? Oni pa so molčali. In ga je
 9 prijel, ozdravil in spustil. In je od-
 10 govoril, in jim rekel: Komu zmed
 vas bo osel ali vol v kapnico padel,
 in ga ne bo izlekel precej sabotni dan?
 In mu niso mogli na to odgovoriti. Po-
 vedal je pa tudi povabljenim priliko,
 ker je vidil, kako si perve sedeže
 izbirajo, in jim je rekel: Kadar si
 povabljen na ženitnino, ne sedaj na
 pervo mesto; da, ko bi bil morebiti
 častitljivši, kakor ti, od njega povab-
 ljen, ne pride, kateri je tebe in njega
 povabil, in ti ne reče: Ugani se te-
 mu; in se takrat ne začneš s sramoto
 na zadnje mesto presedati. Temuč,

kadar si povabljen, pojdi in sédi na poslednje mesto, da ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatel, pomakni se više! Takrat ti bo čast vpričo tistih, kateri so s teboj vred pri mizi. Zakaj vsak, kateri se povišuje, ¹¹ bo ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Efežanov 4, 1 — 6.

Bratje! prosim vas jest jetnik v Gospodu, ¹ da spodobno živíte po poklicu, k kateremu ste poklicani; z vso ponižnostjo in krotkostjo, s ² poterpljenjem prenašajte eden družega v ljubezni, in skerbite ohraniti edinost duhá v ³ zvezi mirú. Eno teló in en duh, kakor ste ⁴ poklicani v eno upanje svojega poklica. En ⁵ Gospod, ena vera, en kerst, en Bog in Oče ⁶ vseh, kateri je čez vse, in po vsem in v nas vseh, kateri je hvaljen vekoma. Amen.

Evangelij sv. Matevža.

22, 34 — 46.

34 Iisti čas so pristopili k Jezusu
 35 farizeji; in eden zmed njih, uče-
 36 nik postave, ga je vprašal, ga
 37 skušajoč: Učenik! ktera je vélika za-
 38 poved v postavi? Jezus pa mu je
 39 rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga
 40 iz vsega svojega serca, in iz vse
 41 svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta
 42 je nar veči in prva zapoved. Druga
 43 pa je tej enaka: Ljubi svojega bliž-
 44 njega, kakor sam sebe. V teh dveh
 45 zapovedih je zapopadena vsa postava
 46 in preroki. Ko so bili pa farizeji
 zbrani, jih je Jezus vprašal, rekoč:
 Kaj se vam zdí od Kristusa, čigav
 sin je? Mu rekó: Davidov. Jim reče:
 Kako ga tedaj David v duhu imenuje
 Gospoda, rekoč: Gospod je rekel
 mojemu Gospodu: Usedi se na mojo
 desnico, dokler ne položim tvojih so-
 vražnikov v podnožje tvojih nog. Ako
 ga tedaj David imenuje Gospoda, kako
 je njegov sin? In nobeden mu ni mo-

gel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne nobeden prederznil še kaj vprašati.

Osemnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 4 — 8.

Bratje! zahvalim svojega Boga vselej za 4
vas zavoljo milosti Božje, ktera vam je dana
v Kristusu Jezusu; ker ste po njem v 5
vsem obogatéli, v vsi besedi in v vsem
znanji, kakor je bilo pričevanje Kristusovo 6
poterjeno med vami, takó, da vam ne manjka 7
nobenega darú, kateri čakate razodenja Go-
spoda našega Jezusa Kristusa, kateri vas 8
bo tudi poterjeval do konca, da bote brez
greha v dan prihoda Gospoda našega Je-
zusa Kristusa.

Evangelij sv. Matevža.

9, 1 — 8.

Isti čas je stopil Jezus v čelnič, 1
ter se je prepeljal, in je prišel
v svoje mesto. In glej! prinesli 2

so mu mertvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero, je rekel mertvoudnemu: **Zaupaj,**
 3 **sin,** odpušeni so ti tvoji grehi! In
 glej! eni pismarjev so sami pri sebi
 4 rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus
 vidil njih misli, je rekel: **Zakaj mi-**
 5 **slite hudo v svojih sercih?** Kaj je lo-
 žej, reči: Odpušeni so ti tvoji grehi;
 6 ali reči: Vstani in hodi? Da pa veste,
 da ima Sin človekov oblast, na zemlji
 odpušati grehe, (reče tedaj mertvo-
 udnemu): Vstani, vzemi svojo poste-
 7 ljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal
 8 in šel na svoj dom. Množice pa, to
 viditi, so sterméle, in častile Boga,
 kateri je dal tako oblast ljudem.

Devetnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Efežanov 4, 23 — 28.

23 **B**ratje! ponovíte se v duhu svojega uma,
 24 in oblecite novega človeka, kateri je po Bogu
 25 stvarjen v pravičnosti in resnični svetosti. Za
 tega voljo opustite laž, govorite resnico vsa-

kteri s svojim bližnjim, ker smo udje med seboj. Če se jezite, nikar ne grešite; solnce 26 naj ne zajde v vaši jezi. Ne dajajte pro- 27 stora hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade 28 več, temuč naj raji pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj pode-
liti potrebnemu.

Evangelij sv. Matevža.

22, 1 — 14.

Isti čas je govoril Jezus velikim 1
duhovnom in farizejem v prilikah, 2
rekoč: Nebeško kraljestvo je po- 2
dobno kralju, kateri je napravil ženi-
nino svojemu sinu. In je poslal svoje 3
hlapce poklicat povabljene na ženi-
nino; pa niso hotli priti. Spet je 4
poslal drugih hlapcev, rekoč: Povejte
povabljenim: Glejte! svoje kosilo sem
pripravil, moji junci in pitana žival
je zaklana, in vse je pripravljeno;
pridite na ženitnino. Oni pa niso ma- 5
rali, in so šli, eden na svojo pristavo,
eden pa po svoji kupčii. Drugi pa 6
so zgrabili njegove hlapce, ter so jih

7 zasramovali in pobíli. Ko je pa kralj
to slišal, se je razserdil; in je poslal
svoje vojske, in je končal tiste ubi-
8 javce, in njih mesto požgal. Potlej
reče svojim hlapcem: Ženitnina je
sicer pripravljena, toda povabljeni je
9 niso bili vredni. Pojdite tedaj na raz-
potja, in ktere koli najdete, pokličite
10 jih na ženitnino. In njegovi hlapci
so šli na ceste, in so jih nabrali, ko-
likor so jih našli, hude in dobre; in
ženitnina je bila napolnjena s svati.
11 Prišel je pa kralj pogledat svatov; in
je vidil tam človeka, ki ni bil sva-
12 tovsko oblečen; in mu reče: Prijatelj!
kako si lesem prišel, ker nimaš sva-
tovsky oblačila? On pa je umolknil.
13 Tedaj je kralj rekel služabnikom: Zve-
žite mu roke in noge, in verzite ga
v vnanjo temo, ondi bo jok in škri-
14 panje z zobmi. Veliko namreč jih je
poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Efežanov 5, 15 — 21.

Bratje! glejte, kako bi varno hodili, ne 15
kakor nespametni, ampak kakor pametni; 16
odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bo- 17
dite torej neumni, ampak umejte, kaj je
volja Božja. In nikar se ne upijajte z 18
vinom, v katerem je nečistost; temuč bodite
napolnjeni s svetim Duhom, in govorite med 19
seboj v psalmih, in hvalnih in duhovnih pes-
mih, in pojte in prepevajte Gospodu v svo-
jih srcih, in dajajte vselej hvalo za vse 20
Bogu in Očetu v imenu Gospoda našega
Jezusa Kristusa. Bodite eden drugemu pod- 21
verženi v strahu Kristusovem.

Evangelij sv. Janeza.

4, 46 — 53.

Isti čas je bil neki kraljič, kte- 46
rega sin je bolan ležal v Kafar-
navmu. Ko je ta slišal, da je 47
Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je

šel k njemu, in ga je prosil, da naj pride doli, in ozdravi njegovega sinú; 48 začel je namreč umirati. Jezus mu je tedaj rekel: Ako ne vidite znamenj in 49 čudežev, ne vérujete. Kraljič mu reče: Gospod! pojdi doli, preden moj sin 50 umerje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin živi! In človek je veroval besedi, katero mu je Jezus rekel, in je šel. 51 Ko je pa bil še na poti tje doli, so mu hlapci naproti prišli, in povedali, 52 rekoč, da njegov sin živi. Tedaj jih je vprašal po uri, ob kateri mu je bilo bolje. In so mu rekli: Včeraj ob sedmi 53 uri ga je pustila merzlica. Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, katero mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi; in je véroval on in vsa njegova hiša.

En in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Efežanov 6, 10 — 17.

10 **B**ratje! bodite močni v Gospodu, in v mo-
11 gočnosti njegove moči. Oblecite Božje orožje,

da zamorete obstati pred zalezovanjem hudičevim; ker se nam ni vojskovati zoper meso 12 in kri, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavce tega temnega svetá, zoper hudobne duhove v podnebjí. Zavoljo 13 tega primite za Božje orožje, da se zamorete braniti ob hudem dnevu, in v vseh rečeh popolni obstati. Stojte tedaj opasani 14 okoli svojih ledij z resnico, in oblečeni z oklepom pravíce, in obuti na nogah za ozna- 15 novanje evangelija mirú; pred vsem pa vze- 16 mite v roko škit vere, s katerim zamorete vse ognjene pušice hudobnega ugasiti; in 17 vzemite čelado zveličanja in meč dubá, kar je Božja beseda.

Evangelij sv. Matevža.

18, 23 — 35.

Isti čas je povedal Jezus svojim 23 učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je hotel obrajt delati s svojimi hlapci. Ko je pa začel rajtati, je bil prednj po- 24 stavljen eden, kateri mu je bil dolžan deset tavžent talentov. Ker pa ni 25

imel s čim plačati, je ukazal njegov
gospod prodati njega, in njegovo ženo,
in njegove otroke, in vse, kar je imel,
26 in poplačati. Hlapec pa je padel na
kolena, in ga je prosil, rekoč: Po-
terpi z menoj, in vse ti bom povernil.
27 In gospod se je usmiliti tistega hlapca,
in ga je spustil, in mu dolg odpustil.
28 Spred njega gredé pa je tisti hlapec
našel enega svojih sohlapcev, kateri
mu je bil dolžan sto denarjev, in ga
je zgrabil in davil, rekoč: Plačaj, kar
29 si dolžan! Tedaj je njegov sohlapec
prednj padel, in ga je prosil, rekoč:
Poterpi z menoj, in vse ti bom po-
30 vernil. On pa ni hotel; temuč je šel
in ga je vergel v ječo, dokler ne bo
31 splačal dolgá. Ko so pa vidili nje-
govi sohlapci, kar se je godílo, so
bili silno žalostni, ter so šli in po-
vedali svojemu gospodu vse, kar se
32 je bilo zgodilo. Tedaj ga je pokli-
cal njegov gospod, in mu reče: Hu-
dobni hlapec! ves dolg sem ti od-
33 pustil, ker si me prosil; ali nisi bil
torej tudi ti dolžan usmiliti se svojega
sohlapca, kakor sem se tudi jest tebe

usmilil? In njegov gospod se je raz- 34
serdil, in ga je izdal trinogom, dokler
ne bo poplačal vsega dolgá. Tako bo 35
tudi moj nebeški Oče vam storil, ako
ne odpustite vsakteri svojemu bratu iz
svojih serc.

Dve in dvajseto nedeljo po bin- koštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Filipljanov 1, 6 — 11.

Bratje! zanesemo se na Gospoda Jezusa, 6
da, kateri je začel v vas dobro delo, ga bo
tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa;
kakor se mi prav zdí to od vas vseh misliti, 7
zato, ker vas imam v sercu, tudi v svojem
železji, in v zagovarjanji in poterjenji evan-
gelija, vse, ki ste deležni mojega veselja.
Zakaj Bog mi je priča, kako želim po vas 8
vseh v sercu Jezusa Kristusa. In to molim, 9
da bi vaša ljubezen bolj in bolj rastla v
znanji in v vsi umnosti, da prevdarite, kaj je 10
bolje, da ste čisti in brez spotikljeja v dan
Kristusov, napolnjeni s sadom pravičnosti 11
po Jezusu Kristusu v čast in hvalo Božjo.

Evangelij sv. Matevža.

22, 15 — 21.

15 **I**sti čas so šli farizeji, in so se
 16 posvetovali, da bi Jezusa vjeli v
 besedi. In pošljejo do njega svo-
 jih učencev s herodijani vred, rekoč:
 Učenik! vémo, da si resničen, in pot
 Božjo po resnici učiš, in da ti ni mar
 za nikogar, ker ne gledaš na veljavo
 17 ljudi. Povej nam tedaj, kaj se ti zdí,
 ali se sme davek dajati cesarju, ali
 18 ne? Jezus pa je poznal njih hudobo,
 in je rekel: Kaj me skušate, hi-
 19 navci? Pokažite mi davkni denar. In
 20 oni so mu podali denar. In Jezus
 jim reče: Čigava je ta podoba in na-
 21 pis? Mu rekó: Cesarjeva. Tedaj
 jim reče: Dajte torej cesarju, kar je
 cesarjevega, in Bogu, kar je Bož-
 jega.

Tri in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Filipljanov **3, 17 — 21** in **4, 1 — 3**.

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, 17
 kateri takó živé, kakor imate zgled nad nami.
 Zakaj veliko jih živi, od katerih sem vam že 18
 večkrat rekel, zdaj pa tudi jokaje rečem, da
 so sovražniki križa Kristusovega; katerih ko- 19
 nec je poguba, katerih Bog je trebuh, in
 hvala v njih sramoti, kateri pozemeljsko lju-
 bijo. Naše prebivanje je pa v nebesih; od 20
 kodar tudi zveličarja čakamo Gospoda na-
 šega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil 21
 naše revno telo, ker ga bo vpodobil svojemu
 častitljivemu telesu po moči, s katero si tudi
 zamore podvreči vse reči. Za tega voljo, 1
 bratje moji, predragi in preserčni; moje ve-
 selje in moja krona! takó stojte v Gospodu,
 preljubi! Prosim Evodijo, in prosim Sin- 2
 tiho, da naj bote ene misli v Gospodu.
 Prosim tudi tebe, zvesti tovarš! pomagaj 3
 jima, ki ste se z menoj trudile v evangeliu
 s Klemenom in drugimi mojimi pomagavci,
 katerih imena so v bukvah življenja.

Evangelij sv. Matevža.

9, 18 — 26.

isti čas, ko je Jezus množicam
govoril, glej! je eden vikših
prišel in ga molil, rekoč: Go-
spod! moja hči je zdaj umerla; ali
pridi, in položi svojo roko nanjo, in
bo oživéla. In Jezus je vstal, in z
njim šel in njegovi učenci. In glej!
žena, ki je na kervotoku terpéla dva-
najst lét, je pristopila od zadej, in se
je dotaknila roba njegovega oblačila.
Zakaj rekla je sama pri sebi: Ako
se le njegovega oblačila dotaknem,
bom ozdravljena. Jezus pa se je ober-
nil, in ko jo je vidil, je rekel: Za-
upaj, hči! tvoja vera te je ozdravila.
In žena je bila zdrava od tiste ure.
In ko je Jezus v vikšega hišo prišel,
in je vidil piskače in šumečo množico,
je rekel: Odstopite; zakaj deklica ni
mertva, ampak spí. In so se mu po-
smehovali. Ko je bila pa množica iz-
gnana, je noter šel, in jo je prijel
za roko; in deklica je vstala. In ta
slovez je šel po vsi tisti deželi.

Poslednjo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Kološanov 1, 9 — 14.

Bratje! ne jenjamo za vas moliti in prositi, 9
da bi bili vi napolnjeni s spoznanjem njegove
volje, v vsi modrosti in duhovni razumnosti;
da bi spodobno živeli Bogu v vsem prijetni; 10
rodovitni v vsakem dobrem delu, in rastejoči
v spoznanji Božjem; v vsi moči vterjeni 11
po mogočnosti njegove častitljivosti, v vsem
poterpljenji in prizanašanji z veseljem, hva- 12
lijoči Boga Očeta, kateri nas je vredne storil
vdeležiti se dedišine svetih v razsvetljenji,
kateri nas je otél od oblasti temè, in presta- 13
vil v kraljestvo svojega preljubega Sina, v 14
kterem imamo odrešenje po njegovi kervi,
odpušenje grehov.

Evangelii sv. Matevža.

24, 15 — 35.

Isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Kadar bote vidili gnu- 15
sobo razdjanja, prerokovano po

Danielu preroku, statí na svetem me-
16 stu: (kdor bere, naj umé!) tedaj naj,
17 kteri so v Judeji, bežé na goré; in
kdor je na strehi, ne hôdi z nje, je-
18 mat kaj iz svoje hiše; in kdor je na
polji, se ne vračaj jemat svoje suknje.
19 Gorjé pa nosečim in doječim tiste dni!
20 Molite pa, da se vaš beg ne zgodi
21 po zimi ali v saboto. Zakaj takrat
bo velika stiska, kakoršne ni bilo od
začetka svetá do zdaj, in je ne bo.
22 In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi,
bi ne bil otét noben človek, toda za-
voljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti
23 dnevi. Takrat ako vam kdo poreče:
Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne
24 verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kri-
stusi in krivi preroki, in bodo delali
velike znamnja in čudeže, tako da bi
bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo
25 mogoče). Glejte! préd sem vam po-
26 vedal. Ako vam tedaj porekó: Glejte!
v pušavi je, ne hodite venkaj; glejte!
27 v hramu je, ne verjemite. Ker kakor
blisk pride od solnčnega vzhoda, in
se posveti do zahoda: tako bo tudi
28 prihod Sinú človekovega. Kjer koli

je namreč mrtvo truplo, ondi se bodo zbirali tudi orli. Kmali po stiski tistih 29 dní pa bo solnce otemnélo, in luna ne bo dala svoje svetlobe, in zvezde bodo padale z nebá in moči nebeške se bodo gibale. In takrat se bo pri- 30 kazalo znamenje Sinú človekovega na nebu; in tedaj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinu človekovega priti v oblakih nebá z veliko močjo in veličastvam. In bo poslal svoje an- 31 gele s trobento in z velikim glasom, in bodo zbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov, od konca do konca nebá. Od figovega drevesa pa se učite pri- 32 like: Kadar je njegova veja že meževna, in berst požene, veste, da je blizo poletje. Tako tudi vi, kadar 33 bote vidili vse to, vedite, da je blizo pred durmi. Resnično, vam povém, 34 da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bota 35 prešla; moje besede pa ne bodo prešle.

DRUGI DEL.

Berila in evangelií v praznike in godove svetnikov.

V praznik sv. Andreja aposteljna.

(30. Listopada.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 10, 10 — 18.

10 **B**ratje! s srcem se veruje v pravičnost,
11 z ustmi se pa priča v zveličanje. Pismo
namreč govori: Nobeden, kateri vanj veruje,
12 ne bo osramoten. Zakaj med Judom in Grekom
ni razločka; ker eden je Gospod vseh,
13 bogat za vse, kateri vanj kličejo. Zakaj
kdor koli kliče v ime Gospodovo, bo zve-
14 ličan. Kako bodo tedaj klicali, v kterega
niso verovali? Ali kako bodo vanj verovali,
od kterega niso slišali? Kako pa bodo sli-

šali brez oznanovavca? Kako pa bodo ozna- 15
 novali, ako niso poslani? Kakor je pisano:
 Kako lepe so noge oznanujočih mir, ozna-
 nujočih dobro! Toda evangeliju niso vsi po- 16
 korni. Izaija namreč pravi: Gospod! kdo
 je veroval, kar je od nas slišal? Vera te- 17
 daj je iz poslušanja, poslušanje pa po Kri-
 stusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar sli- 18
 šali? Sej je po vsi zemlji izšel njih glas,
 in do pokrajin zemlje njih besede.

Evangelij sv. Matevža.

4, 18—22.

Isti čas, ko je Jezus hodil ob 18
 galilejskem morji, je vidil dva
 brata, Simona, kateri je imenovan
 Peter, in Andreja, njegovega brata,
 metati mrežo v morje; bila sta nam-
 reč ribiča. In jima reče: Hodita za 19
 menoj, in vaji bom storil ribiča ljudi.
 Ona pa sta koj svoje mreže popustila, 20
 in sta šla za njim. In od tod dalje 21
 gredoč je vidil dva druga brata, Ja-
 kopa Cebedejevega in Janeza njego-
 vega brata, v čelnu z njiju očetom Ce-

bedejem, popravljati svoje mreže, in
 22 ji je poklical. Ona pa sta precej
 mreže in očeta popustila, in sta šla
 za njim.

V god sv. Frančiška Ksaver.

(3. Grudna.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Rimljanov 10, 10 — 18.

10 **B**ratje! s srcem se veruje v pravičnost,
 11 z ustmi se pa priča v zveličanje. Pismo
 namreč govori: Nobeden, kateri vanj veruje,
 12 ne bo osramoten. Zakaj med Judom in
 Grekom ni razločka; ker eden je Gospod
 13 vseh, bogat za vse, kateri vanj kličejo. Za-
 kaj kdor koli kliče v ime Gospodovo, bo
 14 zveličan. Kako bodo tedaj klicali, v kterega
 niso verovali? Ali kako bodo vanj verovali,
 od kterega niso slišali? Kako pa bodo sli-
 15 šali brez oznanovavca? Kako pa bodo ozna-
 novali, ako niso poslani? Kakor je pisano:
 Kako lepe so noge oznanujočih mir, ozna-
 16 nujočih dobro! Toda evangeliju niso vsi po-
 korni. Izaija namreč pravi: Gospod! kdo

je veroval, kar je od nas slišal? Vera te- 17
daj je izposlušanja, poslušanje pa po Kri-
stusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar sli- 18
šali? Sej je po vsi zemlji izšel njih glas,
in do pokrajin zemlje njih besede.

Evangelij sv. Marka.

16, 15 — 18.

Isti čas je rekel Jezus svojim 15
učencem: Pojdite po vsem svetu,
in oznanujte evangelijski vsi stvóri.
Kdor veruje in bo krščen, bo zveli- 16
čan; kdor pa ne véruje, bo pogubljen.
Kteri pa verujejo, pojdejo te znamnja 17
za njimi; v mojem imenu bodo hudiče
izganjali, nove jezike govorili, kače 18
prijemali; in ako kaj strupenega pi-
jejo, jim ne bo škodovalo; in na bol-
nike bodo rokó pokladali, in bodo
zdravi.

V god sv. Barbare, device in spričevavke.

(4. Grudna.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51,
1 — 8. 12.

1 Častil te bom, Gospod kralj, in te hvalil
2 Boga svojega zveličarja; častil bom tvoje
3 ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si
rešil moje telo pogina, iz zaderge krivičnega
jezika, in ustnic lažnjivcev, in si mi bil po-
4 močnik zoper moje sovražnike. In si me
po obilnem usmiljenji svojega imena rešil
rjovečih, ki so bili pripravljeni, me požreti;
5 iz rok teh, ki so mojo dušo zalezovali, iz
6 nadlog, ki so me obdajale; iz stiskajočega
plamena, ki me je obdajal, da v sredi ognja
7 nisem zgorel; iz globočine peklenškega žrela
in nečistega jezika in lažnjive besede, hu-
8 dobnega kralja in krivičnega jezika. Hvali
12 do smerti, duša moja, Gospoda; ker oté-
vaš nje, ki v té zaupajo, in jih rešiš iz
rok narodov, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Matevža.

25, 1 — 13.

isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspane. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle z njim na ženitnino, in duri so

11 se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi
 une device, rekoč: Gospod, gospod!
 12 odpri nam. On pa je odgovoril in
 rekel: Resnično, vam povem, vas ne
 13 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne
 dneva ne ure.

V god sv. Nikolaja, škofa.

(6. Grudna.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Hebrejcev 13, 7 — 17.

7 Bratje! spomnite se svojih sprednikov, kateri
 so vam govorili besedo Božjo; glejte konec
 njih življenja, in ravnajte se po njih veri.
 8 Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in dans
 9 in vekomaj. Ne dajte se z mnogoterimi in
 tujimi nauki zapeljati. Sej je nar boljše z
 gnado potrditi serce, ne z jedmi, ktere
 niso pomagale njim, ki so v njih živeli.
 10 Imamo altar, od ktereга nimajo oblasti jesti,
 11 kateri šotoru služijo. Zakaj katerih žival kri
 za gréh veliki duhoven v svetišče nese, njih
 12 trupla se sežigajo zunaj šotoriša. Torej je
 tudi Jezus, da bi posvetil s svojo kervjo
 13 ljudstvo, zunaj vrat terpel. Pojdemo tedaj

k njemu iz šotoriša, in nosimo njegovo zasramovanje. Sej nimamo tukaj obstoječega 14 mesta, temuč prihodnjega išemo. Po njem 15 tedaj darujemo vselej Bogu hvalni dar, to je, sad ust, ktere časté njegovo imé. Do- 16 brotljivosti pa in podeljenja nikar ne pozabite; ker taki darovi dopadejo Bogu. Bodite 17 pokorni svojim sprednikom, in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, kateri bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelij sv. Matevža.

25, 14 — 23.

Isti čas je govoril Jezus svojim 14 učencem to priliko: Človek, kateri je na tuje šel, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blago. In je dal enemu pet talentov, enemu pa 15 dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je zdajci odrinil. Šel je pa, kateri je bil pet talentov 16 prejel, in je kupčeval z njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno tako je 17 tudi, kateri je bil dva prejel, pridobil dva druga. Kteri je bil pa le enega 18

prejel, je šel, in je zakopal v zemljo
19 in skril denarje svojega gospoda. Čez
veliko časa pa pride gospod tistih
20 hlapcev in ima obrajt z njimi. In je
pristopil, kateri je bil pet talentov pre-
jel, in je prinesel pet drugih talentov,
rekoč: Gospod! pet talentov si mi
zročil, glej! pet drugih sem pridobil.
21 Njegov gospod mu je rekel: Prav,
dobri in zvesti hlapec! ker si bil v
malem zvest, te bom čez veliko po-
stavil; pojdi v veselje svojega go-
22 spoda. Pa tudi, kateri je bil dva ta-
lenta prejel, je pristopil in rekel:
Gospod! dva talenta si mi zročil; glej!
23 dva druga sem pridobil. Njegov go-
spod mu je rekel: Prav, dobri in
zvesti hlapec! ker si bil v malem
zvest, te bom čez veliko postavil;
pojdi v veselje svojega gospoda.

V god sv. Ambroža, škofa in cerkvenega učenika.

(7. Grudna.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1 — 8.

Predragi! zapričam (*te*) pred Bogom in 1
Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in 2
mrtve v svojem prihodu in v svojem kralje-
stvu. Oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si 2
priložno ali nepriložno; prepričuj, prôsi, svari 3
z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel 3
bo čas, ko zdravega nauka ne bodo ter-
peli, temuč si bodo po svojih željah izbirali 4
učenike, kateri ušesa zgačejo; in bodo od 4
resnice ušesa odvrčali, k basnim pa se
bodo obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, 5
opravi delo evangelista, spolni svojo službo,
bodi trezen. Jest namreč se že darujem, 6
in čas moje razveze nastaja. Dobro sem se 7
vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj 8
mi je prihranjena krona pravice, ktero mi
bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan;
pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri lju-
bijo njegov prihod.

Evangelij sv. Matevža.

5, 13 — 19.

 isti čas je rekel Jezus svojim
 13 učencem: Vi ste sol zemlje; ako
 se pa sol spridi, s čim se bo
 solila? Ni za družega več, kakor da
 14 se ven verže, in potaptá od ljudi. Vi
 ste luč svetá. Mesto se ne more skriti,
 15 ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo
 luči, da bi jo pod mernik stavili, am-
 pak na svečnik, da sveti vsem, kateri
 16 so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred
 ljudmi, da vidijo vaše dobre déla, in
 časté vašega Očeta, kateri je v nebe-
 17 sih. Nikar ne mislite, da sem prišel
 razvezovat postavo ali preroke; ne
 razvezovat, ampak dopolnit sem jih
 18 prišel. Zakaj resnično vam povem:
 Dokler ne prejde nebo in zemlja, le
 ena čerka ali ena pičica ne bo prešla
 od postave, dokler se vse ne zgodi.
 19 Kdor tedaj razveže le eno teh nar-
 manjših zapoved, in uči tako ljudi,
 bo nar manjši imenovan v nebeškem
 kraljestvu; kdor pa storí in uči, bo
 velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

V praznik brezmadežnega spočetja Dev. Marije.

(8. Grudna.)

Berilo iz bukev Pregovorov 8,
22 — 35.

Gospod me je imel v začetku svojih potov, 22
preden je kaj storil od začetka. Od veko- 23
maj sem postavljena, in od nekdanj, preden
je bila zemlja. Ni še bilo breznov, in jest 24
sem bila že spočeta; tudi studenci vodá še
niso izvirali; tudi gore s svojo silno težo še 25
niso stale; preden so bili hribi, sem se jest
rodila; ni še bil naredil zemlje, ne rek, ne 26
tečajev okrogle zemlje. Ko je nebesa nare- 27
jal, sem bila zraven; ko je s stanovitno po-
stavo in z okrogom ograjal brezne; ko je 28
zgorej vterjeval hlipiša, in vodá studence
tehtal; ko je okoli morja meje postavljaj, 29
in vodam dajal postavo, da naj ne presto-
pajo svojih bregov; ko je zemlji dno pokla-
dal: sem pri njem bila, in vse z njim rav- 30
nala, in sem se veselila vsaki dan, in sem
ves čas pred njim igrala, sem si igrala na 31
okrogli zemlji, in moje veselje je bivati s

32 človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me: Blagor jim, kateri ohranijo moje
 33 pota! Poslušajte nauk; in bodite modri, in
 34 nikar ga ne zametujte! Blagor človeku, kateri me posluša, in čuje pri mojih vratih vsaki dan, in na me streže pri podbojih
 35 mojih dur. Kdor mene najde, najde življenje, in prejme zveličanje od Gospoda.

Evangelij sv. Lukeža.

1, 26 — 28.

26 **I**sti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje,
 27 ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je
 28 bilo ime Marija. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami!

V god svete Lucije, device in spričevavke.

(13. Grudna.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 10, 17 in 11, 1 — 2.

Bratje! kdor se sam hvali, on ni poterjen, 17
ampak tisti, kterega Bog hvali. O da bi 1
vi malo prenesli mojo nespamet! Pa poter-
pite z menoj. Zakaj vnet sem za vas z 2
Božjo gorečnostjo; ker zaročil sem vas
enemu možu, Kristusu vas dati, čisto devico.

Evangelii sv. Matevža.

13, 44 — 52.

Isti čas je govoril Jezus svojim
učencem to priliko: Nebeško kra- 44
ljestvo je podobno zakladu, skri-
temu v njivi, kterega je človek, ki
ga je našel, skril, in od veselja nad
njim gre in proda vse, kar ima, in
kupi tisto njivo. Spet je nebeško kra- 45
ljestvo podobno kupcu, kteri išče do-

46 brih biserov. Kteri, ko je našel en
 dragi biser, je šel in prodal vse, kar
 47 je imel in ga je kupil. Spet je po-
 podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera
 se verže v morje, in zajme rib vsa-
 48 kega rodu. Ko je napolnjena, jo iz-
 lečejo, in na bregu sedé odberó dobre
 v posode, malovredne pa odmečejo.
 49 Tako bo ob koncu svetá: Angeli poj-
 dejo venkaj, in bodo odločili hudobne
 50 iz srede pravičnih; in jih bodo vergli
 v peč ognja; tam bo jok in škripanje
 51 z zobmi. Ali ste razumeli vse to?
 52 Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je
 vsak pismar, ki je podučen v nebeškem
 kraljestvu, enak hišnemu gospodarju,
 kateri nosi iz svojega zaklada novo in
 staro.

V god pričakovanja poroda De- vice Marije.

(18. Grudna.)

Berilo iz Izaija preroka 7, 10 — 15.

10 iste dni je govoril Gospod Ahazu, re-
 11 koč: Prosi si znamenje od Gospoda, svo-

jega Boga, ali zdolej v globočini ali zgorej na višavi. In Ahaz je rekel: Ne bom pro- 12 sil, in ne bom skušal Gospoda. In je re- 13 kel: Poslušajte tedaj, Davidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi mojemu Bogu? Zavoljo tega vam 14 bo Gospod sam znamnje dal: Glejte, Devica bo spočela, in Sinu rodila, in njegovo ime se bo imenovalo Emanuel. Surovo ma- 15 slo in sterd bo jedel, da bo vedil zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij sv. Lukeža.

1, 26 — 38.

Isti čas je bil angel Gabriel od 26 Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, 27 zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel 28 k njej, in je rekel: Češena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami! Ko je pa to slišala, 29 se je prestrašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kákošno bi bilo

30 to pozdravljenje. In angel ji je rekel:
 31 Ne boj se, Marija, ker milost si našla
 31 pri Bogu. Glej, spočela boš v svo-
 jem telesu in rodila Sinú, in imenuj
 32 njegovo ime Jezus. Ta bo velik in
 31 Sin Narvikšega imenovan; in Gospod
 Bog mu bo dal sedež Davida njego-
 vega očeta, in bo kraljeval v hiši
 33 Jakopovi vekomaj; in njegovemu kra-
 34 ljestvu ne bo konca. Marija pa je
 rekla angelu: Kako se bo to zgodilo,
 35 ker moža ne spoznam? In angel je
 odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo
 prišel v té, in moč Narvišega te bo
 obsenčila; in za tega voljo bo Sveto,
 katero bo rojeno iz tebe, imenovano
 36 Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja
 teta, je tudi spočela sinú v svoji sta-
 37 rosti, in ta mesec je že šesti tiste,
 37 ki je imenovana nerodovitna. Ker pri
 38 Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija
 pa je rekla: Glej! dekla sem Gospo-
 dova; zgôdi se mi po tvoji besedi.

V praznik sv. Tomaža, aposteljna.

(21. Grudna.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Efežanov 2, 19 — 22.

Bratje! zdaj niste več gostje in tujci, ampak 19
ste mestnjani svetih in domači Božji, vzdani 20
na stalo apostelnov in prerokov, in pogla-
vitni vogelni kamen je sam Kristus Jezus,
na katerem je vse zidovje sestavljeno, in 21
raste v svet tempelj v Gospodu, v kterega 22
ste tudi vi vzdani v prebivališče Božje v
Duhu.

Evangelij sv. Janeza.

20, 24 — 29.

Isti čas Tomaža, dvanajstih 24
enega, kateri je imenovan Dvoj-
čič, ni bilo pri njih, ko je Je-
zus prišel. Drugi učenci tedaj so mu 25
povedali: Gospoda smo vidili. On pa
jim je rekel: Ako ne vidim na nje-
govih rokah znamenj žebeljev, in ne
denem svojega persta v rane žebeljev,
in ne položim svoje roke v njegovo

- ²⁶ stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž z njimi. Jezus pride, akoravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi!
- ²⁷ Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roke; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren.
- ²⁸ Tomaž je odgovoril in mu rekel:
- ²⁹ Moj Gospod, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, in so verovali!

V god sv. Antona, pušavnika.

(17. Prosinca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

- ¹ Ljub je bil Bogu in ljudem, njegov spomin
- ² je blagoslovljen. On ga je v časti svetnikom enacega storil, in ga je poveličal sovražnikom v strah, in na njegove besede je
- ³ prikazni ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu je dal povelja do svojega ljudstva,

ter mu je pokazal svojo slavo. Zavoljo nje- 4
 gove zvestobe in krotkosti ga je posvetil,
 in ga je zvolil izmed vsega človeštva. Sli- 5
 šal je namreč njega in njegov glas, in on
 ga je v oblak peljal, in mu je dal vpričo 6
 zapovedi in postavo življenja in krotitve.

Evangelii sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Vaše ledje naj bo opa- 35
 sano, in svetila goreče v vaših
 rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri 36
 čakajo svojega gospoda, kdaj se bo
 vernil od ženitnice, da mu, kadar
 pride in poterka, zdajci odpró. Bla- 37
 gor tistim hlapcem, ktere gospod,
 kadar pride, čuječe najde! Resnično,
 vam povem, da se bo opasal, in jih
 bo k mizi posadil, in bo pristopil ter
 jim stregel. In ako pride ob drugi 38
 straži, in ako ob tretji straži pride,
 in jih tako najde, blagor tistim hlap-
 cem. To pa vedite, da, ko bi hišni 39
 gospodar vedil, katero uro tat pride,

bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje
 40 hiše podkopati. Tudi vi bodite pri-
 pravljeni; ker ob uri, ko se vam ne
 zdí, bo Sin človekov prišel.

V dan stola sv. Petra v Rimu.

(18. Prosinca.)

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
 1, 1 — 7.

1 **P**eter, apostelj Jezusa Kristusa, izvoljenim
 tujcem, razkropljenim v Pontu, Galacii, Ka-
 2 padocii, Azii in Bitinii, po prevednosti Boga
 Očeta, v posvečenje Duha, v pokoršino in
 pokropljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost
 3 vam bodi, in mir se pomnoži! Hvaljen bodi
 Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kri-
 stusa, kateri nas je zavoljo svojega velicega
 usmiljenja prerodil v živo upanje po vsta-
 4 jnji Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestroh-
 ljiv, in neognušen in nezvenljiv delež, pri-
 5 hranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči
 ohranjeni po veri za zveličanje, katero ima
 6 razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote
 veselili, če morate zdaj malo žalovati v mno-

goterih skušnjavah, da se skušnja vaše vere 7
veliko drajši ko zlato, ktero se v ognju
skuša, pokaže v hvalo in slavo in čast v
razodetji Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelij sv. Matevža.

16, 13 — 19.

Isti čas je prišel Jezus v kraje 13
Cezareje Filipove in je vprašal
svoje učence, rekoč: Kdo pra-
vijo ljudje, da je Sin človekov? Oni 14
pa so rekli: Nekteri, da je Janez
Kerstnik, nekteri pa, da Elija, ne-
kteri pa, da Jeremija, ali prerokov
kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo 15
pravite, da sem? Odgovoril je Simon 16
Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin
živega Boga. In Jezus je odgovoril 17
in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov
sin! ker meso in kri ti nista tega
razodela, ampak moj Oče, ki je v ne-
besih. Pa tudi jest povem tebi: Ti 18
si Peter, in na to skalo bom zidal
svojo cerkev, in peklenske vrata je
ne bodo zmagale. In tebi bom dal 19

ključe nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.

V god sv. Sebastijana, spričevavca.

(20. Prosinca.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

10 **P**ravičnega je peljal Gospod po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v njegovem trudu; in je dokončal njegove
11 dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na
12 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je branil, in mu je terd boj napravil, da bi premagal in zvedil, da je modrost močnejši
13 od vseh reči. Ona prodanega pravičnega ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov,
14 in je šla z njim v jamo, in ga v vezéh ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve pa-

lice in oblasti zoper nje, kateri so ga zatirali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da ³⁴ sem mir prišel prineset na zemljo; ne miru, ampak meč sem prišel prineset. Prišel sem namreč razdvojiti člo- ³⁵ veka zoper njegovega očeta in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno tašo. In človekovi sovražniki ³⁶ bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ³⁷ ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ³⁸ ne vzame svojega križa, in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde ³⁹ svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene ⁴⁰ sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme ⁴¹

preroka v imenu preroka, bo plačilo preroka prejel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo pla-
 42 čilo pravičnega prejel. In kdor koli da piti komu zmed teh nar manjših le kozarec merzle vode v imenu učenca, resnično, vam povem, ne bo zgubil svojega plačila.

V god sv. Fabijana in Sebastijana, spričevavcev.

(20. Prosinca.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Hebrejcev 11, 33 — 39.

33 Bratje! svetniki so po veri premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, za-
 34 mašili levom žrela, ugasili silne ognje, ubežali ostremu meču, se ozdravili od slabosti, bili močni v bóji, in odgnali zunanjih vojske;
 35 prejele so žene svoje mertve iz mertvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hotli
 36 rešenja, da bi našli bolji vstajenje. Eni so pa zasramovanje in tepenje terpeli, zraven
 37 tudi železje in ječe; so bili kamnjani, prežagani, skušani, z mečem umorjeni; so okrog hodili v kožuhih in kozjih kožah, ubožni,

stiskani, zatirani, katerih svét ni bil vreden; 38
in so se potikali po pušavah, po gorah in
berlogih, in podzemeljskih jamah. In ti vsi 39
so bili s pričevanjem vere pravični najdeni
v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

6, 17 — 23.

Isti čas je šel Jezus z gore, in 17
je stal na ravnem polji, in truma
njegovih učencev, in velika mno-
žica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeru-
zalema, in od primorja, in od Tira
in Sidona, kateri so bili prišli, da bi 18
ga poslušali, in ozdravljeni bili od
svojih bolezen. In ktere so nadlego-
vali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni.
In vsa množica se ga je iskala do- 19
takniti, ker je moč šla iz njega, in je
vse ozdravila. In on je oči obernil 20
v svoje učence, in je rekel: Blagor
vam ubogim, ker vaše je Božje kra-
ljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, 21
ker bote nasiteni. Blagor vam, ki
zdaj jokate, ker se bote smejali. Bla- 22

gor vam, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali, in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo zavoljo Sinú človekovega.

²³ Veselite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

V god sv. Neže, device in spričevavke.

(21. Prosinca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51,
1 — 8. 12.

¹ Častil te bom, Gospod kralj, in te hvalil
² Boga svojega zveličarja; častil bom tvoje
³ ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si
 rešil moje telo pogina, iz zaderge krivičnega
 jezika, in ustnic lažnjivcev, in si mi bil po-
⁴ močnik zoper moje sovražnike. In si me
 po obilnem usmiljenji svojega imena rešil
 rjovečih, ki so bili pripravljeni, me požreti;
⁵ iz rok teh, ki so mojo dušo zalezovali, iz
⁶ nadlog, ki so me obdajale; iz stiskajočega
 plamena, ki me je obdajal, da v sredi ognja.

nisem zgorel; iz globočine peklenškega žrela 7
in nečistega jezika in lažnjive besede, hu-
dobnega kralja in krivičnega jezika. Hvali 8
do smerti, duša moja, Gospoda; ker ote- 12
vaš nje, ki v té zaupajo, in jih rešiš iz
rok narodov, Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

Isti čas je govoril Jezus svojim 1
učencem to priliko: Nebeško kra-
ljjestvo je podobno deseterim de-
vicam, ktere so vzele svoje svetila,
in so šle ženinu in nevesti naproti.
Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet 2
pametnih. Petere nespametne so vzele 3
svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa- 4
metne pa so vzele olja v svojih po-
sodah s svetili vred. Ker se je pa 5
ženin mudil, so vse podremale in za-
spale. O polnoči pa je šum vstal: 6
Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti.
Takrat so vstale vse tiste device, in 7
so napravljale svoje svetila. Nespa-
metne pa so modrim rekle: Dajte nam

svojega olja, ker naše svetila uga-
 9 sujejo. Pametne pa so odgovorile,
 rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in
 vam, pojdite raji k prodajavcem, in si
 10 ga kupite. Kadar so pa šle kupovat,
 je prišel ženin; in pripravljene so šle
 z njim na ženitnino, in duri so se
 11 zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi
 une device, rekoč: Gospod, gospod!
 12 odpri nam. On pa je odgovoril in re-
 kel: Resnično, vam povem, vas ne
 13 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne
 dneva ne ure.

V god sv. Vincencija in Anasta- zija, spričevavcev.

(22. Prosinca.)

Berilo iz modrostinih bukev 3, 1 — 8.

1 **P**ravičnih duše so v roki Božji, smertno
 2 terpljenje se jih ne dotakne. Očem nespa-
 metnih se pozdeva, da umerjejo, in njih lo-
 3 čitev se šteje ko britkost, in njih odhod od
 4 nas poguba; oni pa so v miru. In dasi-
 ravno pred ljudmi terpijo bolečine, je vendar

njih upanje polno neumerljivosti. Malo so 5
stiskani, ali veliko dobrega jim bo došlo; ker
Bog jih poskuša, in jih najde sebe vredne.
Kakor zlato v peči jih poskuša, in kakor 6
žgavni dar jih sprejme, in ob svojem času
se bo na nje ozerl. Pravični se bodo sve- 7
tili in kakor iskre v terstji bodo tekali. So- 8
dili bodo narode, in Gospod bo kraljeval
čez nje vekomaj.

Evangelii sv. Lukeža.

21, 9 — 19.

 isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Kadar bote slišali voj- 9
ske in punte, se nikar ne pre-
strašite: to se mora poprej zgoditi,
ali konec še ni precej. Potlej jim je 10
rekel: Vstal bo národ zoper národ,
in kraljestvo zoper kraljestvo. In ve- 11
liki potresi bodo po deželah, in kuga,
in lakota, in strahovi z neba, in znam-
nja velike bodo. Pred vsem tem pa 12
bodo stegnili po vas svoje roké, in
vas bodo preganjali, in izdajali v
shodnice in ječe, in vlačili pred kralje

in oblastnike zavoljo mojega imena.
 13 To se vam bo pa godilo v pričevanje.
 14 Vtisnite si tedaj v serca, in ne sker-
 15 bite, kako bote odgovarjali. Jest nam-
 reč vam bom dal usta in modrost,
 kateri se ne bodo mógli ustavljati, ne
 16 zopergovoriti vsi vaši zoperniki. Iz-
 dajani pa bote od staršev in bratov,
 in od sorodnikov in prijatlov, in mo-
 17 rili jih bodo zmed vas. In bote od
 vseh sovraženi zavoljo mojega imena.
 18 Pa las vam z glave ne bo poginil.
 19 V svoji poterpežljivosti bote ohranili
 svoje duše.

V god zaročenja Device Marije.

(23. Prosinca.)

Berilo iz bukev Pregovorov 8,
 22 — 35.

22 Gospod me je imel v začetku svojih potov,
 23 preden je kaj storil od začetka. Od veko-
 maj sem postavljena, in od nekdanj, preden
 24 je bila zemlja. Ni še bilo breznov, in jest
 sem bila že spočeta; tudi studenci vodá še
 25 niso izvirali; tudi gore s svojo silno težo še

niso stale; preden so bili hribi, sem se jest
rodila; ni še bil naredil zemlje, ne rek, ne 26
tečajev okrogle zemlje. Ko je nebesa nare- 27
jal, sem bila zraven; ko je s stanovitno po-
stavo in z okrogom ograjal brezne; ko je 28
zgorej vterjeval hlipiše, in vodá studence
tehtal; ko je okoli morja meje postavljaj, 29
in vodam dajal postavo, da naj ne presto-
pajo svojih bregov; ko je zemlji dno pokla-
dal: sem pri njem bila, in vse z njim rav- 30
nala, in sem se veselila vsaki dan, in sem
ves čas pred njim igrala, sem si igrala na 31
okrogli zemlji, in moje veselje je bivati s
človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslu- 32
šajte me: Blagor jim, kateri ohranijo moje
pota! Poslušajte nauk; in bodite modri, in 33
nikar ga ne zametujte! Blagor človeku, 34
kteri me posluša, in čuje pri mojih vratih
vsaki dan, in na me streže pri podbojih
mojih dur. Kdor mene najde, najde življe- 35
nje, in prejme zveličanje od Gospoda.

Evangelij sv. Matevža.

1, 18 — 21.

- 18 o je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, se je, preden sta vkup prišla, znašla noseča
- 19 od svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti.
- 20 Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v spanji prikazal, rekoč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (*k sebi*) vzeti Marije svoje žene; zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega
- 21 Duha. Rodila pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svoje ljudstvo od njih grehov.

V god spreoburnjenja sv. Pavla aposteljna.

(25. Prosinca.)

Berilo iz djanja aposteljnov 9, 1 — 22.

- 1 **T**iste dni je Savel, kateri je še dihtel pretenje in morijo zoper učence Gospodove, šel

k velikemu duhovnu, in je prosil od njega 2
 pisem v Damask do shodnic, da, ako bi
 našel ktere može ali žene tega pota, bi jih
 zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil 3
 na potu, se je zgodilo, da se je bližal Da-
 masku, in ga je nanagloma obsvetila svet-
 loba z neba. In je padel na tla, in slišal 4
 glas, kateri mu je rekel: Savel, Savel, kaj
 me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si, Go- 5
 spod? In ta (*odgovori*): Jest sem Jezus ,
 kterega ti preganjaš; težko ti je proti ostnu
 bercati. In trepetaje in stermé je rekel: Go- 6
 spod! kaj hočeš, da naj storim? In Gospod 7
 mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in tam
 se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tisti
 možje pa, kateri so z njim hodili, so oster-
 meli in stali, ker so sicer glas slišali, pa
 nikogar niso vidili. Vstal je pa Savel od 8
 tál, in z odpertimi očmi nič ni vidil. Peljali
 so ga pa za roke in pripeljali v Damask.
 In je bil tam tri dni, da ni vidil, in ni ne 9
 jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v Da- 10
 masku, Ananija po imenu; in Gospod mu
 je rekel v prikazni: Ananija! On pa je
 rekel: Glej, Gospod! tukaj sem! In Go- 11
 spod mu reče: Vstani, in pojdi v ulice, ki
 se imenujejo ravne, in vprašaj v Judovi

hiši po Taršanu, Savlu po imenu; zakaj,
 12 glej, móli. (In je vidil [*Savel v prikazni*]
 moža, Ananija po imenu, noter priti in nanj
 13 roke položiti, da bi spet pogled prejel.) Ana-
 nija je pa odgovoril: Gospod! slišal sem
 od veliko ljudi, koliko hudega je storil ta
 14 mož tvojim svetim v Jeruzalemu. In tukaj
 ima oblast od velikih duhovnov zvezati vse,
 15 kateri kličejo v tvoje ime. Gospod pa mu
 je rekel: Pojdi, ker izvoljena posoda mi
 je on, da nese moje ime pred nevernike in
 16 kralje in Izraelove otroke. Zakaj jest mu
 bom pokazal, koliko mu je treba za moje
 17 ime terpeti. In Ananija je šel in v hišo
 stopil, in je roke nanj položil, ter rekel:
 Savel, brat! Gospod Jezus, kateri se ti je
 prikazal na potu, po katerem si šel, me je
 poslal, da spregledaš, in bodeš napolnjen
 18 s svetim Duhom. In zdajci so padle od
 njegovih oči kakor luskinje, in je spregledal;
 19 in je vstal in bil keršen. In je vzel jedi in
 se je pokrepčal. In je bil nekaj dni pri
 20 učencih, ki so bili v Damasku. In je precej
 v shodnicah oznanoval od Jezusa, da je ta
 21 Sin Božji. Zavzeli pa so se vsi, kateri so
 slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je
 preganjal v Jeruzalemu, kateri so klicali v

to imé, in je zato sem prišel, da bi jih zvezane peljal k vélikim duhovnom? Savel 22 pa je čedalje močnejši prihajal, in je zavračeval Jude, kateri so prebivali v Damasku, ker je terdil, da je ta Kristus.

Evangelij sv. Matevža.

19, 27 — 29.

Isti čas je rekel Simon Peter 27 Jezusu: Glej! mi smo vse zapustili, in smo šli za teboj; kaj tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: 28 Resnično, vam povem, da ob prerodenji, kadar bo Sin človekov sedel na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In slehern, kateri 29 zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojega imena, bo stoterno prejel, in večno življenje doseget.

V god sv. Frančiška Salezijana.

(29. Prosinca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.

16 Glej, veliki duhoven, kateri je bil v svojih
17 dneh ljub Bogu, in je bil pravičen najden,
20 in je bil ob času serda sprava. Ni mu bil
najden enak, kateri bi bil spolnoval postavo
22 Najvišega. Zato mu je prisegel, da mu bo
25 dal slavo med njegovim ljudstvom. Blagodar
vseh narodov mu je dal, in poterdil je svojo
26 zavezo nad njegovo glavo. Spoznal ga je
27 po svojih blagodarjih, ohranil mu je svoje
usmiljenje, in našel je milost pred Gospo-
3 dovimi očmi. Počastil ga je pred kralji, in
8 mu je dal venec slave. Sklenil je z njim
večno zavezo, in mu je dal veliko duhovstvo,
20 in ga je s častjo osrečil; da opravlja du-
hovsko službo, in ima hvalo v njegovem
imenu, in mu daruje vredno kadilo v prije-
ten duh.

Evangelij sv. Matevža.

25, 14 — 23.

Isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Človek, kateri 14 je na tuje šel, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blago. In je dal enemu pet talentov, enemu pa 15 dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je zdajci odrinil. Šel je pa, kateri je bil pet talentov 16 prejel, in je kupčeval z njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno tako je 17 tudi, kateri je bil dva prejel, pridobil dva druga. Kteri je bil pa le enega 18 prejel, je šel, in je zakopal v zemljo in skril denarje svojega gospoda. Čez 19 veliko časa pa pride gospod tistih hlapcev in ima obrajt z njimi. In je 20 pristopil, kateri je bil pet talentov prejel, in je prinesel pet drugih talentov, rekoč: Gospod! pet talentov si mi zročil, glej! pet drugih sem pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, 21 dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko po-

stavil; pojdi v veselje svojega go-
 22 spoda. Pa tudi, kateri je bil dva ta-
 lenta prejel, je pristopil in rekel:
 Gospod! dva talenta si mi zročil; glej!
 23 dva druga sem pridobil. Njegov go-
 spod mu je rekel: Prav, dobri in
 zvesti hlapec! ker si bil v malem
 zvest, te bom čez veliko postavil;
 pojdi v veselje svojega gospoda.

V praznik očiševanja Marije Device.

(2. Svečana.)

Berilo iz Malahija preroka 3, 1 — 4.

- 1 **T**o pravi Gospod Bog: Glej! jest pošljem
 svojega angela, in bo pot pripravljaj pred
 mojim obličjem. In zdajci bo prišel k svo-
 jemu tempeljnu Gospodovavec, kterega vi
 išete, in Angel zaveze, kterega vi želite.
 Glej, pride, pravi Gospod vojskinih trum.
 2 Kdo pa bo mogel razumeti dan njegovega
 prihoda, in kdo bo obstal ob njegovem po-
 gledu? Zakaj on je kakor raztapljajoči
 3 ogenj, in kakor zeliše valjavcev; in bo sedel

ter topil in čistil srebro, in bo očiševal Le-
 vijeve sinove, in jih bo precejal kakor zlato
 in kakor srebro; in bodo darovali Gospodu
 darove v pravičnosti. In dopadla bo Go- 4
 spodu daritev Judova in jeruzalemska kakor
 poprejšnje dni, in kakor nekdanje leta, pravi
 Gospod vsegamogočni.

Evangelij sv. Lukeža.

2, 22 — 32.

isti čas, ko so bili dopolnjeni 22
 dnevi Mariinega očiševanja po
 Mojzesovi postavi, so ga prinesli
 v Jeruzalem, da so ga postavili pred
 Gospoda (kakor je pisano v postavi 23
 Gospodovi: Vse pervorojeno moškega
 spola bodi posvečeno Gospodu) in da 24
 so dar opravili, kakor je rečeno v
 postavi Gospodovi, dve gerlici ali dva
 mlada goloba. In glej! bil je človek 25
 v Jeruzalemu, kteremu je bilo ime
 Simeon; in ta človek je bil pravičen
 in bogaboječ, in je čakal oveseljenja
 Izraelovega, in sveti Duh je bil v
 njem. In mu je bilo razodeto od sve- 26

tega Duha, da ne bo vidil smerti,
 dokler ne vidi Gospodovega Kristusa.
 27 In je prišel v duhu v tempelj. In ko
 so prinesli otroka Jezusa njegovi starši,
 28 da bi storili zanj po šegi postave, ga
 je tudi on vzel na svoje naročje, ter
 29 je hvalil Boga in rekel: Zdaj spustiš
 svojega hlapca, Gospod! po svoji be-
 30 sedi v miru; ker so vidile moje oči
 31 tvoje zveličanje, ktero si pripravil pred
 32 obličjem vseh narodov, luč v razsvet-
 ljenje nevernikom, in v čast Izraelu
 svojemu ljudstvu.

V god sv. Blaža, škofa in spri- čevavca.

(3. Svečana.)

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
 1, 12 — 18.

12 **P**reljubi! blagor človeku, kateri preterpi
 skušnjava; ker skušen bo prejel krono živ-
 ljenja, ki jo je Bog obljubil tistim, ki ga
 13 ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne rêci, da je
 od Boga skušan; zakaj Bog se ne da skušati
 14 v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak

pa je skušan, kadar je od svojega poželenja vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje 15 spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite se tedaj, moji pre- 16 ljubi bratje! Vsak dober dar in vsako po- 17 polno darilo je od zgorej, in pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kake spremenljivosti. Zakaj radovoljno 18 nas je rodil z besedo resnice, da smo nekakošne pervine njegovih stvari.

Evangelij svetega Matevža.

10, 23 — 28.

 isti čas je rekel Jezus svojim 23 učencem: Kadar vas bodo preganjali v tem mestu, bežite v drugo. Resnično, povem vam, ne bote obhodili mest izraelskih, dokler ne pride Sin človekov. Ni učenec čez 24 učenika, ne hlapec čez svojega gospodarja. Učencu je zadosti, da je, 25 kakor njegov učenik, in hlapcu, kakor njegov gospodar. Če so hišnega gospodarja Belcebuba imenovali, koliko bolj njegove domače! Ne bojte se jih 26 tedaj. Nič namreč ni skritega, kar

bi se ne razodelo, in skrivnega, kar bi
 27 se ne zvedilo. Kar vam govorim v
 temi, pravite na svetlem; in kar na
 28 uho slišite, oznanujte na strehah. In
 ne bojte se jih, kateri teló umoré,
 duše pa ne morejo umoriti; temuč bojte
 se veliko bolj tistega, kateri more dušo
 in telo pogubiti v pekel.

V god sv. Agate, device in spričevavke.

(5. Svečana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 1, 26 — 31.

26 **B**ratje! pogledjte svoj poklic, ker jih ni
 veliko modrih po mesu (*poklicanih*), ne
 27 veliko mogočnih, ne veliko imenitnih; ampak
 kar je nespametno pred svetom, je Bog iz-
 volil, da bi osramotil modre; in kar je slabo
 pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil,
 28 kar je mogočnega; in kar je neimenitno in
 zaničljivo pred svetom, je izvolil Bog, in
 29 kar nič ni, da bi razdjal, kar je; da se
 noben človek ne hyali pred njegovim oblič-

jem. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, 30
 kateri nam je dan od Boga v modrost in pra-
 vičnost in posvečenje in odrešenje, da, ka- 31
 kor je pisano, kdor se hvali, naj se v Go-
 spođu hvali.

Evangelij sv. Matevža.

19, 3 — 12.

 isti čas so pristopili k Jezusu 3
 farizeji, ter so ga skušali in
 rekli: Je li pripušeno možu lo-
 čiti se od svoje žene zovoljo česar
 koli si bodi? On pa je odgovoril in 4
 jim rekel: Ali niste brali, da, kateri
 je od začetka stvaril človeka, je stvaril
 moža in ženo, in je rekel: Za tega 5
 voljo bo človek očeta in mater zapu-
 stil, in se bo svoje žene držal, in
 bota dva v enem mesu. Torej nista 6
 več dva, ampak eno meso. Kar je
 tedaj Bog združil, naj človek ne loči.
 Mu rekó: Zakaj je pa Mojzes zapo- 7
 vedal ločiven list dajati, in se ločiti (*od*
nje)? Jim reče: Mojzes vam je za- 8
 voljo terdobe vašega serca pripustil

ločiti se od svojih žen; od začetka pa
 9 ni bilo tako. Povem vam pa, da, kdor
 koli se loči od svoje žene razun za-
 voljo prešestvanja in drugo vzame,
 prešestuje; in kdor ločeno vzame, pre-
 10 šestuje. Mu reko njegovi učenci: Če
 je takó človekova reč z ženo, ni do-
 11 bro ženiti se. On pa jim je rekel:
 Te besede ne razumejo vsi, ampak
 12 kterim je dano. So namreč skopljenci,
 kteri so iz maternega telesa tako ro-
 jeni; in so skopljenci, kteri so od ljudi
 skopljeni; in so skopljenci, kteri so
 sami sebe skopili zavoljo nebeškega
 kraljestva. Kdor more uméti, naj umé.

V god sv. Ingenuina in Albuina, škofov in spoznovavcev.

(5. Svečana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 1 — 15.

1 **H**valimo sloveče može in naše očake v njih
 2 rodovinah. Veliko slovečega je Gospod storil
 3 od začetka v svojem veličastvu. Oni so go-
 spodovali po svojih deželah, bili so mogočni

in z modrostjo prevideni možje, in so ko
 preroki čast prerokov razglasovali. Zapo- 4
 vedovali so tadanjemu ljudstvu, in dajali so
 z močjo svoje modrosti ljudstvom nar sve-
 tejši nauke. Oni so s svojo umetnostjo is- 5
 kali muzičnih napevov, in so pesmi pisem
 skladali. Oni so bili z močjo bogati ljudje, 6
 (za lepe reči so si prizadevali), in so mirno
 živeli v svojih hišah. Vsi ti so si pri ro- 7
 dovih svojega ljudstva čast pridobili, in so
 bili hvaljeni že v svojih dneh. Njih otroci 8
 so ime zapustili, da se še njih hvala ozna-
 nuje. So pa tudi nekteri, ki niso v spominu; 9
 zginili so, kakor da bi jih ne bilo; rojeni
 so bili, kakor da bi ne bili rojeni, in njih
 otroci ravno tako kakor oni. Pa uni so bili 10
 usmiljeni možje, njih pobožnost se ni poza-
 bila. Njih premoženje ostane pri njih zarodu. 11
 (Njih vnuki so svet delež) in njih rod je v 12
 zavezi ostal. Njih otroci zavoljo njih na 13
 vekomaj ostanejo; njih rod in njih slava ne
 bota prešla. Njih trupla so v miru pokopane, 14
 in njih ime živi od roda do roda. Njih mo- 15
 drost ljudstva pripovedujejo, in njih slavo
 srenja oznanuje.

Evangelij sv. Matevža.

25, 14 — 23.

14 Iisti čas je govoril Jezus svo-
 jim učencem to priliko: Človek,
 kateri je na tuje šel, je poklical
 svoje hlapce, in jim je zročil svoje
 15 blago. In je dal enemu pet talentov,
 enemu pa dva, enemu pa enega, vsa-
 16 kemu po njegovi zmožnosti, in je
 zdajci odrinil. Šel je pa, kateri je bil
 pet talentov prejel, in je kupčeval z
 17 njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno
 tako je tudi, kateri je bil dva prejel,
 18 pridobil dva druga. Kteri je bil pa
 le enega prejel, je šel in je zakopal v
 zemljo, in skril denarje svojega go-
 19 spoda. Čez veliko časa pa pride go-
 spod tistih hlapcev in ima obrajt z
 20 njimi. In je pristopil, kateri je bil pet
 talentov prejel, in je prinesel pet dru-
 21 gih talentov, rekoč: Gospod! pet ta-
 lentov si mi zročil, glej! pet drugih
 sem pridobil. Njegov gospod mu je
 rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec!
 ker si bil v malem zvest, te bom čez

veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda. Pa tudi, kateri je bil ²² dva talenta prejel, je pristopil in rekel: Gospod! dva talenta si mi zročil, glej! dva druga sem pridobil. Njegov ²³ gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda.

V god svete Doroteje, device in spričevavke.

(6. Svečana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13 — 17.

Gospod moj Bog! povzdignil si na zemlji ¹³ mojo hišo, ko sem prosil odvernjenja smerti. Klical sem Gospoda, Očeta svojega Go- ¹⁴ spoda, naj me ne puša brez pomoči v dan moje nadloge in takrat, ko me prevzetneži preganjajo. Hvalil bom tvoje ime nepre- ¹⁵ homa; in ga častil z zahvalo; zakaj uslišana je bila molitev moja. Rešil si me iz po- ¹⁶ gube, in me otel iz hudega časa. Zavoljo ¹⁷

tega te bom častil, in hvalo dajal tvojemu imenu, Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

44 Iisti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu v njivi, ktereга je človek, ki ga je našel, skril, in od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in
45 kupi tisto njivo. Spet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kteri išče dobrih biserov. Kteri, ko je našel en dragi biser, je šel, in prodal vse,
47 kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v morje, in zajme rib vsakega rodú. Ko je napolnjena, jo izlečejo, in na bregu sedé odberó dobre v posode, malovredne pa odmečejo.
49 Tako bo ob koncu svetá: Angeli pojdejo venkaj in bodo odločili hudobne
50 iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok in škripanje

z zobmi. Ali ste razuméli vse to? 51
 Mu rekó: Smo. Jim reče: Zato je 52
 vsak pismar, ki je podučen v nebeškem
 kraljestvu, enak hišnemu gospodarju,
 kateri nosi iz svojega zaklada novo in
 staro.

V god sv. Apolonije, device in spričevavke.

(9. Svečana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51,
 1 — 8. 12.

Častil te bom, Gospod kralj, in te hvalil 1
 Boga svojega zveličarja; častil bom tvoje 2
 ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si 3
 rešil moje telo pogina, iz zaderge krivičnega
 jezika, in ustnic lažnjivcev, in si mi bil po- 4
 močnik zoper moje sovražnike. In si me
 po obilnem usmiljenji svojega imena rešil
 rjovečih, ki so bili pripravljeni, me požreti;
 iz rok teh, ki so mojo dušo zalezovali, iz 5
 nadlog, ki so me obdajale; iz stiskajočega 6
 plamena, ki me je obdajal, da v sredi ognja
 nisem zgorel; iz globočine peklenskega žrela 7

in nečistega jezika in lažnjive besede, hudo-
 8 dobnega kralja in krivičnega jezika. Hvali
 12 do smerti, duša moja, Gospoda; ker ote-
 vaš nje, ki v té zaupajo, in jih rešiš iz
 rok narodov, Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

 isti čas je govoril Jezus svojim
 1 učencem to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno deseterim de-
 vicam, ktere so vzele svoje svetila,
 in so šle ženinu in nevesti naproti.
 2 Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet
 3 pametnih. Petere nespametne so vzele
 4 svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa-
 metne pa so vzele olja v svojih po-
 5 sodah s svetili vred. Ker se je pa
 ženin mudil, so vse podremale in za-
 6 spale. O polnoči pa je šum vstal:
 Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti.
 7 Takrat so vstale vse tiste device, in
 8 so napravljale svoje svetila. Nespam-
 etne pa so modrim rekle: Dajte nam
 svojega olja, ker naše svetila uga-

sujejo. Pametne pa so odgovorile, 9
rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in
vam, pojdite raji k prodajavcem, in si
ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, 10
je prišel ženin; in pripravljene so šle
z njim na ženitnino, in duri so se
zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi 11
une device, rekoč: Gospod, gospod!
odpri nam. On pa je odgovoril in re- 12
kel: Resnično, vam povem, vas ne
poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne 13
dneva ne ure.

V god. sv. Valentina, spriče- vavca.

(14. Svečana.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

Pravičnega je peljal Gospod po ravnih po- 10
tih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter
mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je
v njegovem trudu; in je dokončal njegove
dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na 11
strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga je 12

sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je
 branil, in mu je terd boj napravil, da bi
 premagal in zvedil, da je modrost močnejši
 13 od vseh reči. Ona prodanega pravičnega
 ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov;
 14 in je šla z njim v jamo, in ga v vezeh ni
 zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve
 palice in oblasti zoper nje, kateri so ga za-
 tirali; in je na laž postavila nje, kateri so
 ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost
 Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

isti čas je rekel Jezus svojim
 34 učencem: Nikar ne mislite, da
 sem mir prišel prinesť na zemljo;
 ne miru, ampak meč sem prišel pri-
 35 nest. Prišel sem namreč razdvojiti člo-
 veka zoper njegovega očeta in hčer
 zoper njeno mater, in nevesto zoper
 36 njeno tašo. In človekovi sovražniki
 37 bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta
 ali mater bolj ko mene, ni mene vre-
 den; in kdor ljubi sina ali hčer bolj

ko mene, ni mene vreden. In kdor 38
 ne vzame svojega križa, in ne hodi
 za menoj, ni mene vreden. Kdor najde 39
 svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor
 zgubi svoje življenje zavaljo mene,
 ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene 40
 sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme
 njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme 41
 preroka v imenu preroka, bo plačilo
 preroka prejel; in kdor sprejme pra-
 vičnega v imenu pravičnega, bo pla-
 čilo pravičnega prejel. In kdor koli 42
 da piti komu zmed teh nar manjših le
 kozarec merzle vode v imenu učenca,
 resnično, vam povem, ne bo zgubil
 svojega plačila.

V dan stola sv. Petra v Antiohii.

(22. Svečana.)

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
 1, 1 — 7.

Peter, apostelj Jezusa Kristusa, izvoljenim 1
 tujcem, razkropljenim v Pontu, Galacii, Ka-
 padocii, Azii in Bitinii, po prevednosti Boga 2
 Očeta, v posvečenje Duha, v pokoršino in

pokropljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost
 3 vam bodi, in mir se pomnoži! Hvaljen bodi
 Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kri-
 stusa, kateri nas je zavoljo svojega velicega
 usmiljenja prerodil v živo upanje po vsta-
 4 jnji Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestroh-
 lživ, in neognušen in nezvenljiv delež, pri-
 5 hranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči
 ohranjeni po veri za zveličanje, katero ima
 6 razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote
 veselili, če morate zdaj malo žalovati v mno-
 7 goterih skušnjavah, da se skušnja vaše vere
 veliko dražši ko zlato, katero se v ognju
 skuša, pokaže v hvalo in slavo in čast v
 razodetji Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelij sv. Matevža.

16, 13 — 19.

13 isti čas je prišel Jezus v kraje
 Cezareje Filipove in je vprašal
 svoje učence, rekoč: Kdo pra-
 14 vijo ljudje, da je Sin človekov? Oni
 pa so rekli: Nekteri, da je Janez
 Kerstnik, nekteri pa, da Elija, ne-
 kteri pa, da Jeremija, ali prerokov

kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo 15
pravite, da sem? Odgovoril je Simon 16
Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin
živega Boga. In Jezus je odgovoril 17
in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov
sin! ker meso in kri ti nista tega
razodela, ampak moj Oče, ki je v ne-
besih. Pa tudi jest povem tebi: Ti 18
si Peter, in na to skalo bom zidal
svojo cerkev, in peklenške vrata je
ne bodo zmagale. In tebi bom dal 19
ključe nebeškega kraljestva; in kar
koli boš zavezal na zemlji, bo zave-
zano tudi v nebesih; in kar koli boš
razvezal na zemlji, bo razvezano tudi
v nebesih.

V praznik sv. Matija, aposteljna.

(24. Svečana.)

Berilo iz djanja aposteljnov 1, 15 — 26.

Tiste dni je vstal Peter v sredi bratov, 15
(bila je pa množica ljudi skupej okoli sto in
dvajset), in je rekel: Možje bratje! dopol- 16
niti se mora pismo, katero je prerokoval sveti
Duh po Davidovih ustih od Judeža, kateri je

17 bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli; kateri
je bil med nas prištet, in je prejel del te
18 službe. In ta je dobil njivo iz krivičnega
plačila, in se je obesil, in se po sredi raz-
19 počil, in se je razsul ves njegov drob. In
se je razznaniło vsem v Jeruzalemu prebiva-
jočim, tako da se je reklo tisti njivi po njih
20 jeziku hakeldama, to je, njiva kervi. Za-
kaj pisano je v bukvah psalmov: Naj bo
pusto njih prebivališe, in nihče naj v njem
ne prebiva, in: Njegovo škofijstvo naj prejme
21 kdo drugi. Teh mož tedaj, kateri so bili z
nam zbrani ves čas, v katerem je Gospod
22 Jezus med nami prebival, od Janezovega
kersta do dne, ko je bil od nas v nebo
vzet, teh eden mora biti z nami priča njego-
23 vega vstajenja. In so postavili dva, Jožefa,
kateri je bil imenovan Barzaba, s primkom
24 Pravični, in Matija. In so molili, rekoč: Ti
Gospod! ki poznaš vseh serca, pokaži, kte-
25 rega si izvolil zmed teh dveh, da prejme
mesto te službe in aposteljstva, od ktere-
26 ga je odpadel Judež, da je šel v svoj kraj. In
so vadjali za njiji, in vadjlej je zadel Matija,
in je bil prištet enajsterim aposteljnom.

Evangelij sv. Matevža.

11, 25 — 30.

Isti čas je Jezus odgovoril in²⁵
rekel: Zahvalim te, Oče, Go-
spod nebes in zemlje! da si to
skril modrim in razumnim, in si raz-
odel malim. Prav, Oče! tako je bilo²⁶
tebi vseč. Vse mi je zročeno od mo-²⁷
jega Očeta. In nihče ne pozna Sinu,
kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne
pozna, kakor le Sin, in komur hoče²⁸
Sin razodeti. Pridite k meni vsi,²⁸
kteri se trudite, in ste obteženi, in
jest vas bom poživil! Vzemite moj
jarem nase, in učite se od mene, ker
jest sem krotak in iz serca ponižen, in
bote pokoj našli svojim dušam. Moj³⁰
jarem namreč je sladak, in moje breme
je lahko.

V god sv. Valburge, device in opatinje.

(25. Svečana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25 — 34.

25 Bratje! od devic nimam Gospodovega po-
 velja; svèt pa dam, ker sem milost dosegel
 26 od Gospoda, zvest biti. Menim tedaj, da
 je to dobro zavoljo obstoječe nadloge; res,
 27 dobro je človeku takó biti. Si zvezan z
 ženo, ne iši razveze; si prost od žene, ne
 28 iši žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil; in
 ako se devica omoži, ni grešila. Toda nad-
 loge mesá bodo imeli taki; jest vam pa pri-
 29 zanesem. To tedaj rečem, bratje! čas je
 kratek; tedaj naj bodo tudi, kateri imajo
 30 žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo,
 kakor da bi ne jokali; in kateri se veselé,
 kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo,
 31 kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svèt,
 kakor bi ga ne uživali; ker podoba tega
 32 svetá prejde. Želim pa, da bi bili vsi brez
 skerbí. Kdor je brez žene, skerbí za to,
 kar je Gospodovega, kako bi Bogu dopadel.

Kdor je pa oženjen, skerbí za to, kar je 33
svetovega, kakó bi ženi dopadel, in je raz-
deljen. In žena neomožena, in devica misli, 34
kar je Gospodovega, da bi bila sveta na
telesu in na duhu, v Kristusu Jezusu, Go-
spodu našem.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

Isti čas je govoril Jezus svojim
učencem to priliko: Nebeško kra- 44
ljestvo je podobno zakladu, skri-
temu v njivi, ktereга je človek, ki
ga je našel, skril, in od veselja nad
njim gre in proda vse, kar ima, in
kupi tisto njivo. Spet je nebeško kra- 45
ljestvo podobno kupcu, kateri išče do-
brih biserov. Kteri, ko je našel en 46
dragi biser, je šel in prodal vse, kar
je imel in ga je kupil. Spet je po- 47
dobno nebeško kraljestvo mreži, ktera
se verže v morje, in zajme rib vsa- 48
kega rodú. Ko je napolnjena, jo iz-
lečejo, in na bregu sedé odberó dobre
v posode, malovredne pa odmečejo.

49 Tako bo ob koncu svetá: Angeli poj-
 dejo venkaj, in bodo odločili hudobne
 50 iz srede pravičnih; in jih bodo vergli
 v peč ognja; tam bo jok in škripanje
 51 z zobmi. Ali ste razumeli vse to?
 52 Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je
 vsak pismar, ki je podučen v nebeškem
 kraljestvu, enak hišnemu gospodarju,
 kateri nosi iz svojega zaklada novo in
 staro.

V god sv. Kunigunde, cesarice.

(3. Sušca.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 10, 17. 18. in 11, 1. 2.

17 Bratje! kdor se hvali, naj se v Gospodu
 18 hvali. Zakaj kdor se sam hvali, on ni po-
 1 terjen, ampak tisti, ktereга Bog hvali. O
 da bi vi malo prenesli mojo nespamet! Pa
 2 poterpite z menoj. Zakaj vnet sem za vas
 z Božjo gorečnostjo; ker zaročil sem vas
 enemu možu, Kristusu vas dati, čisto de-
 vico.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

Isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspane. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle z njim na ženitnino, in duri so

11 se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi
 12 une device, rekoč: Gospod, gospod!
 13 odpri nam. On pa je odgovoril in
 rekel: Resnično, vam povem, vas ne
 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne
 dneva ne ure.

V god sv. Gregorija, papeža.

(12. Sušca.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
 do Timoteja 4, 1 — 8.

1 **P**reljubi! zapričam (*te*) pred Bogom in
 Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in
 mertve v svojem prihodu in v svojem kralje-
 2 stvu. Oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si
 priložno ali nepriložno; prepričuj, prôsi, svari
 3 z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel
 bo čas, ko zdravega nauka ne bodo ter-
 peli, temuč si bodo po svojih željah izbirali
 4 učenike, kateri ušesa zgačejo; in bodo od
 resnice ušesa odvrčali, k basnim pa se
 5 bodo obračali. Ti pa čuj, vse preterpi,
 opravi delo evangelista, spolni svojo službo,
 6 bodi trezen. Jest namreč se že darujem,
 7 in čas moje razveze nastaja. Dobro sem se

vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj 8
mi je prihranjena krona pravice, ktero mi
bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan;
pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri lju-
bijo njegov prihod.

Evangelij sv. Matevža.

5, 13 — 19.

Isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Vi ste sol zemlje; ako 13
se pa sol spridi, s čim se bo
solila? Ni za družega več, kakor da
se ven verže, in potaptá od ljudi. Vi 14
ste luč svetá. Mesto se ne more skriti,
ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo 15
luči, da bi jo pod mernik stavili, am-
pak na svečnik, da sveti vsem, kateri
so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred 16
ljudmi, da vidijo vaše dobre déla, in
časté vašega Očeta, kateri je v nebe-
sih. Nikar ne mislite, da sem prišel 17
razvezovat postavo ali preroke; ne
razvezovat, ampak dopolnit sem jih
prišel. Zakaj resnično vam povem: 18
dokler ne prejde nebo in zemlja, le
ena čerka ali ena pičica ne bo prešla

od postave, dokler se vse ne zgodi.
 19 Kdor tedaj razveže le eno teh nar-
 manjših zapoved, in uči tako ljudi,
 bo nar manjši imenovan v nebeškem
 kraljestvu; kdor pa stori in uči, bo
 velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

V god. sv. Jederti, device.

(17. Sušca.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 7, 25 — 34.

25 Bratje! od devic nimam Gospodovega po-
 velja; svēt pa dam, ker sem milost dosegel
 26 od Gospoda, zvest biti. Menim tedaj, da
 je to dobro zavoljo obstoječe nadloge; res,
 27 dobro je človeku takó biti. Si zvezan z
 ženo, ne iši razveze; si prost od žene, ne
 28 iši žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil;
 in ako se devica omoži, ni grešila. Toda
 nadloge mesa bodo imeli taki; jest vam pa
 29 prizanesem. To tedaj rečem, bratje: Čas
 je kratek; tedaj naj bodo tudi, kateri imajo
 30 žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo,
 kakor da bi ne jokali; in kateri se veselé,
 kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo,

kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svet, 31
 kakor bi ga ne uživali; ker podoba tega
 svetá prejde. Želim pa, da bi bili vsi brez 32
 skerbi. Kdor je brez žene, skerbi za to,
 kar je Gospodovega, kako bi Bogu dopadel.
 Kdor je pa oženjen, skerbi za to, kar je 33
 svetovega, kako bi ženi dopadel, in je raz-
 deljen. In žena neomožena, in devica misli, 34
 kar je Gospodovega, da bi bila sveta na
 telesu in na duhu, v Kristusu Jezusu, Go-
 spodu našem.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

Isti čas je govoril Jezus svojim
 učencem to priliko: Nebeško kra- 1
 ljestvo je podobno deseterim de-
 vicam, ktere so vzele svoje svetila,
 in so šle ženinu in nevesti naproti.
 Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet 2
 pametnih. Petere nespametne so vzele 3
 svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa 4
 metne pa so vzele olja v svojih po-
 sodah s svetili vred. Ker se je pa 5
 ženin mudil, so vse podremale in za-

6 spale. O polnoči pa je šum vstal:
 Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti.
 7 Takrat so vstale vse tiste device, in
 8 so napravljale svoje svetila. Nespa-
 metne pa so modrim rekle: Dajte nam
 svojega olja, ker naše svetila uga-
 9 sujejo. Pametne pa so odgovorile,
 rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in
 vam, pojdite raji k prodajavcem, in si
 10 ga kupite. Kadar so pa šle kupovat,
 je prišel ženin; in pripravljene so šle
 z njim na ženitnino, in duri so se
 11 zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi
 une device, rekoč: Gospod, gospod!
 12 odpri nam. On pa je odgovoril in re-
 kel: Resnično, vam povem, vas ne
 13 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne
 dneva ne ure.

V praznik sv. Jožefa, ženina Marije Device.

(19. Sušca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

1 **L**jub je bil Bogu in ljudem, njegov spomin
 2 je blagoslovljen. On ga je v časti svetnikom

enacega storil, in ga je poveličal sovražnikom v strah, in na njegove besede je prikazni ukrotil. Počastil ga je pred kralji, 3
in mu je dal povelja do svojega ljudstva, ter mu je pokazal svojo slavo. Zavoljo njegove zvestobe in krotkosti ga je posvetil, in ga je zvolil izmed vsega človeštva. Slišal 5
je namreč njega in njegov glas, in on ga je v oblak peljal, in mu je dal vpričo zapovedi in postavo življenja in krotitve. 6

Evangelij sv. Matevža.

1, 18 — 21.

Ko je bila Jezusova mati Marija 18
Jožefu zaročena, se je, preden
sta vkup prišla, znašla noseča
od svetega Duha. Jožef pa, njen mož, 19
ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti.
Kadar je pa to mislil, glej! se mu je 20
angel Gospodov v spanji prikazal, rekoč: Jožef, Davidov sin! ne boj se
(*k sebi*) vzeti Marije svoje žene; zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega
Duha. Rodila pa bo sina, in imenuj 21

njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svoje ljudstvo od njih grehov.

V god sv. Benedikta, opata.

(21. Sušca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

1 **L**jub je bil Bogu in ljudem, njegov spo-
 2 min je blagoslovljen. On ga je v časti svet-
 nikom enacega storil, in ga je povelical so-
 vražnikom v strah, in na njegove besede je
 3 prikazni ukrotil. Počastil ga je pred kralji,
 in mu je dal povelja do svojega ljudstva, ter
 4 mu je pokazal svojo slavo. Zavoljo njegove
 zvestobe in krotkosti ga je posvetil, in ga
 5 je zvolil izmed vsega človeštva. Slišal je
 namreč njega in njegov glas, in on ga je v
 6 oblak peljal, in mu je dal vpričo zapovedi
 in postavo življenja in krotitve.

Evangelij sv. Matevža.

19, 27 — 29.

Isti čas je rekel Simon Peter 27
Jezusu: Glej! mi smo vse za-
pustili, in smo šli za teboj; kaj
tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: 28
Resnično, vam povem, da ob prero-
jenji, kadar bo Sin človekov sedel na
sedežu svojega veličastva, bote tudi
vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na
dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere
Izraelove rodove. In slehern, kateri 29
zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali
očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke,
ali njive zavaljo mojega imena, bo
stoterno prejel, in večno življenje do-
segel.

V god sv. Gabriela, vélicega
angela.

(24. S u š c a.)

Berilo iz Daniela preroka 9, 21 — 26.

Iste dni: glej, mož Gabriel, katerega sem 21
vidil v prikazni v začetku, je hitro priletel, in

22 se me je dotaknil ob večerni daritvi. In me je učil, ter mi je govoril in rekel: Daniel, zdaj sem prišel, da te podučim, in da razumeš. V začetku tvojih prošenj je izšla beseda; jaz pa sem prišel, da ti razodenem, ker si mož željá: ti tedaj zvesto poslušaj 23 besedo, in razumej prikazen. Sedemdeset tednov je okrajšanih nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da pregrešenje néha, in se greh končá, in krivica zbríše, in večna pravica dojde, in prikazen spolni in prerokovanje, in da bo maziljen Sveti 24 svetih. Vedi tedaj in razumej: Od danega povelja, da naj se Jeruzalem zopet zida, do Kristusa vojvoda bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov; in ulice in zidovi bodo 25 zopet zidani v težavnih časih. In po dva in šestdesetih tednih bo Kristus umorjen; in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo zatajilo. In ljudstvo s prihodnjim vojvodom bo razdajalo mesto in svetišče; in njega konec bo razdjanje, in po dokončani vojski je odmenjena pustota.

Evangelij sv. Lukeža.

1, 26 — 38.

Isti čas je bil angel Gabriel od 26
Boga poslan v mesto Galileje,
ki mu je ime Nazaret, k devici, 27
zaročeni možu, kateremu je bilo ime
Jožef, iz hiše Davidove, in devici
je bilo ime Marija. In angel je prišel 28
k njej, in je rekel: Češena, milosti
polna, Gospod je s teboj, blažena
si med ženami! Ko je pa to slišala, 29
se je prestrašila nad njegovim govor-
jenjem, in je mislila, kákošno bi bilo
to pozdravljenje. In angel ji je rekel: 30
Ne boj se, Marija, ker milost si našla
pri Bogu. Glej, spočela boš v svo- 31
jem telesu in rodila Sinú, in imenuj
njegovo ime Jezus. Ta bo velik in 32
Sin Narvišega imenovan; in Gospod
Bog mu bo dal sedež Davida njego-
vega očeta, in bo kraljeval v hiši
Jakopovi vekomaj; in njegovemu kra- 33
ljestvu ne bo konca. Marija pa je 34
rekla angelu: Kako se bo to zgodilo,
ker moža ne spoznam? In angel je 35

odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v té, in moč Narvišega te bo obsenčila; in za tega voljo bo Sveto, ktero bo rojeno iz tebe, imenovano
 36 Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sinú v svoji starosti, in ta mesec je že šesti tiste,
 37 ki je imenovana nerodovitna. Ker pri
 38 Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej! dekla sem Gospodova; zgôdi se mi po tvoji besedi.

V praznik oznanjenja Marije Device.

(25. S u š c a.)

Berilo iz Izaija preroka 7, 10 — 15.

10 Tiste dni je govoril Gospod Ahazu, rekoč:
 11 Prosi si znamenje od Gospoda, svojega Boga, ali zdolej v globočini ali zgorej na višavi.
 12 In Ahaz je rekel: Ne bom prosil, in ne
 13 bom skušal Gospoda. In je rekel: Poslušajte tedaj, Davidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi
 14 mojemu Bogu? Zavoljo tega vam bo Go-

spod sam znamenje dal: Glejte, Devica bo spočela in Sinu rodila, in njegovo ime se bo imenovalo Emanuel. Surovo maslo in sterdo 15 bo jedel, da bo vedil zavreči hudo in izvoliti dobro.

Evangelij sv. Lukeža.

1, 26 — 38.

Isti čas je bil angel Gabriel od 26 Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, 27 zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej, 28 in je rekel: Češena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami! Ko je pa to slišala, se je pre- 29 strašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj 30 se, Marija! ker milost si našla pri Bogu. Glej, spočela boš v svojem 31 telesu in rodila Sinu, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in Sin 32 Narvišega imenovan; in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida njegovega

očeta, in bo kraljeval v hiši Jakopovi
 33 vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne
 34 bo konca. Marija pa je rekla angelu:
 Kako se bo to zgodilo, ker moža ne
 35 spoznam? In angel je odgovoril in
 ji rekel: Sveti Duh bo prišel v te,
 in moč Narvišega te bo obsenčila; in
 za tega voljo bo Sveto, katero bo ro-
 jeno iz tebe, imenovano Sin Božji.
 36 In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi
 spočela sinú v svoji starosti, in ta
 37 mesec je že šesti tiste, ki je imeno-
 vana nerodovitna. Ker pri Bogu ni
 38 nemogoča nobena reč. Marija pa je
 rekla: Glej! dekla sem Gospodova;
 zgôdi se mi po tvoji besedi.

V god sv. Ruperta, škofa in spoznovavca.

(27. Sušca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

16 **G**lej! veliki duhoven, kateri je bil v svojih
 17 dneh ljub Bogu, in je bil pravičen najden,
 20 in je bil ob času serda sprava. Ni mu bil

najden enak, kateri bi bil spolnoval postavo
 Najvišega. Zato mu je prisegel, da mu bo 22
 dal slavo med njegovim ljudstvom. Blagodar 25
 vseh narodov mu je dal, in poterdil je svojo
 zavezo nad njegovo glavo. Spoznal ga je 26
 po svojih blagodarjih, ohranil mu je svoje 27
 usmiljenje, in našel je milost pred Gospodo-
 vimi očmi. Počastil ga je pred kralji, in 3
 mu je dal venec slave. Sklenil je z njim 8
 večno zavezo, in mu je dal veliko duhovstvo,
 in ga je s častjo osrečil; da opravlja duhov-
 sko službo, in ima hvalo v njegovem imenu, 20
 in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelij sv. Matevža.

25, 14 — 23.

 isti čas je govoril Jezus svo-
 jim učencem to priliko: Človek, 14
 kateri je na tuje šel, je poklical
 svoje hlapce, in jim je zročil svoje
 blago. In je dal enemu pet talentov, 15
 enemu pa dva, enemu pa enega, vsa-
 kemu po njegovi zmožnosti, in je
 zdajci odrinil. Šel je pa, kateri je bil 16
 pet talentov prejel, in je kupčeval z

17 njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno
 tako je tudi, kateri je bil dva prejel,
 18 pridobil dva druga. Kteri je bil pa
 le enega prejel, je šel in je zakopal v
 zemljo, in skril denarje svojega go-
 19 spoda. Čez veliko časa pa pride go-
 spod tistih hlapcev in ima obrajt z
 20 njimi. In je pristopil, kateri je bil pet
 talentov prejel, in je prinesel pet dru-
 gih talentov, rekoč: Gospod! pet ta-
 lentov si mi zročil, glej! pet drugih
 21 sem pridobil. Njegov gospod mu je
 rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec!
 ker si bil v malem zvest, te bom čez
 veliko postavil; pojdi v veselje svo-
 22 jega gospoda. Pa tudi, kateri je bil
 dva talenta prejel, je pristopil in re-
 kel: Gospod! dva talenta si mi zročil,
 23 glej! dva druga sem pridobil. Njegov
 gospod mu je rekel: Prav, dobri in
 zvesti hlapec! ker si bil v malem
 zvest, te bom čez veliko postavil;
 pojdi v veselje svojega gospoda.

V god sedem žalost Marije Device.

(V petek po tihi nedelji.)

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22 — 25.

Gospod te je oblagodaryl s svojo močjo, ker 22
je po tebi v nič storil naše sovražnike.
Oblagodarjena si ti, o hči! od Gospoda, 23
nar višega Boga, pred vsemi ženami na
zemlji. Hvaljen bodi Gospod, kateri je nebo 24
in zemljo vstvaril, ker je dans tvoje ime 25
tako povišal, da ne bo prešla tvoja hvala
iz ust ljudi, ki se bodo spominjali moči Go-
spodove na večno, zavoljo katerih nisi zana-
šala svojemu življenju v stiskah in v nad-
logi svojega rodú, temuč si v okom prišla
pokončanju pred obličjem našega Boga.

Evangelii sv. Janeza.

19, 25 — 27.

Isti čas so stale poleg križa Je- 25
zusovega njegova mati, in sestra
njegove matere, Marija Kleofova,
in Marija Magdalena. Ko je tedaj 26

Jezus mater in učenca, ktere ga je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji
 27 materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

V god sv. Vincencija Fererija, spoznovavca.

(5. Malega Travn a.)

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8 — 11.

8 Blagor človeku, ki je najden brez madeža,
 in kateri ne hodi za zlatom, in se ne zanaša
 9 na denar in zaklade. Kdo je ta? da ga hvalimo;
 zakaj čudo je delal v svojem živ-
 10 ljenji. Kdor je bil v tem skušen, in je popolnoma,
 bo večno čast dosegel; on bi bil lahko grešil,
 pa ni grešil; hudo storil, pa 11 ni storil;
 zato je vterjeno njegovo blago v Gospodu,
 in njegovo milošnjo bo vsa množica svetih oznanovala.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče v vaših rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospoda, kdaj se bo vernil od ženitnine, da mu, kadar pride in poterka, zdajci odpro. Blagor tistim hlapcem, ktere gospod, kadar pride, čuječe najde! Resnično, vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil, ter jim streigel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcem. To pa vedite, da, ko bi hišni gospodar vedil, ktero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljeni; ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

V god sv. Helene, cesarice.

(15. Malega Travna.)

Berilo iz bukev pregovorov 31,
10 — 31.

10 **K**do bo našel močno ženo? Njena cena je
ko reči iz daljnega in od zadnjih pokrajin.
11 Serce njenega moža se na njo zanaša, in
12 dohodkov mu ne bo manjkalo. Ona mu ska-
zuje dobro, in ne hudega vse svoje žive
13 dni. Poiše si volne in prediva, in dela po
14 umetnosti svojih rok. Ona je kakor kupčeva
15 ladija; iz daljnega si prinaša kruha. Še po
noči vstaja, in daje pridobitka svojim do-
16 mačim, in jedi svojim deklam. Ogleda njivo,
in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi
17 vinograd. Z močjo si prepaše ledje, in vter-
18 juje svojo roko. Skusi in vidi, da je dobra
nje kupčija; njena luč po noči ne ugasne.
19 Svojo roko izteguje po težkih rečeh, in njeni
20 persti prijemajo vreteno. Svojo roko odpira
ubogemu, in svoje dlani steguje proti potreb-
21 nemu. Ne boji se za svojo hišo sneženega
mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno
22 oblačilo. Odeje si napravlja; tančica in šker-
23 lat je njeno oblačilo. Sloveč pri vratih je

nje mož, kadar sedi z deželnimi svetovavci.
 Dela tanko platno, in prodaja, in pas daje 24
 Kananejcu. Moč in lepota je njeno oblačilo, 25
 in poslednji dan se bo smejala. Svoje usta 26
 odpira modrosti, in postava milosti je na nje
 jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je 27
 brez dela kruha. Njeni otroci se vzdignejo, 28
 in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali.
 Veliko hčer je nabralo bogastvo; ti si vse 29
 presegla. Goljufiva je prijetnost, in prazna 30
 je lepota; žena, ktera se boji Gospoda, ona
 bo hvaljena. Dajte ji sadú njenih rok, in 31
 naj jo hvalijo pri vratih njene dela.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

Isti čas je govoril Jezus svojim
 učencem to priliko: Nebeško kra- 44
 ljestvo je podobno zakladu, skri-
 temu v njivi, ktereга je človek, ki
 ga je našel, skril, in od veselja nad
 njim gre in proda vse, kar ima, in
 kupi tisto njivo. Spet je nebeško kra- 45
 ljestvo podobno kupcu, kteri išče do-
 brih biserov. Kteri, ko je našel en 46

dragi biser, je šel, in prodal vse,
 47 kar je imel, in ga je kupil. Spet je
 podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera
 se verže v morje, in zajme rib vsa-
 48 kega rodú. Ko je napolnjena, jo iz-
 lečejo, in na bregu sedé odberó dobre
 v posode, malovredne pa odmečejo.
 49 Tako bo ob koncu svetá: Angeli poj-
 dejo venkaj in bodo odločili hudobne
 50 iz srede pravičnih; in jih bodo vergli
 v peč ognja; tam bo jok in škripanje
 51 z zobmi. Ali ste razumeli vse to?
 52 Mu rekó: Smo. Jim reče: Zato je
 vsak pismar, ki je podučen v nebeškem
 kraljestvu, enak hišnemu gospodarju,
 kateri nosi iz svojega zaklada novo in
 staro.

V god sv. Jurja, spričevavca.

(24. Malega Travnja.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8 — 10 in 3, 10 — 12.

8 **P**reljubi! pomni, da je Gospod Jezus Kri-
 stus iz zaroda Davidovega vstal od mertvih
 9 po mojem evangelii, zavoljo kterega terpim

do železja, kakor hudodelnik; toda Božja beseda ni vklenjena. Zato vse preterpim za- 10
voljo izvoljenih, da tudi oni zveličanje dose-
žejo, ktero je v Kristusu Jezusu z nebeško
častjo. — Ti pa si dosegel moj nauk, pod- 10
učenje, trud, vero, krotkost, ljubezen, po-
terpežljivost, preganjanja, terpljenja, kar se 11
mi je prigodilo v Antiohii, v Ikonii, in v
Listri; kákošne preganjanja sem prestal; in
iz vseh me je Gospod otél. In vsi, kateri 12
hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu,
bodo preganjanje terpeli.

Evangelij sv. Janeza.

15, 1 — 7.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jest sem prava terta, 1
in moj Oče je vinogradnik. Vsako 2
mladiko, ktera v meni ne rodi sadú,
bo odrezal, in vsako, ktera rodi sad,
bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste 3
zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
vam govoril. Ostanite v meni, in jest 4
v vas. Kakor mladika ne more roditi
sadú sama od sebe, ako ne ostane

na terti: tako tudi vi ne, ako v meni
 5 ne ostanete. Jest sem terta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jest v njem, on rodi veliko sadú; ker brez
 6 mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo venkaj veržen, kakor mladika; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in
 7 zgorí. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

V god sv. Marka, evangelista.

(25. Malega Travná.)

(*Pri maši pred procesijo.*)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10 — 14.

10 **P**odoba obrazov čveterih žival je bila: človešk obraz in levov obraz na desni njih štirih, volovsk obraz pa na levi njih štirih,
 11 in orlov obraz zadej njih štirih. Njih obrazi in njih perute so bile zgorej iztegnjene: dve peruti slednjih ste se stikale, in dve
 12 ste pokrivale njih telesa. Vsaka njih je šla pred svojim obličjem; kamor jih je duh gnal, tje so šle, in se niso obračale,

kadar so hodile. In podoba žival je bila 13
viditi kakor živa žerjavica, in kakor svetil-
nice. V sredi med živalmi je bila viditi sem
ter tje švigajoča ognjena svetloba, in iz
ognja je blisk švigal. In živali so hodile 14
in se vračevale, kakor sveteči blisk.

Evangelij sv. Lukeža.

10, 1 — 9.

 isti čas je Gospod še drugih dva 1
in sedemdeset izvolil, in jih je
poslal po dva pred svojim oblič-
jem v vsako mesto in kraj, kamor je
on imel priti. In jim je rekel: Žetev 2
je sicer velika, ali delavcev je malo.
Prositate tedaj Gospoda žetve, da pošlje
delavcev v svojo žetev. Pojdite, jest 3
vas pošljem, kakor jagnjeta med vol-
kove. Ne nosite mošnje, ne torbe, 4
ne čevljev, in nikogar na potu ne po-
zdravljajte. In v katero hišo koli pri- 5
dete, recite nar poprej: Mir bodi tej
hiši! In ako je tam otrok mirú, bo 6
počival nad njim vaš mir; ako pa
ne, se bo k vam vernil. V tisti hiši 7

pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je pri njih; delavec namreč je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do 8 hiše. In v katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte, kar se pred 9 vas postavi; in ozdravljajte bolnike, kateri so ondi, in recite jim: Približalo se vam je Božje kraljestvo.

Berilo in evangeli pri maši med procesijo statista, kakor križev teden, str. 258.

V god Marije Device, dobrega svéta.

(27. Malega Trayna.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24,
14 — 16.

14 **V** začetku in pred vsem časom sem bila vstvarjena, in vekomaj ne bom nehala biti; in v svetem prebivališu sem pred njim slu- 15 žila. In tako sem na Sionu vterjena, in v svetem mestu ravno tako počivam, in v 16 Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila sem se med častitim ljudstvom, ktero je

del mojega Boga in njegov delež; in v družbi svetnikov je moje stanovanje.

Evangelij sv. Janeza.

19, 25 — 27.

isti čas so stale poleg križa Je- 25
zusovega njegova mati, in sestra
njegove matere, Marija Kleofova,
in Marija Magdalena. Ko je tedaj 26
Jezus mater in učenca, katerega je
ljubil, vidil zraven stati, reče svoji
materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej 27
reče učencu: Glej, tvoja mati! In od
tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

V praznik sv. Filipa in Jakopa, aposteljnov.

(1. Velicega Travnja.)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

Pravični bodo stali z veliko serčnostjo pred 1
njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela.
Ko bodo to vidili, bodo zbegani po groznem 2
strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti

3 neupanega zveličanja (*pravičnikih*), in bodo
sami pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in
zavoljo dušne britkosti zdihovali: Ti so, ki
smo jih nekdam imeli v sméh in v zasramljiv
4 pregovor. Mi neumni smo njih življenje imeli
5 za nespamet, in njih konec za nečast! Glej,
kako so zdaj šteti med otroke Božje, in njih
del je med svetniki.

Evangelij sv. Janeza.

14, 1 — 13.

 isti čas je rekel Jezus svojim
1 učencem: Vaše serce naj se ne
prestraši. Verujete v Boga, tudi
2 v me vervajte. V hiši mojega Očeta
je veliko prebivališ. Ako bi tako ne
bilo, bi vam bil povedal; ker grem,
3 vam mesto pripravim. In ko odidem,
in vam mesto pripravim, bom spet pri-
šel, in vas bom k sebi vzel, da bote
4 tudi vi, kjer sem jest. In kam jest
5 grem, veste, in pot veste. Mu reče
Tomaž: Gospod! ne vemo, kam greš;
6 in kako moremo pot vediti? Jezus mu
reče: Jest sem pot, in resnica, in

življenje. Nihče ne pride k Očetu dru-
 gači, kakor po meni. Ako bi mene 7
 poznali, bi gotovo tudi mojega Očeta
 poznali, in odsehal ga bote poznali,
 in ste ga vidili. Mu reče Filip: Go- 8
 spod! pokaži nam Očeta, in nam je
 dosti. Mu reče Jezus: Toliko časa 9
 sem pri vas, in me ne poznate? Filip!
 kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kako
 praviš ti: Pokaži nam Očeta? Ali ne 10
 verujete, da sem jest v Očetu, in Oče
 v meni? Besedi, ktere vam jest go-
 vorim, ne govorim sam od sebe; am-
 pak Oče, kateri v meni prebiva, on
 dela opravlja. Ali ne verujete, da 11
 sem jest v Očetu, in Oče v meni?
 Če ne, vsaj zavoljo del vérvajte. 12
 Resnično, resnično, vam povem: kdor
 v me veruje, bo dela, ktere jest de-
 lam, tudi on delal, in še več, kakor
 té, bo delal, ker jest grem k Očetu.
 In kar koli bote Očeta v mojem imenu 13
 prosili, to bom storil, da bo Oče v
 Sinu povelčan.

V praznik najdenja sv. križa.

(3. Velicega Travnja.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Filipljanov 2, 5 — 11.

5 **B**ratje! ravno to mislite med seboj, kar
6 **K**ristus Jezus, kateri, ko je bil v Božji po-
dobi, ni v rop štel Bogu enak biti, pa je
7 sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca
nase vzel, človekom se vpodobil, in po vna-
8 njem najden bil kakor človek. Ponizal je
sam sebe in je bil pokoren do smerti,
9 smerti pa na križu. Zato ga je tudi Bog
povišal, in mu dal ime, ktero je čez vse
10 imena; (*tukaj se poklekne*) da se v imenu
Jezusovem vsako koleno pripogne téh, ki so
11 v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da
vsak jezik spričuje, da je Gospod Jezus
Kristus v časti Boga Očeta.

Evangelij sv. Janeza.

3, 1 — 15.

1 isti čas je bil človek zmed fari-
zejev, Nikodem po imenu, viši
2 med Judi. Ta je prišel po noči

k Jezusu, in mu je rekel: Učenik! vemo, da si učenik od Boga prišel; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, ktere ti delaš, če Bog ni z njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično, ti povem, ako kdo ni vnovič prerojen, ne more viditi Božjega kraljestva. Mu reče Nikodem: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v telo svoje matere vdručič iti in prerojen biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično, ti povem, ako kdo ni prerojen iz vode in iz svetega Duha, ne more iti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso; kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Vnovič morate rojeni biti. Veter pihlja, kjer hoče; in glas njegov slišiš, pa ne veš, od kod pride, ali kam gre; tako je slehern, kateri je rojen iz Duha. Nikodem je odgovoril in mu rekel: Kako se more to zgoditi? Jezus je odgovoril in mu rekel: Ti si učenik v Izraelu, in tega ne veš? Resnično, resnično, ti povem, da, kar vemo, govorimo, in kar smo vidili, pričujemo;

12 in ne sprejmete našega pričevanja. Če
 vam pozemeljske reči pravim, in ne
 verjamete; kako bote verovali, ako
 13 vam bom nebeške pravil? In nihče
 ni šel v nebesa, kakor kateri je prišel
 z nebes, Sin človekov, kateri je v
 14 nebesih. In kakor je Mojzes povišal
 kačo v pušavi, tako mora povišan biti
 15 Sin človekov; da, kdor koli vanj ve-
 ruje, se ne pogubi, temuč ima večno
 življenje.

V god sv. Florijana, spričevavca.

(4. Velicega Travnja.)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

1 **P**ravični bodo stali z veliko serčnostjo pred
 njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela.
 2 Ko bodo to vidili, bodo zbegani po groznem
 strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti
 3 neupanega zveličanja (*pravičnih*), in bodo
 sami pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in
 zavoljo dušne britkosti zdihovali: Ti so,
 ki smo jih nekdam imeli v smeh in v zasram-
 4 ljiv pregovor. Mi neumni smo njih življenje
 imeli za nespamet, in njih konec za nečast!

Glej! kako so zdaj šteti med otroke Božje , 5
in njih del je med svetniki.

Evangelii sv. Janeza.

15, 1 — 7.

 isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jest sem prava terta , 1
in moj Oče je vinógradnik. Vsako 2
mladiko, ktera v meni ne rodi sadú,
bo odrezal, in vsako, ktera rodi sad,
bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste 3
zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
vam govoril. Ostanite v meni, in jest 4
v vas. Kakor mladika ne more roditi
sadú sama od sebe, ako ne ostane
na terti: tako tudi vi ne, ako v meni
ne ostanete. Jest sem tertiä, vi mla- 5
dike. Kdor ostane v meni, in jest v
njem, on rodi veliko sadú; ker brez
mene ne morete nič storiti. Ako kdo 6
v meni ne ostane, bo venkaj veržen,
kakor mladika; in bo usahnila, in jo
bodo pobrali in v ogenj vergli, in
zgorí. Ako ostanete v meni, in moje 7

besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

V god sv. Gotharda, škofa in spoznovavca.

(5. Velicega Travnja.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Hebrejcev 7, 23 — 27.

23 **B**ratje! duhovnov je bilo več po postavi,
 24 zato ko jim je smert branila ostati; on pa,
 ker ostane vekomaj, ima večno duhovstvo.
 25 Torej jih zamore tudi vekomaj zveličati, kateri
 pridejo po njem k Bogu, ker vedno živi,
 26 da za nas prosi. Spodobilo se je namreč,
 da imamo tacega vélikega duhovna, svetega,
 nedolžnega, neomadežanega, odločenega od
 27 grešnikov, in višega, ko so nebesa; kteremu
 ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej
 za svoje grehe darovati, potlej za grehe
 ljudstva; zakaj to je storil enkrat, ker je
 sam sebe daroval, Jezus Kristus, naš
 Gospod.

Evangelij sv. Matevža.

24, 42 — 47.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, 42 ktero uro bo vaš Gospod prišel. To pa vedite, da, ko bi vedil hišni 43 gospodar, ktero uro da tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pri- 44 pravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je 45 zvesti in razumni hlapec, kterega je postavil njegov gospod čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor 46 tistemu hlapcu, kterega njegov gospod, kadar pride, najde tako delati! Resnično, vam povem, da ga bo čez 47 vse svoje premoženje postavil.

V god sv. Joba, spoznovavca.

(9. Velicega Travnja.)

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8 — 11.

8 **B**lagor bogatemu, ki je najden brez ma-
deža, in kateri ne hodi za zlatom, in se
9 ne zanaša na denar in zaklade. Kdo je
ta, da ga hvalimo? zakaj čudo je delal
10 v svojem življenji. Kdor je bil v tem sku-
šen, in je popolnoma, bo večno čast do-
segel; on bi bil lahko grešil, pa ni grešil;
11 hudo storil, pa ni storil; zato je vterjeno nje-
govo blago v Gospodu, in njegovo milošnjo
bo vsa množica svetih oznanovala.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

isti čas je rekel Jezus svojim
35 učencem: Vaše ledje naj bo opa-
sano, in svetila goreče v vaših
36 rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri
čakajo svojega gospoda, kdaj se bo
vernili od ženitnine, da mu, kadar
37 pride in poterka, zdajci odpró. Blagor

tistim hlapcem, ktere gospod, kadar pride, čuječe najde! Resnično, vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil, ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, ³⁸ in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcem. To ³⁹ pa vedite, da, ko bi hišni gospodar vedil, ktero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljeni; ker ⁴⁰ ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

V god sv. Sigismunda, kralja in spričevavca.

(II. Velicega Trayna.)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

Pravični bodo stali z veliko serčnostjo pred ¹ njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela. Ko bodo to vidili, bodo zbegani po groznem ² strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja (*pravičnih*), in bodo ³ sami pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in

zavoljo dušne britkosti zdihovali: Ti so,
 ki smo jih nekdam imeli v smeh in v zasram-
 4 ljiv pregovor. Mi neumni smo njih življenje
 imeli za nespamet, in njih konec za nečast!
 5 Glej, kako so zdaj šteti med otroke Božje,
 in njih del je med svetniki.

Evangelij sv. Janeza.

15, 1 — 7.

isti čas je rekel Jezus svojim
 1 učencem: Jest sem prava terta,
 2 in moj Oče je vinógradnik. Vsako
 mladiko, ktera v meni ne rodi sadú,
 bo odrezal, in vsako, ktera rodi sad,
 3 bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste
 zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
 4 vam govoril. Ostanite v meni, in jest
 v vas. Kakor mladika ne more roditi
 sadú sama od sebe, ako ne ostane
 na terti: tako tudi vi ne, ako v meni
 5 ne ostanete. Jest sem terta, vi mla-
 dike. Kdor ostane v meni, in jest v
 njem, on rodi veliko sadú; ker brez
 6 mene ne morete nič storiti. Ako kdo
 v meni ne ostane, bo venkaj veržen,

kakor mladika; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgorí. Ako ostanete v meni, in moje 7 besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

V god sv. Pankracija, spričevavca.

(12. Velicega Travná.)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

Pravični bodo stali z veliko serčnostjo pred 1 njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela. Ko bodo to vidili, bodo zbegani po groznem 2 strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja (*pravičnih*), in bodo 3 sami pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in zavoljo dušne britkosti zdihovali: Ti so, ki smo jih nekđaj imeli v sméh in v zasramljiv 4 pregovor. Mi neumni smo njih življenje imeli 5 za nespamet, in njih konec za nečast! Glej, kako so zdaj šteti med otroke Božje, in njih del je med svetniki.

Evangelij sv. Janeza.

15, 1 — 7.

Isti čas je rekel Jezus svojim
1 učencem: Jest sem prava terta,
2 in moj Oče je vinógradnik. Vsako
mladiko, ktera v meni ne rodí sadú,
bo odrezal, in vsako, ktera rodí sad,
3 bo otrebil, da več sadú rodí. Vi ste
zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
4 vam govoril. Ostanite v meni, in jest
v vas. Kakor mladika ne more roditi
sadú sama od sebe, ako ne ostane
na terti: tako tudi vi ne, ako v meni
5 ne ostanete. Jest sem terta, vi mla-
dike. Kdor ostane v meni, in jest v
njem, on rodí veliko sadú; ker brez
6 mene ne morete nič storiti. Ako kdo
v meni ne ostane, bo venkaj veržen,
kakor mladika; in bo usahnila, in jo
bodo pobrali in v ogenj vergli, in
7 zgorí. Ako ostanete v meni, in moje
besede v vas ostanejo, prosite, kar
koli hočete, in se vam bo zgodilo.

V god sv. Janeza Nepomučana, spričevavca.

(16. Velicega Travnja.)

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26 — 31.

Abotnik skozi okno v hišo pogleduje; zu- 26
čeni človek pa zunaj stoji. Nespamet je za 27
človeka pri vratih poslušati, in razumnemu
se to nesramno zdi. Ustnice nespametnega 28
neumnosti pripovedujejo; besede razumnega
pa so na tehtnici pretehtane. Norci imajo v 29
ustih svoje serce; modri pa imajo svoje usta
v sercu. Kadar hudobnež hudiča preklinja, 30
sam svojo dušo preklinja. Podpihovavec 31
svojo dušo omadežuje, in je povsod čerten;
in kdor pri njem stanuje, je sovražen. Mol-
čeči in razumni je v časti.

Evangelij sv. Matevža.

11, 2 — 10.

Isti čas, ko je slišal Janez v 2
ječi Kristusove dela, je poslal
dva svojih učencev, in mu je 3
rekel: Si ti, kateri ima priti, ali dru-

4 gega čakamo? In Jezus je odgovoril
in jima rekel: Pojdita in povejta Ja-
5 nezu, kar sta slišala in vidila. Slepí
spregledujejo, hromi hodijo, gobovi
se očiščujejo, gluhi spreslišujejo, mrtvi
vstajajo, in ubogim se evangeli ozna-
6 nuje. In blagor mu, kateri se nad me-
7 noj ne bo pohujšal. Kadar sta pa od-
šla, je Jezus začel množicam govoriti
od Janeza: Koga ste šli v pušavo
gledat? Tersta od vetra majanega?
8 Ali koga ste šli gledat? Človeka v
mehko oblečenega? Glejte! kateri se v
mehko oblačijo, so v kraljevih hišah.
9 Ali koga ste šli gledat? Preroka?
Prav, vam povem, še več kakor pre-
10 roka. Zakaj ta je, od ktereга je pi-
sano: Glej! jest pošljem svojega an-
gela pred tvojim obličjem, kateri bo
pred teboj tvoj pot pripravljal.

V god sv. Jodoka, opata in spoznovavca.

(17. Velicega Trayna.)

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

Ljub je bil Bogu in ljudem, njegov spomin 1
je blagoslovljen. On ga je v časti svetni- 2
kom enacega storil, in ga je poveličal so-
vražnikom v strah, in na njegove besede je
prikazni ukrotil. Počastil ga je pred kralji, 3
in mu je dal povelja do svojega ljudstva,
ter mu je pokazal svojo slavo. Zavoljo nje- 4
gove zvestobe in krotkosti ga je posvetil,
in ga je zvolil izmed vsega človeštva. Sli- 5
šal je namreč njega in njegov glas, in on
ga je v oblak peljal, in mu je dal vpričo 6
zapovedi in postavo življenja in krotitve.

Evangelij sv. Matevža.

19, 27 — 29.

Isti čas je rekel Peter Jezusu: 27
Glej! mi smo vse zapustili, in
smo šli za teboj; kaj tedaj nam

28 bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično,
 vam povem, da ob prerojenji, kadar
 bo Sin človekov sedel na sedežu
 svojega veličastva, bote tudi vi, kateri
 ste šli za menoj, sedeli na dvanajst
 29 sedežih, in sodili dvanajstere Izrae-
 love rodove. In slehern, kateri za-
 pusti hišo, ali brate, ali sestre, ali
 očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke,
 ali njive zavoľjo mojega imena, bo
 stoterno prejel, in večno življenje do-
 segel.

V god sv. Servula, spričevavca.

(24. Velicega Travnā.)

O velikonočnem času.

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

- 1 **P**ravični bodo stali z veliko serčnostjo pred
 njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela.
- 2 **K**o bodo to vidili, bodo zbegani po groznem
 strahu, in se bodo začudili zavoľjo naglosti
- 3 neupanega zveličanja (*pravičnih*), in bodo
 sami pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in
 zavoľjo dušne britkosti zdihovali: Ti so, ki

smo jih nekđaj imeli v smeh in v zasramljiv
pregovor. Mi neumni smo njih življenje imeli 4
za nespamet, in njih konec za nečast. Glej, 5
kako so zdaj šteti med otroke Božje, in njih
del je med svetniki.

Evangelij sv. Janeza.

15, 1 — 7.

isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Jest sem prava terta, 1
in moj Oče je vinógradnik. Vsako 2
mladiko, ktera v meni ne rodi sadú,
bo odrezal, in vsako, ktera rodi sad,
bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste 3
zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
vam govoril. Ostanite v meni, in jest
v vas. Kakor mladika ne more roditi 4
sadú sama od sebe, ako ne ostane na
terti: tako tudi vi ne, ako v meni ne
ostanete. Jest sem terta, vi mladike. 5
Kdor ostane v meni, in jest v njem,
on rodi veliko sadú; ker brez mene
ne morete nič storiti. Ako kdo v meni 6
ne ostane, bo venkaj veržen, kakor
mladika, in bo usahnila, in jo bodo

pobrali in v ogenj vergli, in zgorí.
 7 Ako ostanete v meni, in moje besede
 v vas ostanejo, prosite, kar koli ho-
 čete, in se vam bo zgodilo.

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
 10 — 14.

10 **P**ravičnega je peljal Gospod po ravnih po-
 tih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter
 mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je
 v njegovem trudu; in je dokončal njegove
 11 dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na
 12 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga
 je sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je
 branil, in mu je terd boj napravil, da bi
 premagal in zvedil, da je modrost močnejši
 13 od vseh reči. Ona prodanega pravičnega
 ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov,
 14 in je šla z njim v jamo, in ga v vezéh ni
 zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve pa-
 lice in oblasti zoper nje, kateri so ga zati-
 rali, in je na laž postavila nje, kateri so ga
 omadeževali, in dal mu je večno svetlost
 Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Lukeža.

14, 26 — 33.

Isti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in ne sovraži svojega očeta in svoje matere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nósi svojega križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč zmed vas, kadar hoče stolp zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih izdajkov, ali ima dosti, ga dodelati; da se mu, kadar vstavi dno, in ne more dokončati, ne začnó vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta človek je začel zidati, in ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne sede poprej, in ne premisli, ali more z desetimi tavženti naproti iti tistemu, kateri gre nadnj z dvajsetimi tavženti? Sicer pošlje, dokler je še delec, sporočnikov do njega, in prosi mirú. Tako tedaj nobeden zmed vas,

kteri se ne odpové vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

V god Marije Device pod imenom: Pomoč kristjanov.

(24. Velicega Travnja.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24,
14 — 16.

14 **V** začetku in pred vsem časom sem bila
vstvarjena, in vekomaj ne bom nehala biti;
in v svetem prebivališu sem pred njim slu-
15 žila. In tako sem na Sionu vterjena, in v
svetem mestu ravno tako počivam, in v
16 Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila
sem se med častitim ljudstvom, ktero je
del mojega Boga in njegov delež; in v
družbi svetnikov je moje stanovanje.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 27 — 28.

27 isti čas, ko je govoril Jezus
množicam, je povzdignila neka
žena glas zmed množice, in mu

je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persim, ktere so tebe do-
jile! On pa je rekel: Veliko bolj bla- 28
gor tistim, kateri Božjo besedo poslu-
šajo, in jo ohranijo.

V god sv. Urbana, papeža in spričevavca.

(25. Velicega Travnja.)

(*O velikonočnem času.*)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

Pravični bodo stali z veliko serčnostjo pred 1
njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela.
Ko bodo to vidili, bodo zbegani po groznem 2
strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti
neupanega zveličanja (*pravičnih*), in bodo 3
sami pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in
zavoljo dušne britkosti zdihovali: Ti so, ki
smo jih nekdej imeli v sméh in v zasramljiv 4
pregovor. Mi lneumni smo njih življenje
imeli za nespamet, in njih konec za nečast!
Glej, kako so zdaj šteti med otroke Božje, 5
in njih del je med svetniki.

Evangelij sv. Janeza.

15, 1 — 7.

 isti čas je rekel Jezus svojim
 1 učencem: Jest sem prava terta,
 2 in moj Oče je vinógradnik. Vsako
 mladiko, ktera v meni ne rodi sadú,
 bo odrezal, in vsako, ktera rodi sad,
 3 bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste
 zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
 4 vam govoril. Ostanite v meni, in jest
 v vas. Kakor mladika ne more roditi
 sadú sama od sebe, ako ne ostane na
 terti: tako tudi vi ne, ako v meni ne
 5 ostanete. Jest sem terta, vi mladike.
 Kdor ostane v meni, in jest v njem,
 on rodi veliko sadú; ker brez mene
 6 ne morete nič storiti. Ako kdo v meni
 ne ostane, bo venkaj veržen, kakor
 mladika; in bo usahnila, in jo bodo
 pobrali in v ogenj vergli, in zgorí.
 7 Ako ostanete v meni, in moje besede
 v vas ostanejo, prosite, kar koli ho-
 čete, in se vam bo zgodilo.

(Zunaj velikonočnega časa.)

**Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 1, 3 — 7.**

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda 3
našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in
Bog vse tolažbe; kateri nas tolaži v slednji 4
naši nadlogi, da tudi mi moremo tolažiti
nje, ki so v mnogi stiski, s tolažbo, s
ktero smo tudi mi od Boga tolaženi. Zakaj 5
kakor je terpljenje Kristusovo v nas obilno,
tako je tudi po Kristusu obilna naša tolažba.
Pa bodimo si stiskani, je v vaše opominja- 6
nje in zveličanje; ali bodimo si tolaženi, je
v vašo tolažbo; ali bodimo opominjani, je v
vaše opominjanje in zveličanje, ktero stori,
da preterpите ravno tiste nadloge, ktere tudi
mi terpimò; tako da je naše upanje za vas 7
terdno, ker vemo, da, kakor ste tovarši v
terpljenji, tako bote tudi v tolažbi v Kristusu
Jezusu, Gospodu našem.

Evangelii sv. Matevža.

25, 14 — 23.

 isti čas je govoril Jezus svo-
 14 jim učencem to priliko: Človek,
 kateri je na tuje šel, je poklical
 svoje hlapce, in jim je zročil svoje
 15 blago. In je dal enemu pet talentov,
 enemu pa dva, enemu pa enega, vsa-
 kemu po njegovi zmožnosti, in je
 16 zdajci odrinil. Šel je pa, kateri je bil
 pet talentov prejel, in je kupčeval z
 17 njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno
 tako je tudi, kateri je bil dva prejel,
 18 pridobil dva druga. Kteri je bil pa
 le enega prejel, je šel in je zakopal v
 zemljo, in skril denarje svojega go-
 19 spoda. Čez veliko časa pa pride go-
 spod tistih hlapcev in ima obrajt z
 20 njimi. In je pristopil, kateri je bil pet
 talentov prejel, in je prinesel pet dru-
 gih talentov, rekoč: Gospod! pet ta-
 lentov si mi zročil, glej! pet drugih
 21 sem pridobil. Njegov gospod mu je
 rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec!
 ker si bil v malem zvest, te bom čez

veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda. Pa tudi, kateri je bil²² dva talenta prejel, je pristopil in rekel: Gospod! dva talenta si mi zročil, glej! dva druga sem pridobil. Njegov²³ gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda.

V god sv. Kancijana, spričevavca.

(31. Velicega Travnja.)

(O velikonočnem času.)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

Pravični bodo stali z veliko serčnostjo pred¹ njimi, kateri so jih stiskali in jim jemali dela. Ko bodo to vidili, bodo zbegani po groznem² strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja (*pravičnih*), in bodo sami³ pri sebi rekli, ter se bodo kesali, in zavoljo dušne britkosti zdihovali: Ti so, ki smo jih nekdam imeli v smeh in v zasramljiv pregovor. Mi neumni smo njih življenje imeli za⁴

5 nespamet, in njih konec za nečast! Glej,
kako so zdaj šteti med otroke Božje, in njih
del je med svetniki.

Evangelij sv. Janeza.

15, 1 — 7.

 isti čas je rekel Jezus svojim
1 učencem: Jest sem prava terta,
2 in moj Oče je vinógradnik. Vsako
mladiko, ktera v meni ne rodí sadú,
bo odrezal, in vsako, ktera rodí sad,
3 bo otrebil, da več sadú rodí. Vi ste
zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem
4 vam govoril. Ostanite v meni, in jest
v vas. Kakor mladika ne more roditi
sadú sama od sebe, ako ne ostane na
terti: tako tudi vi ne, ako v meni
5 ne ostanete. Jest sem terta, vi mla-
dike. Kdor ostane v meni, in jest v
njem, on rodí veliko sadú; ker brez
6 mene ne morete nič storiti. Ako kdo
v meni ne ostane, bo venkaj veržen,
kakor mladika; in bo usahnila, in jo
bodo pobrali in v ogenj vergli, in
7 zgorí. Ako ostanete v meni, in moje

besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

Pravičnega je peljal Gospod po ravnih po- 10
tih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter
mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je
v njegovem trudu; in je dokončal njegove
dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na 11
strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga je 12
sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je
branil, in mu je terd boj napravil, da bi
premagal in zvedil, da je modrost močnejši
od vseh reči. Ona prodanega pravičnega 13
ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov;
in je šla z njim v jamo, in ga v vezeh ni 14
zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve
palice in oblasti zoper nje, kateri so ga za-
tirali; in je na laž postavila nje, kateri so
ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost
Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

 isti čas je rekel Jezus svojim
34 učencem: Nikar ne mislite, da
sem mir prišel prinest na zemljo;
ne miru, ampak meč sem prišel pri-
35 nest Prišel sem namreč razdvojiti člo-
veka zoper njegovega očeta, in hčer
zoper njeno mater, in nevesto zoper
36 njeno tašo. In človekovi sovražniki
37 bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta
ali mater bolj ko mene, ni mene vre-
den; in kdor ljubi sina ali hčer bolj
38 ko mene, ni mene vreden. In kdor
ne vzame svojega križa, in ne hodi
39 za menoj, ni mene vreden. Kdor najde
svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor
zgubi svoje življenje zavaljo mene,
40 ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene
sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme
41 njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme
preroka v imenu preroka, bo plačilo
preroka prejel; in kdor sprejme pra-
vičnega v imenu pravičnega, bo pla-
42 čilo pravičnega prejel. In kdor koli

da piti komu zmed teh nar manjših le
kozarec merzle vode v imenu učenca,
resnično, vam povem, ne bo zgubil
svojega plačila.

V god sv. Kancijana in tovaršev, spričevavcev.

(31. Velicega Travnja.)

(O velikonočnem času.)

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna
1, 3 — 7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega 3
Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svo-
jega velicega usmiljenja prerodil v živo upa-
nje po vstajenji Jezusa Kristusa od mrtvih,
v nestrohljiv, in neognušen in nezvenljiv de- 4
lež, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v 5
Božji moči ohranjeni po veri za zveličanje,
ktero ima razodeto biti poslednji čas; v kte- 6
rem se bote veselili, če morate zdaj malo
žalovati v mnogoterih skušnjavah, da se 7
skušnja vaše vere veliko dražši ko zlato,
ktero se v ognji skuša, pokaže v hvalo in

slavo in čast v razodetji Jezusa Kristusa,
Gospoda našega.

Evangelij sv. Janeza.

15, 5 — 11.

 isti čas je rekel Jezus svojim
5 učencem: Jest sem terta, vi mla-
dike. Kdor ostane v meni, in jest
v njem, on rodi veliko sadú; ker brez
6 mene ne morete nič storiti. Ako kdo
v meni ne ostane, bo venkaj veržen,
kakor mladika, in jo bodo pobrali in
7 v ogenj vergli, in zgori. Ako osta-
nete v meni, in moje besede v vas
ostanejo, prosite, kar koli hočete, in
8 se vam bo zgodilo. V tem je povelj-
čan moj Oče, da veliko sadú obrodite,
9 in da ste moji učenci. Kakor je Oče
mene ljubil, sem tudi jest vas ljubil.
10 Ostanite v moji ljubezni. Ako moje
zapovedi spolnujete, bote ostali v moji
ljubezni; kakor sem tudi jest zapo-
vedi svojega Očeta spolnil, in ostanem
11 v njegovi ljubezni. To sem vam go-
voril, da moje veselje v vas ostane,
in da se vaše veselje dopolni.

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz modrostinih bukev 5, 16—20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri 16
Gospodu je njih plačilo, in skerb za nje pri
Najvišem. Zato bodo prejeli častitljivo kra- 17
ljestvo in lepo krono iz Gospodove roke;
ker s svojo desnico jih bo pokrival, in s
svojo sveto roko jih bo branil. Prijel bo 18
orožje njegov serd, in oborožil bo stvari v
maševanje nad sovražniki. Oblekel bo na- 19
mesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade
pravično sodbo. Prijel bo za pravičnost ko 20
za nepremagljivi škit.

Evangelij sv. Lukeža.

6, 17 — 23.

Isti čas je šel Jezus z gore, in 17
je stal na ravnem polji, in truma
njegovih učencev, in velika mno-
žica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeru-
zalema, in od primorja, in od Tira
in Sidona, kateri so bili prišli, da bi 18
ga poslušali, in ozdravljeni bili od
svojih bolezen. In ktere so nadlego-
vali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. 21

19 In vsa množica se ga je iskala do-
 takniti, ker je moč šla iz njega, in je
 20 vse ozdravila. In on je oči obrnil
 v svoje učence, in je rekel: Blagor
 vam ubogim, ker vaše je Božje kra-
 21 ljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni,
 ker bote nasiteni. Blagor vam, ki
 22 zdaj jokate, ker se bote smejali. Bla-
 gor vam, ko vas bodo ljudje sovra-
 žili, in ko vas bodo odločevali, in za-
 sramovali, in zametovali vaše ime,
 kakor hudo zavoljo Sinú človekovega.
 23 Veselite se tisti dan, in poskakujte,
 ker glejte! vaše plačilo je veliko v
 nebesih.

V god sv. Primoža, spričevavca.

(9. Rožnika.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
 10 — 14.

Pravičnega je peljal Gospod po ravnih po-
 10 tih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter
 mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je
 v njegovem trudu; in je dokončal njegove
 11 dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na
 12 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga

je sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je branil, in mu je terd boj napravil, da bi premagal in zvedil, da je modrost močnejši od vseh reči. Ona prodanega pravičnega ni zapustila, 13 ampak rešila ga je grešnikov, in je šla z njim v jamo, in ga v vezéh ni zapustila, dokler 14 mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti zoper nje, kateri so ga zatirali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da 34 sem mir prišel prineset na zemljo; ne miru, ampak meč sem prišel prineset. Prišel sem namreč razdvojiti člo- 35 veka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno tašo. In človekovi sovražniki 36 bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta 37 ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor 38 ne vzame svojega križa, in ne hodi

39 za menoj, ni mene vreden. Kdor najde
svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor
zgubi svoje življenje zavoljo mene,
40 ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene
sprejme; in kdor sprejme mene, sprej-
41 me njega, kateri me je poslal. Kdor
sprejme preroka v imenu preroka, bo
plačilo preroka prejel; in kdor sprejme
pravičnega v imenu pravičnega, bo
42 plačilo pravičnega prejel. In kdor koli
da piti komu zmed teh nar manjših le
kozarec merzle vode v imenu učenca,
resnično, vam povem, ne bo zgubil
svojega plačila.

V god sv. Primoža in Felicijana, spričevavcev.

(9. Rožnika.)

Berilo iz modrostinih bukev 5 ,
16 — 20.

16 **P**ravični pa bodo vekomaj živeli, in pri
Gospodu je njih plačilo, in skerb za nje pri
17 Najvišem. Zato bodo prejeli častitljivo kra-
ljestvo in lepo krono iz Gospodove roke; ker

s svojo desnico jih bo pokrival, in s svojo sveto roko jih bo branil. Prijel bo orožje 18 njegov serd, in oborožil bo stvari v maševanje nad sovražniki. Oblekel bo namesti 19 oklepa pravico, in vzel namesti čelade pravično sodbo. Prijel bo za pravičnost ko za 20 nepremagljivi škit.

Evangelij sv. Matevža.

11, 25 — 30.

Isti čas je Jezus odgovoril in 25 rekel: Zahvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje! da si to skril modrim in razumnim, in si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo 26 tebi vseč. Vse mi je zročeno od mo- 27 jega Očeta. In nihče ne pozna Sinú, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozna, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, 28 kateri se trudite, in ste obteženi, in jest vas bom poživil! Vzemite moj 29 jarem nase, in učite se od mene, ker jest sem krotak in iz serca ponižen, in bote pokoj našli svojim dušam. Moj 30

jarem namreč je sladak, in moje breme je lahko.

V god sv. Antona Padovskega.

(13. Rožnika.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9 — 14.

9 **B**ratje! v razgledovanje smo svétu, an-
 10 gelom in ljudém. Mi smo neumni zavoljo
 Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi,
 vi pa močni; vi ste častiti, mi pa za-
 11 ničevani. Do té ure smo lačni, žejni in
 nagi, in nas s pestmi bijejo, in nimamo sta-
 12 novitnega prebivališa; ter se trudimo in de-
 lamo s svojimi rokami; kolnejo nas, in (*jih*)
 blagoslovimo; preganjani smo, in prenašamo;
 13 preklinjajo nas, in molimo; kakor smeti tega
 svetá smo postali, vseh izveržek do zdaj.
 14 Tega ne pišem, da bi vas osramotil, temuč
 vas opominjam kakor svoje prelube otroke v
 Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče v vaših rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospoda, kdaj se bo vernil od ženitnine, da mu, kadar pride in poterka, zdajci odpró. Blagor tistim hlapcem, ktere gospod, kadar pride, čuječe najde! Resnično, vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcem. To pa vedite, da, ko bi hišni gospodar vedil, katero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljeni; ker ob uri, ko se vam ne zdí, bo Sin človekov prišel.

V god sv. Vida, spričevavca.

(15. Rožnika.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8 — 10. in 3, 10 — 12.

8 **P**reljubi! pomni, da je Gospod Jezus Kristus iz zaroda Davidovega vstal od mertvih
 9 po mojem evangelii, zavoljo kterega terpim do železja, kakor hudodelnik; toda Božja
 10 beseda ni vklenjena. Zato vse preterpim zavoljo izvoljenih, da tudi oni zveličanje dosežejo, ktero je v Kristusu Jezusu z nebeško
 10 častjo. — Ti pa si dosegel moj nauk, poučenje, trud, vero, krotkost, ljubezen, po-
 11 terpežljivost, preganjanja, terpljenja, kar se mi je prigodilo v Antiohii, v Ikonii, in v Listri; kákošne preganjanja sem prestal; in
 12 iz vseh me je Gospod otél. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjanje terpeli.

Evangelij sv. Lukeža.

10, 16 — 20.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdor vas posluša, mene 16 posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje njega, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z ve- 17 seljem vernili, rekoč: Gospod! tudi hudiči so nam pokorni v tvojem imenu. In jim je rekel: Vidil sem satana 18 kakor blisk z neba pasti. Glejte! dam 19 vam oblast, stopati na kače in škorpijone, in zoper vso moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vendar 20 ne veselite se tega, da so vam duhovni pokorni; veselite se pa, da so vaše imena zapisane v nebesih.

V god sv. Ahacija, spričevavca.

(22. Rožnika.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

Pravičnega je peljal Gospod po ravnih po- 10
tih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter

mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je
 v njegovem trudu; in je dokončal njegove
 11 dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na
 12 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga
 je sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je
 branil, in mu je terd boj napravil, da bi
 premagal in zvedil, da je modrost močnejši
 13 od vseh reči. Ona prodanega pravičnega
 ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov,
 14 in je šla z njim v jamo, in ga v vezéh ni
 zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve pa-
 lice in oblasti zoper nje, kateri so ga zati-
 rali, in je na laž postavila nje, kateri so ga
 omadeževali, in dal mu je večno svetlost
 Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

34 isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Nikar ne mislite, da
 sem mir prišel prinesť na zemljo;
 ne miru, ampak meč sem prišel pri-
 35 nest. Prišel sem namreč razdvojiti člo-
 veka zoper njegovega očeta, in hčer
 zoper njeno mater, in nevesto zoper

njeno tašo. In človekovi sovražniki 36
bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta 37
ali mater bolj ko mene, ni mene vre-
den; in kdor ljubi sina ali hčer bolj
ko mene, ni mene vreden. In kdor 38
ne vzame svojega križa, in ne hodi
za menoj, ni mene vreden. Kdor najde 39
svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor
zgubi svoje življenje zavaljo mene,
ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene 40
sprejme; in kdor sprejme mene, sprej-
me njega, kateri me je poslal. Kdor 41
sprejme preroka v imenu preroka, bo
plačilo preroka prejel; in kdor sprejme
pravičnega v imenu pravičnega, bo
plačilo pravičnega prejel. In kdor koli 42
da piti komu zmed teh nar manjših le
kozarec merzle vode v imenu učenca,
resnično, vam povem, ne bo žgubil
svojega plačila.

V god sv. Ahacija in tovaršev, spričevavcev.

(22. Rožnika.)

Berilo iz modrostinih bukev 5,
16 — 20.

16 **P**ravični pa bodo vekomaj živeli, in pri
Gospodu je njih plačilo, in skerb za nje pri
17 Najvišem. Zato bodo prejeli častitljivo kra-
ljestvo in lepo krono iz Gospodove roke; ker
s svojo desnico jih bo pokrival, in s svojo
18 sveto roko jih bo branil. Prijel bo orožje
njegov serd, in oborožil bo stvari v maše-
19 vanje nad sovražniki. Oblekel bo namesti
oklepa pravico, in vzel namesti čelade pra-
20 vično sodbo. Prijel bo za pravičnost ko za
nepremagljivi škit.

Evangelij sv. Lukeža.

6, 17 — 23.

17 **I**sti čas je šel Jezus z gore, in
je stal na ravnem polji, in truma
njegovih učencev, in velika mno-
žica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeru-

zalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli, da bi ¹⁸ ga poslušali, in ozdravljeni bili od svojih bolezni. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je iskala do- ¹⁹ takniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obernil ²⁰ v svoje učence, in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ²¹ ker bote nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali. Bla- ²² gor vam, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali, in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo zavoljo Sinú človekovega. Veselite se tisti dan, in poskakujte, ²³ ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

V praznik rojstva sv. Janeza Kerstnika.

(24. Rožnika.)

Berilo iz Izaija preroka 49, 1 — 3.
5 — 7.

1 **P**oslušajte, otoki, in pazite, ljudstva v da-
ljavi! Gospod me je poklical od maternega
telesa, od maternega telesa se me je spo-
2 minjal. In napravil je moje usta kakor oster
meč, s senco svoje roke me je pokrilo, in
me je naredil kakor zbrano pušico; v svoj
3 tul me je skril. In mi je rekel: Ti si moj
hlapec, o Izrael! ker v tebi bom poveličan.
5 In zdaj reče Gospod, kateri me je od mater-
6 nega telesa sebi hlapca vpodobil. Glej, tebe
dám za luč narodom, da si moje zveličanje
7 do pokrajine zemlje. Kralji bodo vidili, in
knezi se bodo vzdignili, in molili zavoljo
Gospoda, ki je zvest, in zavoljo Izraelovega
Svetega, ki te je izvolil.

Evangelij sv. Lukeža.

1, 57 — 68.

lizabethi se je spolnil čas poroditi, 57
in je rodila sinú. In njeni so- 58
sedje in sorodniki so slišali, da
je Gospod skazal svoje veliko usmi-
ljenje nad njó, in so se z njo vred
veselili. In zgodilo se je osmi dan, 59
da so prišli obrezovat dete, in so ga
imenovali po imenu njegovega očeta
Caharija. In njegova mati je odgovo- 60
rila in rekla: Tega ne, ampak Janez
naj se imenuje. In so ji rekli: Sej 61
ni nikogar v tvojem rodu, kteremu bi
bilo takó ime. Pomignili so pa nje- 62
govemu očetu, kakó hoče, da bi se
imenoval. In si je ukazal dati tablico, 63
in je zapisal, rekoč: Janez je nje-
govo ime. In so se vsi čudili. Pri 64
tej priči pa so se odperle njegove usta
in njegov jezik, in je spregovoril in
Boga hvalil. In opadel je strah vse 65
njih sosede, in po vseh judejskih go-
rah so se razglasile vse te reči. In 66
vsi, kteri so slišali, so si k sercu

vzeli, rekoč: Kaj neki bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospodova je bila
 67 z njim. In Caharija, njegov oče, je bil
 napolnjen s svetim Duhom, in je pre-
 68 rokoval, rekoč: Hvaljen Gospod, Izraelov Bog, ker je obiskal, in storil
 odrešenje svojemu ljudstvu.

V god sv. Janeza in Pavla, spričevavcev.

(26. Rožnika.)

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10 — 15.

10 **T**i so usmiljeni možje, njih pobožnost se ni
 11 pozabila. Njih premoženje ostane pri njih
 12 zarodu. Njih vnuki so svet delež, in njih
 13 rod je v zavezi ostal. Njih otroci zavoljo njih
 na vekomaj ostanejo; njih rod in njih slava
 14 ne bota prešla. Njih trupla so v miru po-
 kopane, in njih ime živi od roda do roda.
 15 Njih modrost ljudstva pripovedujejo, in njih
 slavo srenja oznanuje.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 1 — 8.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se kvasa fari- 1
zejev, kateri je hinavšina. Nič pa 2
ni skritega, kar bi se ne razodelo;
tudi nič skrivnega, kar bi se ne zve-
dilo. Torej, kar ste v temi rekli, se 3
bo na svetlem govorilo; in kar ste
na uho govorili v hramih, bo oznano-
vano na strehah. Povem pa vam svo- 4
jim prijateljem: Ne bojte se jih, kateri
telo umoré, in po tem nimajo kaj sto-
riti. Hočem vam pa pokazati, koga 5
se bojte: Bojte se tistega, kateri, ko
je umoril, ima oblast vreči v pekel.
Res, vam povem, tega se bojte! Ali 6
se ne prodá pet vrabcev za dva vi-
narja? In ne eden zmed njih ni po-
zabljen pri Bogu. Pa tudi lasje vaše 7
glave so vsi razštet. Ne bojte se
tedaj; več ko veliko vrabcev ste vi
vredni. Povem vam pa: Kdor koli 8
me spozna pred ljudmi, bo tudi Sin
človekov njega spoznal pred angeli
Božjimi.

V praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla.

(29. Rožnika.)

Berilo iz djanja aposteljnov 12, 1 — 11.

1 **T**isti čas je kralj Herod stegnil roke, da
2 bi preganjal ene zmed cerkve. Umoril je
pa Jakopa, Janezovega brata, z mečem.
3 Viditi pa, da je to Judom všeč, je dal tudi
še Petra vjeti. Bili so pa dnevi opresnikov.
4 Ko ga je bil tedaj vjel, ga je poslal v ječo,
in dal štirim čvaternijam vojakov varovati,
ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred
5 ljudstvo. In Peter je bil sicer zapert v ječo;
cerkev pa je zanj neprenehoma k Bogu mo-
6 lila. Kadar ga je pa Herod imel pred ljudi
postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema
vojakoma vklenjen v dve verigi; in varhi so
7 pred vratmi varovali ječo. In glej! Gospo-
dov angel je pristopil, in svetloba se je za-
svetila v ječi; in je udaril Petra v bok, in
ga izbudil, rekoč: Vstani hitro! In verige
8 so padle od njegovih rok. Rekel mu je pa
angel: Opaši se, in obuj svoje čevlje! In
je storil takó. In mu je rekel: Ogerni svoj

plajš, in pojdi za menoj. In je šel ven za 9 njim, in ni vedil, da je res, kar se je go-dilo po angelu, ampak je menil, da prikazen vidi. Kadar sta bila pa odšla memo perve 10 in druge straže, sta prišla do železnih vrat, ktere peljejo v mesto, in te so se jima same odperle. In sta šla skozi nje, in prišla v ene ulice, in zdajci je odstopil angel od njega. In Peter se zavé in reče: Zdaj vem 11 res, da je poslal Gospod svojega angela, in me je otel od Herodove roke, in od vsega čakanja judovskega ljudstva.

Evangelij sv. Matevža.

16, 13 — 19.

Isti čas je prišel Jezus v kraje 13 Cezareje Filipove in je vprašal svoje učence, rekoč: Kdo, pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni 14 pa so rekli: Nekteri, da je Janez Kerstnik, nekteri pa, da Elija, nekteri pa, da Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo 15 pravite, da sem? Odgovoril je Simon 16 Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin

17 živega Boga. In Jezus je odgovoril
in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov
sin! ker meso in kri ti nista tega
razodela, ampak moj Oče, ki je v ne-
18 besih. Pa tudi jest povem tebi: Ti
si Peter, in na to skalo bom zidal
svojo cerkev, in peklenške vrata je
19 ne bodo zmagale. In tebi bom dal
ključe nebeškega kraljestva; in kar
koli boš zavezal na zemlji, bo zave-
zano tudi v nebesih; in kar koli boš
razvezal na zemlji, bo razvezano tudi
v nebesih.

Spomin sv. Pavla aposteljna.

(30. Rožnika.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Galačanov 1, 11 — 20.

11 Znanano vam storim, bratje, da evangeli, ki
je bil od mene oznanovan, ni od človeka;
12 jest ga namreč nisem od človeka ne prejel,
ne se naučil, ampak po razodenji Jezusa
13 Kristusa. Zakaj slišali ste od mojega nek-
danjega obnašanja v judovstvu, da sem ne-
zmerno preganjal cerkev Božjo, in jo raz-

deval; in sem jih presegel v judovstvu ve- 14
 liko svoje starosti v svojem narodu, in sem
 se hudo poganjal za svoje očetovske zročila.
 Ko je pa dopadlo njemu, ki me je odločil 15
 od telesa moje matere, in me poklical po
 svoji milosti, mi razodeti svojega Sina, da 16
 bi ga oznanoval med narodi, se kar več
 nisem posvetoval z mesom in kervjo, in 17
 nisem prišel v Jeruzalem k njim, ki so bili
 pred menoj aposteljni; ampak sem šel v
 Arabijo, in sem se spet vernil v Damask.
 Tri leta po tem sem šel gori v Jeruzalem 18
 Petra obiskat, in sem ostal pri njem pet-
 najst dni. Drugih aposteljnov pa nisem ni- 19
 kogar vidil, razun Jakopa, brata Gospodo-
 vega. Kar vam pa pišem, glejte, je Bog 20
 priča, da ne lažem.

Evangelij sv. Matevža.

10, 16 — 22.

Isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Glejte! jest vas po- 16
 šljem, kakor ovce med volkove;
 bodite torej razumni, kakor kače, in
 priprosti, kakor golobje. Varvajete se 17

pa ljudi; zakaj izdajali vas bodo v
 zборе, in v svojih shodnicah vas bodo
 18 bičali. In pred poglavarje in kralje
 bote vojeni zavoljo mene v pričeva-
 19 nje njim in nevernikom. Kadar vas
 bodo pa izdali, ne skerbite, kako
 ali kaj bi govorili; zakaj dano vam
 20 bo tisto uro, kaj govorite. Niste nam-
 reč vi, kateri govorite, ampak Duh
 vašega Očeta je, kateri v vas govori.
 21 Izdajal pa bode v smert brat brata, in
 oče sina, in otroci se bodo vzdigovali
 22 zoper starše, in jih bodo morili. In
 bote sovraženi od vseh zavoljo mojega
 imena; kateri pa obstoji do konca, bo
 zveličan.

V god obiskanja Marije Device.

(2. Malega Serpana.)

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2,
8 — 14.

8 **G**lej, on pride skakaje čez gore in poska-
 9 kovaje čez hribe. Moj ljubi je enak serni in
 mlademu jelenu; glej, on stoji za našo

steno, gleda skozi okna in kuka skozi mreže.
 Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, 10
 moja prijateljica, moja golobica, moja zala, in
 pridi! Ker zima je že minula, dež je jenjal 11
 in prešel; cvetlice so se prikazale v naši 12
 deželi, čas obrezovanja je prišel, gerlični glas
 se je zaslišal v naši deželi; figovo drevo je 13
 zagnalo svoj sad, cveteči vinogradi so za-
 dišali. Vstani, moja prijateljica, moja zala,
 in pridi! Moja golobica v razpočenem ska- 14
 lovji, v luknjastem ozidji, pokaži mi svoje
 obličje, naj doni tvoj glas v mojih ušesih;
 ker tvoj glas je sladek in tvoje obličje zalo.

Evangelii sv. Lukeža.

1, 39 — 47.

Isti čas se je Marija vzdignila, 39
 in je jaderno šla v goré v mesto
 na Judovem. In je stopila v hišo 40
 Caharijevo in je pozdravila Elizabeto.
 In zgodilo se je, ko je zaslišala Eli- 41
 zabeta pozdravljenje Mariino, je po-
 skočilo dete v njenem telesu. In Eli-
 zabeta je bila napolnjena s svetim
 Duhom, in je zavpila z velikim gla- 42

som, in rekla: Blažena si ti med
 ženami, in blažen je sad tvojega te-
 43 lesa! In od kod to meni, da pride
 44 mati mojega Gospoda k meni? Zakaj
 glej! ko je prišel glas tvojega po-
 zdravljenja v moje ušesa, je dete po-
 45 skočilo od veselja v mojem telesu. In
 blagor ti, ki si verovala, ker dopol-
 nilo se bo, kar ti je povedano od Go-
 46 spoda. In Marija je rekla: Moja duša
 47 poveljuje Gospoda, in moj duh se
 veseli v Bogu, mojem Zveličarji.

V god sv. Udalrika, škofa in spoznovavca.

(4. Malega Serpana.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Hebrejcev 7, 23 — 27.

23 **B**ratje! duhovnov je bilo več po postavi,
 24 zato ko jim je smert branila ostati; on pa,
 ker ostane vekomaj, ima večno duhovstvo.
 25 Torej jih zamore tudi vekomaj zveličati, kateri
 pridejo po njem k Bogu, ker vedno živi,
 26 da za nas prosi. Spodobilo se je namreč,

da imamo takega velikega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadežanega, odločenega od grešnikov, in višega, ko so nebesa; kteremu 27 ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva; zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval.

Evangelij sv. Matevža.

24, 42 — 47.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, 42 ktero uro bo vaš Gospod prišel. To pa vedite, da, ko bi vedil hišni 43 gospodar, ktero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pri- 44 pravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je 45 zvesti in razumni hlapec, kterega je postavil njegov gospod čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor 46 tistemu hlapcu, kterega njegov gospod, kadar pride, najde tako delati!

47 Resnično, vam povem, da ga bo čez vse svoje premoženje postavil.

V praznik sv. Hermagora, škofa, in Fortunata, diakona, spričevavcev in ljubljanske škofije pomočnikov.

(12. Malega Serpana.)

Berilo iz modrostinih bukev 3, 1 — 8.

1 Pravičnih duše so v roki Božji, smertno
2 terpljenje se jih ne dotakne. Očem nespa-
metnih se pozdeva, da umerjejo, in njih lo-
3 čitev se šteje ko britkost, in njih odhod od
4 nas poguba; oni pa so v miru. In dasi-
ravno pred ljudmi terpijo bolečine, je vendar
5 njih upanje polno neumerljivosti. Malo so
stiskani, ali veliko dobrega jim bo došlo; ker
Bog jih poskuša, in jih najde sebe vredne.
6 Kakor zlato v peči jih poskuša, in kakor
žgavni dar jih sprejme, in ob svojem času
7 se bo na nje ozerl. Pravični se bodo sve-
8 tili in kakor iskre v terstji bodo tekali. So-
dili bodo narode, in gospodovali nad ljud-
stvi, in Gospod bo kraljeval čez nje vekomaj.

Evangelij sv. Lukeža.

21, 9 — 19.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote slišali voj- 9
ske in punte, se nikar ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je 10
rekel: Vstal bo národ zoper národ, in kraljestvo zoper kraljestvo. In ve- 11
liki potresi bodo po deželah, in kuga, in lakota, in strahovi z neba, in znamenja velike bodo. Pred vsem tem pa 12
bodo stegnili po vas svoje roké, in vas bodo preganjali, in izdajali v shodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblastnike zovoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričevanje. 13
Vtisnite si tedaj v serca, in ne skerbite, kako bote odgovarjali. Jest nam- 14
reč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli ustavljati, ne zoper govoriti vsi vaši zoperniki. Iz- 16
dajani pa bote od staršev in bratov, in od sorodnikov in prijatlov, in morili jih bodo zmed vas. In bote od 17

vseh sovraženi zavoljo mojega imena.
 18 Pa las vam z glave ne bo poginil.
 19 V svoji poterpežljivosti bote ohranili
 svoje duše.

V god sv. Marije Device Karmelske.

(16. Malega Serpana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24,
 23 — 31.

23 **K**akor terta sem sladak in dišeč sad rodila; in moje cvetje je častitljiv in pošten
 24 sad. Jest sem mati lepe ljubezni in strahu
 25 in spoznanja in svetega upanja. Pri meni
 je vsa milost življenja in resnice, pri meni
 26 je vse upanje življenja in čednosti. Pridite
 k meni vsi, kateri me želite, in nasitite se
 27 mojega sadú; zakaj moj duh je slajši kakor
 med, in moja deležnina čez med in satovje.
 28 Moj spomin terpi vselej in vekomaj. Kteri
 29 mene vživajo, so še lačni, in ki mene pijo,
 30 jih še žeja. Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri v meni delajo, ne grešijo.
 31 Kteri mene pojasnujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 27 — 28.

Isti čas, ko je govoril Jezus 27 množicam, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persim, ktere so tebe do- jile! On pa je rekel: Veliko bolj bla- 28 gor tistim, kateri Božjo besedo poslu- šajo, in jo ohranijo.

V god sv. Vincencija Pavljana, spoznovavca.

(19. Malega Serpana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljnega do Korinčanov 4, 9 — 14.

Bratje! v razgledovanje smo svétu, an- 9 gelom in ljudém. Mi smo neumni zavoljo 10 Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi ste častiti, mi pa za- ničevani. Do té ure smo lačni, žejni in 11 nagi, in nas s pestmi bijejo, in nimamo sta- novitnega prebivališa; ter se trudimo in de- 12

lamo s svojimi rokami; kolnejo nas, in (*jih*)
 blagoslovimo; preganjani smo, in prenašamo;
 13 preklinjajo nas, in molimo; kakor smeti tega
 svetá smo postali, vseh izveržek do zdaj.
 14 Tega ne pišem, da bi vas osramotil, temuč
 vas opominjam kakor svoje preljube otroke v
 Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelij sv. Lukeža.

10, 1 — 9.

1 isti čas je Gospod še drugih dva
 in sedemdeset izvolil, in jih je
 poslal po dva pred svojim oblič-
 jem v vsako mesto in kraj, kamor je
 2 on imel priti. In jim je rekel: Žetev
 je sicer velika, ali delavcev je malo.
 Prosite tedaj Gospoda žetve, da pošlje
 3 delavcev v svojo žetev. Pojdite, jest
 vas pošljem, kakor jagnjeta med vol-
 4 kove. Ne nosite mošnje, ne torbe,
 ne čevljev, in nikogar na potu ne po-
 5 zdravljajte. In v katero hišo koli pri-
 dete, recite nar poprej: Mir bodi tej
 6 hiši! In ako je tam otrok mirú, bo
 počival nad njim vaš mir; ako pa

ne, se bo k vam vernil. V tisti hiši 7
 pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je
 pri njih; delavec namreč je vreden
 svojega plačila. Ne hodite od hiše do
 hiše. In v katero mesto koli pridete, 8
 in vas sprejmejo, jejte, kar se pred
 vas postavi; in ozdravljajte bolnike, 9
 kateri so ondi, in recite jim: Približalo
 se vam je Božje kraljestvo.

V god sv. Margarete, device in spričevavke.

(20. Malega Serpana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51,
 13 — 17.

Gospod moj Bog! povzdignil si na zemlji 13
 mojo hišo, ko sem prosil odvernjenja smerti.
 Klical sem Gospoda, Očeta svojega Go- 14
 spoda, naj me ne puša brez pomoči v dan
 moje nadloge in takrat, ko me prevzetneži
 preganjajo. Hvalil bom tvoje ime neprene- 15
 homa in ga častil z zahvalo; zakaj uslišana
 je bila molitev moja. Rešil si me iz pogube, 16
 in me otel iz hudega časa. Zavoljo tega te 17

bom častil in hvalo dajal tvojemu imenu,
Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

44 isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu v njivi, ktere ga je človek, ki ga je našel, skril, in od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in 45 kupi tisto njivo. Spet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kateri išče dobrih biserov. Kteri, ko je našel en dragi biser, je šel in prodal vse, kar 47 je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v morje, in zajme rib vsakega 48 roda. Ko je napolnjena, jo izlečejo, in na bregu sedé odberó dobre v posode, malovredne pa odmečejo. 49 Tako bo ob koncu svetá: Angeli pojdejo venkaj, in bodo odločili hudobne 50 iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok in škripanje

z zobmi. Ali ste razumeli vse to? ⁵¹
 Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je ⁵²
 vsak pismar, ki je podučen v nebeškem
 kraljestvu, enak hišnemu gospodarju,
 kateri nosi iz svojega zaklada novo in
 staro.

V god sv. Elija, preroka.

(20. Malega Serpana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1 — 10.

Elija, prerok, je vstal kakor ogenj, in nje- 1
 gova beseda je gorela kakor bakla. On je 2
 lakoto na nje pripravil, in oni, ki so ga
 s svojo nevošljivostjo dražili, so se zmanj-
 šali; zakaj oni niso mogli terpeti Gospodo-
 vih zapoved. **Z** Gospodovo besedo je nebo 3
 zaperl, in je trikrat ogenj z neba vergel.
 Tako je bil Elija s svojimi čudeži poveličan! 4
 In kdo se more tako hvaliti, kakor ti? ki si 5
 z besedo Gospod Boga mertvega otél iz
 spodnjega svetá in smertne oblasti; ki si kra- 6
 lje v pogin pahnil in častitljive z njih sedeža,
 ter si lahko poterl njih moč; ki si slišal na 7
 Sinaji sodbo in na Horebu maševavne sodbé;

8 ki si mazilil kralje v pokorjenje, in si pre-
 9 roke sebi naslednike postavil; ki si bil vzet
 v ognjenem viharji, na vozu z ognjenimi
 10 konji; ki si bil postavljen v hudih časih,
 Gospodovo jezo utolažiti, očetovo serce sinu
 nagniti, in Jakopove rodove zopet vstanoviti.

Evangelij sv. Matevža.

17, 1 — 9.

1 isti čas vzame Jezus seboj Petra
 in Jakopa in Janeza, njegovega
 brata, in jih pelje same na vi-
 2 soko goro. In se je spremenil pred
 njimi; in njegov obraz se je svetil
 kakor solnce, njegove oblačila pa so
 3 bile bele ko sneg. In glej! prikazala
 sta se jim Mojzes in Elija, in sta z
 4 njim govorila. Peter pa je spregovo-
 ril in je rekel Jezusu: Gospod! dobro
 nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo
 tukaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu
 5 enega, in Eliju enega. Ko je še go-
 voril, glej! jih je svetel oblak obsen-
 čil, in glej! glas iz oblaka, rekoč:
 „Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam

dopadajenje, njega poslušajte!“ In ka- 6
 dar so učenci slišali, so na svoj obraz
 padli, in so se silno bali. In Jezus 7
 je pristopil, in se jih je dotaknil, in
 jim je rekel: Vstanite, in nikar se ne
 bojte! Kadar so pa svoje oči vzdig- 8
 nili, niso nikogar vidili, kakor Je-
 zusa samega. In ko so z gore šli, 9
 jim je Jezus zapovedal, rekoč: Niko-
 mur ne pravite te prikazni, dokler
 Sin človekov od mrtvih ne vstane.

V god. sv. Daniela, preroka.

(21. Malega Serpana.)

Berilo iz Daniela preroka 14, 28 — 42.

Tiste dni so prišli Babilonci pred kralja in 28
 so mu rekli: Daj nam Daniela, sicer bomo
 umorili tebe in tvojo družino. Ko je tedaj 29
 kralj vidil, da silno vanj tišé, je sili jenjal,
 in jim je dal Daniela. Oni pa so ga vergli 30
 v levnjak, in je bil ondi šest dni. V jami 31
 pa je bilo sedem levov, katerim so se vsak
 dan dale dve trupli in dve ovci; le takrat
 se jim niso dale, da bi požerli Daniela. Bil 32

je pa v Judeji prerok Habakuk, in on je bil podmet skuhal, in nadrobil kruha v lonec, in je šel na polje, da bi ga ženjem pri-
33 nesel. In angel Gospodov je rekel Habakuku: Nesi južino, katero imaš, v Babilon
34 Danielu, ki je v levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nisem vidil, in
35 za jamo ne vém. In prijel ga je angel Gospodov verh glave, in ga nesel za lase njegove glave, ter ga je postavil s hitrostjo
36 svojega duha v Babilonu nad jamo. In Habakuk je zavpil, rekoč: Daniel, služabnik Božji, vzemi južino, katero ti je Bog poslal.
37 Daniel pa je rekel: Spomnil si se me, o Bog! in nisi zapustil njih, kateri tebe ljubijo.
38 In Daniel je vstal, in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka berž spet nazaj postavil na njegovo mesto. Sedmi dan tedaj je prišel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je stopil k jami, ter vanjo pogledal; in glej!
40 Daniel sedi v sredi levov. Tada j je kralj zavpil z velikim glasom, rekoč: Velik si Gospod, Danielov Bog! In ga je potegnili
41 iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je v jamo vergel; in berž so bili
42 požerti vpričo njega. Takrat je kralj rekel: Bojé naj se vsi prebivavci po vsi zemlji

Boga Danielovega, ker on je odrešenik, kateri dela znamenja in čudeže na zemlji, kateri je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelij sv. Matevža.

24, 15 — 35.

isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote vidili gnu- 15
sobo razdjanja, prerokovano po Danielu preroku, stati na svetem mestu: (kdor bere, naj umé!) tedaj naj, 16
kteri so v Judeji, bežé na goré; in 17
kdor je na strehi, ne hodi z nje, jemat kaj iz svoje hiše; in kdor je na 18
polji, se ne vračaj jemat svoje suknje. Gorjé pa nosečim in doječim tiste dni! 19
Molite pa, da se vaš beg ne zgodi 20
po zimi ali v saboto. Zakaj takrat 21
bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka svetá do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi, 22
bi ne bil otét noben človek, toda zavoljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: 23
Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne

24 verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kristusi in krivi preroki, in bodo delali velike znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo
25 mogoče). Glejte! préd sem vam povedal. Ako vam tedaj porekó: Glejte!
26 v pušavi je, ne hodite venkaj; glejte! v hramu je, ne verjemite. Ker kakor
27 blisk pride od solnčnega vzhoda, in se posveti do zahoda: tako bo tudi
28 prihod Sinú človekovega. Kjer koli je namreč mrtvo truplo, ondi se bodo
29 zbirali tudi orli. Kmali po stiski tistih dní pa bo solnce otemnélo, in luna ne bo dala svoje svetlobe, in zvezde bodo padale z neba in moči
30 nebeške se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinú človekovega na nebu; in tedaj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinú človekovega priti v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom.
31 In bo poslal svoje angele s trobento in z velikim glasom, in bodo zbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov,
32 od konca do konca neba. Od figovega drevesa pa se učite prilike: Kadar je

njegova veja že meževna in berst
 požene, veste, da je blizo poletje.
 Tako tudi vi, kadar bote vidili vse 33
 to, vedite, da je blizo pred durmi.
 Resnično, vam povem, da ta rod ne 34
 bo prešel, dokler se vse to ne zgodi.
 Nebo in zemlja bota prešla, moje be- 35
 sede pa ne bodo prešle.

V god sv. Marije Magdalene.

(22. Malega Serpana.)

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3,
 2 — 5. in 8, 6. 7.

Vstala bom in obhodila mesto, po ulicah 2
 in cestah bom iskala njega, ki ga moja duša
 ljubi; iskala sem ga, pa ga nisem najdla.
 Našli so me čuvaji, ki varujejo mesto. Ste 3
 ga li vidili, ki ga moja duša ljubi? Ko 4
 sem nekoliko memo njih šla, sem našla
 njega, ki ga moja duša ljubi; prijela sem
 ga, in ga ne izpustim, dokler ga ne pri-
 peljem v hišo svoje matere in v hram svoje
 porodnice. Zarotim vas, hčere jeruzalem- 5
 ske, pri sernah in jelenih na polji, ne zbu-
 jajte in ne predramujte ljube, dokler sama

- 6 hoče. Deni me ko pečat na svoje serce, ko pečat na svojo roko; ker močna kakor smert je ljubezen; terda kakor pekel gorečnost; njeni žarki so ognjeni in plamenovi žarki.
- 7 Velike vode ne morejo pogasiti ljubezni, in reke ne je utopiti; naj bi dal človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ko za nič bi zanj maral.

Evangelij sv. Lukeža.

7, 36 — 50.

- 36 isti čas je nekdo zmed farizejev Jezusa prosil, da bi pri njem jedel. In je prišel v hišo farizejevo in k jedi sedel. In glej! žena v mestu, ktera je bila grešnica, ko je zvedila, da je v hiši farizejevi pri jedi, je prinesla alabastrovo pušico
- 37 mazila; in je zad k njegovim nogam stopila, ter mu je začela s solzami noge močiti, in jih je z lasmi svoje glave brisala, in mu je noge kuševala, in z mazilom mazilila. Farizej
- 38 pa, kateri ga je povabil, to viditi, je sam pri sebi djal, rekoč: Ko bi bil

on prerok, bi pač vedil, kdo in kakošna je žena, ki se ga dotikuje, da je grešnica! In Jezus je odgovoril in 40 mu rekel: Simon! ti imam nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; 41 eden je bil dolžan pet sto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s 42 čim plačati, je obema odpustil. Kteri tedaj ga bolj ljubi? Simon je odgo- 43 voril in rekel: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je 44 obernil k ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Prišel sem v tvojo hišo, in mi vode za noge nisi dal; ta pa mi je s solzami noge močila, in s svojimi lasmi jih brisala. Kušljeja mi nisi dal; 45 ta pa, kar je v hišo prišla, mi nog ni jenjala kuševati. Moje glave nisi z 46 oljem mazilil; ta pa mi je noge z mazilom mazilila. Zato ti povem: Veliko 47 grehov ji je odpušenih; ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njej pa je rekel: Odpušeni 48 so ti grehi. In so začeli, kteri so z 49 njim pri mizi bili, sami pri sebi reči:

Kdo je ta, kateri celó grehe odpuša?
 50 Rekel je pa ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru!

V praznik sv. Jakopa, aposteljna.

(25. Malega Serpana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 4, 9 — 15.

9 Bratje! menim, da je Bog nas aposteljne
 poslednje postavil, kakor smerti namenjene;
 ker smo v razgledovanje svétu, angelom in
 10 ljudém. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi
 pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni;
 11 vi ste častiti, mi pa zaničevani. Do te
 ure smo lačni, žejni in nagi, in nas s
 pestmi bijejo, in nimamo stanovitnega prebi-
 12 vališa; ter se trudimo in delamo s svojimi
 rokami; kolnejo nas, in (*jih*) blagoslovimo;
 13 preganjani smo, in prenašamo; preklinjajo
 nas, in molimo; kakor smeti tega sveta
 14 smo postali, vseh izveržek do zdaj. Tega
 ne pišem; da bi vas osramotil, temuč vas
 15 opominjam kakor svoje preljube otroke. Za-
 kaj ko bi ravno deset tavžent učenikov

imeli v Kristusu, vendar nimate veliko očetov; ker v Kristusu Jezusu sem vas jest po evangeliu rodil.

Evangelij sv. Matevža.

20, 20 — 23.

Isti čas je pristopila k Jezusu 20 mati Cebedejevih sinov s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj 21 hočeš? Mu pravi: Reci, da sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: 22 Ne vésta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jest pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota 23 sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta.

V god sv. Krištofa, spričevavca.

(25. Malega Serpana.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

10 **P**ravičnega je peljal Gospod po ravnih potih, ko je bežal pred bratovim serdom, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v njegovem trudu; in je dokončal njegove
11 dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na
12 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga je sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je branil, in mu je terd boj napravil, da bi premagal in zvedil, da je modrost močnejši
13 od vseh reči. Ona prodanega pravičnega ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov,
14 in je šla z njim v jamo, in ga v vezéh ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti zoper nje, kateri so ga zatirali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da ³⁴ sem mir prišel prinest na zemljo; ne miru, ampak meč sem prišel prinest. Prišel sem namreč razdvojiti člo- ³⁵ veka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno tašo. In človekovi sovražniki ³⁶ bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ³⁷ ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ³⁸ ne vzame svojega križa, in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde ³⁹ svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene ⁴⁰ sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor ⁴¹ sprejme preroka v imenu preroka, bo plačilo preroka prejel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo plačilo pravičnega prejel. In kdor koli ⁴²

da piti komu zmed teh nar manjših le
kozarec merzle vode v imenu učenca,
resnično, vam povem, ne bo zgubil
svojega plačila.

V praznik sv. Ane, matere Marije Device.

(26. Malega Serpana.)

Berilo iz bukev pregovorov 31,
10 — 31.

10 **K**do bo našel močno ženo? Njena cena je
ko reči iz daljnega in od zadnjih pokrajin.
11 Serce njenega moža se na njo zanaša, in
12 dohodkov mu ne bo manjkalo. Ona mu ska-
zuje dobro, in ne hudega vse svoje žive
13 dni. Poiše si volne in prediva, in dela po
14 umetnosti svojih rok. Ona je kakor kupčeva
15 ladija; iz daljnega si prinaša kruha. Še po
noči vstaja, in daje pridobitka svojim do-
16 mačim, in jedi svojim deklam. Ogleda njivo,
in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi
17 vinograd. Z močjo si prepaše ledje, in vter-
18 juje svojo roko. Skusi in vidi, da je dobra
nje kupčija; njena luč po noči ne ugasne.

Svoje roko izteguje po težkih rečeh, in njeni 19
 persti prijemajo vreteno. Svojo roko odpira 20
 ubogemu, in svoje dlani steguje proti potreb-
 nemu. Ne boji se za svojo hišo sneženega 21
 mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno
 oblačilo. Odeje si napravlja; tančica in šker- 22
 lat je njeno oblačilo. Sloveč pri vratih je 23
 nje mož, kadar sedi z deželnimi svetovavci.
 Dela tanko platno, in prodaja, in pas daje 24
 Kananejcu. Moč in lepota je njeno oblačilo, 25
 in poslednji dan se bo smejala. Svoje usta 26
 odpira modrosti, in postava milosti je na nje
 jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je 27
 brez dela kruha. Njeni otroci se vzdignejo, 28
 in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali.
 Veliko hčer je nabralo bogastvo; ti si vse 29
 presegla. Goljufiva je prijetnost, in prazna 30
 je lepota; žena, ktera se boji Gospoda, ona
 bo hvaljena. Dajte ji sadú njenih rok, in 31
 naj jo hvalijo pri vratih njene dela.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

 isti čas je govoril Jezus svojim
 učencem to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno zakladu, skri-
 temu v njivi, ktere ga je človek, ki
 ga je našel, skril, in od veselja nad
 njim gre in proda vse, kar ima, in
 kupi tisto njivo. Spet je nebeško kra-
 ljestvo podobno kupcu, kateri išče do-
 brih biserov. Kteri, ko je našel en
 dragi biser, je šel in prodal vse, kar
 je imel, in ga je kupil. Spet je po-
 dobno nebeško kraljestvo mreži, ktera
 se verže v morje, in zajme rib vsa-
 kega rodú. Ko je napolnjena, jo iz-
 lečejo, in na bregu sedé odberó dobre
 v posode, malovredne pa odmečejo.
 Tako bo ob koncu svetá: Angeli poj-
 dejo venkaj, in bodo odločili hudobne
 iz srede pravičnih; in jih bodo vergli
 v peč ognja; tam bo jok in škripanje
 z zobmi. Ali ste razumeli vse to?
 Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je
 vsak pismar, ki je podučen v nebeškem

kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, kateri nosi iz svojega zaklada novo in staro.

V god sv. Štefana, papeža in spričevavca.

(2. Velicega Serpana.)

Berilo iz djanja aposteljnov 20,
17 — 21.

Tiste dni je z Mileta Pavel poslal v Efez, 17 poklicat starašine cerkve. Kadar so bili ti 18 k njemu prišli in so vkupej bili, jim je rekel: Vi veste od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem z vami ves čas bil, služijoč Gospodu z vso ponižnostjo, in s 19 solzami in s skušnjami, ktere so se mi godile zavaljo zalezovanja Judov; kako nisem 20 nič odtegnil koristnega, da bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, spri- 21 čujoč Judom in nevernikom spreobrnjenje k Bogu, in vero v Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij sv. Matevža.

16, 24 — 27.

24 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za
25 menoj. Zakaj kdor hoče svoje življenje ohraniti, ga bo zgubil; kdor pa zgubi svoje življenje zavaljo mene,
26 ga bo našel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakošno menjo bo
27 človek dal za svojo dušo? Ker Sin človekov bo prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli, in takrat bo povernil vsakteremu po njegovih delih.

V god sv. Dominika, spoznovavca.

(4. Velicega Serpana.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1 — 8.

Preljubi! zapričam (*te*) pred Bogom in 1
Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in
mrtve v svojem prihodu in v svojem kra-
ljestvu. Oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si 2
prilozno ali neprilozno; prepričuj, prôsi, svari
z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel 3
bo čas, ko zdravega nauka ne bodo ter-
peli, temuč si bodo po svojih željah izbirali
učenike, kateri ušesa zgačejo; in bodo od 4
resnice ušesa odvracali, k basnim pa se bodo
obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, opravi 5
delo evangelista, spolni svojo službo, bodi
trezen. Jest namreč se že darujem, in čas 6
moje razveze nastaja. Dobro sem se voj- 7
skoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj 8
mi je prihranjena krona pravice, katero mi bo
dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan; pa
ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo
njegov prihod.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim
35 učencem: Vaše ledje naj bo opa-
sano, in svetila goreče v vaših
36 rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri
čakajo svojega gospoda, kdaj se bo
vernili od ženitnine, da mu, kadar
37 pride in poterka, zdajci odpró. Bla-
gor tistim hlapcem, ktere gospod,
kadar pride, čuječe najde! Resnično,
vam povem, da se bo opasal, in jih
bo k mizi posadil, in bo pristopil ter
38 jim stregel. In ako pride ob drugi
straži, in ako ob tretji straži pride,
in jih tako najde, blagor tistim hlap-
39 cem. To pa vedite, da, ko bi hišni
gospodar vedil, katero uro tat pride,
bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje
40 hiše podkopati. Tudi vi bodite pri-
pravljeni; ker ob uri, ko se vam ne
zdi, bo Sin človekov prišel.

V god Marije Device Snežnice.

(5. Velicega Serpana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14 — 16.

V začetku in pred vsem časom sem bila 14 vstvarjena, in vekomaj ne bom nehala biti; in v svetem prebivališu sem pred njim služila. In tako sem na Sionu vterjena, in 15 v svetem mestu ravno tako počivam, in v Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila 16 sem se med častitim ljudstvom, ktero je del mojega Boga in njegov delež; in v družbi svetnikov je moje stanovanje.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 27. 28.

Isti čas, ko je govoril Jezus 27 množicam, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persim, ktere so tebe do- jile! On pa je rekel: Veliko bolj bla- 28 gor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

V god sv. Osvalda, spoznovavca.

(5. Velicega Serpana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 4, 9 — 14.

9 Bratje! v razgledovanje smo svétu, an-
10 gelom in ljudém. Mi smo neumni zavoljo
Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi,
vi pa močni; vi ste častiti, mi pa za-
11 ničevani. Do té ure smo lačni, žejni in
nagi, in nas s pestmi bijejo, in nimamo sta-
12 novitnega prebivališa; ter se trudimo in de-
lamo s svojimi rokami; kolnejo nas, in (*jih*)
blagoslovimo; preganjani smo, in prenašamo;
13 preklinjajo nas, in molimo; kakor smeti tega
svetá smo postali, vseh izveržek do zdaj.
14 Tega ne pišem, da bi vas osramotil, temuč
vas opominjam kakor svoje preljube otroke.

Evangelii sv. Lukeža.

12, 32 — 34.

32 isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Ne bojte se, majhna
čeda! ker vašemu Očetu je do-
33 padlo vam dati kraljestvo. Prodajte

svoje premoženje, in dajte vbogajme. Storite si mošnje, ktere se ne starajo; zaklad, kateri ne mine, v nebesih, kamor se tat ne približa, in ktere ga molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, ³⁴ tam bo tudi vaše serce.

V god sv. Ksista, papeža in spričevavca.

(6. Velicega Serpana.)

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
1, 12 — 18.

Preljubi! blagor človeku, kateri preterpi ¹² skušnjava; ker skušen bo prejel krono življenja, ki jo je Bog obljubil tistim, ki ga ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne rêci, da je ¹³ od Boga skušan; zakaj Bog se ne da skušati v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak ¹⁴ pa je skušan, kadar je od svojega poženja vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje ¹⁵ spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite se tedaj, moji pre- ¹⁶ ljubi bratje! Vsak dober dar in vsako po- ¹⁷ polno darilo je od zgorej, in pride od Očeta

svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne
 18 sence kake spremenljivosti. Zakaj radovoljno
 nas je rodil z besedo resnice, da smo ne-
 kakošne pervine njegovih stvari.

Evangelij sv. Lukeža.

14, 26 — 33.

isti čas je rekel Jezus množici-
 26 cam: Ako pride kdo k meni, in
 ne sovraži svojega očeta in ma-
 tere, in žene in otrok, in bratov in
 sester, pa še tudi svojega življenja,
 27 ne more biti moj učenec. In kdor ne
 nósi svojega križa, in ne hodi za me-
 28 noj, ne more biti moj učenec. Kdo
 namreč zmed vas, kadar hoče stolp
 zidati, ne sede poprej, in ne razšteje
 potrebnih izdajkov, ali ima dosti, ga
 29 dodelati; da se mu, kadar vstavi dno,
 in ne more dokončati, ne začnó vsi,
 30 kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta
 človek je začel zidati, in ni mogel
 31 dokončati? Ali kateri kralj, kadar se
 gre vojskovat zoper drugega kralja,
 ne sede poprej, in ne premisli, ali

more z desetimi tavženti naproti it
tistemu, kateri gre nadnj z dvajsetimi
tavženti? Sicer pošlje, dokler je še ³²
deleč, sporočnikov do njega, in prosi
mirú. Tako tedaj nobeden zmed vas, ³³
kteri se ne odpové vsemu svojemu pre-
moženju, ne more biti moj učenec.

V praznik sv. Lavrencija, levita in spričevavca.

(10. Velicega Serpana.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 9, 6 — 10.

Bratje! kdor pičlo seje, bo tudi pičlo žel; ⁶
in kdor seje v obilnosti, bo tudi v obilnosti
žel. Slehern (*naj da*), kakor je v svojem ⁷
sercu namenil, ne z žalostjo ali po sili, za-
kaj veselega darovavca ljubi Bog. Bog pa ⁸
je mogočen vsak dar zobilšati med vami, da
imate vselej vsega dovolj, in ste bogati v
vsako dobro delo, kakor je pisano: On je ⁹
delil, dajal ubogim; njegova pravičnost o-
stane vekomaj. Kteri pa daje seme sejavcu, ¹⁰

bo tudi kruha jesti dajal, in bo namnožil vaše seme, in dal rasti obilniši sad vaše pravičnosti.

Evangelij sv. Janeza.

12, 24 — 26.

24 **I**sti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Resnično, resnično,
25 vam povem, ako pšenično zerno
ne pade v zemljo in ne umerje, ostane
ono samo; ako pa umerje, stori ve-
liko sadu. Kdor ljubi svoje življenje,
ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje
26 življenje na tem svetu, ga bo prihranil
v večno življenje. Ako kdo meni služi,
naj za menoj hodi; in kjer sem jest,
tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako
kdo meni služi, ga bo moj Oče po-
častil.

V god sv. Radegunde, kraljice.

(14. Velicega Serpana.)

Berilo iz bukev pregovorov 31,
10 — 31.

Kdo bo našel močno ženo? Njena cena je 10
ko reči iz daljnega in od zadnjih pokrajin.
Serce njenega moža se na njo zanaša, in 11
dohodkov mu ne bo manjkalo. Ona mu ska- 12
zuje dobro, in ne hudega vse svoje žive
dni. Poiše si volne in prediva, in dela po 13
umetnosti svojih rok. Ona je kakor kupčeva 14
ladija; iz daljnega si prinaša kruha. Še po 15
noči vstaja, in daje pridobitka svojim do-
mačim, in jedi svojim deklam. Ogleda njivo, 16
in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi
vinograd. Z močjo si prepaše ledje, in vter- 17
juje svojo roko. Skusi in vidi, da je dobra 18
nje kupčija; njena luč po noči ne ugasne.
Svojo roko izteguje po težkih rečeh, in njeni 19
persti prijemajo vreteno. Svojo roko odpira 20
ubogemu, in svoje dlani steguje proti po-
trebnemu. Ne boji se za svojo hišo sneže- 21
nega mraza; zakaj vsi njeni domači imajo
dvojno oblačilo. Odeje si napravlja; tančica 22
in škerlat je njeno oblačilo. Sloveč pri vratih 23

je nje mož, kadar sedi z deželnimi sveto-
 24 vavci. Dela tanko platno, in prodaja, in pas
 25 daje Kananejcu. Moč in lepota je njeno
 oblačilo, in poslednji dan se bo smejala.
 26 Svoje usta odpira modrosti, in postava mi-
 27 losti je na nje jeziku. Pregleduje pota svoje
 28 hiše, in ne je brez dela kruha. Njeni otroci
 se vzdignejo, in jo blagrujejo; tudi njen
 29 mož jo hvali. Veliko hčer je nabralo bo-
 30 gastvo; ti si vse presegla. Goljufiva je pri-
 jetnost, in prazna je lepota; žena, ktera
 31 se boji Gospoda, ona bo hvaljena. Dajte
 ji sadú njenih rok, in naj jo hvalijo pri vra-
 tih njene dela.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

isti čas je govoril Jezus svojim
 44 učencem to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno zakladu, skri-
 temu v njivi, ktereга je človek, ki
 ga je našel, skril, in od veselja nad
 njim gre in prodá vse, kar ima, in
 45 kupi tisto njivo. Spet je nebeško kra-
 ljestvo podobno kupcu, kateri išče dobrih

biserov. Kteri, ko je našel en dragi 46
biser, je šel, in prodal vse, kar je
imel, in ga je kupil. Spet je po- 47
dobno nebeško kraljestvo mreži, ktera
se verže v morje, in zajme rib vsa-
kega rodú. Ko je napolnjena, jo iz- 48
lečejo, in na bregu sedé odbero do-
bre v posode, malovredne pa odme-
čejo. Tako bo ob koncu svetá: An- 49
geli pojdejo venkaj in bodo odločili
hudobne iz srede pravičnih; in jih 50
bodo vergli v peč ognja; tam bo jok
in škripanje z zobmi. Ali ste razu- 51
méli vse to? Mu reko: Smo. Jim 52
reče: Zato je vsak pismar, ki je
podučen v nebeškem kraljestvu, enak
hišnemu gospodarju, kteri nosi iz svo-
jega zaklada novo in staro."

V praznik Marije Device v nebesa vzete.

(15. Velicega Serpana.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11 — 20.

11 **V** vsem sem pokoja iskala, in sem hotla
 12 v Gospodovem deležu prebivati. Tada je
 zapovedal, in mi je rekel Stvarnik vseh
 reči, in kateri me je vstvaril, je počival v
 13 mojem šotoru, in mi je rekel: V Jakopu
 prebivaj, in v Izraelu imej svoj delež in
 15 med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In
 tako sem na Sionu vterjena, in v svetem
 mestu ravno tako počivam, in v Jeruzalemu
 16 je moja oblast. In vkoreninila sem se med
 častitim ljudstvom, katero je del mojega Boga
 in njegov delež; in v družbi svetnikov je
 17 moje stanovanje. Kakor ceder na Libanu
 sem povikšana, in kakor cipresa na sionski
 18 gori. Kakor palma v Kadesu sem visoko
 zrastle, in kakor zasajena roža v Jerihi;
 19 kakor lepa oljka na polji in kakor javor ob
 20 vodi pri potih sem visoko zrastle. Kakor

cimet in lepo dišeče mazilo sem dišala, kakor izbrana mira sem dajala prijeten duh od sebe.

Evangelij sv. Lukeža.

10, 38 — 42.

Isti čas je šel Jezus v neko vas, ³⁸
in neka žena, Marta po imenu,
ga je sprejela v svojo hišo. In ³⁹
ona je imela sestro, po imenu Marijo,
ktera je tudi sedla k nogam Gospo-
dovim, in poslušala njegovo besedo.
Marta pa si je dajala s postrežbo ve- ⁴⁰
liko opraviti; ter je pristopila in rekla:
Gospod! ti ni mar, da me moja sestra
samo pusti streči? Reci ji tedaj, da
naj mi pomaga! In Gospod je odgovo- ⁴¹
ril in ji rekel: Marta, Marta! skerbna
si in si veliko prizadevaš. Pa le eno ⁴²
je potrebno. Marija je nar boljši del
izvolila, kateri ji ne bo vzet.

V god sv. Joahima, očeta Device Marije.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8 — 11.

8 **B**lagor možu, ki je najden brez madeža,
in kateri ne hodi za zlatom, in se ne zanaša
9 na denar in zaklade. Kdo je ta? da ga
hvalimo; zakaj čudo je delal v svojem živ-
10 ljenji. Kdor je bil v tem skušen, in je po-
polnoma, bo večno čast dosegel; on bi bil
lahko grešil, pa ni grešil; hudo storil, pa
11 ni storil; zato je vterjeno njegovo blago v
Gospodu, in njegovo milošnjo bo vsa mno-
žica svetih oznanovala.

Evangelij sv. Matevža.

1, 1 — 16.

1 **B**ukve rodú Jezusa Kristusa, sinú
Davidovega, sinú Abrahamovega.
2 Abraham je rodil Izaka; Izak pa
je rodil Jakopa; Jakop pa je rodil Ju-
3 data in njegove brate. Juda pa je ro-
dil Faresa in Zara s Tamaro; Fares
pa je rodil Ezrona; Ezron pa je ro-

dil Arama. Aram pa je rodil Ami- 4
 nadaba; Aminadab pa je rodil Naa-
 sona; Naason pa je rodil Salmona.
 Salmon pa je rodil Boóza z Ráhabo; 5
 Boóz pa je rodil Obeda z Ruto; Obed
 pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil
 Davida kralja. David kralj pa je rodil 6
 Salomona z njo, ki je bila Urijeva. Sa- 7
 lomon pa je rodil Róboama; Róboam pa
 je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata.
 Asa pa je rodil Józafata; Józafat pa je 8
 rodil Jórama; Joram pa je rodil Ozija.
 Ozija pa je rodil Jóatama; Joatam pa 9
 je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Eze-
 kija. Ezekija pa je rodil Manáseta; 10
 Manáse pa je rodil Amona; Amon pa
 je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Je- 11
 honija in njegove brate ob babilon-
 skem preselovanji. In po babilonskem 12
 preselovanji je Jehonija rodil Salatiela;
 Salatiel pa je rodil Zorobabela. Zoro- 13
 babel pa je rodil Abiuda. Abiud pa je
 rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil A-
 zorja. Azor pa je rodil Sadoka; Sa- 14
 dok pa je rodil Ahima; Ahim pa je
 rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Elea- 15
 zarja; Eleazar pa je rodil Matana;

16 Matan pa je rodil Jakopa. Jakop pa je rodil Jožefa, moža Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

V god sv. Roka, spoznovavca.

(16. Velicega Serpana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9 — 14.

9 Bratje! v razgledovanje smo svetu, angelom
10 in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa,
vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa
11 močni; vi ste častiti, mi pa zaničevani. Do
te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas s
pestmi bijejo, in nimamo stanovitnega prebi-
12 vališa; ter se trudimo in delamo s svojimi
rokami; kolnejo nas, in (*jih*) blagoslovimo;
13 preganjani smo, in prenašamo; preklinjajo
nas, in molimo; kakor smeti tega sveta smo
14 postali, vseh izveržek do zdaj. Tega ne
pišem, da bi vas osramotil, temuč vas opo-
minjam kakor svoje preljube otroke.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 32 — 34.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhna čeda! ker vašemu Očetu je dopadlo vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogajme. Storite si mošnje, ktere se ne starajo; zaklad, kteri ne mine, v nebesih, kamor se tat ne približa, in kterega molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše serce.

V praznik sv. Jerneja, aposteljna.

(24. Velicega Serpana.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 12, 27 — 31.

Bratje! vi ste telo Kristusovo, in udje med seboj. In ene je Bog v cerkvi postavil, prvič aposteljne, drugič preroke, tretjič učenike, potlej moči, po tem darí ozdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jezike

29 govoriti, govore razlagati. So mar vsi apo-
 30 steljni? ali vsi preroki? ali vsi učeniški? Ali
 imajo vsi moči? ali vsi darí ozdravljati? ali
 vsi mnogotere jezike govore? ali vsi razla-
 31 gajo? Hrepenite pa po boljih darovih.

Evangelij sv. Lukeža.

6, 12 — 19.

12 isti čas je šel Jezus na goro
 molit, in je prenočil v molitvi
 13 Božji. In ko je bil dan, je po-
 klical svoje učence; in jih je iz njih
 dvanajst izvolil (ktere je tudi apo-
 14 steljne imenoval): Simona, ki ga je
 tudi Petra imenoval, in Andreja, nje-
 govega brata, Jakopa in Janeza, Fi-
 15 lipa in Jerneja, Matevža in Tomaža,
 Jakopa Alfejevega, in Simona, ki se
 16 imenuje Goréčnik, in Juda Jakopovega,
 in Judeža Iškarjota, kateri je bil iz-
 17 dajavec. In je šel doli z njimi, in je
 stal na ravnem polji, in truma njego-
 vih učencev, in velika množica ljudi
 iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in
 od primorja, in od Tira in Sidona,

kteri so bili prišli, da bi ga poslušali, 18
in ozdravljeni bili od svojih bolezni.
In ktere so nadlegovali nečisti duhovi,
so bili ozdravljeni. In vsa množica se 19
ga je iskala dotakniti, ker je moč šla
iz njega, in je vse ozdravila.

V god sv. Avguština, škofa in učenika.

(28. Velicega Serpana.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
do Timoteja 4, 1 — 8.

Preljubi! zapričam (*te*) pred Bogom in 1
Jezusom Kristusom, kteri bo sodil žive in
mertve v svojem prihodu in v svojem kralje-
stvu. Oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si 2
prilozno ali neprilozno; prepričuj, prôsi, svari
z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel 3
bo čas, ko zdravega nauka ne bodo ter-
peli, temuč si bodo po svojih željah izbirali
učenike, kteri ušesa zgačejo; in bodo od 4
resnice ušesa odvracali, k basnim pa se
bodo obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, 5
opravi delo evangelista, spolni svojo službo,

6 bodi trezen. Jest namreč se že darujem,
 7 in čas moje razveze nastaja. Dobro sem se
 8 vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj
 mi je prihranjena krona pravice, ktero mi
 bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan;
 pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri lju-
 bijo njegov prihod.

Evangelij sv. Matevža.

5, 13 — 19.

 Isti čas je rekel Jezus svojim
 13 učencem: Vi ste sol zemlje; ako
 se pa sol spridi, s čim se bo
 solila? Ni za družega več, kakor da
 14 se ven verže, in potaptá od ljudi. Vi
 ste luč svetá. Mesto se ne more skriti,
 15 ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo
 luči, da bi jo pod mernik stavili, am-
 pak na svečnik, da sveti vsem, kateri
 16 so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred
 ljudmi, da vidijo vaše dobre déla, in
 časté vašega Očeta, kateri je v nebe-
 17 sih. Nikar ne mislite, da sem prišel
 razvezovat postavo ali preroke; ne
 razvezovat, ampak dopolnit sem jih

prišel. Zakaj resnično vam povem: 18 dokler ne prejde nebo in zemlja, le ena čerka ali ena pičica ne bo prešla od postave, dokler se vse ne zgodi. Kdor tedaj razveže le eno teh nar 19 manjših zapoved, in uči tako ljudi, bo nar manjši imenovan v nebeškem kraljestvu; kdor pa stori in uči, bo velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

V praznik sv. angelov varhov.

(Pervo nedeljo mesca Kimovca.)

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 23,
20 — 23.

To govori Gospod Bog: Glej, jest pošljem 20 svojega angela, da hodi pred teboj, in te varuje na potu, in te pripelje v kraj, ktere- 21 rega sem pripravil. Glej nanj, in poslušaj njegov glas, in nikar ga ne zaničuj; ker ne 22 bo zanesel, kadar grešiš, in moje ime je v njem. Ako poslušaš njegov glas, in storiš vse, kar rečem, bom sovražnik tvojim so- 23 vražnikom, in jih bom tepel, ki tebe tepejo. In moj angel pojde pred teboj.

Evangelij sv. Matevža.

18, 1 — 10.

- 1 isti čas so pristopili učenci k
2 Jezusu, rekoč: Kteri je li veči
3 v nebeškem kraljestvu? In Jezus
je poklical otroka, in ga je postavil
4 v sredo med nje, in je rekel: Res-
nično, vam povem, ako se ne spre-
obernete, in niste, kakor otroci, ne
5 pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor
koli se tedaj poniža, kakor ta otrok,
6 ta je veči v nebeškem kraljestvu. In
kdor sprejme kterega takega otroka
7 v mojem imenu, mene sprejme. Kdor
pa pohujša kterega teh malih, ki v
me verujejo, bi mu bilo bolje, da bi
se mu obesil mlinsk kamen na vrat,
in bi se potopil v globočino morja.
8 Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Pohuj-
šanje sicer mora priti, ali vendar gorje
tistemu človeku, po katerem pohujšanje
9 pride! Ako te pa tvoja roka ali tvoja
noga pohujša, odsekaj jo in verzi jo
od sebe; bolje ti je hromemu ali kru-
ljevemu iti v življenje, kakor dve roki

ali dve nogi imeti, pa verženemu biti
 v večni ogenj. In ako te tvoje oko ⁹
 pohujša, izderi ga, in verzi ga od
 sebe; bolje ti je z enim očesom iti
 v življenje, kakor dve očesi imeti,
 pa verženemu biti v peklenski ogenj.
 Glejte, da ne zaničujete ktereга teh ¹⁰
 malih! ker povem vam, da njih angeli
 v nebesih vedno gledajo obličje mo-
 jega Očeta, ki je v nebesih.

V god sv. Egidija, opata.

(1. Kimovca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

Ljub je bil Bogu in ljudem, njegov spomin ¹
 je blagoslovljen. On ga je v časti svetnikom ²
 enacega storil, in ga je poveličal sovražni-
 kom v strah, in na njegove besede je pri-
 kazni ukrotil. Počastil ga je pred kralji, ³
 in mu je dal povelja do svojega ljudstva,
 ter mu je pokazal svojo slavo. Zavoljo nje- ⁴
 gove zvestobe in krotkosti ga je posvetil, in
 ga je zvolil izmed vsega človeštva. Slišal ⁵
 je namreč njega in njegov glas, in on ga

6 je v oblak peljal, in mu je dal vpričo zapovedi in postavo življenja in krotitve.

Evangelij sv. Matevža.

19, 27 — 29.

27 **I**sti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! mi smo vse zapustili, in smo šli za teboj; kaj
28 tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično, vam povem, da ob prerojenji, kadar bo Sin človekov sedel na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere
29 Izraelove rodove. In slehern, kateri zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojega imena, bo stoterno prejel, in večno življenje dosegel.

V god sv. Rozalije, device.

(4. Kimovca.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17. 18. in 11, 1. 2.

Bratje! kdor se hvali, naj se v Gospodu 17
hvali. Zakaj kdor se sam hvali, on ni po- 18
terjen, ampak tisti, ktereга Bog hvali. O 1
da bi vi malo prenesli mojo nespamet! Pa
poterpitate z menoj. Zakaj vnet sem za vas 2
z Božjo gorečnostjo; ker zaročil sem vas
enemu možu, Kristusu vas dati, čisto devico.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

Isti čas je govoril Jezus svojim 1
učencem to priliko: Nebeško kra-
ljestvo je podobno deseterim de-
vicam, ktere so vzele svoje svetila,
in so šle ženinu in nevesti naproti.
Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet 2
pametnih. Petere nespametne so vzele 3
svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa- 4
metne pa so vzele olja v svojih po-

5 sodah s svetili vred. Ker se je pa
ženin mudil, so vse podremale in za-
6 spale. O polnoči pa je šum vstal:
Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti.
7 Takrat so vstale vse tiste device, in
8 so napravljale svoje svetila. Nespa-
metne pa so modrim rekle: Dajte nam
svojega olja, ker naše svetila ugasu-
9 jejo. Pametne pa so odgovorile, re-
koč: Da ga kje ne zmanjka nam in
vam, pojdite raji k prodajavcem, in
10 si ga kupite. Kadar so pa šle ku-
povat, je prišel ženin; in pripravljene
so šle z njim na ženitnino, in duri so
11 se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi
une device, rekoč: Gospod, gospod!
12 odpri nam. On pa je odgovoril in
rekel: Resnično, vam povem, vas ne
13 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne
dneva ne ure.

V praznik rojstva Marije Device.

(8. Kimovca.)

Berilo iz bukev pregovorov 8,
22 — 35.

Gospod me je imel v začetku svojih potov, 22
preden je kaj storil od začetka. Od vekomaj 23
sem postavljena, in od nekdanj, preden je
bila zemlja. Ni še bilo breznov, in jest 24
sem bila že spočeta; tudi studenci vodá še
niso izvirali; tudi gore s svojo silno težo še 25
niso stale; preden so bili hribi, sem se jest
rodila; ni še bil naredil zemlje, ne rek, ne 26
tečajev okrogle zemlje. Ko je nebesa nare- 27
jal, sem bila zraven; ko je s stanovitno
postavo in z okrogom ograjal brezne; ko je 28
zgorej vterjeval hlipiša, in vodá studence
tehtal; ko je okoli morja meje postavljaj, in 29
vodam dajal postavo, da naj ne prestopajo
svojih bregov; ko je zemlji dno pakladal:
sem pri njem bila in vse z njim ravnala, in 30
sem se veselila vsak dan, in sem ves čas
pred njim igrala, sem si igrala na okrogli 31
zemlji, in moje veselje je bivati s človeškimi
otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me: 32
Blagor jim, kateri ohranijo moje pota! Po- 33

slušajte nauk, in bodite modri, in nikar
 34 ga ne zametujte! Blagor človeku, kateri me
 posluša, in čuje pri mojih vratih vsaki dan,
 35 in na me streže pri podbojih mojih dur. Kdor
 mene najde, najde življenje; in prejme zve-
 ličanje od Gospoda.

Evangelij sv. Matevža.

1, 1 — 16.

- 1 **B**ukve rodú Jezusa Kristusa, sinú
 Davidovega, sinú Abrahamovega.
 2 Abraham je rodil Izaka; Izak pa
 je rodil Jakopa; Jakop pa je rodil Ju-
 3 data in njegove brate. Juda pa je ro-
 dil Faresa in Zara s Tamaro; Fares
 pa je rodil Ezrona; Ezron pa je ro-
 4 dil Arama. Aram pa je rodil Ami-
 nadaba; Aminadab pa je rodil Naa-
 sona; Naason pa je rodil Salmona.
 5 Salmon pa je rodil Boóza z Ráhabo;
 Boóz pa je rodil Obed z Ruto; Obed
 pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil
 6 Davida kralja. David kralj pa je rodil
 7 Salomona z njo, ki je bila Urijeva. Sa-
 lomon pa je rodil Róboama; Róboam pa

je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata. Asa pa je rodil Józafata; Józafat pa je 8 rodil Jórama; Joram pa je rodil Ozija. Ozija pa je rodil Jóatama; Joatam pa 9 je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Ezekija. Ezekija pa je rodil Manáseta; 10 Manáse pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Je- 11 honija in njegove brate ob babilonskem preselovanji. In po babilonskem 12 preselovanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorobabela. Zoro- 13 babel pa je rodil Abiuda. Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Azorja. Azor pa je rodil Sadoka; Sa- 14 dok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Elea- 15 zarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakopa. Jakop pa 16 je rodil Jožefa, moža Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

V praznik sv. imena Mariinega.

(Pervo nedeljo po prazniku rojstva M. D.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24,
23 — 31.

23 **K**akor terta sem sladak in dišeč sad ro-
dila; in moje cvetje je častitljiv in pošten
24 sad. Jest sem mati lepe ljubezni in strahu
25 in spoznanja in svetega upanja. Pri meni
je vsa milost življenja in resnice, pri meni
26 je vse upanje življenja in čednosti. Pridite
k meni vsi, kateri me želite, in nasitite se
27 mojega sadú; zakaj moj duh je slajši kakor
28 med, in moja deležnina čez med in satovje.
29 Moj spomin terpi vselej in vekomaj. Kteri
mene vživajo, so še lačni, in ki mene pijo,
30 jih še žeja. Kdor mene posluša, ne bo osra-
moten; in kateri v meni delajo, ne grešijo.
31 Kteri mene pojasnujejo, bodo večno življenje
imeli.

Evangelij sv. Lukeža.

1, 26 — 38.

Isti čas je bil angel Gabriel od ²⁶
Boga poslan v mesto Galileje,
ki mu je ime Nazaret, k devici, ²⁷
zaročeni možu, kteremu je bilo ime
Jožef, iz hiše Davidove, in devici
je bilo ime Marija. In angel je prišel ²⁸
k njej, in je rekel: Češena, milosti
polna, Gospod je s teboj, blažena
si med ženami! Ko je pa to slišala, ²⁹
se je prestrašila nad njegovim govor-
jenjem, in je mislila, kakošno bi bilo
to pozdravljenje. In angel ji je rekel: ³⁰
Ne boj se, Marija, ker milost si našla
pri Bogu. Glej, spočela boš v svo- ³¹
jem telesu in rodila Sinú, in imenuj
njegovo ime Jezus. Ta bo velik in ³²
Sin Narvišega imenovan; in Gospod
Bog mu bo dal sedež Davida njego-
vega očeta, in bo kraljeval v hiši
Jakopovi vekomaj; in njegovemu kra- ³³
ljestvu ne bo konca. Marija pa je ³⁴
rekla angelu: Kako se bo to zgodilo,
ker moža ne spoznam? In angel je ³⁵

odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v te, in moč Narvišega te bo obsenčila; in za tega voljo bo Sveto, katero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji.

36 In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sinú v svoji starosti, in ta mesec je že šesti tiste, ki je imenovana nerodovitna. Ker pri Bogu ni

37 nemogoča nobena reč. Marija pa je

38 rekla: Glej! dekla sem Gospodova; zgôdi se mi po tvoji besedi.

V god povikšanja sv. križa.

(14. Kimovca.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Filipljanov 2, 5 — 11.

5 Bratje! ravno to mislite med seboj, kar

6 Kristus Jezus, kateri, ko je bil v Božji po-

7 dobi, ni v rop štel Bogu enak biti, pa je sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca na se vzel, človekom se vpodobil, in po

8 vnanjem najden bil kakor človek. Ponižal je sam sebe in je bil pokoren do smerti, smerti

9 pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal,

in mu dal ime, ktero je čez vse imena; da 10
se v imenu Jezusovem vsako koleno pri-
pogne teh, ki so v nebesih, na zemlji in
pod zemljo, in da vsak jezik spričuje, da 11
je Gospod Jezus Kristus v časti Boga
Očeta.

Evangelij sv. Janeza.

12, 31 — 36.

 isti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Zdaj je sodba svetá, 31
zdaj bo vojvoda tega svetá izver-
žen. In jest, kadar bom povišan od 32
zemlje, bom vse k sebi vlekel. To pa je 33
rekel, da je na znanje dal, s kakošno
smertjo da bo umerl. Množica mu je 34
odgovorila: Mi smo slišali iz postave,
da Kristus vekomaj ostane; in kako
praviš ti: Sin človekov mora povišan
biti? Kdo je tisti Sin človekov? Je- 35
zus jim je tedaj rekel: Še malo časa
je luč pri vas. Hodite, dokler imate
luč, da vas tema ne obide; in kdor v 36
temi hodi, ne vé, kam gre. Dokler
imate luč, vervajte v luč, da bote

otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

V god sv. Lamberta, škofa in spričevavca.

(17. Kimovca.)

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
1, 12 — 18.

12 **P**redragi! blagor človeku, kateri preterpi
skušnjava; ker skušen bo prejel krono živ-
ljenja, ki jo je Bog obljubil tistim, ki ga
13 ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne rēci, da je
od Boga skušan; zakaj Bog se ne da skušati
14 v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak
pa je skušan, kadar je od svojega pože-
15 lenja vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje
spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen,
16 rodi smert. Ne motite se tedaj, moji pre-
17 ljubi bratje! Vsak dober dar in vsako po-
polno darilo je od zgorej, in pride od Očeta
svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne
18 sence kake spremenljivosti. Zakaj radovoljno
nas je rodil z besedo resnice, da smo ne-
kakošne pervine njegovih stvari.

Evangelij sv. Lukeža.

14, 26 — 33.

Isti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in 26 ne sovraži svojega očeta in matere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne 27 nósi svojega križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo 28 namreč zmed vas, kadar hoče stolp zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih izdajkov, ali ima dosti, ga dodelati; da se mu, kadar vystavi dno, 29 in ne more dokončati, ne začnó vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta 30 človek je začel zidati, in ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se 31 gre vojskovat zoper drugega kralja, ne sede poprej, in ne premisli, ali more z desetimi tavženti naproti iti tistemu, kateri gre nadnj z dvajsetimi tavženti? Sicer pošlje, dokler je še 32 deleč, sporočnikov do njega, in prosi mirú. Tako tedaj nobeden zmed vas, 33

kteri se ne odpové vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

V god sv. Konstancije, device in spričevavke.

(19. Kimovca.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51,
1 — 8. 12.

1 Častil te bom, Gospod kralj, in te hvalil
2 Boga svojega zveličarja; častil bom tvoje
3 ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si
rešil moje telo pogina, iz zaderge krivičnega
jezika, in ustnic lažnjivcev, in si mi bil po-
4 močnik zoper moje sovražnike. In si me
po obilnem usmiljenji svojega imena rešil
rjovečih, ki so bili pripravljeni, me požreti;
5 iz rok teh, ki so mojo dušo zalezovali, iz
6 nadlog, ki so me obdajale; iz stiskajočega
plamena, ki me je obdajal, da v sredi ognja
7 nisem zgorel; iz globočine peklenškega žrela
in nečistega jezika in lažnjive besede, hu-
8 dobnega kralja in krivičnega jezika. Hvali
12 do smerti, duša moja, Gospoda; ker oté-
vaš nje, ki v té zaupajo, in jih rešiš iz
rok narodov, Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

Isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspane. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite. Kadar so pa šle ku-povat, je prišel ženin; in pripravljene so šle z njim na ženitnino, in duri so

11 se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi
une device, rekoč: Gospod, gospod!
12 odpri nam. On pa je odgovoril in
rekel: Resnično, vam povem, vas ne
13 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne
dneva ne ure.

V praznik sv. Matevža, apo- steljna in evangelista.

(21. Kimovca.)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10 — 14.

10 **P**odoba obrazov čveterih žival je bila: člo-
vešk obraz, in levov obraz na desni njih
štirih, volovsk obraz pa na levi njih štirih,
11 in orlov obraz zadej njih štirih. Njih obrazi
in njih perute so bile zgorej iztegnjene: dve
peruti slednjih ste se stikale, in dve ste po-
12 krivale njih telesa. Vsaka njih je šla pred
svojim obličjem; kamor jih je duh gnal, tje
so šle, in se niso obračale, kadar so hodile.
13 In podoba žival je bila viditi kakor živa
žerjavica, in kakor svetilnice. V sredi med
živalmi je bila viditi sem ter tje švigajoča
ognjena svetloba, in iz ognja je blisk švi-

gal. In živali so hodile, in se vračevale, 14
kakor sveteči blisk.

Evangelij sv. Matevža.

9, 9 — 13.

Isti čas je vidil Jezus človeka 9
na cestni sedeti, Matevža po
imenu, in mu reče: Hodi za me-
noj! In je vstal, in šel za njim. In 10
prigodilo se je, ko je bil v hiši pri
jedi, glej, je veliko cestninarjev in
grešnikov prišlo, in so k jedi sedli z
Jezusom in njegovimi učenci. In ko 11
so farizeji to vidili, so rekli njegovim
učencem: Zakaj je vaš učenik s cest-
ninarji in grešniki? Ko je pa Jezus 12
to slišal, je rekel: Ni treba zdravnika
zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, 13
in učite se, kaj je to: Usmiljenje ho-
čem, in ne darú. Nisem namreč pri-
šel klicat pravičnih, ampak grešnike.

V god sv. Mavricija, spričevavca

(22. Kimovca.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

10 **P**ravičnega je peljal Gospod po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v njegovem trudu; in je dokončal njegove
11 dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na
12 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga je sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je branil, in mu je terd boj napravil, da bi premagal in zvedil, da je modrost močnejši od vseh
13 reči. Ona prodanega pravičnega ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov, in je šla z njim v
14 jamo, in ga v vezéh ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti zoper nje, kateri so ga zatirali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

10, 34 — 42.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da 34 sem mir prišel prinesť na zemljo; ne miru, ampak meč sem prišel prinesť. Prišel sem namreč razdvojiti člo- 35 veka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno tašo. In človekovi sovražniki 36 bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta 37 ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden... In kdor 38 ne vzame svojega križa, in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde 39 svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene 40 sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme 41 preroka v imenu preroka, bo plačilo preroka prejel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo plačilo pravičnega prejel. In kdor koli 42

da piti komu zmed teh nar manjših le kozarec merzle vode v imenu učenca, resnično, vam povem, ne bo zgubil svojega plačila.

V god sv. Notburge, device.

(25. Kimovca.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17. 18. in 11, 1. 2.

17 **B**ratje! kdor se hvali, naj se v Gospodu
18 hvali. Zakaj kdor se sam hvali, on ni po-
1 terjen, ampak tisti, ktereга Bog hvali. O
da bi vi malo prenesli mojo nespamet! Pa
2 poterpite z menoj. Zakaj vnet sem za vas
z Božjo gorečnostjo; ker zaročil sem vas
enemu možu, Kristusu vas dati, čisto devico.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

1 isti čas je govoril Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, ktere so vzele svoje svetila,

in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet 2 pametnih. Petere nespametne so vzele 3 svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa- 4 metne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa 5 ženin mudil, so vse podremale in zaspane. O polnoči pa je šum vstal: 6 Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in 7 so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam 8 svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, re- 9 koč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, 10 je prišel ženin; in pripravljene so šle z njim na ženitnino, in duri so se za- 11 perle. Poslednjič pa pridejo tudi une 12 device, rekoč: Gospod, gospod! odpri nam! On pa je odgovoril in rekel: 13 Resnično, vam povem, vas ne poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne dneva 14 ne ure.

V god sv. Kozma in Damijana, spričevavcev.

(27. Kimovca.)

Berilo iz modrostinih bukev 5,
16 — 20.

16 **P**ravični pa bodo vekomaj živeli, in pri
Gospodu je njih plačilo, in skerb za nje pri
17 Najvišem. Zato bodo prejeli častitljivo kra-
ljestvo in lepo krono iz Gospodove roke;
ker s svojo desnico jih bo pokrival, in s
18 svojo sveto roko jih bo branil. Prijel bo
orožje njegov serd, in oborožil bo stvari v
19 maševanje nad sovražniki. Oblekel bo na-
mesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade
20 pravično sodbo. Prijel bo za pravičnost ko
za nepremagljivi škit.

Evangelij sv. Lukeža.

6, 17 — 23.

17 isti čas je šel Jezus z gore, in
je stal na ravnem polji, in truma
njegovih učencev, in velika mno-
žica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeru-

zalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli, da bi 18 ga poslušali, in ozdravljeni bili od svojih bolezen. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je iskala do- 19 takniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obernil 20 v svoje učence, in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, 21 ker bote nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali. Bla- 22 gor vam, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali, in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo zavoljo Sinú človekovega. Veselite se tisti dan, in poskakujte, 23 ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

V praznik sv. Mihaela, velicega angela.

(29. Kimovca.)

Berilo iz razodenja sv. Janeza aposteljna 1, 1 — 5.

1 **I**ste dni je Bog pokazal, kar se mora
skorej zgoditi, govoreč po svojem angelu
2 svojemu hlapcu Janezu, kateri je pričevanje
dajal besedi Božji, in pričevanje od Jezusa
3 Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri
bere in sliši besede tega prerokovanja, in
dopolni, kar je v njem pisano; ker čas je
4 blizo. Janez sedmerim cerkvam, ktere so v
Azii. Milost in mir vam bodi od njega,
kteri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel;
in od sedmerih duhov, kateri so pred njego-
5 vim sedežem; in od Jezusa Kristusa, kateri
je zvesta priča, pervorojeni iz mertvih, in
poglavar kraljev zemlje, kateri nas je ljubil
in nas opral od naših grehov v svoji kervi.

Evangelij sv. Matevža.

18, 1 — 10.

Isti čas so pristopili učenci k Je- 1
zusu, rekoč: Kteri je li večji v 2
nebeškem kraljestvu? In Jezus 2
je poklical otroka, in ga je postavil 3
v sredo med nje, in je rekel: Res- 3
nično, vam povem, ako se ne spre-
obernete, in niste, kakor otroci, ne 4
pojdetе v nebeško kraljestvo. Kdor 4
koli se tedaj poniža, kakor ta otrok, 5
ta je večji v nebeškem kraljestvu. In 5
kdor sprejme ktereга takega otroka v 6
mojem imenu, mene sprejme. Kdor 6
pa pohujša ktereга teh malih, ki v 7
me verujejo, bi mu bilo bolje, da bi 8
se mu obesil mlinsk kamen na vrat, 9
in bi se potopil v globočino morja. 10
Gorje svetu zavaljo pohujšanja! Po- 7
hujšanje sicer mora priti, ali vendar 8
gorje tistemu človeku, po katerem po-
hujšanje pride! Ako te pa tvoja roka, 8
ali tvoja noga pohujša, odsekaj jo, in
verzi jo od sebe; bolje ti je hromemu
ali kruljevemu iti v življenje, kakor

dve roki ali dve nogi imeti, pa ver-
 9 ženemu biti v večni ogenj. In ako te
 tvoje oko pohujša, izderi ga, in verzi
 ga od sebe; bolje ti je z enim oče-
 som iti v življenje, kakor dve očesi
 10 imeti, pa verženemu biti v peklenski
 ogenj. Glejte, da ne zaničujete kte-
 rega teh malih! Ker povem vam, da
 njih angeli v nebesih vedno gledajo
 obličje mojega Očeta, ki je v nebesih!

V god s v Jeronima, mašnika in učenika

(30. K i m o v c a.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
 do Timoteja 4, 1 — 8.

1 **P**redragi! zapričam (*te*) pred Bogom in
 Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in
 mertve v svojem prihodu in v svojem kralje-
 2 stvu. Oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si
 priložno ali nepriložno; prepričuj, prôsi, svari
 3 z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel
 bo čas, ko zdravega nauka ne bodo ter-
 peli, temuč si bodo po svojih željah izbirali

učenike, kateri ušesa zgačejo; in bodo od 4
 resnice ušesa odvrčali, k basnim pa se
 bodo obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, 5
 opravi delo evangelista, spolni svojo službo,
 bodi trezen. Jest namreč se že darujem, 6
 in čas moje razveze nastaja. Dobro sem se 7
 vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj 8
 mi je prihranjena krona pravice, katero mi
 bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan;
 pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri lju-
 bijo njegov prihod.

Evangelij sv. Matevža.

5, 13 — 19.

isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Vi ste sol zemlje; ako 13
 se pa sol spridi, s čim se bo
 solila? Ni za družega več, kakor da
 se ven verže, in potaptá od ljudi. Vi 14
 ste luč svetá. Mesto se ne more skriti,
 katero na gori stoji. Tudi ne prižigajo 15
 luči, da bi jo pod mernik stavili, am-
 pak na svečnik, da sveti vsem, kateri
 so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred 16
 ljudmi, da vidijo vaše dobre déla, in
 časté vašega Očeta, kateri je v nebe-

- 17 **sih.** Nikar ne mislite, da sem prišel
 razvezovat postavo ali preroke; ne
 razvezovat, ampak dopolnit sem jih
 18 prišel. Zakaj resnično vam povem:
 dokler ne prejde nebo in zemlja, le
 ena čerka ali ena pičica ne bo prešla
 od postave, dokler se vse ne zgodi.
 19 **Kdor** tedaj razveže le eno teh nar
 manjših zapoved, in uči tako ljudi, bo
 nar manjši imenovan v nebeškem kra-
 ljestvu; kdor pa stori in uči, bo velik
 imenovan v nebeškem kraljestvu.

V praznik sv. rožnega venca Marije Device.

(Pervo nedeljo mesca Vinotoka.)

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14 — 16.

- 14 **V** začetku in pred vsem časom sem bila
 vstvarjena, in vekomaj ne bom nehala biti;
 in v svetem prebivališu sem pred njim slu-
 15 žila. In tako sem na Sionu vterjena, in
 v svetem mestu ravno tako počivam, in v
 16 Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila
 sem se med častitim ljudstvom, ktero je del

mojega Boga in njegov delež; in v družbi svetnikov je moje stanovanje.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 27. 28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus 27 množicam, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persim, ktere so tebe do- jile! On pa je rekel: Veliko bolj bla- 28 gor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

V god sv. Frančiška Serafskega.

(4. Vinotoka.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Galačanov 6, 14 — 18.

Bratje! mene pa Bog váruj, da bi se z 14 drugim hvalil, kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jest svetu. Zakaj v Kristusu 15 Jezusu nič ne veljá, ne obreza, ne neobreza,

16 ampak nova stvar. In kateri koli se po tem
 vodilu ravnaajo, mir in milost nad njimi, in
 17 nad Izraelom Božjim. Sicer mi pa nihče ne
 bodi nadležen; zakaj jest nosim znamnja ran
 18 Gospoda Jezusa na svojem telesu. Milost
 Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z
 vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelij sv. Matevža.

11, 25 — 30.

25 isti čas je Jezus odgovoril in
 rekel: Zahvalim te, Oče, Go-
 spod nebes in zemlje! da si to
 skril modrim in razumnim, in si raz-
 26 odel malim. Prav, Oče! tako je bilo
 27 tebi všeč. Vse mi je zročeno od mo-
 jega Očeta. In nihče ne pozna Sinú,
 kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne
 pozna, kakor le Sin, in komur hoče
 28 Sin razodeti. Pridite k meni vsi,
 kateri se trudite, in ste obteženi, in
 29 jest vas bom poživil! Vzemite moj
 jarem nase, in učite se od mene, ker
 jest sem krotak in iz serca ponižen, in
 30 bote pokoj našli svojim dušam. Moj

jarem namreč je sladak, in moje breme je lahko.

V praznik sv. Lukeža, evang.

(18. Vinotoka.)

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 8, 16 — 24.

Bratje! hvala Bogú, kateri je dal ravno ¹⁶ tako skerb za vas Titu v serce. Zakaj opo- ¹⁷ minjanje sicer je prejel; ker je pa bil bolj skerben, je s svojo voljo k vam šel. Po- ¹⁸ slali smo z njimi tudi brata, ktereга hvala je zavolj evangelija po vseh cerkvah; ne pa ¹⁹ samo to, ampak je tudi od cerkvá postavljen tovarš našega popotovanja v to milošnjo, ki jo deli po nas v čast Gospodovo, in po sklepu naše volje. Takó se várujemo tega, ²⁰ da nas kdo ne obrekuje zavoljo té obilnosti, ktero delimo. Skerbimo namreč za dobro, ²¹ ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa z njima tudi našega brata, ²² ktereга smo najdlí v mnogoterih rečeh velikokrat skerbneга, zdaj pa veliko skerbnejšega z velikim zaupanjem v vas; ali zavoljo ²³

Tita, kateri je moj tovarš in pomagavec pri vas, ali zavoljo naših bratov, kateri so apostolj²⁴ stelnj²⁴ni cerkvá in čast Kristusova. Pokažite tedaj vpričo cerkev spričevanje svoje ljubezni do njih in naše hvale zavoljo vas.

Evangelij sv. Lukeža.

10, 1 — 9.

In tisti čas je Gospod še drugih dva in sedemdeset izvolil, in jih je poslal po dva pred svojim obličjem v vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žetev je sicer velika, ali delavcev je malo. Prosite tedaj Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev. Pojdite, jest vas pošljem, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite mošnj²e, ne torbe, ne čevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katero hišo koli pridete, recite nar poprej: Mir bodi tej hiši! In ako je tam otrok mirú, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k vam vernil. V tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je

pri njih; delavec namreč je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katero mesto koli pridete, 8 in vas sprejmejo, jejte, kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolnike, 9 kateri so ondi, in recite jim: Približalo se vam je Božje kraljestvo.

V god sv. Uršule in njenih tovaršic, devic in spričevavk.

(21. Vinotoka.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25 — 34.

Bratje! od devic nimam Gospodovega po- 25 velja; svēt pa dam, ker sem milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedaj, da 26 je to dobro zavoljo obstoječe nadloge; res, dobro je človeku takó biti. Si zvezan z 27 ženo, ne iši razveze; si prost od žene, ne iši žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil; 28 in ako se devica omoži, ni grešila. Toda nadloge mesa bodo imeli taki; jest vam pa prizanesem. To tedaj rečem, bratje: Čas 29 je kratek; tedaj naj bodo tudi, kateri imajo

30 žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo,
 kakor da bi ne jokali; in kateri se veselé,
 kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo,
 31 kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svet,
 kakor bi ga ne uživali; ker podoba tega
 32 svetá prejde. Želim pa, da bi bili vsi brez
 skerbi. Kdor je brez žene, skerbi za to,
 kar je Gospodovega, kako bi Bogu dopadel.
 33 Kdor je pa oženjen, skerbi za to, kar je
 svetovega, kako bi ženi dopadel, in je raz-
 34 deljen. In žena neomožena, in devica misli,
 kar je Gospodovega, da bi bila sveta na
 telesu in na duhu.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

Isti čas je govoril Jezus svojim
 1 učencem to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno deseterim de-
 vicam, ktere so vzele svoje svetila,
 in so šle ženinu in nevesti naproti.
 2 Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet
 3 pametnih. Petere nespametne so vzele
 4 svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa-
 metne pa so vzele olja v svojih po-

sodah s svetili vred. Ker se je pa 5
 ženin mudil, so vse podremale in za-
 spale. O polnoči pa je šum vstal: 6
 Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti.
 Takrat so vstale vse tiste device, in 7
 so napravljale svoje svetila. Nespa- 8
 metne pa so modrim rekle: Dajte nam
 svojega olja, ker naše svetila ugasu- 9
 jejo. Pametne pa so odgovorile, re-
 koč: Da ga kje ne zmanjka nam in 10
 vam, pojdite raji k prodajavcem, in
 si ga kupite. Kadar so pa šle ku- 11
 povat, je prišel ženin; in pripravljene
 so šle z njim na ženitnino, in duri so
 se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi 12
 une device, rekoč: Gospod, gospod!
 odpri nam. On pa je odgovoril in 13
 rekel: Resnično, vam povem, vas ne
 poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne 13
 dneva ne ure.

V praznik sv. Simona in Juda, aposteljnov.

(28. Vinotoka.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna
do Efežanov 4, 7 — 13.

7 Bratje ! vsakteremu zmed nas je dana mi-
8 lost po meri Kristusovega darovanja. Za
tega voljo reče (*pismo*): Šel je na visoko
in vjete peljal jetnike; dal je darove ljudem.
9 Da je pa gori šel, kaj je družega, kakor
da je poprej tudi doli šel v spodnje kraje
10 zemlje? Kteri je doli šel, ravno tisti je tudi
gori šel čez vse nebesa, da bi vse napolnil.
11 In on je ene postavil aposteljne, ene pa pre-
roke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in
12 učenike, v popolnost svetih, v opravljanje
službe, v razširjanje telesa Kristusovega;
13 dokler se ne snidemo vsi v edinost vere in
spoznanja Sinú Božjega, v popolnega moža,
v mero polne starosti Kristusove.

Evangelij sv. Janeza.

15, 17 — 25.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: To vam zapovem, da se ljubite med seboj. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz svetá, bi svét svoje ljubil; ker niste iz svetá, ampak sem vas jest od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sem vam jest govoril. Hlapec ni večí, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje besede spolnovali, bodo tudi vaše spolnovali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojega imena, ker ne poznajo njega, kateri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, bi ne imeli greha; zdaj pa so vidili in sovražijo

25 mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni govorjenje, ktero je v njih postavi zapisano: Zastonj so me sovražili.

V god sv. Volbenka, škofa in spoznovavca.

(31. Vinotoka.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Hebrejcev 7, 23 — 27.

23 Bratje! duhovnov je bilo več, zato ko
24 jim je smert branila ostati; on pa, ker o-
25 stane vekomaj, ima večno duhovstvo. To-
rej jih zamore tudi vekomaj zveličati, kateri
pridejo k njemu po Bogu, ker vedno živi,
26 da za nas prosi. Spodobilo se je namreč,
da imamo tacega vélikega duhovna, svetega,
nedolžnega, neomadežanega, odločenega od
27 grešnikov, in višega, ko so nebesa; kteremu
ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej
za svoje grehe darovati, potlej za grehe
ljudstva; zakaj to je storil enkrat, ker je
sam sebe daroval, Jezus Kristus, naš
Gospod.

Evangelij sv. Matevža.

24, 42 — 47.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, 42 ktero uro bo vaš Gospod prišel. To pa vedite, da, ko bi vedil hišni 43 gospodar, ktero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pri- 44 pravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je 45 zvesti in razumni hlapec, kterega je postavil njegov gospod čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor 46 tistemu hlapcu, kterega njegov gospod, kadar pride, najde tako delati! Resnično, vam povem, da ga bo čez 47 vse svoje premoženje postavil.

V praznik vseh svetnikov.

(1. Listopada.)

Berilo iz razodenja sv. Janeza aposteljna 7, 2 — 12.

Tiste dni, glejte, sem jest Janez vidil drugega angela priti od solnčnega vzhoda, kateri je imel znamnje živega Boga; in je vpil z velikim glasom čveterim angelom, katerim je bilo dano škodovati zemlji in morju, rekoč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamnjamo hlapcev Boga našega na njih čelih. In sem slišal število zaznamnjanih; sto štiri in štirideset tavžent je bilo zaznamnjanih iz vseh rodov Izraelovih otrok. Iz roda Judovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Rubnovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Gadovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Aserjevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Neftalijevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Manasovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Simeonovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Levijevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Isaharjevega dvanajst tavžent zaznam-

njanih; iz roda Zabulonovega dvanajst tav- 8
 žent zaznamnanih; iz roda Jožefovega dva-
 najst tavžent zaznamnanih; iz roda Benja-
 minovega dvanajst tavžent zaznamnanih. Po 9
 tem sem vidil veliko trumo, ktere nihče ni mo-
 gel prešteti, iz vseh narodov, in rodov, in ljud-
 stev in jezikov stati pred sedežem in pred Jag-
 njetom, bili so oblečeni v bele oblačila, in
 palmove veje so bile v njih rokah. In so 10
 vpili z velikim glasom, rekoč: Čast Bogu
 našemu, ki sedi na sedežu, in Jagnjetu.
 In vsi angeli so stali okrog sedeža, in sta- 11
 rašin in čveterih žival; in so padli pred se-
 dežem na svoje obličja, in so molili Boga,
 rekoč: Amen! Hvala in slava, in modrost in 12
 zahvala, čast in krepost in moč bodi našemu
 Bogu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij sv. Matevža.

5, 1 — 12.

Isti čas, ko je vidil Jezus mno- 1
 žice, je šel na goro, in ko se
 je bil usedel, so pristopili k 2
 njemu njegovi učenci. In je odperl 2
 svoje usta, in je učil, rekoč: Blagor 3

4 ubogim v duhu; ker njih je nebeško
 5 kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni
 6 bodo zemljo posedli. Blagor žalost-
 7 nim; ker oni bodo oveseljeni. Bla-
 8 gor lačnim in žejnim pravice; ker
 9 oni bodo nasiteni. Blagor usmilje-
 10 nim; ker oni bodo usmiljenje dosegli.
 11 Blagor jim, kateri so čistega serca;
 12 ker oni bodo Boga gledali. Blagor
 mirnim; ker bodo otroci Božji ime-
 novani. Blagor zavoljo pravice pre-
 ganjanim; ker njih je nebeško kralje-
 stvo. Blagor vam, kadar vas bodo
 kleli in preganjali, in vse hudo zoper
 vas lažnjivo govorili zavoljo mene;
 veselíte se, in od veselja poskakujete,
 ker je vaše plačilo obilno v nebesih.

V god sv. Justa, spričevavca.

(2. Listopada.)

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

10 **P**ravičnega je peljal Gospod po ravnih potih,
 in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu
 je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v

njegovem trudu; in je dokončal njegove dela. V zvijači njegovih goljufov mu je na 11 strani stal, in ga je obogatil. Varoval ga 12 je sovražnikov, in zoper zalezovavce ga je branil, in mu je terd boj napravil, da bi premagal in zvedil, da je modrost močnejši od vseh reči. Ona prodanega pravičnega 13 ni zapustila, ampak rešila ga je grešnikov, in je šla z njim v jamo, in ga v vezéh ni 14 zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti zoper nje, kateri so ga zatirali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod, naš Bog.

Evangelij sv. Janeza.

12, 24 — 26.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično, 24 vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo in ne umerje, ostane 25 ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo prihranil.

26 v večno življenje. Ako kdo meni služi,
 naj za menoj hodi; in kjer sem jest,
 tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako
 kdo meni služi, ga bo moj Oče po-
 častil.

Spomin vseh vernih duš v vicah.

(2. Listopada.)

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 15, 51 — 57.

51 **B**ratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi
 bomo sicer vstali, toda spremenjeni ne bomo
 52 vsi. Naglo, ko bi z očmi trenil, na posled-
 njo trobento (ker zapela bo trobenta), in
 mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo
 53 spremenili. To trohljivo namreč mora obleči
 nestrohljivost, in to umerljivo mora obleči
 54 neumerljivost. Kadar bo pa to umerljivo
 obleklo neumerljivost, takrat se bodo spolnile
 besede, ktere so pisane: Požerta je smert
 55 v zmagi. Smert! kje je tvoja zmaga? Smert!
 56 kje je tvoje zelo? Zelo smerti pa je greh,
 57 moč greha pa postava. Bogu pa bodi hvala,

kteri nam je dal zmago po Gospodu našem, Jezusu Kristusu.

Evangelij sv. Janeza.

5, 25 — 29.

Isti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Resnično, resnično, ²⁵ vam povem, da pride ura, in je že zdaj; ko bodo mrtvi slišali glas Sinú Božjega; in kteri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč oče ²⁶ življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje v samem sebi. In ²⁷ mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ²⁸ ker ura pride, ob kteri bodo vsi, ki so v grobéh, slišali glas Sinú Božjega. In bodo prišli, kteri so dobro ²⁹ delali, v vstajenje življenja, kteri so hudo pa delali, v vstajenje obsojenja.

V god sv. Leonarda, opata.

(6. Listopada.)

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

1 **L**jub je bil Bogu in ljudem, njegov spomin
2 je blagoslovljen. On ga je v časti svetnikom
enacega storil, in ga je poveličal sovražni-
kom v strah, in na njegove besede je pri-
3 kazni ukrotil. Počastil ga je pred kralji,
in mu je dal povelja do svojega ljudstva,
4 ter mu je pokazal svojo slavo. Zavoljo nje-
gove zvestobe in krotkosti ga je posvetil, in
5 ga je zvolil izmed vsega človeštva. Slišal
je namreč njega in njegov glas, in on ga
6 je v oblak peljal; in mu je dal vpričo za-
povedi in postavo življenja in krotitve.

Evangelij sv. Lukeža.

12, 35 — 40.

35 isti čas je rekel Jezus svojim
učencem: Vaše ledje naj bo opa-
sano, in svetila goreče v vaših
36 rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri
čakajo svojega gospoda, kdaj se bo

vern timer od ženitnine, da mu, kadar pride in poterka, zdajci odpró. Bla- 37
 gor tistim hlapcem, ktere gospod, kadar pride, čuječe najde! Resnično, vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi 38
 straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcem. To pa vedite, da, ko bi hišni 39
 gospodar vedil, ktero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pri- 40
 pravljene; ker ob uri, ko se vam ne zdí, bo Sin človekov prišel.

V god sv. Martina, škofa.

(11. Listopada.)

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej! veliki duhoven, kteri je bil v svojih 16 dneh ljub Bogu, in je bil pravičen najden, 17 in je bil ob času serda sprava. Ni mu bil 20 najden enak, kteri bi bil spolnoval postavo Najvišega. Zato mu je prisegel, da mu bo 22

25 dal slavo med njegovim ljudstvom. Blagodar
 vseh narodov mu je dal, in poterdil je svojo
 26 zavezo nad njegovo glavo. Spoznal ga je
 27 po svojih blagodarih, ohranil mu je svoje
 usmiljenje, in našel je milost pred Gospodo-
 3 vimi očmi. Počastil ga je pred kralji, in
 8 mu je dal venec slave. Sklenil je z njim
 večno zavezo, in mu je dal veliko duhovstvo,
 20 in ga je s častjo osrečil; da opravlja duhov-
 sko službo, in ima hvalo v njegovem imenu,
 in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelij sv. Lukeža.

11, 33 — 36.

 isti čas je rekel Jezus svojim
 33 učencem: Nihče luči, ko jo vžge,
 ne postavlja na skrit kraj, ne
 pod mernik; ampak na svečnik, da,
 kateri noter gredó, svetlobo vidijo. Sve-
 34 tilo tvojega telesa je tvoje oko; ako
 je tvoje oko čisto, bo svetlo vse tvoje
 35 telo. Glej tedaj, da luč, ktera je v
 36 tebi, ne bo tema. Ako je tedaj vse
 tvoje telo svetlo, in nima nikjer nič

temnega, bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luč razsvetljevalo.

V god sv. Brikcija, škofa in spoznovavca.

(13. Listopada.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Hebrejcev 7, 23 — 27.

Bratje! duhovnov je bilo več po postavi, 23 zato ko jim je smert branila ostati; on pa, 24 ker ostane vekomaj, ima večno duhovstvo. Torej jih zamore tudi vekomaj zveličati, kateri 25 pridejo po njem k Bogu, ker vedno živi, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da 26 imamo tacega vélikega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadežanega, odločenega od grešnikov, in višega, ko so nebesa; kteremu 27 ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva; zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval, Jezus Kristus, naš Gospod.

Evangelij sv. Matevža.

24, 42 — 47.

Isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Čujte, ker ne veste,
 katero uro bo vaš Gospod pri-
 šel. To pa vedite, da, ko bi vedil
 hišni gospodar, katero uro ima tat
 priti, bi gotovo čul, in bi ne pustil
 podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi
 vi pripravljeni; ker ob uri, ki je ne
 veste, bo Sin človekov prišel. Kdo
 neki je zvesti in razumni hlapec, kte-
 rega je postavil njegov gospod čez
 svojo družino, da jim daje ob času
 jed? Blagor tistemu hlapcu, kterega
 njegov gospod, kadar pride, najde
 tako delati! Resnično, vam povem,
 da ga bo čez vse svoje premoženje
 postavil.

V god sv. Elizabete, vdove.

(19. Listopada.)

Berilo iz bukev pregovorov 31,
10 — 31.

Kdo bo našel močno ženo? Njena cena je 10
ko reči iz daljnega in od zadnjih pokrajin.
Serce njenega moža se na njo zanaša, in 11
dohodkov mu ne bo manjkalo. Ona mu ska- 12
zuje dobro, in ne hudega vse svoje žive
dni. Poiše si volne in prediva, in dela po 13
umetnosti svojih rok. Ona je kakor kupčeva 14
ladija; iz daljnega si prinaša kruha. Še po 15
noči vstaja, in daje pridobitka svojim do-
mačim, in jedi svojim deklam. Ogleda njivo, 16
in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi
vinograd. Z močjo si prepaše ledje, in vter- 17
juje svojo roko. Skusi in vidi, da je dobra 18
nje kupčija; njena luč po noči ne ugasne.
Svojo roko izteguje po težkih rečeh, in njeni 19
persti prijemajo vreteno. Svojo roko odpira 20
ubogemu, in svoje dlani steguje proti potreb-
nemu. Ne boji se za svojo hišo sneženega 21
mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno
oblačilo. Odeje si napravlja; tančica in šker- 22
lat je njeno oblačilo. Sloveč pri vratih je 23

nje mož, kadar sedi z deželnimi svetovavci.
 24 Dela tanko platno, in prodaja, in pas daje
 25 Kananejcu. Moč in lepota je njeno oblačilo,
 26 in poslednji dan se bo smejala. Svoje usta
 odpira modrosti, in postava milosti je na nje
 27 jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je
 28 brez dela kruha. Njeni otroci se vzdignejo,
 in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali.
 29 Veliko hčer je nabralo bogastvo; ti si vse
 30 presegla. Goljufiva je prijetnost, in prazna
 je lepota; žena, ktera se boji Gospoda, ona
 31 bo hvaljena. Dajte ji sadú njenih rok, in
 naj jo hvalijo pri vratih njene dela.

Evangelij sv. Matevža.

13, 44 — 52.

isti čas je govoril Jezus svojim
 44 učencem to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno zakladu, skri-
 temu v njivi, ktereга je človek, ki
 ga je našel, skril, in od veselja nad
 njim gre in proda vse, kar ima, in
 45 kupi tisto njivo. Spet je nebeško kra-
 ljestvo podobno kupcu, kteri išče do-
 46 brih biserov. Kteri, ko je našel en

drugi biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, koja se verže v morje, in zajme rib vsakega rodu. Ko je napolnjena, jo izlečejo, in na bregu sedé odberó dobre v posode, malovredne pa odmečejo. Tako bo ob koncu sveta: Angeli pojdejo venkaj, in bodo odločili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse to? Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je vsak pismar, ki je podučen v nebeškem kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, koji nosi iz svojega zaklada novo in staro.

V god sv. Klemenca, papeža in spričevavca.

(23. Listopada.)

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Filipljanov 3, 17 — 21. in 4, 1 — 3.

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, koji takó živé, kakor imate zgled nad nami.

18 Zakaj veliko jih živi, od katerih sem vam
 že večkrat rekel, zdaj pa tudi jokaje rečem,
 19 da so sovražniki križa Kristusovega; katerih
 konec je poguba, katerih Bog je trebuh, in
 hvala v njih sramoti, kateri pozemeljsko lju-
 20 bijo. Naše prebivanje je pa v nebesih; od
 kodar tudi zveličarja čakamo Gospoda našega
 21 Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno
 telo, ker ga bo vpodobil svojemu častljivemu
 telesu po moči, s katero si tudi zamore pod-
 1 vreči vse reči. Za tega voljo, bratje moji
 predragi in preserčni, moje veselje in moja
 2 krona! tako stojte v Gospodu, preljubi! Pro-
 sim Evodijo, in prosim Sintiho, da naj bote
 3 ene misli v Gospodu. Prosim tudi tebe,
 zvesti tovarš! pomagaj jima, ki ste se z
 menoj trudile v evangeliu s Klemenom in
 drugimi mojimi pomagavci, katerih imena so v
 bukvah življenja.

Evangelij sv. Matevža.

24, 42 — 47.

42 isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Čujte, ker ne veste,
 katero uro bo vaš Gospod prišel.

To pa vedite, da, ko bi vedil hišni 43
 gospodar, ktero uro tat pride, bi
 gotovo čul, in bi ne pustil podkopati
 svoje hiše. Torej bodite tudi vi pri- 44
 pravljeni; ker ob uri, ki je ne veste,
 bo Sin človekov prišel. Kdo neki je 45
 zvesti in razumni hlapec, kterega je
 postavil njegov gospod čez svojo dru-
 žino, da jim daje ob času jed? Blagor 46
 tistemu hlapcu, kterega njegov go-
 spod, kadar pride, najde tako delati!
 Resnično, vam povem, da ga bo čez 47
 vse svoje premoženje postavil.

V god sv. Katarine, device in spričevavke.

(25. Listopada.)

Berilo iz bukev Sirahovih 51,
 1 — 8. 12.

Častil te bom, Gospod kralj, in te hvalil 1
 Boga svojega zveličarja; častil bom tvoje 2
 ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si 3
 rešil moje telo pogina, iz zaderge krivičnega
 jezika, in ustnic lažnjivcev, in si mi bil po-

4 močnik zoper moje sovražnike. In si me
 po obilnem usmiljenji svojega imena rešil
 rjovečih, ki so bili pripravljeni, me požreti;
 5 iz rok teh, ki so mojo dušo zalezovali, iz
 6 nadlog, ki so me obdajale; iz stiskajočega
 plamena, ki me je obdajal, da v sredi ognja
 7 nisem zgorel; iz globočine peklenškega žrela
 in nečistega jezika in lažnjive besede, hu-
 8 dobnega kralja in krivičnega jezika. Hvali
 12 do smerti, duša moja, Gospoda; ker oté-
 vaš nje, ki v té zaupajo, in jih rešiš iz
 rok narodov, Gospod naš Bog.

Evangelij sv. Matevža.

25, 1 — 13.

 isti čas je govoril Jezus svojim
 1 učencem to priliko: Nebeško kra-
 ljestvo je podobno deseterim de-
 vicam, ktere so vzele svoje svetila,
 in so šle ženinu in nevesti naproti.
 2 Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet
 3 pametnih. Petere nespametne so vzele
 4 svetila, olja pa niso vzele seboj. Pa-
 metne pa so vzele olja v svojih po-
 5 sodah s svetili vred. Ker se je pa

ženin mudil, so vse podremale in za-
 spale. O polnoči pa je šum vstal: 6
 Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti.
 Takrat so vstale vse tiste device, in 7
 so napravljale svoje svetila. Nespa- 8
 metne pa so modrim rekle: Dajte nam
 svojega olja, ker naše svetila ugasu- 9
 jejo. Pametne pa so odgovorile, re-
 koč: Da ga kje ne zmanjka nam in
 vam, pojdite raji k prodajavcem, in si
 ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, 10
 je prišel ženin; in pripravljene so šle
 z njim na ženitnino, in duri so se za-
 perle. Poslednjič pa pridejo tudi une 11
 device, rekoč: Gospod, gospod! od-
 pri nam! On pa je odgovoril in rekel: 12
 Resnično, vam povem, vas ne poznam.
 Čujte tedaj, ker ne veste ne dneva 13
 ne ure.

TRETJI DEL.

Berila in evangelii v godove svetnikov, kateri nimajo lastnih, ali občina svetnikov.

V god enega spričevavca, škofa.

I.

**Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
1, 12 — 18.**

Predragi! blagor človeku i. t. d.

Evangelii sv. Lukeža 14, 26 — 33.

Ako pride kdo k meni i. t. d. (oboje
kakor v god sv. Lamberta, škofa, str. 526.)

II.

**Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
do Korinčanov 1, 3 — 7.**

Bratje! hvaljen bodi i. t. d.

Evangelij sv. Matevža 16, 24 — 27.

Ako hoče kdo i. t. d. (oboje kakor v god sv. Blaža, str. 364.)

V god enega spričevavca, ne škofa.

I.

Berilo iz modrostinih bukev 10,
10 — 14.

Pravičnega je peljal Gospod i. t. d.

Evangelij sv. Matevža 10, 34 — 42.

Nikar ne mislite i. t. d. (oboje kakor v god sv. Valentina, str. 375.)

II.

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8 — 10. in 3, 10 — 12.

Preljubi! pomni i. t. d. (kakor v god sv. Jurja, str. 406.)

Evangelij sv. Matevža.

10, 26 — 32.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo, in skrivnega, kar

27 bi se ne zvedilo. Kar vam govorim v
 temi, pravite na svetlem; in kar na uho
 28 slišite, oznanujte na strehah. In ne
 bojte se jih, kateri telo umoré, duše
 pa ne morejo umoriti; temuč bojte se
 veliko bolj tistega, kateri more dušo
 29 in telo pogubiti v pekel. Ali se ne
 prodasta dva vrabca za en vinar? In le
 eden zmed njiju ne bo padel na zem-
 30 ljo brez vašega Očeta. Vaši lasje na
 31 glavi pa so vsi razštetí. Nikar se te-
 daj ne bojte; boljši, ko veliko vrab-
 32 cev ste vi. Kdor koli bo tedaj mene
 spoznal pred ljudmí, ga bom tudi jest
 spoznal pred svojim Očetom, ki je v
 nebesih.

III.

Berilo iz lista sv. Jakopa aposteljna
 1, 2 — 12.

2 **P**redragi! v veliko veselje si štejte, kadar
 3 padete v mnogotere skušnjave, ker veste,
 da skušnja vaše vere obrodi poterpežljivost,
 4 poterpežljivost pa delo dopolni; da ste popolni
 in pravični, in da v ničemur pomanjkanja ni-
 5 mate. Ako pa kdo zmed vas potrebuje mo-

drosti, naj je prosi od Boga, kateri daje vsem obilno in ne oponaša; in mu bo dana. Prosi 6 naj pa z zaupanjem brez vsega pomišljanja; zakaj kdor si pomišlja, je enak morskemu valovu, katerega veter góni in sem ter tje meče. Naj tedaj ne misli tak človek, da bo 7 kaj prejel od Gospoda. Človek dvojnih misel 8 je nestanoviten v vseh svojih potih. Hvali 9 pa naj se siromaški brat v svojem povišanji; bogati pa v svojem ponižanji, ker bo ko 10 cvét trave prešel. Solnce namreč vstane z 11 vročino, in posuši travo, in njen cvét odpade, in njena lepa podoba zgine; tako bo tudi bogatin v svojih potih zvenil. Blagor 12 človeku, kateri preterpi skušnjava; ker skušen bo prejel krono življenja, ki jo je Bog obljubil tistim, ki ga ljubijo.

Včasih se bere tudi:

**Berilo iz 1. lista sv. Petra apostelja
4, 13 — 19.**

Predragi! veselite se, ker se vdeležujete 13 Kristusovega terpljenja, da se bote tudi v razodenji njegovega veličastva veselili in radovali. Ako ste zasramovani zavaljo Kri- 14 stusovega imena, blagor vam! zakaj nad vami počiva, kar je časti, slave in moči.

15 Božje, in njegov Duh. Nihče vas pa ne
 terpi kakor ubijavec, ali tat, ali preklinje-
 16 vavec, ali tujega lakomnik. Ako pa terpi
 kakor kristjan, naj se ne sramuje; temuč
 17 naj hvali Boga v tem imenu. Zakaj čas je,
 da se začne sodba pri hiši Božji. Ako pa
 18 nar prej pri nas, kakošen bo konec tistih,
 kateri ne verujejo Božjemu evangeliju? In če
 bo pravični komej zveličan, kje se bo hu-
 19 dobni in grešnik pokazal? Torej naj tudi
 tisti, kateri terpe po volji Božji, priporočajo
 zvestemu Stvarniku svoje duše z dobrimi deli.

Evangelij sv. Janeza 12, 24 — 26.

Ako pšenično zerno i. t. d. (kakor v
 praznik sv. Lavrencija, str. 499.)

V god enega spričevavca o velikonočnem času.

Berilo iz modrostinih bukev 5, 1 — 5.

Pravični bodo stali i. t. d. (kakor v praz-
 nik sv. Filipa in Jakopa, str. 411.)

Včasi se tudi bere:

**Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
 do Timoteja 2, 8 — 10. in 3, 10 — 12.**

Preljubi! pomni i. t. d. (kakor v god sv. Jurja,
 str. 406.)

Evangelij sv. Janeza 15, 1 — 7.

Jest sem prava terta i. t. d. (kakor v god sv. Jurja, str. 406.)

V god več spričevavcev o velikonočnem času.

Berilo iz 1. lista sv. Petra aposteljna 1, 3 — 7.

Hvaljen bodi Bog i. t. d.

Evangelij sv. Janeza 15, 5 — 11.

Jest sem terta i. t. d. (oboje kakor v god sv. Kancijana in tovaršev, str. 441.)

Včasi se bere:

Berilo iz razodenja sv. Janeza aposteljna 19, 1 — 9.

Tiste dni sem jest Janez slišal kakor glas 1
veliko trum v nebesih, ki so rekle: Aleluja!
češenje in slava in moč bodi Bogu našemu!
Ker resnične in pravične so njegove sodbe, 2
ki je obsodil veliko nečistnico, ktera je pa-
čila zemljo s svojo nečistostjo, in se je zma-
ševal zavoljo kervi svojih služabnikov nad
njenimi rokami. In so spet rekli: Aleluja! 3
In njen dim gre kviško vse vekomaj. In so 4

padli štiri in dvajseteri starašini in čveteri
 živali, in so molili Boga, kateri je sedel na
 5 sedežu, rekoč: Amen, aleluja! In glas je
 od sedeža izšel, rekoč: Hvalite Boga na-
 šega vsi njegovi služabniki, in kateri se ga
 6 bojite, majhni in veliki! In sem slišal kakor
 glas velike množice, in kakor šum veliko
 vodá, in kakor bobnenje velikih gromov
 reči: Aleluja! ker kraljuje Gospod naš,
 7 vsegamogočni Bog! Veselimo se in radujmo,
 in dajmo mu čast; ker je prišla ženitnina
 Jagnjetova, in se je njegova nevesta pri-
 8 pravila. In dano ji je bilo, da se je oblekla
 v svetlo in belo tančico; tančica namreč je
 9 opravičenje svetnikov. In mi je rekel: Za-
 piši: Blagor jim, kateri so na ženitno ve-
 čerjo Jagnjetovo poklicani!

Evangelij sv. Janeza.

16, 20 — 22.

20 isti čas je rekel Jezus svojim
 učencem: Resnično, resnično,
 vam povem, da bote jokali in
 žalovali, svet pa se bo veselil; vi
 bote žalovali, ali vaša žalost se bo v
 21 veselje spreobrnila. Žena, kadar je
 na porodu, ima žalost, ker je prišla

njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v britkost od veselja, da je človek rojen na svét. Tudi vi 22 tedaj imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

V god več spričevavcev zunaj velikonočnega časa.

I.

Berilo iz modrostinih bukev 3, 1 — 8.

Pravičnih duše i. t. d.

Evangelij sv. Lukeža 21, 9 — 19.

Kadar bote slišali i. t. d. (oboje kakor v god sv. Vincencija in Anastazija str. 352.)

II.

Berilo iz modrostinih bukev 5,
16 — 20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli i. t. d. (kakor v god sv. Kancijana in tovaršev, str. 443.)

Evangelij sv. Lukeža 6, 17 — 23.

Tisti čas je šel Jezus z gore i. t. d. (kakor v god sv. Fabijana in Sebastijana, str. 349.)

III.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Hebrejcev 10, 32 — 38.

32 **B**ratje! spomnite se nekdanjih dni, v katerih
razsvetljeni ste velik boj prestali v terpljenji,
33 ko ste bili ali zasramovani in stiskani v raz-
gledovanje, ali tovarši tistim, katerim se je
34 takó godílo. Zakaj tudi z jetniki ste usmi-
ljenje imeli, in rop svojega blaga z veseljem
preterpeli, ker ste vedili, da imate boljši
35 in stanovitno premoženje. Nikar tedaj ne
zgublajte svojega zaupanja, katero ima ve-
36 liko plačilo! Poterpežljivost namreč vam je
potrebna, da Božjo voljo storite in dosežete
37 obljubo. Zakaj prav malo časa je še, in bo
prišel, kateri ima priti, in ne bo odlašal.
38 Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelij sv. Matevža.

24, 3 — 13.

3 **I**sti čas, ko je Jezus sedel na
oljski gori, so pristopili k njemu
učenci skrivaj, rekoč: Povej nam,
kdaj bo to? in kakošno bo znamenje
tvojega prihoda in končanja svetá?

In Jezus je odgovoril in jim rekel: 4
 Glejte, da vas kdo ne zapelje! Veliko 5
 namreč jih bo prišlo v mojem imenu, ki
 porekó: Jest sem Kristus, in jih bodo
 veliko zapeljali. Slišali pa bote voj- 6
 ske in govorjenje od vojsk. Glejte,
 da se ne prestrašite; ker to se mora
 zgoditi, pa še ni konec. Vzdignil 7
 namreč se bo narod nad narod, kra-
 ljjestvo nad kraljestvo; in kuga, in la-
 kota in potresi bodo po mnogih krajih.
 Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej 8
 vas bodo izdajali v britkost, in vas 9
 bodo morili; in bote sovraženi od vseh
 narodov zovoljo mojega imena. In ta- 10
 krat se jih bo veliko pohujšalo, in se
 bodo med seboj izdajali, in med seboj
 sovražili. In veliko krivih prerokov bo 11
 vstalo, in jih bodo veliko zapeljali. In 12
 ker bo hudobija obilno rastla, bo lju-
 bezen pri mnogih omerznila. Kdor bo 13
 pa stanoviten do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz modrostinih bukev 10, 17 — 20.

17 **P**ravičnim je Bog dal plačilo za njih dela,
in jih je vodil po čudnem potu; in bil jim je
senca po dnevu, in svetloba zvezd po noči.
18 Skozi rudeče morje jih je prepeljal in jih zvo-
19 zil skozi silne vode; njih sovražnike pa je po-
topil v morje, in je une iz globocega brezna
izlekel. Torej so pravični rop hudobnih odne-
20 sli, in so hvalo peli, o Gospod! tvojemu sve-
temu imenu in tvojo premagavsko roko so
vsi častili.

Evangelij sv. Matevža 5, 1 — 12.

Tisti čas, ko je vidil Jezus mno-
žice i. t. d. (kakor v praznik vseh svetnikov,
str. 555.)

V.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 5, 1 — 5.

1 **B**ratje! opravičeni iz vere imejmo mir z
Bogom po Gospodu našem Jezusu Kristusu,
2 po katerem imamo tudi po veri pristop k tej

milosti, v kateri stojimo, in se hvalimo z upanjem veličastva Božjih otrok. Ne samo s tem pa, temuč hvalimo se tudi z nadlogami, ker vemo, da nadloga poterpežljivost prinese; poterpežljivost pa skušnjo, skušnja pa upanje; upanje pa ne osramoti, ker je ljubezen Božja izlita v naše serca po svetem Duhu, kateri nam je bil dan.

Evangelij sv. Matevža 11, 25 — 30.

Zahvalim te Oče i. t. d. (kakor v praznik sv. Matija, str. 381.)

VI.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov 8, 18 — 23.

Bratje! menim i. t. d. (kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 280.)

Evangelij sv. Lukeža.

11, 47 — 51.

Isti čas je rekel Jezus pismarjem in farizejem: Gorje vam! ker zidate grobe prerokom; vaši očetje pa so jih umorili. Res pričujete, da privolite v dela svojih očetov; za-

kaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim
 49 grobe zidate. Zato je tudi modrost
 Božja rekla: Preroke in aposteljne
 jim hočem poslati, in ene zmed njih
 50 bodo umorili, in ene preganjali; da
 se bo tirjala od tega rodú kri vseh
 prerokov, ktera je bila prelita od za-
 51 četka svetá; od kervi Abeljnove do
 kervi Caharijeve, kateri je bil umorjen
 med altarjem in tempeljnóm. Gotovo,
 povém vam, tirjala se bo od tega
 rodú.

VII.

**Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna
 do Korinčanov 6, 1 — 10.**

Bratje! opominjamo vas i. t. d. (kakor
 pervopostno nedeljo, str. 64.)

Evangelij sv. Lukeža 10, 16 — 20.

Kdor vas posluša i. t. d. (kakor v god.
 sv. Vida in tovaršev, str. 451.)

VIII.

**Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
 Hebrejcev 11, 33 — 39.**

Bratje! svetniki so po veri i. t. d. (kakor
 v god sv. Fabijana in Sebastijana, str. 348.)

Evangelij sv. Lukeža 12, 1 — 8.

Varujte se kvasa farizejev i. t. d.

(kakor v god sv. Janeza in Pavla, str. 459.)

IX.

Berilo iz razodenja sv. Janeza aposteljna 7, 13 — 17.

Tiste dni je spregovoril eden zmed starašin 13 in mi je rekel: Kdo so ti, ki so oblečeni v bele oblačila? in od kod so prišli? In sem mu 14 rekel: Moj Gospod! ti veš. In mi je rekel: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge, in so oprali svoje oblačila, in jih obelili v kervi Jagnjetovi. Zato so pred sedežem 15 Božjim, in mu služijo noč in dan v njegovem tempeljnu; in kateri sedi na sedežu, bo nad njimi prebival. Ne bodo več ne lačni ne 16 žejni; tudi solnce jih ne bo več peklo, ne kaka vročina; zakaj Jagnje, ki je v sredi 17 sedeža, jih bo paslo, in jih vodilo k virom žive vode; in Bog bo obrisal sleherno solzo od njih oči.

V god spoznovavca škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhoven i. t. d. (kakor v god sv. Ruperta, str. 398.)

Evangelij sv. Matevža 25, 14 — 23.

Človek, kateri je na tuje šel i. t. d. (kakor v praznik sv. Nikolaja, str. 331.)

II.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Hebrejcev 7, 23 — 27.

Bratje! duhovnov je bilo več i. t. d.

Evangelij sv. Matevža 24, 42 — 47.

Čujte, ker ne veste i. t. d. (oboje kakor v god sv. Gotharda, str. 418.)

III.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Hebrejcev 5, 1 — 4.

1 **B**ratje! vsak veliki duhoven, zmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v to, kar Boga zadeva, da daruje darí in daritve za greh,
2 in zamore usmiljenje imeti s tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s

slabostjo; in torej mora kakor za ljudstvo, 3
tako tudi za se opravljati daritve za grehe.
In nihče si ne vzame časti, razun kateri je 4
poklican od Boga, kakor Aron.

Evangelii sv. Lukeža 11, 33 — 36.

Nihče luči i. t. d. (kakor v god sv. Martina, škofa, str. 561.)

IV.

**Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Hebrejcev 13, 7 — 17.**

Bratje! spomnite se i. t. d. (kakor v praznik sv. Nikolaja, str. 331.)

Evangelii sv. Marka.

13, 33 — 37.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Glejte, čujte in molíte, 33
ker ne veste, kdaj je čas. Ravno 34
kakor človek, kateri je na tuje šel, in
svoj dom zapustil, in svojim hlapcem
oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratarju, da naj čuje. Čujte 35
tedaj, (ker ne veste, kdaj hišni gospodar pride; zvečer ali o polnoči, ali o petelinovem petji ali zjutraj), da vas, 36
ko bi prišel nanagloma, ne najde spi-

37 jočih. Kar pa vam pravim, vsem pravim: Čujte!

V god cerkvenega učenika.

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1 — 8.

Preljubi! zapričam i. t. d. (kakor v praznik sv. Silvestra, str. 24.)

Namesti tega berila se včasih bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6 — 14.

6 **P**ravični svoje serce daje, da o zoru čuje pri Gospodu, kateri ga je vstvaril, in móli
7 pred obličjem Najvišega. On odpira svoje usta v molitvi, in zavoljo svojih grehov prosi.
8 Ako pa véliki Gospod hoče, ga napolni z
9 duhom razumnosti; in on góvore svoje modrosti kakor dež izliva, in Gospoda v mo-
10 litvi hvali; in on se ravna po njegovem svetu ino nauku, in se posvetuje v njegovih
11 skrivnostih. On razglasuje poduk svojega nauka, in se hvali postave Gospodove za-
12 veze. Veliko jih hvali njegovo modrost, in
13 ona ne bo nikdar pozabljena. Njega spomin ne bo zginil, in po njegovem imenu se bo
14 od roda do roda popraševalo. Njegovo mo-

drost bodo narodi pripovedovali, in njegovo hvalo bo srenja oznanovala.

Evangelii sv. Materža 5, 13 — 19.

Vi ste sol zemlje i. t. d. (kakor v god sv. Gregorija, str. 387.)

V god spoznovavca, ne škofa.

I.

**Berilo iz bukev Sirahovih 31,
8 — 11.**

Blagor človeku i. t. d. (kakor v god sv. Joahima, str. 506.)

Evangelii sv. Lukeža 12, 35 — 40.

Vaše ledje naj bo opasano i. t. d. (kakor v praznik sv. Silvestra, str. 25.)

II.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9 — 14.

Bratje! v razgledovanje smo i. t. d.

Evangelii sv. Lukeža 12, 32 — 34.

Ne bojte se, majhna čeda i. t. d. (oboje kakor v god sv. Osvalda, str. 496.)

III.

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do
Filipljanov 3, 7 — 12.

7 **B**ratje! kar mi je bilo dobiček, to sem
8 štel zavoljo Kristusa v zgubo. Res, vse
imam za zgubo proti visokemu spoznanju
Jezusa Kristusa, Gospoda mojega, za kte-
rega voljo sem vse zgubil, in imam za
9 blato, da Kristusa pridobim; in da sem
najden v njem, ne tak, da bi imel svojo
pravičnost, ktera je iz postave, ampak tisto,
ktera je iz vere v Kristusa Jezusa, pravič-
10 nost, ktera je iz Boga v veri, da spoznam
njega in moč njegovega vstajenja in delež-
nost njegovega terpljenja, in da bom po-
11 doben njegovi smerti, da kako pridem v
12 vstajenje od mrtvih; ne kakor da bi bil
že dosegel, ali da bi bil že popoln; ženem
se pa, da bi kako dosegel, v čemur sem
bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangelij sv. Lukeža.

19, 12 — 26.

12 isti čas je govoril Jezus svojim
učencem to priliko: Neki ime-
niten človek je šel v daljno de-

želo vzet kraljestvo v last in se vernit. Poklical je pa svojih deset hlapcev, ¹³ in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem. Njegovi ¹⁴ mestnjani so ga pa sovražili, in so poslali sporočenje za njim, rekoč: Nočemo, da bi ta kraljeval čez nas. In ¹⁵ zgodilo se je, da je, ko je bil kraljestvo prevzel, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, da bi zvedil, koliko je vsakteri prikupčeval. Prišel je pa prvi, rekoč: ¹⁶ Gospod! tvoja libra je deset liber pridobila. In mu je rekel: Prav, dobri ¹⁷ hlapec! ker si bil v malem zvest, imej oblast čez deset mest. In drugi je ¹⁸ prišel, rekoč: Gospod! tvoja libra je storila pet liber. In temu je rekel: ¹⁹ Tudi ti bodi čez pet mest. In eden ²⁰ je prišel, rekoč: Gospod! glej svojo libro, ktero sem imel shranjeno v ruti: Zakaj bal sem se te, ker si oster ²¹ človek, jemlješ, česar nisi naložil, in žanješ, česar nisi sejal. Mu reče: ²² Iz tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Si vedil, da sem jest ojster človek, ki jemljem, česar nisem naložil, in

23 žanjem, česar nisem sejal; zakaj nisi
dal mojih denarjev na menjavsko mizo,
da bi jih bil jest, kadar bi bil prišel,
24 z obrestjo potegnil? In je rekel zraven
stoječim: Vzemite mu libro, in jo dajte
25 tistemu, kateri ima deset liber. In so
26 mu rekli: Gospod! ima deset liber. Po-
vem vam pa, da vsakemu, kateri ima,
se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa
nima, mu bo še, kar ima, odvzeto.

V god opata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

Ljub je bil Bogu in ljudem i. t. d. (kakor
v god sv. Antona, pušavnika, str. 342.)

Evangelij sv. Matevža, 19, 27 — 29.

Glej! mi smo vse zapustili i. t. d.
(kakor v praznik spreobrnjenja sv. Pavla aposteljna,
str. 359.)

V god device spričevavke.

I.

**Berilo iz bukev Sirahovih 51,
1 — 8. 12.**

Častil te bom i. t. d.

Evangelii sv. Matevža 25, 1 — 13.

Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam i. t. d. (oboje kakor v god sv. Barbare, str. 329.)

II.**Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13 — 17.**

Gospod, moj Bog i. t. d. (kakor v god sv. Doroteje, str. 371.)

Evangelii sv. Matevža 13, 44 — 52.

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu i. t. d. (kakor v god sv. Lucije, str. 337.)

Namesti tega evangelija se včasih bere:

Evangelii sv. Matevža 19, 3 — 12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji i. t. d. (kakor v god sv. Agate, str. 367.)

V god device, ne spričevavke.**I.**

Berilo iz 2. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17. 18. in 11, 1—2.

Bratje! kdor se hvali i. t. d. (kakor v god sv. Lucije, str. 337.)

Evangelij sv. Matevža 25, 1 — 13.

Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam i. t. d. (kakor v god sv. Barbare, str. 329.)

II.**Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25 — 34.**

Bratje! od devic nimam i. t. d. (kakor v god sv. Jederti, str. 388.)

Evangelij sv. Matevža 13, 44 — 52.

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu i. t. d. (kakor v god sv. Lucije, str. 337.)

V god spričevavke, ne device.**Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1 — 8. 12.**

Častil te bom i. t. d. (kakor v god sv. Barbare, str. 328.)

Evangelij sv. Matevža 13, 44 — 52.

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu i. t. d. (kakor v god sv. Lucije, str. 337.)

V god svetnice, ne device, ne spričevavke.

Berilo iz bukev pregovorov 31,
10 — 31.

Kdo bo našel močno ženo i. t. d. (kakor
v praznik sv. Ane, str. 488.)

Evangelij sv. Matevža 13, 44 — 52.

Nebeško kraljestvo je podobno za-
kladu i. t. d. (kakor v god sv. Lucije, str. 337.)

*Za vdovo se namesti poprejšnjega be-
rila bere:*

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Timoteja 5, 3 — 10.

Predragi! spoštuj vdove, ktere so res vdove. 3
Ako ima pa kaka vdova otroke ali vnuke, 4
naj se uči poprej svojo hišo vladati, in do-
bro za dobro povračevati staršem; to nam-
reč je prijetno pred Bogom. Ktera je pa 5
res vdova in zapušena, naj upa v Boga,
in naj prebije v molitvah in prošnjah noč in
dan. Zakaj ktera v sladnosti živi, je živa 6
mertva. In to zaterdi, da bodo nesvarljive. 7
Ako pa kdo za svoje, in zlasti za domače 8

nima skerbi, je vero zatajil, in je hujši od
 9 nevernika. Vdova naj se izbere ne spod
 šestdeset let, ktera je bila enega moža žena,
 10 in ima pričevanje dobrih del, ako je otroke
 zredila, ako je popotne sprejemala, ako je
 svetim noge umivala, ako je revnim stregla,
 ako si je za vsako dobro delo prizadevala.

V praznik posvečenja cerkve.

Berilo iz razodenja sv. Janeza 21,
 2 — 5.

2 **T**iste dni sem jest Janez vidil sveto mesto,
 novi Jeruzalem, priti z neba od Boga, pri-
 pravljeno kakor nevesta, ki je napravljena
 3 svojemu ženinu. In sem slišal velik glas s
 sedeža govoriti: Glej! prebivališa Boga z
 ljudmi, in prebival bo z njimi. In oni bodo
 njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog,
 4 bo z njimi. In Bog bo obrisal vse solze od
 njih oči, in smerti ne bo več; tudi ne bo
 več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine,
 5 ker poprejšnje je minulo. In kateri je sedel
 na sedežu, je rekel: Glej, novo storim vse!

Evangelij sv. Lukeža.

19, 1 — 10.

Isti čas je Jezus prišel in hodil 1
po Jerihi. In glej! bil je mož, 2
Cahej po imenu; in ta je bil viši
cestninarjev, in on je bil bogat. In 3
je iskal Jezusa viditi, kdo da je; in
ni mogel zavoljo množice, ker je bil
majhne postave. In je naprej tekel, 4
in zlezal na divje figovo drevo, da bi
ga vidil; ker tam je imel memo iti.
In ko je bil Jezus na tisto mesto 5
prišel, je gori pogledal, in ga je vi-
dil, ter mu je rekel: Cahej! stopi hi-
tro doli, ker dans moram v tvoji hiši
ostati. In je hitro doli stopil, in ga 6
sprejel z veseljem. In ko so vsi to 7
vidili, so godernjali, rekoč: K greš-
nemu človeku je šel v hišo. Cahej pa 8
je pristopil in rekel Gospodu: Glej,
Gospod! polovico svojega blaga dam
ubogim, in ako sem koga kaj ogolju-
fal, povernem čveterno. Jezus pa mu 9
je rekel: Dans je tej hiši zveličanje
došlo, zato ker je tudi on sin Abra-

10 hamov. Sin človekov je namreč prišel
iskat in zveličat, kar je bilo zgublje-
nega.

V dan pogreba merličevega.

Berilo iz 1. lista sv. Pavla aposteljna
do Tesaloničanov 4, 12 — 17.

12 Bratje! nočemo, da bi vi ne vedili od
spijočih, da ne žalujete, kakor uni, kateri
13 upanja nimajo. Zakaj ako verujemo, da je
Jezus umerl in vstal, tedaj bo Bog tudi
tiste, kateri so zaspali v Jezusu, z njim pri-
14 peljal. To namreč vam povemo po besedi
Gospodovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo
v prihod Gospodov, ne bomo prišli pred ti-
15 stimi, kateri so zaspali. Ker sam Gospod bo
ob povelji in glasu vélicege angela in na
trobento Božjo prišel z neba; in kateri so
16 umerli v Kristusu, bodo vstali prvi. Po
tem bomo mi, ki živimo, ki smo ostali,
vzeti z njimi vred na oblakih Kristusu na-
proti v zrak, in tako bomo vedno z Gospo-
17 dom. Torej se tolažite med seboj s temi
besedami.

Evangelij sv. Janeza.

11, 21 — 27.

Isti čas je Marta rekla Jezusu: 21
Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi
moj brat ne bil umerl. Pa tudi 22
zdaj vém, da, kar koli boš Boga
prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: 23
Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: 24
Vem, da bo vstal ob vstajenji, po-
slednji dan. Jezus ji je rekel: Jest 25
sem vstajenje in življenje; kdor v me
veruje, bo živel, ako ravno umerje.
In kdor koli živi in v me veruje, ne 26
bo umerl vekomaj. Veruješ to? Mu 27
reče: Kaj pa da verujem, Gospod!
da si ti Kristus, Sin živega Boga,
ki si na ta svet prišel!

PRISTAVEK.

TERPLJENJE

Gospoda našega Jezusa Kristusa

po spisu vseh štirih evangelistov.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencem: Véste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali véliki duhovni in starašini ljudstva v dvor vélikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili; bali pa so se ljudstva. Rekli so: Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajstérih. In

je šel in govoril z velikimi duhovni in s poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jest vam ga bom izdal? Oni pa, ko so to slišali, so se obvesélili, in so mu obljubili trideset srebernikov. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo klati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kam hočeš da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev, Petra in Janeza, in jima reče: Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, da jémo. Ona sta pa rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Pojdita v mesto, in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In on

vama bo pokazal veliko obédnico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje.

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajstérimi. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajstéri aposteljni z njim. In jim je rekel: Iz serca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil, in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadú, dokler Božje kraljestvo ne pride.

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene s sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medénico, in začne umivati učencem noge in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš?

Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jest delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj. Simon Peter mu reče: Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da noge umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Po tem, ko jim je bil noge umil in vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim rekel: Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, sem tudi. Ako sem tedaj jest, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Zgled namreč sem vam dal, da ravno tako, kakor sem jest vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično, vam povem: Hlapec ni vekši, ko njegov gospod; ne poslanec vekši, ko tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor

vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vseh; jest vém, ktere sem izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kteri z menoj kruh jé, bo vzdignil zoper mé svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi, da, kadar se zgodi, vérujete, da sem jest. Resnično, resnično, vam povem: Kdor sprejme, kterega pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kteri me je poslal. In ko je bil Jezus to izrekel, je bil v duhu žalosten, in je pričal in rekel: Resnično, resnično, vam povem: Eden zmed vas me bo izdal, kteri jé z menoj. Učenci so se tedaj eden drugega pogledovali pomišljevaje, od kterega da govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sem jest? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; toda gorjé tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Eden pa njegovih učencev, kterega je Jezus ljubil, je

slonel na Jezusovih persih. Temu je tedaj pomignil Simon Peter, in mu je rekel: Kdo je, od ktereга govori? On tedaj se nasloni na persi Jezusove, in mu reče: Gospod! kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kteremu bom jest pomóčen kruh podal. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sem jest? Mu reče: Ti si rekel. In je pomočil kruh in ga dal Judežu Iškarjotu Simonovemu. In po grižljeji je šel satan vanj. Jezus mu tedaj reče: Kar misliš storiti, stóri berž. Nobeden teh pa, kateri so pri mizi bili, ni vedil, čemu mu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež mošnjo imel, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali da bi kaj ubogim dal.

Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo, ktero je za vas dano. In je vzel kelih, je zahvalil, in jim dal, rekoč: Pijte iz njega vsi! To je moja kri

nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpušenje grehov. To storite v moj spomin. In so pili iz njega vsi.

Ko je bil Judež odšel, je Jezus rekel: Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog tudi sam v sebi poveličal; in zdajci ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sem pri vas. Iskali me bote, in kakor sem Judom rekel: Kamor jest grem, vi ne morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj. V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goró.

Simon Peter mu reče: Gospod! kam greš? Jezus je odgovoril: Kamor jest grem, zdaj ne moreš za menoj iti; potlej pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem zdaj za teboj iti? Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej, satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jest pa sem prosil za te, da ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš kdaj spre-

obernil, poterdi svoje brate. Peter pa mu je rekel: Gospod! s teboj sem pripravljen v ječo in v smert iti. Svoje življenje bom za te postavil. Jezus mu je odgovoril: Svoje življenje boš za me postavil? Resnično, resnično, ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jest vendar ne. Jezus pa je rekel: Povem ti, Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. Jezus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše serce naj se ne prestraši. Vêrujete v Boga, tudi v me vêrvajte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališ. In ko odidem in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel,

da bote tudi vi, kjer sem jest. In jest bom Očeta prosil, in vam bo družega Učenika dal, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. Jest sem prava vinska terta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jest ljubil. Ko bi bili iz svetá, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz svetá, ampak sem vas jest od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spómnite se besed, ktere sem vam jest govoril: Hlapec ni večji, kakor njegov gospod! Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz shodnic vas bodo devali; ura celo pride, da bo vsak, kateri vas umori, menil, da Bogu službo storí. Tega pa vam od začetka nisem pravil, ker sem bil pri vas. In zdaj grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sem vam to govoril, je žalost

napolnila vaše serce. Ali jest vam resnično povem: Za vas je dobro, da jest grem. Zakaj ako ne grem, Toložnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. Še malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k Očetu. Resnično, resnično, vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobrnila; spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. Na svetu bote britkost imeli; ali zaupajte, jest sem svet premagal. To je Jezus govoril in je vzdignil oči v nebo, in je rekel: Oče! ura je prišla; povelčaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe povelča. Jest prosim za nje, za té, ktere si mi dal, ker so tvoji. Sveti Oče! ohrani jih v svojem imenu. Ne prosim, da bi jih iz sveta vzel, temuč, da bi jih hudega varoval. Pa ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, kateri bodo po njih besedi v mene verovali. Da bodo vsi eno, kakor ti Oče v meni, in jest

v tebi; da bodo tudi oni v nas eno. Oče! hočem, da bodo tisti, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jest, da moje veličastvo vidijo.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel s svojimi učenci čez potok Cedron, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Tedaj je prišel z njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, kjer je bil vert, v ktereга je šel on in njegovi učenci. Vediti je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Kadar je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: *Sédite* tukaj, da grem tje in molim. Molite, da ne pridete v skušnjavo. In vzame seboj Petra in Jakopa in Janeza; in začne prestrašen, žalosten in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte. In je malo naprej šel, in se je odtegnil od njih za lučaj kamna, in je na kolena padel in mólil, rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene; vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. In pride

k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Simon, spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molíte, da ne padete v skušnjava. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. Spet je vdrugič šel in mólil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih mémo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In ko se je vernil, jih je spet našel spati (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In jih je popustil, in spet šel, in vtretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Prikazal se mu je pa angel z nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je priserčniše mólil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In pride vtretjič k svojim učencem, in jim reče: Spíte zdaj in počivajte! Dosti je; ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo.

In ko je še govoril, glej! je Judež, eden dvanajsterih, prišel, in z njim straža in velika množica služab-

nikov od vélikih duhovnov in farizejev z meči, in kolmi, svetili, in baklami, in orožjem. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamnje, rekoč: Kterega bom kušnil, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je šel pred njimi, in berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Judež! s kuševanjem izdaš Sinú človekovega? In Jezus, ki je vedil vse, kar je imelo čeznj priti, je naprej stopil in jim rekel: Koga išete? Odgovorili so mu: Jezusa Nazareškega. Jezus jim reče: Jest sem. Stal je pa tudi Judež njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jest sem, so odstopili in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Koga išete? Oni so pa rekli: Jezusa Nazareškega. Jezus je odgovoril: Povedal sem vam, da sem jest; ako tedaj mene išete, pustite té iti. — Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisem nobenega zmed njih zgubil.

Tedaj so pristopili, in so roke na

Jezusa vergli, in ga prijeli. Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mahnemo z mečem? Simon Peter tedaj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu vélikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malh. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od téga. In se je njegovega ušesa dotaknil in ga je ozdravil. Tedaj je Petru rekel: Vtakni svoj meč v nóžnico; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Ne bom li pil keliha, ktereга mi je Oče dal? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Straža tedaj, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. Tisto uro je Jezus vélikim duhovnom in poglavarjem tempeljnovim in starašinom, ki so nadnj prišli, rekel: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s kolmi me lovit; vsak dan sem sedel pri vas in učil v tempelju,

in me niste prijeli; toda to je vaša ura in oblast temè. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali.

In kateri so Jezusa vjeli, so ga peljali prvič k Anu; bil je namreč tast Kajfeža, kateri je bil véliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kateri je bil Judom svet dal, da je bolje, da en človek umerje za ljudstvo.

Kteri so Jezusa vjeli, so ga peljali potem k Kajfežu, velikemu duhovnu, kjer so se bili pismarji in staršini sošli. Véliki duhoven tedaj je vprašal Jezusa za njegove učence in njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jest sem očitno govoril pred svetom, jest sem vselej učil v shodnici in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sem jim govoril; glej! oni vedó, kaj sem jest govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho vdaril, rekoč: Tako odgovar-

jaš vélikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sem hudo govoril, spričaj od hudega; ako pa prav, kaj me biješ? Véliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. Zadnjič pa ste prišle dve krive priči, in ste krivo pričevale zoper njega, rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jest morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In véliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotím te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posehmal bote vidili Sinú človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih nebá. Tedaj je véliki duhoven raztergal svoje

oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden.

In možje, kateri so ga deržali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, in ga v obraz bíli; in so ga vprašali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjevanja so govorili zoper njega.

Peter pa je od deleč za njim šel do dvora vélikega duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan vélikemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvoriše vélikega duhovna; Peter pa je stal zunaj pri vratih. Uni učenec tedaj, kateri je vélikemu duhovnu znan bil, je ven šel, in je govoril z vrataríco, in je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v sredi dvoriša hlapci in služabniki, in so stali pri žerjavici, ker je bilo mráz, in so se greli. Stal je pa tudi Peter z njimi, in se je grel; da bi vidil konec. Ko ga je pa vidila dekla vrataríca sedeti pri ognji, in ga je prav

pogledala, je rekla: Tudi ta je bil z njim. In pristopila je k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričo vseh, rekoč: Nisem; žena! ne poznam ga; ne vém in ne umém, kaj praviš! In je ven šel pred dvoriše, in petelin je zapel. Ko je pa skozi vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim! In kmali po tem ga je drugi vidil in rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisem. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ta je bil z njim, ker je tudi Galilejic! In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih; sej si tudi Galilejic, zakaj tvoj jezik te razodeva. In eden zmed hlapcev vélikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal, mu reče: Te li nisem jest vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajil: Ne poznam tega človeka, od kterega pravite. In zdajci je petelin vdručič zapel. In Gospod se je ozerl in je po-

gledal v Petra. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je ven šel, in je bitko jokal.

Kadar se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in so ga peljali v svoje zbirališe, rekoč: Ali si ti Kristus? Povej nam. In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili in me ne spustili. Odsehal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, da jest sem. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Sej smo sami slišali iz njegovih ust! In vstala je vsa njih množica, in so zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu, dežel-nemu poglavarju.

Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je kesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in stara-

šinom, rekoč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar? Ti glej! In je verigel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je šel, in se je z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljnovo skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo, za pokopališe tujcev. Zato je imenovana tista njiva hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii, preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok. In so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod.

Peljejo tedaj Jezusa od Kajfeža v sodnjo hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodnjo hišo, da bi se ne omadežvali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Šel je torej Pilat venkaj, in je rekel: Kákošno tožbo prinesete zoper téga človeka? Odgo-

vorili so in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzemite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je naznanil, s kakošno smertjo bo umerl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Téga smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. Pilat pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in rekel: 'Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper tebe pričujejo? Nič ne odgovoriš? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako, da se je poglavar silno čudil.

Šel je tedaj Pilat spet v sodnjo hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilat je odgovoril: Kaj sem jest jud? Tvoj na-

rod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega svetá. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sem jest kralj. Jest sem v to rojen, in sem v to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet ven šel k Judom, in jim reče: Jest ne najdem nobene krivice nad njim. Oni so pa še bolj silili, rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začenshi od Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejic. In ko je zvedil, da je spod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni.

Herod pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obvesélil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal

od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opraševal z mnogimi besedami; on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali in ga terdó tožili. Herod pa s svojimi vojšaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilatu. In sprijaznila sta se Herod in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj.

Pilat pa je poklical vélike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi téga človeka, kakor da bi odvráčeval ljudstvo; in glejte! jest sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tóžite. Pa tudi Herod ne; zakaj poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Barába. Ta je bil zavoljo nékega v mestu storjenega punta in uboja v ječo

veržen. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Kterega hočete, da vam izpustim, Barába ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Zakaj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnjem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti s tēm pravičnim; zakaj veliko sem terpela dans v sanjah zavaljo njega. Ali véliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Barába, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Zavpila pa je množica vsa kmali, rekoč: Preč s tem, in spusti nam Barába. Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti, in jim je rekel: Kaj tedaj hočete, da storim s kraljem Judov? Oni pa so spet vpili: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič rekel: Kaj je pa ta hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in spustil. Ali

oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo!

Na to je tedaj Pilat Jezusa vzel in bičal. Vojšaki pa so ga peljali na dvoriše sodnje hiše, in skličejo vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo déli in terst v njegovo desnico, in so prednj poklekovali in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj judovski! in so vanj pljevali, in mu jih za uho dajali, in terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena pádali, ter ga molili.

Pilat je tedaj spet venkaj šel, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga venkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj venkaj prišel noseč ternjevo krono in škerlatasto oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! Ko so ga tedaj vidili véliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemíte in križajte ga vi; zakaj jest ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgo-

vorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sinu Božjega delal.

Kadar je tedaj Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodnjo hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgoraj dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal, večji greh. In odslej je iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili, rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoperva.

Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa ven pripeljal, in je sédel na sodnji stol, na mestu, katero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči, okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte, vaš kralj! Oni pa so vpili: Preč z njim, preč z njim,

križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Vélíki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. In oni so tišali z velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večji.

Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da večji hrup vstaja, je vzel vode in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: Jest sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na nas in na naše otroke. In Pilat je prisodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Tedaj jim je izpustil Barába; Jezusa pa jim je izdal, da bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa, in potem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škertlat, in ga oblekli z njegovimi oblačili, in so ga ven peljali, da bi ga križali. In je svoj križ nesoč ven šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Gólgota. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu, kateri je šel s polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega; téga

so primorali, da je nesel njegov križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obernal in je rekel: Hčere jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih porekó: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Pádite na nas! in hribom: Pokrijte nas! Če namreč nad suróvim lésom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa z njim tudi dva druga, hudodelnika, da bi bila umorjena.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Gólgota, to je, mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z miro in želčem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Onda so ga križali, njega in hudodelnika, enega na desni in enega na levi strani, v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične

je bil štet. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim; sej ne vedó, kaj delajo. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je del verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nazareški, kralj Judov. Ta napis je veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedaj Pilatu véliki duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak da je on rekel: Kralj Judov sem. Pilat je odgovoril: Kar sem pisal, sem pisal. Vojšaki tedaj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila (in so naredili štiri dele, vsakemu vojšaku dél), in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha scéloma tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne režimo, ampak vadjajmo za njo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so vadjali. Vojšaki so tedaj to storili, in so sedéli in ga varovali.

Ti pa, ki so mémo hodili, so ga preklinjali, in s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stópi s križa. Ravno takó so ga zasramovali tudi véliki duhovni s pismarji in starašini vred, in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je izraelski kralj, naj stópi zdaj s križa, in vérujemo vanj. V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Sej je rekel: Sin Božji sem. Zasramovali so ga pa tudi vojšaki, kateri so pristopili in mu jesiha ponujali; in so rekli: Ako si ti kralj judovski, pomagaj si! Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistem obsojenji? In midva sicer po pravici, zakaj po zasluženji svojih del prejémava; ta pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se

me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično, ti povem, dans boš z menoj v raji.

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekoč: Eli, eli! lama sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče. Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sem! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z jesihom napojili, in na hisop nataknili, ter mu jo k ustom podali. Drugi pa so rekli: Pu-

sti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Kadar je bil tedaj Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In Jezus je zavpil z velikim glasom: Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo. In ko je bil to izrekel, je dušo izdihnil. (Tukaj se poklekne, in nekoliko preneha.) In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je tresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenji, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so z njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je zgodilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ta je bil Sin Božji! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi in se vernili. Vsi njegovi znanci pa in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija, Jakopa manjšega

in Jožefova mati, in Saloma, ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z njim vred v Jeruzalem prišle, so od deleč stali in to gledali.

Judje tedaj (ker je bil dan pripravljanja), da bi ne ostale na križu trupla v saboto (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Vojšaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kateri je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je s sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on vé, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne strite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, ktereга so prebodli.

Kadar se je pa večer storil, je prišel bogat človek iz Arimateje, judijskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož (ta ni bil privolil v njih svet in djanje), kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in kateri je bil tudi sam učenec Jezusov, toda skrivaj zavoljo strahu pred Judi; in je serčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi snel Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, da bi bil že umerl, in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice, in ga je snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kterega še nobeden ni bil položen, kterega je bil dal Jožef izsekati v skalo. Tam sta tedaj zavoljo dneva priprav-

ljanja Judov Jezusa položila. In Jožef je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile z Jezusom prišle iz Galileje, in so sedele grobu nasproti in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernile, ter so pripravile dišav in mazil; in v saboto sicer so bile pri pokoji po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mrtvih je vstal; in poslednja zmota bo hujši od perve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi, in kamen zapečatili.

ČETRTI DEL.

Molitve

pri

očitni službi Božji

s poglavitnimi resnicami keršanskega
nauka.

V imenu Boga Očeta † in Sina †
in svetega Duha. † Amen.

Gospodova molitev.

Oče naš, kateri si v nebesih! posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji; daj nam dans naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v skušnjava; temuč reši nas hudega. Amen.

Angelovo češenje.

Češena si, Marija! gnade polna, Gospod je s teboj, žegnana si med ženami, in žegnan je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja! prôsi za nas grešnike zdaj in našo smertno uro. Amen.

Apostoljska vera.

Verujem v Boga Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje; in v Jezusa Kristusa, Sinú njegovega edinega, Gospoda našega; kateri je bil spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Device; terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umerl, in v grob položen; dôli je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal; gôri je šel v nebеса, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega; od ondod bo prišel sodit žive in mrtve. Verujem v svetega Duha; sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov; odpušenje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

Božje čednosti.

Djanje vere.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dóbro plačuješ in hudo kaznuješ. Vérujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Vérujem in terdim vse, kar si ti, o Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta, rimska, katoliška cerkev zapoveduje vérovati. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kri-

stusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si nar večji dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim in si to terdno prizadevam, mi je

iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca, razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega nar boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me spet za svojega otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena Marija i. t. d.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

O. Kakor je bila v začetku, tudi zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam **Bog**, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

za nas
Boga prosi!

Vsi sveti angeli in **arhangeli**, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste **zveličanih duhov**,
za nas **Boga** prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas **Boga**
prosi!

Sv. Jožef, za nas **Boga** prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas
Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

za nas

Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga
prosite!

Sv. Štefan,

Sv. Lavrenci,

Sv. Vincenci,

za nas Boga prosi!

Sv. Fabijan in Sebastijan, }
 Sv. Janez in Pavel, } za nas
 Sv. Kozma in Damijan, } Boga prosita!
 Sv. Gervazi in Protazi, }

Vsi sveti marterniki, za nas Boga
 prosite!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregori, }
 Sv. Ambrož, } za nas
 Sv. Avguštin, } Boga prosi!
 Sv. Jeronim, }
 Sv. Martin, }
 Sv. Nikolaj, }

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga pro-
 site!

Sv. Anton, }
 Sv. Benedikt, }
 Sv. Bernard, } za nas
 Sv. Dominik, } Boga prosi!
 Sv. Francišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas
 Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

za nas

Boga prosi

**Vse svete device in vdove, za nas
Boga prosite!**

**Vsi svetniki in svetnice Božje, za
nas Boga prosite!**

**Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
Gospod!**

**Bodi nam milostljiv; usliši nas, o
Gospod!**

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duhá nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

reši nas, o Gospod!

S skrivnostjo svojega svetega
 včlovečenja,
S svojim prihodom,
S svojim rojstvom,
S svojim kerstom in svetim postom,
S svojim križem in terpljenjem,
S svojo smertjo in svojim pokopom,
S svojim svetim vstajenjem,
S svojim čudovitnim vnebohodom,
S prihodom Tolažnika svetega
 Duha,
V dan sodbe,
Mi grešniki,
Da nam zanesi,
Da nam odpusti,
Da nas k pravi pokori pripelji,
Da svojo sveto cerkev vladaj in
 ohrani,
Da pastirja apostoljskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohrani,
Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaj,
Da našega cesarja obvaruj,
Da keršanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo enovoljnost
 daruj,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Da vsemu keršanskemu ljudstvu
mir in edinost dodeli,

Da nas vse v svoji sveti službi
poterdi in ohrani,

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigni,

Da vsem našim dobrotnikom večne
darí dodeli,

Da duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov večnega
pogubljenja reši,

Da sad zemlji daj in ohrani,

Da vsem vernim dušam večni po-
koj dodeli,

Da nas usliši,

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

prosimo te, sliši nas!

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

*Molitve po litanijah pri popoldanji službi
Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso
Matere Božje.*

K svetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l í m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.)

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge.

Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofii postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero

se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k

pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena Marija
i. t. d. (petkrat.)

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih Matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

usmili
se nas!

za nas Boga prosil!

Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev,

za nas Boga prosi!

Kraljica devic, za nas Boga prosi!
Kraljica vseh svetnikov, za nas Boga
prosi!

Kraljica brez madeža izvirnega greha
spočeta, za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češena Marija i. t. d.

M o l i t v e.

1. K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l í m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem
zakramentu spomin svojega terpljenja
zapustil, daj nam, te prosimo, svete
skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi

tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.)

2. K sveti Devici, Materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t b a.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. **K sveti Devici, Materi Marii.**

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i t v a.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njegovem terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica pred in

potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l í m o.

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

(Od svečnice do velicega četrтка.)

Bodi češena, nebes kraljica, češena angelov gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vseh lepa; bodi pozdravljena, prelubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l í m o.

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

(Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l í m o.

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi Materi Devici Marii veselje večnega življenja dosežemo.

Od 1. nedelje po binkošti do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t n o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l í m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in ne-

vidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena Marija i. t. d. (petkrat.)

Zapomin. O posebnih časih se po različni potrebi k molitvam po litanijah privzemajo, ali pa tudi po sveti maši ali pridigi molijo naslednje molitve:

Molitev za mir.

O Bog! od ktereга pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našem i. t. d.

Molitev za srečno izvolitev novega papeža.

Gospod! s ponižnim sercem te prosimo, da po svoji neskončni dobroti sveti rimski cerkvi tacega papeža dodéli, kateri bo tebi zavoljo dobrotljive skerbi za nas vselej prijeten, in nam, tvojemu ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja, v slavo tvojega imena, vselej častitljiv. Po Gospodu našem i. t. d.

Molitev za bolnika.

Vsegamogočni Bog, ti večno zdravje vernih! usliši nas, ki za tvojega bolnega služabnika (tvojo bolno služabnico) I. pomoči tvoje milosti prosimo, da zdravje zadobi, in se ti v

tvoji cerkvi zanj zahvali. Po Gospodu našem i. t. d.

Molitev za odvernjenje kužne bolezni.

O Bog, ki ne želiš smerti, ampak pokore grešnikov, poglej milostljivo na svoje ljudstvo, ki se k tebi vračuje, da šibe svoje jeze, ker ti je pobožno vdano, dobrotljivo od njega odverneš. Po Gospodu našem i. t. d.

Molitev ob živinski kugi.

O Bog, kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam žival, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pusti poginiti. Po Gospodu našem i. t. d.

Molitve v dan svetega Marka, in križev teden.

(Pri procesii se molijo litanije vseh svetnikov, in po dokončani procesii se moli klečé pred altarjem.)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

69. Psalm.

O Bog! glej na mojo pomoč; **Gospod!** hiti mi pomagat.

Osramoteni naj bodo, in sramujejo naj se, ki mojo dušo zalezujejo.

Zavernejo naj se, in sram jih bodi, ki mi hudo želé.

Hitro naj se zavernejo osramoteni, kateri mi pravijo: **Prav! prav!**

Veselé in radujejo naj se vsi nad tabo, kateri te išejo; in kateri tvojo pomoč ljubijo, naj vedno rekajo: **Hvaljen bodi Gospod!**

Jest pa sem reven in ubožen; **Bog, pomagaj mi!**

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti; **Gospod, nikar se ne mudi!**

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za cesarja I.

O. Gospod! ohrani cesarja, ter nas usliši ob dnevu, ko kličemo v té.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

(Naslednje molitve se molijo stojé.)

M o l í m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in rešiš kazni, ktere zanje zaslužimo.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža

I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenji sprejel cesarsko vladarstvo, naj tudi prejema rast v vseh čednostih, da z njimi lepo ozališan more ostudnih grehov se varovati, sovražnike premagati, in k tebi, ki si pot, resnica in življenje, dopadljiv priti.

O Bog! od katerega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zaterem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! vžgi naše serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očišnim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vseh grehov, da milostljivo odpušenje, katerega

so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da naj vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz svetá ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim Duhom.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e,

ki se molijo ob posebnih potrebah pri popoldanji službi Božji, ali pa tudi po sveti maši, ali pri procesijah, ki jih je iz tega namena viši duhovna gosposka dovolila.

Molitve ob suši.

(Se molijo litanije vseh svetnikov, in po prošnji: Da duše naše, in naših bratov i. t. d. se dvakrat prosi: Da svojim vernim potrebnega dežja dodéli, — prosimo te, sliši nas! Konec litanij se moli:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 146.

Hvalite Gospoda, ker je dobro hvalo peti; prijetna in lepa bodi hvala našemu Bogu.

Gospod zida Jeruzalem, in zbira Izraelove razkropljene.

On ozdravlja nje, ki so potertega serca, in njih rane obezuje.

On šteje množino zvezd, ter jih kliče vse po imenu.

Velik je naš Gospod, in velika je njegova moč, in nezmerna je njega modrost.

Gospod vzdiguje pohlevne, grešnike pa do tal ponižuje.

Pojte Gospodu z zahvalo, prepevajte našemu Bogu na citrah.

On zagrinja nebo z oblaki, in pripravlja zemlji dež.

On daje živež živini in mladim vranam, ki ga kličejo.

Nima veselja nad konjevo močjo, tudi ne dopadenja nad moževimi nogami.

Gospod ima dopadenje nad njimi, ki se ga bojé, in nad njimi, ki v njegovo milost upajo.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Zagerni, Gospod! nebo z oblaki;

O. In pripravi dežja zemlji.

V. Da trava požene na gorah,

O. In zeliše v službo ljudem.

V. Razmôči gore od zgorej;

O. In zemlja bo polna sadú tvojih del.

V. Gospod! usliši mojo molitev,
O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.
O. In s tvojim duhom.

M o l í m o.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo, in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vseh nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostljivo namôči. Po Gospodu našem i. t. d.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

**V. In vernih duše naj po milosti
Božji počivajo v miru.**

O. Amen.

Molitve za lepo vreme.

(Se molijo litanije vseh svetnikov, in po prošnji: Da duše naše, in naših bratov i. t. d. se dvakrat prosi: Da svojim vernim lepo vreme dodéli, — prosimo te, sliši nas! in konec litanij se moli:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 66.

Bog se nas usmili, in nas blagoslovi; naj razsvetli svoj obraz nad nami, in se nas usmili.

Da spoznamo tvojo pot na zemlji, nad vsemi narodi tvoje zveličanje.

Ljudstva naj te slavé, o Bog! slavé naj te vse ljudstva.

Veselé in radujejo naj se narodi; zakaj ti sodiš ljudstva po pravici, in vodiš narode na zemlji.

Ljudstva naj te slavé, o Bog! slavé naj te vse ljudstva; zemlja bo dala svoj sad.

Blagoslovi naj nas Bog, naš Bog;
blagoslovi naj nas Bog, in bojé naj
se ga vse pokrajine zemlje.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Gospod! ti si poslal veter na
zemljo,

O. Ter je jenjalo deževati spod
neba.

V. Kadar bom nebo z oblaki pre-
vlekel,

O. Se bo moja mavrica prikazala,
in se bom spomnil svoje zaveze.

V. Gospod! poglej z milostljivimi
očmi na svoje hlapce,

O. In blagoslovi jih, kateri v te
zaupajo.

V. Gospod! usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do
tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o .

Bog, ki te greh razžali, in po-
kora potolaži, ozri se milostljivo na
prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in

odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

K tebi, Gospod! kličejoče usliši, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje pokažeš. Po Gospodu našem i. t. d.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve ob slabi letini in lakoti.

(Se molijo litanije vseh svetnikov, kjer se dvakrat povzame prošnja: Da sad zemlji daj in ohrani, — prosimo te, sliši nas! Konec litanij pa se moli:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.
O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 22.

Gospod me vodi, in nič mi ne bo manjkalo; na pašnik, tje me je postavil.

Pri vodi, ki poživlja, me je zre-dil, mojo dušo je spreobernal.

Na pot pravice me je peljal, zavoljo svojega imena.

Torej, ako bi ravno po smertni senci hodil, se ne bom bal hudega, ker si ti z menoj.

Tvoja šiba in tvoja palica ste me tolažile.

Mizo si napravil pred mojim obličjem, njim nasproti, ki me nadlegvajo.

Glavo si mi mazilil z oljem; in moj upijanljiv kelih kako veličasten je!

In tvoja milost me spremlja vse dni mojega življenja.

Da stanujem v hiši Gospodovi dolgo časa.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Vseh oči dočakujejo tebe, o Gospod!

O. In ti jim deliš jed ob pravem času.

V. Spomni se svojega zbirala,

O. Ktero si od začetka v lasti imel.

V. Gospod skazuje dobroto,

O. In naša zemlja bo svoj sad dala.

V. Gospod! usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in rešiš kazni, ktere zanje zaslužimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostljivo odverni, da umerljivi človek spozna,

da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostljivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo vse priverženo tistim, kateri tvojega kraljestva išejo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve ob merjenji in kugi.

(Se molijo litanije vseh svetnikov, kjer se dvakrat reče: Kuge, lakote in vojske, — reši nas, o Gospod! in po prošnji: Da duše naše i. t. d. se dvakrat prosi: Da nas šibe kuge reši, — prosimo te, sliši nas! — Konec litanij pa se moli:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.
O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 6.

Gospod! ne svari me v svojem serdu, in ne têpi me v svoji jezi.

Usmili se me, Gospod! ker sem slab; ozdravi me, Gospod, ker moje kosti se tresejo.

In moja duša je silno omamljena; ti pa, o Gospod! doklej?

Oberní se, Gospod! in reši mojo dušo, pomagaj mi zavoljo svoje milosti.

Ker ga ni ob smerti, da bi na te mislil, v peklu pa kdo bo tebe hvalil?

Utrudil sem se v svojem zdiho-
vanji, vse noči perem svojo posteljo,
s svojimi solzami močim svoje ležiše.

Od žalosti so moje oči otemnéle;
postaral sem se med vsemi svojimi sovražniki.

Poberite se spred mene vsi, ki hudo delate; zakaj Gospod je glas mojega joka uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal;
Gospod je sprejel mojo molitev.

Naj se sramujejo, in silno prestrašijo vsi moji sovražniki; prav hitro naj se obernejo in sramujejo.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Pomagaj nam, Bog, naš Zveličar!

O. In reši nas, Gospod! zavoljo časti svojega imena.

V. Gospod! ne spomni se naših nekdanjih pregreh.

O. Hiti usmilit se nas, zakaj grozno smo ubožali.

V. Prosi za nas, sveti Sebastijan!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o .

Usliši nas, **Bog**, naš **Zveličar**!
in na prošnje svete in častitljive Božje
porodnice **Marije vselej Device**, in
svetega **Sebastijana spričevavca**, in
vseh svetnikov svoje ljudstvo strahú
svoje jeze reši, in po obilnosti svo-
jega usmiljenja otmì.

Skaži milost, **Gospod**! našim po-
nižnim prošnjam, in ozdravi dušne in
telesne bolezni, da odpušenje prej-
memo, in se vedno v tvojem blago-
slovu veselimo.

Usliši, prosimo, **Gospod**! naše
pohlevne prošnje, in kugo in merje-
nje milostljivo odverni, da umerljivi
človek spozna, da po tvoji jezi take
šibe pridejo, in po tvoji milosti odi-
dejo. Po Gospodu našem i. t. d.

V. **Gospod z vami.**

O. In s tvojim duhom.

V. **Hvalimo Gospoda.**

O. **Bogu bodi hvala.**

V. **Vsegamogočni in usmiljeni**
Bog naj nas usliši.

O. **Amen.**

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve ob vojski.

(Se molijo litanije vseh svetnikov, in konec litanij se reče:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 45.

Bog je naše pribežališe in moč, pomočnik v stiskah, ki so nas hudo zadele.

Zatorej se ne bomo bali, ako bi se tudi zemlja gibala, in se gore prestavljale v sredo morja.

Naj si njega vode šumé, in se valé, in se tresejo goré zavaljo njegove moči.

Natok vodá razveseljuje Božje mesto; Narviši posvečuje svoje prebivališa.

Bog je v njegovi sredi, ne bo se premaknilo; Bog mu pomaga zjutraj zgodaj.

Narodi so razgrajali, in kraljestva so omahovale; on je dal svoj glas, zemlja se je tresla.

Gospod vojskinih trum je z nami; naš sprejemnik je Bog Jakopov.

Pridite in glejte dela Gospodove, kakošne čudeže je na zemlji storil, ki vojske vzema do pokrajine zemlje.

Ki potira lok in lomi orožje, in sežiga škite z ognjem.

Molčite in glejte; zakaj jest sem Bog; povikšan sem med narodi, in povikšan na zemlji.

Gospod vojskinih trum je z nami; naš sprejemnik je Bog Jakopov.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Gospod! vstani, pomagaj nam;

O. In reši nas zavoljo svojega imena.

V. Gospod! pomagaj svojemu ljudstvu,

O. Ktero v te zaupa; moj Bog!

V. Naj bo mir po tvoji moči,

O. In obilnost v tvojih stolpih.

V. Bodi nam, Gospod, močen stolp,

O. Pred sovražnikom.

V. Zlomi lok, in poteri orožje,

O. In škite z ognjem sežgi.

V. Pošlji nam, Gospod! pomoč
iz svetišča.

O. In varuj nas iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do
tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premaguješ; pomagaj svojim služabnikom, ki tvoje milosti prosijo, da silo svojih sovražnikov zataremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo.

Bog! od kterega pridejo svete želje, prave misli, in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukrotnost z močjo svoje desnice. Po Gospodu našem i. t. d.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve ob sleherni nadlogi.

(Se molijo litanijske vse svetnikov, in konec litanij se reče:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 19.

Usliši te, Gospod! ob dnevu stiske; varuj te ime Jakopovega Boga.

Pošlje naj ti pomoč iz svetiša, in iz Siona te obvaruj.

Spomni naj se vse tvoje daritve,
in tvoja žgavna daritev bodi debela.

Dodeli naj ti po tvojem sercu, in
poterdi naj vse tvoje sklepe.

Radovali se bomo v tvoji blago-
sti, in poveličevali se bomo v imenu
našega Boga.

Gospod naj spolni vse tvoje proš-
nje; zdaj spoznam, da Gospod svo-
jega maziljenega varuje.

Uslišal ga bo s svojih svetih ne-
bes; v mogočnih delih je blagost nje-
gove desnice.

Eni se zanašajo v vozove, eni pa
v konje; mi pa kličemo v ime Go-
spoda, našega Boga.

Zamotajo se, in padejo; mi pa
stojimo, in se deržimo po koncu.

Gospod! ohrani kralja; ter nas
usliši ob dnevu, ko kličemo v té.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Ali pa

Psalm 90.

Kdor stanuje pod pomočjo Narvi-
šega, on prebiva pod varstvom ne-
beškega Boga.

Poreče Gospodu: Ti si moj sprejemnik, in moje pribežališe; moj Bog! v tebe upam.

Ker on me je rešil iz zaderge lovcev, in iz terde reči.

S svojimi perutnicami te bo obsenčeval; in pod njega perutami boš zaupal.

Kakor škit te obdaja njega resnica, ne boš se bal ponočnega strahu.

Ne pušice, ki po dnevu leta; ne reči, ki po noči hodi, ne napada poldanske hudobe.

Naj jih pade tavžent na tvoji strani, in deset tavžent na tvoji desni; k tebi pa se ne bo približalo.

Toda s svojimi očmi boš gledal, in povračilo grešnikov boš vidil.

Ker ti, Gospod! si moje upanje; Narvišega si postavil sebi v pribežališe.

Hudo ne bo do tebe prišlo, in šiba se ne bo približala tvojemu šotoru.

Ker svojim angelom je zapovedal zavoljo tebe, da naj te varujejo na vseh tvojih potih.

Na rokah te bodo nosili, da kje s svojo nogo v kamen ne zadeneš.

Po gadih in baziliskih boš hodil, in boš potaptal leva ino zmaja.

Ker je v me zaupal, ga bom otél; varoval ga bom, ker je moje ime spoznal.

V me bo klical, in jest ga bom uslišal; pri njem sem v stiski; rešil ga bom in ga povelical.

Z dolgim življenjem ga bom napolnil, in mu bom pokazal svoje zveličanje.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Bog nam je zavetje in moč.

O. Pomočnik v nadlogah.

V. Gospod! pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v te zaupajo, moj Bog.

V. Sveti Bog, sveti Mogočni, sveti Neumerljivi!

O. Usmili se nas!

V. Pomagaj nam, Bog, naš Zveličar!

O. In zavoljo časti svojega imena nas reši, Gospod!

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o.

Vsegamogočni Bog! ne zaverzi svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in rešiš kazen, ktere zanje zaslužimo.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlôgo, in odverni serd svoje jeze, ktero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališe, in naša moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da, kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem i. t. d.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. Vsegamogočni in usmiljeni
Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti
Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve ob hudi uri.

(Se molijo litanije vseh svetnikov, v katerih se dvakrat reče: Treska in hudega vremena, — reši nas, o Gospod! Po dokončanih litanijah pa, se moli:)

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 147.

Hvali, Jeruzalem! Gospoda; hvali,
Sion! svojega Boga.

Ker je zapahel tvojih vrat poterdil,
tvoje otroke v tebi oblagodaryl.

On ti daje mir na pokrajinah, in
te nasituje s pšenično mašobo.

On pošilja svojo besedo na zemljo;
hitro teče njegovo govorjenje.

On daje sneg kakor valno; raz-
tresa meglo kakor prah.

Meče svojo točo kakor koščke;
kdo bo preterpel njegov mraz?

Pošlje svojo besedo, in jo raz-
topí; njegova sapa piše, in vodé te-
čejo.

On oznanuje svojo besedo Jakopu,
svoje postave in pravice Izraelu.

Ni storil tako vsem narodom, in
svojih pravic jim ni oznanil.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Naša pomoč je v imenu Go-
spodovem.

O. Kteri je vstvaril nebo in zemljo.

V. Gospod! skaži nam svojo milost.

O. In dodeli nam svoje zveličanje.

V. Pomagaj nam, Bog, naš Zve-
ličar!

O. In reši nas, Gospod! zavoljo
časti svojega imena.

V. Nič naj ne opravi sovražnik
pri nas.

O. In otrok krivice naj se ne
loti nam škodovati.

V. Gospod! naj pride tvoje usmiljenje nad nas.

O. Kakor smo v te zaupali.

V. Gospod! pomagaj svojemu ljudstvu.

O. In blagoslovi svoj délež.

V. Ne boš svojih dobrot odtegnil njim, kateri nedolžno živé.

O. Gospod Bog vojskinih trum, blagor človeku, kateri v te zaupa.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o .

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni, večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostljiv, ker prosimo, da nas po škodljivem

ognji v oblakih, in po silnem viharji žuganje hudega vremena napelje, tebe hvaliti, Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenji svetega križa preide vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpušenjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se miru zaželenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospodu našem i. t. d.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve ob kaki zahvali.

Zahvalna pesem sv. Ambroža.

(Te Deum laudamus.)

**Tebe Boga hvalimo, Gospoda te
častimo.**

**Tebe, večnega Očeta, časti vsa
zemlja.**

**Vsi angeli, nebesa, in vse moči,
Kerubini in Serafini tebi nepre-
nehoma pojó:**

**Svet, svet, svet, Gospod Bog
vojskinih trum.**

**Polne so nebesa in zemlja slave
tvojega veličastva.**

**Tebe hvali častiti zbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno število,
Spričevavcev v bélo oblečena
truma.**

**Po vesoljnem svetu te sveta cer-
kev časti:**

**Očeta nezmernega veličastva;
Prečastitega tvojega pravega edi-
nega Sina,**

Tudi svetega Duha poterdnika.

**Ti, Kriste, kralj časti,
Si večni Očetov Sin.**

Ker si hotel zavoljo odrešenja človeka na se vzeti, se nisi bal devičnega telesa.

Zmagal si zelo smerti, in odperl vernikom nebeško kraljestvo.

Na desnici Božji sediš v časti Boga Očeta.

Da imaš sodit priti, verujemo.

Prosimo te tedaj, pridi na pomoč svojim služabnikom, ktere si z drago kervjo odrešil.

Daj nam v večni časti štetim biti med tvoje svetnike.

Zveličaj, Gospod! svoje ljudstvo, in blagoslovi svoj délež.

Vladaj jih in povikšuj jih vekomaj.

Slednji dan te častimo,

In hválimo tvoje ime vekomaj, in v veke vekov.

Daj nas, Gospod! današnji dan milostljivo brez greha ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Dodeli nam svojo milost, Gospod! kakor zaupamo v te.

V te, Gospod! upam, ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvaljen bodi Gospod, Bog naših Očetov.

O. In hvale vreden, in častit vekomaj.

V. Hvalimo Očeta in Sina s svetim Duhom vred.

O. Častimo in povikšujmo ga vekomaj.

V. Hvaljen bodi, Gospod Bog! na nebu.

O. In hvale vreden, in častit, in povikševan vekomaj.

V. Duša moja! hvali Gospoda;

O. In nikar ne pozabi njegovih tolikih dobrot!

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

M o l í m o .

Bog! ktereга usmiljenje nima števila, in ktereга dobrote bogastvo je neskončno, hvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prósimo vedno tvoje milosti, da, ki prošnikom dodeliš,

kar želé, jih ne zapusti, temuč jih pripelji k prihodnjemu plačilu.

Bog! kateri si vernih serca z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegovo oveseljenje vedno uživati.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošén dobrotljivo na pomoč prideš; za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bodimo vselej vseh zopernost obvarovani. Po Gospodu našem i. t. d.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Rožni venec.

I. Veseli del.

Pri veri v treh češenamarijah se reče: **1)** Kteri nam oživi pravo vero; **2)** kteri nam daj terdno upanje; **3)** kteri nam vžgi priserčno ljubezen.

1. Kterega si Devica od svetega Duha spočela.

2. Kterega si Devica v obiskanji tete Elizabete nosila.
3. Kterega si Devica v Betlehemu rodila.
4. Kterega si Devica v tempelju darovala.
5. Kterega si Devica v tempelju našla.

II. Žalostni del.

Pri veri v treh češenamarijah se reče: 1) Kteri nam poterdi spomin; 2) kteri nam razsvetli pamet; 3) kteri nam omeči voljo.

1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas bičan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nesel.
5. Kteri je za nas križan bil.

III. Častitljivi del.

Pri veri v treh češenamarijah se reče: 1) Kteri nam vodi naše misli; 2) kteri nam vodi naše besede; 3) kteri nam vodi naše djanje.

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je svetega Duha poslal.
4. Kteri te je v nebesa vzel.
5. Kteri te je v nebesih kronal.

(Po vsakem delu se moli za duše v vicah en očenaš in deset češenamarij.)

Angelovo češenje.

(Ob zvonilu.)

1. Angel Gospodov je oznanil Marii, in spočela je od sv. Duha. Češena Marija i. t. d.

2. Glej, dekla Gospodova sem, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češena Marija i. t. d.

3. In Beseda se je včlovečila, in je med nami prebivala. Češena Marija i. t. d.

Zvečer se še moli en očenaš in ena češenamarija za duše v vicah, s pristavkom:

V. Gospod! daj jim večni pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

Keršanska očitna spoved.

Ubogi, grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu vdajanju, svetvanju in djanju. Verujem v Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta, katoliška cerkev zapoveduje verovati. S to sveto, katoliško vero pričam, in se spovem Bogu vsegamogočnemu, Devici Marii, njegovi častiti Materi, in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožim, da sem se od svojih mladih dni do sedanje ure

dostikrat in velikokrat pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del, kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma; zoper deset Božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih počutkih mojega telesa; zoper Boga, zoper mojega bližnjega in zoper zveličanje moje uboge duše. Teh in vseh mojih grehov mi je močno žal, in se jih iz serca kesam.

Zato tebe, večnega, milostljivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo Božjo milost dodeli in mojemu življenju toliko odloga daj, da se bom mogel spovedati in spokoriti, tvojo dobroto in prijateljstvo dobiti, in po tem revnem življenji večno veselje in zveličanje doseči. Zato udarim na svoje grešno serce, in rečem z očitnim grešnikom: O Gospod Bog! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

(Pred svetim obhajilom sploh, ali pred prejemo svete popotnice in poslednjega olja se tudi tako moli:)

Izpovem se Bogu vsegamogočnemu, sveti Marii vselej Devici, sve-

temu Mihaelu Arhangelu, svetemu Janezu Kerstniku, svetima apostelnoma Petru in Pavlu, vsem svetnikom, in tebi, Oče, da sem veliko grešil z mislijo, besedo in djanjem. Kriv sem, kriv sem, silo sem kriv. Torej prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetega Mihaela Arhangela, svetega Janeza Kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe, Oče, moliti zame pri Gospodu našem Bogu.

Poglavitne resnice keršanskega nauka.

Kar je vsakemu človeku, kadar se pameti zavé, potrebno vediti in verovati, da bo zveličan, je:

1. Da je en Bog.
2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, hudo pa kaznuje.
3. Da so tri Božje osebe enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. Da se je Bog Sin, druga Božja oseba, včlovečil zato, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil in večno zveličal.
5. Da je človeška duša neumerjoča.
6. Da je milost Božja k zveličanju potrebna, in da človek brez milosti Božje

nič zaslužnega za večno življenje ne more storiti.

Lastnosti Božje.

1. Bog je véčen; je vselej bil, je, in bo vselej.

2. Bog je zgoli duh; bitje, ki ima nar bolj popolnoma um in nar boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vsegavéden; vé vse, pretečeno, sedanje in prihodnje; vé tudi naše nar skrivnejši misli in želje; torej mu nič ne moremo prikriti.

4. Bog je neskončno moder; stori vse iz nar boljšega namena, in izvoli vselej nar pripraviši pomočke, da svoj namen doseže.

5. Bog je vsegamogočen; vstvaril je nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.

6. Bog je vsegapričujoč; povsod je, v nebesih in na zemlji.

7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.

8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse, kar reče, je res; in vse, kar obljubi ali zažuga, gotovo spolni.

9. Bog je nespremenljiv; je vekomaj ravno tisti.

10. Bog je neskončno dobrotljiv; skerbí po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega.

11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpuša naše grehe, ako se resnično poboljšamo.

12. Bog je neskončno pravičen; vse dobro plačuje, in vse hudo kaznuje, kakor si kdo zasluži.

Darovi svetega Duha.

1. Dar modrosti. — 2. Dar umnosti. — 3. Dar svéta. — 4. Dar moči. — 5. Dar učenosti. — 6. Dar pobožnosti. — 7. Dar strahu Božjega.

Zapovedi Božje.

1. Vervaj v enega samega Boga.
2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestvaj.

7. Ne kradi.

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.

9. Ne želi svojega bližnjega žene.

10. Ne želi svojega bližnjega blagá.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.

2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.

3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi.

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje telo.

5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti kerst. — 2. Sv. birma. —

3. Sv. rešnje telo. — 4. Sv. pokora. —

5. Sv. poslednje olje. — 6. Sv. mašnikovo posvečevanje. — 7. Sv. zakon.

K zakramentu sv. pokore je potrebnih pet reči, in te so:

1. Izpraševanje vesti. — 2. Kes. —

3. Terdni sklep. — 4. Spoved. — 5. Zado-
stovanje.

K e s.

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe, svojega prelubeznjivega Boga, tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega serca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo pomočjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi pomoč, spolniti ta svoj sklep! Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred spovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem. — Jest, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Marii Materi Božji, vsem ljubim svetnikom, in Vam, častitljivi mašnik in namestnik Božji! da sem po

svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravi-
vil — (se pové, kdaj?) — velikokrat in
obilno grešil v mislih in željah, z be-
sedo in djanjem; posebno se pa ob-
tožim, da sem . . .

Spoved se sklene:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki jih
vem in ki jih ne vem, ki sem jih
sam storil ali pa kriv bil, da so jih
drugi storili, so mi iz serca žal, ker
sem Boga, njega samo sveto in pre-
ljubeznjivo dobroto, z njimi razžalil.
Terdno sklenem, nič več ne grešiti,
in vseh priložnost v greh se varo-
vati. Prosim, duhovni oče! zveličavne
pokore in svete odveze.

Poglavitni grehi.

1. Napuh. — 2. Lakomnost. — 3. Ne-
čistost. — 4. Nevošljivost. — 5. Požrešnost.
— 6. Jeza. — 7. Lenoba.

Grehi zoper svetega Duha.

1. Prederzno v Božjo milost grešiti. —
2. Nad Božjo milostjo obupati. — 3. Spo-
znani keršanski resnici se ustavljati. — 4. Svo-

jemu bližnjemu zavoljo Božje milosti nevošljiv biti. — 5. Do lepega opominjanja oterpanjeno serce imeti. — 6. V nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpijoči grehi.

1. Radovoljni uboj. — 2. Mutasti ali sodomski greh. — 3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirot. — 4. Delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utergovati.

Tuji grehi.

1. V greh svetovati. — 2. Grešiti veleovati. — 3. V družih greh privoliti. — 4. V greh napeljevati. — 5. Družih greh hvaliti. — 6. K grehu molčati. — 7. Greh pregledati. — 8. Greha se vdeležiti. — 9. Greh zagovarjati.

Božje čednosti.

Vera, upanje in ljubezen, kakor na strani 637.

Poglavitne djanske čednosti.

1. Modrost. — 2. Zmernost. — 3. Pravičnost. — 4. Serčnost.

**Poglavitnim grehom nasprotne
čednosti.**

1. Ponižnost je napuhu nasproti. —
2. Dobrotljivost lakomnosti. — 3. Čistost nečistosti. — 4. Ljubezen nevošljivosti. —
5. Zmernost požrešnosti. — 6. Poterpežljivost jezi. — 7. Gorečnost lenobi.

Dolžnosti, ki jih je Kristus posebno priporočal.

1. Nar prej Božjega kraljestva in njegove pravice iskati. — 2. Sam sebe zatajevati. — 3. Svoj križ nositi. — 4. Za Kristusom hoditi. — 5. Krotak in ponižen biti. — 6. Sovražnike ljubiti, jim dobro storiti, kateri nas čertijo, moliti za nje, ki nas žalijo in preganjajo.

Zveličanske čednosti, ki jih je Kristus na gori učil.

1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. — 2. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. — 3. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. — 4. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasiteni. — 5. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli. — 6. Blagor njim,

kteri so čistega serca; ker oni bodo Boga gledali. — 7. Blagor mirnim; ker bodo otroci Božji imenovani. — 8. Blagor zavoljo pravice preganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo.

Nar imenitniši dobre dela.

1. Molitev. — 2. Post. — 3. Milošnja.

Telesne dela usmiljenja.

1. Lačne nasitovati. — 2. Žejne napajati. — 3. Popotnike sprejemati. — 4. Nage oblačiti. — 5. Bolnike obiskovati. — 6. Jetnike rešiti. — 7. Merliče pokopávati.

Duhovne dela usmiljenja.

1. Grešnike svariti. — 2. Nevedne učiti. — 3. Dvomljivcem prav svetovati. — 4. Žalostne tolažiti. — 5. Krivico voljno terpeti. — 6. Razžalnikom iz serca odpustiti. 7. Za žive in mertve Boga prositi.

Evangeljski svetje.

1. Radovoljno uboštvo. — 2. Vedno devišstvo. — 3. Vedna pokoršina pod duhovnim poglavarjem.

Poslednje reči človekove.

1. Smert. — 2. Sodba. — 3. Pekel. — 4. Nebesa.

Kazalo.

I. Lastina dni.

Stran.

Pervo nedeljo v adventu	3
Drugo " "	5
Tretjo " "	7
Četerto " "	9
Sveti božični praznik	10
V praznik sv. Štefana	16
V praznik sv. Janeza	18
V praznik nedolžnih otročičev	20
V nedeljo pred novim letom	22
V praznik sv. Silvestra	24
V novega leta dan	26
V nedeljo pred razglasenjem Gospodovim	27
V praznik razglasenja Gospodovega	28
Pervo nedeljo po razglasenji Gospodovem	31
Drugo " " " "	33
V praznik presvetega imena Jezusovega	35
Tretjo nedeljo po razglasenji Gospodovem	36
Četerto " " " "	39
Peto " " " "	40

Šesto nedeljo po razglašenji Gospodovem	42
Pervo predpepelnično nedeljo	44
Drugo " " 	47
Tretjo " " 	51
Pepelnično sredo	54
V četrtek po pepelnici	56
V petek " " 	58
V saboto " " 	61
Pepelnično ali pervopostno nedeljo	64
V ponedeljek po pervopostni nedelji	66
V torek " " " 	69
Kvaterno sredo v postu	71
V četrtek po pervopostni nedelji	74
Kvaterni petek v postu	76
Kvaterno saboto v postu	79
Drugo ali kvaterno nedeljo v postu	81
V ponedeljek po 2. nedelji v postu	83
V torek " " " 	86
V sredo " " " 	88
V četrtek " " " 	91
V petek " " " 	94
V saboto " " " 	98
Brezimeno ali tretjo nedeljo v postu	104
V ponedeljek po 3. nedelji v postu	107
V torek " " " 	111
V sredo " " " 	113
V četrtek " " " 	116
V petek " " " 	118
V saboto " " " 	124
Sredpostno ali četrto nedeljo v postu	131

V ponedeljek po 4. nedelji v postu	134
V torek po 4. nedelji v postu	137
V sredo " " "	141
V četrtek " " "	145
V petek " " "	148
V saboto " " "	154
Peto postno ali tiho nedeljo	156
V ponedeljek po tihi nedelji	159
V torek " " "	161
V sredo " " "	164
V četrtek " " "	168
V petek po tihi nedelji	171
V saboto " " "	173
Šesto postno ali cvetno nedeljo	177
Veliki ponedeljek	195
Veliki torek	197
Veliko sredo	209
Veliki četrtek	224
Veliki petek	227
Veliko saboto	239
Velikonočno nedeljo	241
Velikonočni ponedeljek	242
Velikonočni torek	246
Pervo nedeljo po veliki noči	248
Drugo " " " "	251
Tretjo " " " "	252
Četerto " " " "	254
Peto " " " "	256
Križev teden	258
V praznik Kristusovega vnebohoda	260

Šesto nedeljo po veliki noči	263
Binkoštno nedeljo	264
Binkoštni ponedeljek	267
Binkoštni torek	269
V praznik presvete Trojice	270
Pervo nedeljo po binkoštih	271
V praznik presv. rešnjega Telesa	274
Drugo nedeljo po binkoštih	275
Tretjo " " " 	278
Četerto " " " 	280
Peto " " " 	282
Šesto " " " 	284
Sedmo " " " 	286
Osmo " " " 	288
Deveto " " " 	290
Deseto " " " 	292
Enajsto " " " 	294
Dvanajsto " " " 	296
Trinajsto " " " 	298
Štirinajsto " " " 	300
Petnajsto " " " 	303
Šestnajsto " " " 	305
Sedemnajsto " " " 	307
Osemnajsto " " " 	309
Devetnajsto " " " 	310
Dvajseto " " " 	313
En in dvajseto nedeljo po binkoštih	314
Dve in dvajseto " " " 	317
Tri in dvajseto " " " 	319
Poslednjo nedeljo po binkoštih	321

II. Lastina svetnikov.

V praznik sv. Andreja aposteljna 30. Listop.	324
V god sv. Frančiška Ksav. 3. Grudna . .	326
V god sv. Barbare, dev. in spričev. 4. Grud.	328
V god sv. Nikolaja, škofa 6. Grudna . .	330
V god sv. Ambroža, škofa 7. „ . .	333
V praznik brezmadežnega spočetja M. D. 8. Grudna	335
V god sv. Lucije, dev. in spričev. 13. Grudna	337
V god pričakovanja poroda D. M. 18. „	338
V praznik sv. Tomaža, apost. 21. Grudna	341
V god sv. Antona, pušavnika 17. Prosinca .	342
V dan stola sv. Petra v Rimu 18. „	344
V god sv. Fabijana in Sebastijana, spričev. 20. Prosinca	348
V god sv. Neže, dev. in spričev. 21. Prosinca	350
V god sv. Vincencija in Anastazija, spričev. 22. Prosinca	352
V god zaročenja Dev. Marije 23. Prosinca .	354
V god spreobrnjenja sv. Pavla aposteljna 25. Prosinca	356
V god sv. Frančiška Salezijana 29. Prosinca	360
V praznik očiševanja Marije Device 2. Svečana	362
V god sv. Blaža, škofa 3. Svečana	364
V god sv. Agate, dev. in spričev. 5. Svečana	366
V god sv. Ingenuina in Albuina, škofa 5. Sveč.	368
V god sv. Doroteje, dev. in spričev. 6. „	371
V god sv. Apolonije, dev. in spričev. 9. „	373
V god sv. Valentina, spričev. 14. Sveč. . .	375

V dan stola sv. Petra v Antiohii 22. Sveč.	377
V praznik sv. Matija, aposteljna 24. Sveč.	379
V god sv. Valburge, dev. in opat. 25. Sveč.	382
V god sv. Kunigunde, cesar. 3. Sušca	384
V god sv. Gregorija, pap. 12. „	386
V god sv. Jederti, dev. 17. Sušca	388
V praznik sv. Jožefa, ženina M. D.	
19. Sušca	390
V god sv. Benedikta, opata 21. Sušca	392
V god sv. Gabriela, vel. angel. 24. Sušca	393
V praznik oznanjenja M. D. 25. Sušca	396
V god sv. Ruperta, škofa. 27. Sušca	398
V god sedem žalost M. D. V petek po tihi	
nedelji	401
V god sv. Vincencija Fererija, spozn. 5. Mal.	
Travna	402
V god sv. Helene, cesarice. 15. Mal. Travna	404
V god sv. Jurja, spričev. 24. „	406
V god sv. Marka, evang. 25. „	408
V god Marije Dev. dobr. sveta 27. „	410
V praznik sv. Filipa in Jakopa, apost. 1. Vel.	
Travna	411
V praznik najdenja sv. križa 3. Vel. Travna	414
V god sv. Florijana, spričev. 4. „	416
V god sv. Gotharda, škofa 5. „	418
V god sv. Joba, spozn. 9. „	420
V god sv. Sigismunda, kralja 11. „	421
V god sv. Pankracija, spričev. 12. „	423
V god sv. Janeza Nep., sprič. 16. „	425

V god sv. Jodoka, opata 17. Vel. Travná .	427
V god sv. Servula, sprič. 24. " "	428
V god Marije Dev. pod imenom: Pomoč krist- janov 24. Vel. Travná	432
V god sv. Urbana, papeža 25. Vel. Travná	433
V god sv. Kancijana in tovaršev, spričev. 31. Vel. Travná	437
V god sv. Primoža in Felicijana, spričev. 9. Rožnika	444
V god sv. Antona Padovskega 13. Rožnika .	448
V god sv. Vida spričev. 15. " "	450
V god sv. Ahacija, spričev. 22. " "	451
V praznik rojstva sv. Janeza Kerst. 24. Rožn.	456
V god sv. Janeza in Pavla, spričev. 26. " "	458
V praznik sv. Petra in Pavla, apost. 29. Rožnika	460
Spomin sv. Pavla aposteljna 30. Rožnika . .	462
V god obiskanja Marije Dev. 2. Mal. Serpana	464
V god sv. Udalrika, škofa 4. " "	466
V praznik sv. Hermagora in Fortunata, sprič. 12. Mal. Serp.	468
V god sv. Marije Dev. Karmelske 16. Mal. Serp.	470
V god sv. Vincencija Pavl., spozn. 19. " "	471
V god sv. Margarete, dev. in sprič. 20. " "	473
V god sv. Elija, preroka 20. " "	475
V god sv. Daniela, preroka 21. " "	477
V god sv. Marije Magdalene 21. " "	481
V praznik sv. Jakopa, apost. 25. " "	484
V god sv. Krištofa, sprič. 25. " "	486
V praznik sv. Ane, matere M. D. 26. " "	488

V god sv. Štefana, pap. in sprič.	2. Vel. Serp.	491
V god sv. Dominika, spoznov.	4. " "	493
V god Marije Dev. Snežnice	5. " "	495
V god sv. Osvalda, spoznov.	5. " "	496
V god sv. Ksista, pap. in sprič.	6. " "	497
V praznik sv. Lavrencija, levita in spričev.		
10. Vel. Serp.		499
V god sv. Radegunde, kraljice	14. Vel. Serp.	501
V praznik Marije Device v nebesa vzete	15. Vel. Serpana	504
V god sv. Joahima, očeta D. M.		506
V god sv. Roka, spoznov.	16. Vel. Serp.	508
V praznik sv. Jerneja, apost.	24. " "	509
V god sv. Avgušтина, škofa	28. " "	511
V praznik sv. angelov varhov. Pervo nedeljo mesca Kimovca		513
V god sv. Egidiја (Tilna), opata.	1. Kimovca	515
V god sv. Rozaliје, device	4. "	517
V praznik rojstva Marije Device		
8. Kimovca		519
V praznik sv. imena Mariinega		522
V god povikšanja sv. križa	14. Kimovca	524
V god sv. Lamberta, škofa	17. "	526
V god sv. Konstancije, dev. in sprič.	19. Kim.	528
V praznik sv. Matevža, apost.	21. "	530
V god sv. Mavricija, spričev.	22. "	532
V god sv. Notburge, device	25. "	534
V god sv. Kozma in Damijana, sprič.	27. "	536
V praznik sv. Mihaela, vel. angela	29. "	538
V god sv. Jeronima, učenika	30. "	540

V praznik sv. rožnega venca M. D.	
Pervo nedeljo mesca Vinotoka	542
V god sv. Frančiška Serafskega 4. Vinotoka	543
V praznik sv. Lukeža, evang. 18. „	545
V god sv. Uršule in njenih tovaršic, dev. in spričev. 21. Vinotoka	547
V praznik sv. Simona in Juda, apost. 28. Vin.	550
V god sv. Volbenka, škofa 31. Vinotoka .	552
V praznik vseh svetnikov 1. Listop. .	554
V god sv. Justa, spričev. 2. „ .	556
Spomin vseh vernih duš v vica	
2. Listopada	558
V god sv. Leonarda, opata 6. Listop. . .	560
V god sv. Martina, škofa 11. „ . .	561
V god sv. Brikcija, škofa 13. Listopada . .	563
V god sv. Elizabete, vdove 19. „ . .	565
V god sv. Klemenca, pap. in sprič. 23. Listop.	567
V god sv. Katarine, dev. in sprič. 25. „	569

III. Občina svetnikov.

V god enega spričevavca, škofa	572
V god enega spričevavca, ne škofa	573
V god enega spričevavca o velikonočnem času	576
V god več spričevavcev o velikonočnem času	577
V god več spričevavcev zunaj velikonočnega časa	579
V god spoznovavca, škofa	586
V god cerkvenega učenika	588
V god spoznovavca, ne škofa	589

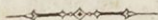
	Stran.
V god opata	592
V god device spričevavke	592
V god device, ne spričevavke	593
V god spričevavke, ne device	594
V god svetnice, ne device, ne spričevavke .	595
V praznik posvečenja cerkve	596
V dan pogreba merličevega	598

Pristavek.

Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vseh štirih evangelistov	600
--	-----

IV. Molitve pri očitni službi Božji *s poglobitnimi resnicami keršanskega nauka.*

Gospodova molitev	635
Angelovo češenje	636
Apostolska vera	636
Božje čednosti	637
Litanije vseh svetnikov	640
Molitve po litanijah pri popoldanji službi Božji	646
Lavretanske litanije	650
Molitve o posebnih časih	652
Molitve v dan sv. Marka in križev teden .	661
Molitve ob posebnih potrebah	667
Rožni venec	694
Angelovo češenje (ob zvonilu)	696
Keršanska očitna spoved	696
Pogloblitne resnice keršanskega nauka . . .	698

Matija Gerber,

bukvovez in tergovec z bukvami v Ljubljani,

zraven kapucinarskega verta (Sternallee), h. šte. 21,
ima na prodaj naslednje spodbudovavne, molitvene
in druge bukve:

**Misijonski spomin. Kratek zapopadek misijonskih
pridig in nauki in molitve za bogoljubne ker-
šanske duše.** Spisal Janez Volčič, duhoven
ljubljske škofije. (Po 32. nemškem natisu.)
Veljajo pol usnjate 1 gold. 20 kr., usnjate 1 gold.
40 kr., z zlatim obrezkom 2 gold.

Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji.
Kratek molitvenik, zbral in spisal L. J. Veljajo
pol usnjate 56 kr., usnjate 76 kr., z zlatim ob-
rezkom 1 gold. 10 kr.

Sveta ura moliti Jezusa v Zakramentu ljubezni
Božje. Ali: Obiskovanje presvetega rešnjega Te-
lesa, in počeševanje vselej neomadežane Device
Marije, za vse dni v mesecu poleg sv. Alfonza
Ligvorijana. Spisal Jan. Volčič. Pol usnjate 70 kr.,
usnjate 90 kr., z zlatim obrezkom 1 gold.
30 kr.

Nebeške iskrice. Molitevne bukvice za mladost,
pa tudi za odraslene ljudi. Spisal L. Pintar. Terdo
vezane 20 kr., usnjate 35 kr., z zlatim obrez-
kom 50 kr.

Pobožni otrok ali podučne in molitevne bukvice za mlade kristjane. Spisal V. L. Terdo vezane 18 kr., usnjate 35 kr., z zlatim obrezkom 50 kr.

Sveti angel varh, molitevne bukvice. Spisal L. Pintar. Terdo vezane 14 kr.

Mašne in druge molitve. Spisal L. Pintar. Terdo vezane 30 kr., pol usnjate 40 kr., usnjate 50 kr., z zlatim obrezkom 80 kr., pozlačene 1 gold.

Ključ nebeških vrat. Jutranje, večerne in mašne molitve z več drugimi navadnimi molitvami in pobožnimi opravili. Spisal J. K. Pol usnjate 50 kr., usnjate 70 kr., z zlatim obrezkom 1 gold., pozlačene 1 gold. 40 kr.

Vert nebeški pobožnim Slovencem darovan; bukve lepih molitev in naukov. Spisal J. Volčič. Usnjate 1 gold. 20 kr., z zlatim obrezkom 1 gold. 60 kr., pozlačene 2 gold.

Vertec nebeški (izpisek iz „Verta nebešk.“) ali molitevne bukvice za pobožne Slovence. Spisal J. Volčič. Pol usnjate 54 kr., usnjate 70 kr., z zlatim obrezkom 1 gl., pozlačene 1 gl. 40 kr.

Šmarnice za nedelje. Nabral Jan. Volčič. 1856. Pol usnjate 49 kr., usnjate 60 kr., z zlatim obrezkom 95 kr.

Marija Devica, nebes in zemlje kraljica, naša ljuba Mati in pomočnica. Spisal L. Pintar. Pol usnjate 1 gl. 16 kr., usnjate 1 gl. 37 kr., z zlatim obrezkom 1 gl. 90 kr.

Getzemani in Golgota, šola ponižnosti, pokoršine in ljubezni do smerti. Bukve premišljevanja in molitve k časti britkega terpljenja in smerti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanji pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih nar imenitniših častivcev presvetega terpljenja našega Zveličarja. Spisal J. Volčič. Veljajo na pol usnjate 1 gl. 20 kr., usnjate 1 gl. 40 kr., z zlatim obrezkom 1 gl. 90 kr.

Slava Marije Device sv. Alfonza Marija Ligvori. I. in II. del. Vsak del velja na pol usnjat 88 kr., usnjat 1 gold. 5 kr., z zlatim obrezkom 1 gold. 68 kr.

Serce Marije prečiste Device. Spisal L. Jeran. Veljajo na pol usnjate 64 kr., usnjate 84 kr., z zlatim obrezkom 1 gold. 20 kr.

Mariin mesec, ali cvetice Marije Device za vsak dan mesca majnika. 1859. Spisal L. Jeran. Veljajo na pol usnjate 56 kr., usnjate 74 kr., z zlatim obrezkom 1 gold. 20 kr.

Šmarnice naše visoke nebeške kraljice, neomadežane Marije Device. 1861. Spisal L. Jeran. Veljajo na pol usnjate 80 kr., usnjate 1 gold., z zlatim obrezkom 1 gold. 40 kr.

Šmarnice Marije Device. 1863. Spisal L. Jeran. Terdo vezane veljajo 60 kr., na pol usnjate 90 kr., z zlatim obrezkom 1 gold. 20 kr.

Šmarnice Marije Device. 1865. Spisal L. Jeran. Veljajo na pol usnjate 80 kr., usnjate 1 gold., z zlatim obrezkom 1 gold. 40 kr. — Tem bukvam je pridjana sv. maša, in lavret. litanije.

Živi roženkranc. Mašne bukvice za vse pravoverne kristjane, zlasti za ude te bratovšine. Drugega pomnoženega natisa. Veljajo na pol usnjate 80 kr., usnjate 1 gold., z zlatim obrezkom 1 gold. 40 kr.

Angel varh za žensko mladost, ali nauki, silno potrebni sleherni, ktera hoče pravo dušno lepoto in vrednost ohraniti ali si jo zopet pridobiti. Veljajo na pol usnjate 54 kr., usnjate 70 kr., z zlatim obrezkom 1 gold.

Sv. Alojzi ali šestnedeljna pobožnost v čast sv. Alojzija. Pridjane so molitve za občno službo Božjo in življenje sv. Stanislava Kostka. Spisal V. Lah. Veljajo terdo vezane 46 kr., na pol usnjate 50 kr., usnjate 70 kr., z zlatim obrezkom 1 gold.

Keršanski junak, molitvene bukvice za slovenske vojake in mladenče. Veljajo terdo vezane 20 kr., usnjate 40 kr., z zlatim obrezkom 60 kr.

Lilija v Božjem vertu ali deviški stan, njegova lepota in pomočki ga ohraniti. Na svetlo dala L. Jeran in A. Zamejic. Veljajo terdo vezane 27 kr.

Spisje za slovensko mladino. Druzega pomnoženega natisa. Spisal A. Praprotnik. Veljajo terdo vezane 30 kr.

Grammatik der slovenischen Sprache von Blas Potočnik. Mehko vezane 75 kr.

Zgodbe katoliške cerkve. Spisal P. Hicinger. Terdo vezane 1 gold. 40 kr.

Angelska služba za strežbo pri sv. maši. Veljajo 5 kr.

Ura, moliti Jezusa v zakramentu ljubezni. Spisal J. Volčič. Veljajo mehko vezane 12 kr., terdo vezane 20 kr.

Imenovane bukve se v vseh slovenskih bukvarnicah dobivajo in kdor jih 12 vkup vzame, dobi ene poverhi.

